

202V

2567

❖ فهرست آنچه از بیانات و مطالب در این نامه پاك آورده شد ❖

❖ صحیفه ❖

(۰۰۴) در ستایش خدای و درود بر مهربان درگاه او تعالی *

(۰۰۴) سبب نگارش نامه *

(۰۰۶) ❖ مقدمه ❖ در وصایای نامه نگار *

(۰۰۷) مجمل حال پروتستانی

(۰۰۸) ❖ میزان نخستین از میزان الموازین ❖

بیان اطوار خداشناسی و آنچه متفرع بر آن است *

(۰۰۹) ❖ معیار اول ❖ بیان توصیف خدای بصفات کمال *

(۰۱۰) ❖ معیار دوم ❖ اشعار بحر یف انجیل و بطلان عقایدی

که منافق با توحید باری است *

(۰۱۱) ❖ معیار سیم ❖ بیان لزوم مناسبت مدرک بامدرک .

وامتناع ادراک ذات باری تعالی *

(۰۱۴) ❖ معیار چهارم ❖ در شناختن خدای از جهت آیات

و علامات . و بیان علت ایجاد موجودات . و نشان دادن

مصنوع صانع را و بیان اطوار و احوال انسانی مبدء او معاد *

(۰۲۰) ❖ معیار پنجم ❖ در عدم جواز دخول چیزی بذات

خدای و خروج چیزی از آن و بیان مبدء اشیاء و بیان

مظهریت مخلوق اول مر صفات کالیه صانع را *

(۰۲۴) ❖ تمثیل ربانی ❖ بیان چگونگی ظهور خدای تعالی

در آفریدگان *

(۰۲۶) ❖ معیار ششم ❖ در ترتیب مراتب وجود و بیان

واسطه کبری و نبی مطلق مر عالم امکان را *

(۰۲۹) * معیار هفتم * سبب تقدم عبودیت نبی مطلق
بر نبوت او *

(۰۳۱) * تفسیر حمد خدای و شهادت یوحنا بر آن نبی مطلق
در مکاشفات خویش و نشناختن عیسویان حرمت ذات پاک
مسیح را *

(۰۳۳) * معیار هشتم * بیان پیدا شدن ظلمت و تاریکی
و مرآت آن و بیان بعثت انبیا و رسل و هادیان سبل *

(۰۳۵) * معیار نهم * بیان جهات تاسیس شرایع
در هر زمانی باقتضای آن زمان و کیفیت وقوع امتحانات خدای
در مخلوقات *

(۰۳۸) * معیار دهم * بیان نسبتها و اضافتها
که بخدای داد می شود مانند روح الله و ذات الله و بیت الله
و امثال آنها *

(۰۴۰) * میزان دومین از میزان الموازین *

در پیدا کردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی
بصیرت و انصاف *

(۰۴۰) * معیار اول * ملاحظه کردن حال بیدینی و تدین
در بیرون از هر دو حال *

(۰۴۵) * معیار دوم * مشاهده حال بیدینان با دلایل
خودشان از یک طرف و صاحبان ادیان مختلفه را از طرف دیگر *

(۰۴۶) * معیار سیم * قیاس حال پروتستانیها و حق
دخول و عدم دخول آنها در دایره اهل ادیان *

(۰۴۸) * معیار چهارم * رجحان ترك بیدینی و قبول یکی
از مذاهب و شرایع بقول مطلق بر همان عقل و ذکر
دلیل دوم *

(۰۵۰) * معیار پنجم * اعتراف کردن بیدینان در مقام
صفای طوبیت و بقای انصاف بر اینکه امر دین را مطلقا انکار
نمی توان کرد *

(۰۵۱) * معیار ششم * لزوم وجود وسایط از انبیا و اولیا
در میان خاکیان و صانع مقدس و انتخاب سه گروه از میان اهل
ادیان که صاحبان کتب شده هستند *

(۰۵۳) * شروع بمکالمات در میان مسلم با عیسوی در جمله اطوار
و مسائل مختلفه خودشان *

(۰۵۹) * معیار هفتم * مجلس دوم از مکالمات عیسوی
با مسلم *

(۰۶۳) * معیار هشتم * مجلس سیم از مکالمات مسلم
با عیسوی *

(۰۷۰) * معیار نهم * معنی عبودیت و ربوبیت و بیان
مقام مسیح از صانع مقدس و تحقیق معنی متکلم و کلمه
الهیه اولیه و بیان اول مخلوق *

(۰۷۶) * معیار دهم * نمونه از کیفیت تحریف یافتن
توریه و انجیل با دلایل واضح و بیان فقراتی که در تحریف
آنها جای اشتباه نیست *

(۰۸۶) * میزان سیمین از میزان الموازین *

(۰۰۰) * در سنجیدن سخنان پروتستانی که انکار تحریف کتب
و نسخ شرایع مقدمه را کرده اند *

(۰۸۶) * معیار نخستین * در تحقیق سخنان میزان الحق
پروتستانی که در اثبات صحت توریه و انجیل آورده است *

(۰۹۰) * معیار دوم * در بیان تحقیق سخنانی که باستناد
بنسخه های کتب عهد عتیق و جدید آورده اند *

- (۹۲) ✽ معیار سیم ✽ نمونه از سخنان نالایق که در حق انبیا در تورات و غیره نوشته اند *
- (۹۷) ✽ معیار چهارم ✽ در شرایط الهام حقیقی که صاحب میزان الحق پروتستانی آورده و موافق آن شرایط در حق توریة و انجیل *
- (۹۹) ✽ معیار پنجم ✽ سخن در وقوع و عدم وقوع نسخ در کتب و شرائع مقدمه *
- (۱۰۵) ✽ ذکر بعضی از دلائلی که در کتب مقدمه در خصوص بعثت خاتم انبیا است *
- (۱۰۹) ✽ معیار ششم ✽ اثبات وقوع نسخ در احکام شریعت موسی بسبب آمدن عیسی بدلائلی که خود در مقام عدم وقوع نسخ آورده اند *
- (۱۱۲) ✽ معیار هفتم ✽ در بیان عهد ابدی بودن ختنه است بنص توریة و سبب ترك آن که عیسویان کرده اند و تحقیق دلائلی که درین مطلب دارند *
- (۱۱۷) ✽ معیار هشتم ✽ در بیان سخنانی که در رد بروقوع تحریف در کتب مقدمه آورده اند *
- (۱۲۲) ✽ معیار نهم ✽ در تحقیق معنی انحصار نجات و شفاعت که در عیسی علیه السلام می کنند *
- (۱۲۸) ✽ معیار دهم ✽ خلاصه مطالبی که در این میزان گفته شد و رسیدن سلسله سخن باینکه در میان سه گروه از صاحبان کتب ثلاثه کار منحصر بتحقیق در امر اسلام خواهد بود *

(۱۴۰) ✽ میزان چهارمین از میزان الموازین ✽

در بیان بشارات توریة و انجیل است در حق پیغمبر موعود *

- (۱۴۰) ✽ معیار نخستین ✽ در بیان کیفیت وقوع انجانات خداوندی است در حق هر قوم و هر گروهی در هر زمانی *
- (۱۴۶) ✽ معیار دوم ✽ در بیان دلالت واضح آیات کتاب موسی بحضرت خاتم الانبیا و عدم دلالت آنها بجناب عیسی علی نبینا وعلیه السلام *
- (۱۵۲) ✽ معیار سیم ✽ در ذکر بشارتهای وارده در حق حضرت خاتم الانبیا و برخواستن آنجناب باشمشیر و حکم جهاد از نص توریة و انجیل و حکمت حکم شمشیر *
- (۱۶۲) ✽ معیار چهارم ✽ دلالت صریحه آیات زبوری که در حق عیسی علیه السلام آورده است بر بعثت خاتم الانبیا علیه وآله السلام *
- (۱۶۹) ✽ تفسیر آیات مکاشفات یوحنا که صریح در حق پیغمبر آخر الزمان است *
- (۱۷۲) ✽ معیار پنجم ✽ بشارت زبور از بعثت خاتم پیغمبران باشمشیر *
- (۱۷۴) ✽ تفسیر و اشارت در معنی عصای آهنین که در چند جای از انجیل حاضر وارد شده است *
- (۱۷۶) ✽ معیار ششم ✽ بشارت از کتاب اشعیا در حق حضرت خاتم الانبیا علیه السلام و تذیل سخن بوقوع تحریفاتی که در فقرات مذکور کرده اند *
- (۱۸۲) ✽ معیار هفتم ✽ بیان معنی ملکوت آسمان که مسیح علیه السلام در نمازها درخواست نزدیکی آنرا از خدا می کرد *
- (۱۸۶) ✽ معیار هشتم ✽ بقیه بشارات انجیلیه در ظهور صاحب الملکوت که با چماق آهنین مبعوث گردیده و شریعت محکمه در زمین گذاشت *

(١٩٦) معنی (فارقلینا) که در انجیل حضرت مسیح بشارت
اورا داد *

(٢٠١) معنی اتحاد و حل چیزی بر چیز دیگر و تقسیم این گونه
حلیات بر هشت قسم *

(٢٠٣) معیار نهم * بشارت دیگر در حق حضرت نبی
مطلق علیه الصلوٰۃ والسلام از انجیل و بیانات دیگر که در ذیل
آن است *

(٢٠٦) معیار دهم * معنی کلام یحیی علیه السلام
که گفت بعد از من کسی خواهد آمد که پیش از من است
تا آخر آن کلام و ابطال تأویلی که عیسویان در آن باب کنند *

(٢١١) پایان سخن * و ختم میزان چهارمین بنماجات
باری تعالی *

(٢١٤) میزان پنجمین از میزان الموازین *

در اتمام بیانات در خصوص معجزات و وحی و الهام آسمانی
و ستایش از قرآن و دیگر اطوار دین اسلام *

(٢١٤) معیار نخستین * سخن در صدور معجزات
از پیغمبر آخر الزمان و بیان آیات قرآنی که میزان الحق آنها
آنها را دلیل مطلب خود دانست *

(٢٢٤) معیار دوم * ترجمه فقرات رساله * حجة البالغه *
در خصوص معجزات و جواب سایر مطالب شیخ نصرانی
که در اعتراض بر اسلام آورده است *

(٢٣١) معیار سیم * در شناختن پیغمبر راست کوی
و پیغمبر کاذب و میزان تصدیق و تکذیب ایشان *

(٢٣٤) معیار چهارم * در بیان عظمت قرآن و جلالت
شان آن برهان الهی و بعضی از سخنان لطیف که در این مقام
آورده شد *

(٢٤٣) معیار پنجم * سخن در آیت کریمه * اقتربت الساعة

و انشق القمر * و تحقیقات دیگر که در این مقام است *

(٢٤٨) کلمه توحید * و اجمال بیاناتی که در آن کلمه طیه
تواند بود *

(٢٥٢) معیار ششم * در وجود اخبار قبل از وقوع

در قرآن و بیان اعتراضاتی که در میزان الحق آورده اند *

(٢٥٨) معیار هفتم * بیان اطوار بهشت و دوزخ
و مانند آن که مؤلف در فهمیدن آنها اشتباه کرد *

(٢٧٢) معیار هشتم * بعضی از نسبت‌های نالایق که در توریة
و غیر آن در حق انبیا و اولیا گفته اند *

(٢٨٦) معیار نهم * بیان حال قرآن و معنی امی بودن
پیغمبر آخر الزمان و باقی مطالب که در آن میان آورده شد *

(٢٩٥) معیار دهم * بیان از بدایت حال انسانی و مراتب
نزول و صعود او در منازل و عوالم چند . و شرط وصول این
مخلوق مکرم بمقصد اصلی *

میزان الموازين • فی امر الدین

اخلاص باخدای سرمایه نیک بختیها است

کلام ولی خدا علی است

7243

اثر خامه دانش نجفعلی

در اسلامبول
در مطبعه عامه طبع کرد شد

۱۲۸۸

MIZAN—UL—MAVAZIN

FI—AMRED—BIN

*Treatise of the controversy
Between
Islam and Protestants*

FOURTH
EDITION

CONSTANTINOPLE
To The Imperial Imprimry
—1871—

هو العلی الغالب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدای راستایش آوریم که ذوات جهان آینه جمال قدرت اوست .
 و ذرات امکان مرآت کمال الهیت او . احدیتش را آرایش از شمار
 و تعداد نیست . صمدیتش را آرایش بصاحب و اولادنی . مستغنی
 از مشیر است و وزیر . منزله ازمانند است و نظیر . نفس کلی
 از تولید روح ادراک ذاتش عقیم است . و عقل نخستین بمشاهده
 نجوم صفاتش متزم بهانی سقیم . ناپیدایی که بنیاد جهان از پی
 پیدایی اوست . و با همه پیدایی پیدا و نهان سرگشته پیدای
 ناپیدایی او *

فَسبحان الله عما يصفون و سلام علی المرسلین *

خاصه بر پیغمبر رادی . که به بندگی افتخار آورد . و عبودیت را بر رسالت
 پیش داشت . * شاهد آن محمد اعبده و رسوله * بهترین موجودی
 که نخستین عدد است . و صاحب ابد . خاتم رسل است . و هادی سبل .
 کل عقل است و عقل کل . سید کونین است و سرور عالمین . ملک
 وجودین است و مالک دارین . کاشف الظلم . شفیع الامم . صلی
 الله علیه و آله و اصحابه و سلم *

الابعده

جماعتی از اهل مذاهب مبتدعه که در زمره عیسویانند . در اعتراض
 بر اسلام و اسلامیان تألیفاتی بتکلفات نگاشته . و بر نشر آنها همت

✽ ○ ✽

نگاشته و پنداشته اند . که متاعی رنگین در بازار دین آورده اند .
 و اساسی متین در سرای آیین نهاده اند *

جمعی از برادران در جمعی سخن از کفتهای آنکروه که در تألیف
 (میزان الحق) نام آورده اند دو میان نهاده اظهار افسوس کردند .
 و ضرر بعضی از مند رجات آنرا در دلهای ضعیفای اهل دین محتمل
 دانستند . و از من بنده خواستند که برای یادآوری دلهای پاک .
 و آگاهی صاحبان ادراک . مختصری بنویسم . که سعادتند را
 مزید بصیرت شود . و فتنه جو را اتمام حجت گردد *

در حالتیکه مرا اشغال و علایق بسیار فرا گرفته بود . و بعلت کمی
 آگاهی که داشتم . و خود را مرد مبارزت دزین میدانهایم دانستم .
 و ناچار از پند یرفتن امر برادران شدم . که رد خواهش ایشانم
 ناگوار آمد . امثال کردم . و بدانچه توانستم اقتصار نمودم . و از
 شرح و بسط در سخن اعتذار خواستم . و بر الطاف خدا وندی
 اعتماد آوردم . و از ارواح مقدسه انبیا و اولیا استمداد جستیم *

* ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم *

این نامه را که برای سنجیدن هر گونه میزان صحیح و سقیم است .
 و نمودن راه راست و مستقیم . پیاری خدای در طی یک (مقدمه)
 و پنج (میزان) راستین قرار داده . و هر کدام از میزانهارا برده
 معیار مرتب داشتم . و قبول و تصدیق سخنان مندرجه در آن را که
 جز از راستی و حقیقت شناسی . و غیر از راه خدا پرستی نیست
 بانصاف صاف . و تمیز خالص بی اعتساف اهل ادراک . که
 از تعصب جاهلیت رهایی دارند و گذاشتم . و خدای را وکیل امور
 دانسته . دست نیاز بدرگاه او تعالی آورده در خواست میکنم . که مرا
 و همکنان از طالبان راه راست الهی را از خطا و زلل . و لغزش در قول
 و در عمل وقایت کند . و کم شدگان را بصراط مستقیم خویش
 هدایت فرماید . انه علی کل شیء قدیر *

* مقدمه *

یاد آوری میکنم نگاه کنندگان این نامه را که از روی راستی و درستی
عطا الله آن همت بکارند . و از آنچه طبایع و نفوس ایشان بر آن
مألوف و مأنوس است چشم پيوشد . که دوست داشتن هر چیزی
مرد را از دریافت عیبها کور و کرگرداند *

اخلاص را از سحره فرعون پیاموز که پادشاه بر آنها وعده داد
و ملاطفها کرد . بل تلقها نمود و بعزت او سوگند نمودند . که
انا نحن الغالبون . همانا چون عجز موسی کلیم الهی را بر سحرهای خود
شان غالب دیدند . سجده آوردند . و ایمان کردند . و از هواهای
نفسانی مقهور نشده و از سلطان فرعون و تخويف او باکی نکرده
و گفتند (فاقض ما انت قاض انما تقضى هذه الحیوة الدنيا)
زندگانی این جهان پست خواهد گذشت . بهر چه خواهی
در حق ما حکم کن *

طالب راه خدای از جدال و ختل اجتناب کند . و از مکابره و بی انصافی
دوری جوید * علم خداشناسی نور است که بر دلهای بندگان راستکار
انداخته میشود . و توفیق با خدا او نداشت *

این نامه را که با مرو التماس برادران مینویسم . در غایت ایجاز
و اختصار خواهد بود . و بدین موجب کلمات و عبارات میزان پروتستانی را
کلمه بکلمه و حرفا بحرف نتوانم آورد . که بعلاوه مشاغل
و موانع که مرا هست . طبعاً اقبال بر آن ندارم که متعرض بر عبارات
آنها علی التفصیل شده در نقض و ابرام آنها پردازم . و کتاب کثیر
الحجمی بنویسم . زیرا که وقت خود و اخوان عزیزم را شریفتر از آن
میدانم . و بنا بر این با کمال اعتذار عرض میکنم . که درین اوراق
بذکر خلاصه مطالب اکتفا خواهیم داشت . و بقدری که صاحبان
ادراک را که بفطرت پاک بشیئة انصافی انصاف دارند قانع توانم کرد
قانع خواهیم شد . و من کفر فان الله غنی العالمین *

در بیان هر مطلبی که محتاج باقامه برهان است . راه استدلال را باید

فهمید . و هر مطلبی را از مناسب آن برهان باید آورد . و مایباری
خدای بهر سه گونه دلیل از حکمت . و موعظت حسنه . و جمله دیگر
برهان از مجادله بالقی هی احسن . در طبق امر خدای بنیان بیانات
خود را محکم خواهیم داشت . و بطور مغالطات و خلط بحث و تغیر
در ترجمه و تفسیر پیش نیامده . سخنان زشت و سقیم را با آرایش
دروغین نیاراسته . براهل علم تأسی خواهیم جست . و آداب سخن گوئی را
مرعی خواهیم داشت و مانند ملحدان و اهل تلبیس نخواهیم بود .
که بشیوة زنان زناکار برای جلب شهوت جهال آلوده دامن خود را
با آرایشهای دروغین بیارایند . و از درودریچه جویای مشتری شوند *
صاحبان اطلاع را پوشید، نیست . که طایفه پروتستان قریب
پینان صد سال پیش ازین پیدا شدند (لوتر) و (کالون) نامان
دو رئیس در طریقه آنها گردید، در آیین متداوله میان عیسویان
تصرفات کردند . بخالف تمامی انجیلیان سخن گفتند و برای
اساس طریقه خودشان از آداب و اطواری که نفوس و طبایع
پسند تواند کرد آوردند عنوان از مواضات و برادری نهادند .
رهبانیت را برداشتند . اعتراف بکتمانها در نزد علمای مسیحیه را
ممنوع داشتند احترامات معابد و کلیسیاها را امر زاید گفتند . دعا و نماز
و روزه و پرهیز و جمله عبادات و تکالیف باز حجت و ریاضات جسمانی را
رد نمودند . حکومت روحانیه را که پاتریک و جاثلیق کنند بدعت
دانستند . و در نشان دادن نان و شراب وجود یعنی گوشت و خون
عیسی را آن دو گروه باهمدیگر اختلاف کردند . و در اینجا زیاده
بر این تفصیل از حالات و اطوار و گفتارهای آن گروه آوردن بکار نیاید *
باعتماد تمامی مسیحیان طایفه مزبوره در میان ملل عیسویه اهل
بدعت هستند بعلم آنکه تصرفات در آداب و اطوار شریعت
کردن بی آنکه وحی آسمانی برسد . و یا از جانب خدای اذن داده
شود . در نزد هیچ صاحب دینی تجویز نخواهد شد . و الحاصل
شروع بمطلب خود کنیم و جنگ آنها را بر آنها واکذاریم *

* چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند *

نأکید میکنم وصیت خود را در خصوص مطالعه این کتاب که
بشبات قدم در مقام انصاف باش . و امر دین را کار سهل و باز یچه
شمار . بکلی تعصب را از خود دور کن *

همه این بنی نوع از یک پدر و از یک مادر زاده ایم . و اختلاف وضع
زمان بر و رده و ور و اعوام . هر کدامی را بسمتی از این کره خالک
انداخته . در عادات و اخلاق و لغات و آیین و اطوار . این بنی
نوع را مختلف گردانید . و بعلت حدود اهل بدعت و کراهی در میان
صاحبان ادیان در هر قرنی از زمان و دوری مکان از مکان . و کمی
آگاهی در مردم . و قلت فهم و ادراک در زمانهای پیش . و نبودن
اسباب مر اودات . و غلبات سلطان نفس اماره بسوء . و تسویلات
هواهای نفسانی . و مطلوب بودن ریاسات و تسلطات مر طبایع را .
و باقتضای حکمتهای چندی که میبایست در امر دین
در دوره باطله اختلاف حاصل آید . اینهمه اختلافات عظیمه .
و حالات و خیمه . در میان فرزندان یک پدر و یک مادر افتاد .
و برادر را از برادر بکلی بینونت آورد . و بدین علت کار ادیان
و مذاهب بجایی رسید که می بینی . دین حقیقی و راه مطلوب خدایی
از میان برداشته شد . و در اطراف عالم بطورهای ناشایست منازعات
مذهبیہ شایع گردید *

اکنون اگر از روی واقع بنای تفحص در امر دین است . برادر وار
دامن همت را بر میان زن . ملاحظات عارضیه را از خود دور کن .
انس و عادات بر معتقدات خویش راترك نمایی . دل خود را پاک
دار . که دو گونه محبت در یک دل نکنجد . معنی انصاف را
از خود جدا مساز . و در حضور شهادت خدای سخن را از روی
بصیرت بشنو . و حق و باطل را بمیزان راستین بسنج . و خدای را
ولی توفیق دیده . بمقصود حقیقی که خدا و راه خدا است برس *

✽ میزان نخستین ✽

در بیان بعضی از اطوار خدا شناسی . و خدا پرستی . و آنچه متفرع

بر این مطلب است . و این میزان برده معیار مشتمل است *

✽ معیار اول ✽

وجود صانع مطلق را اهل ادیان عالم بالاتفاق معتقدند . و در توصیف
او بصفات کمال . و تنزیهش از نقایص و از هر گونه تغیر و زوال .
صاحبان ادراک و معرفت از اهل هر دینی اقرار میکنند . بل هر
صاحب شعوری اگر تأمل نماید . و صانع را بعین الیقین شناسد .
قطعا او را از نواقص امکانه منزّه و معرا خواهد دانست . و بصفات
کمالش موصوف خواهد شناخت *

در آغاز کتاب میزان پروتستانی گوید . خدای واحد و قدیم و مقدس
و عادل و رحیم که ذاتش معرا از تغیر و مبرا از تبدیل است .
و نیز گوید . خدا قدیم و مطلق و در ذات و صفات خود
عاری و بری از تغیر و تبدیل است . و از کتب آسمانی نیز در جاهای بسیار
از ان کتاب همین مضامین را که دلالت ظاهره بر اتصاف صانع بصفات
حسنه . و تنزه او از نواقص دارد آورده است . این مطلب را
داشته باش . که مفتاح بسیاری از امور دین خواهد بود *

پس از آنکه دانستی که عیسویان و مانند آنها یعنی گروه پروتستان .
از روی منطوق انجیلی که دارند . خدا را موصوف بصفات کمال .
و منزّه از هر گونه تغیر و زوال . و معرا از نواقص گفتند . افسوس
داریم . از اینکه نیز مسیح را پسر خدا داشتند . و پسر را در ذات
پدر پنهان دانستند . و از ان ذات بسیطش تولید کردند . تغیر
حالات در او را جایز دیدند . نقص امکانی را بر آنجا وارد ساختند *
عجب است که هم از انجیل آورده اند . که ذات پسر در ذات پاک پدر
مستجن و مستور بود . و شباهت و علاقه ازلیه . که پسر را با پدر
میباشد . مانند علاقه و رابطه ایست . که کلمه بفکر و فکر بروح
انسان دارد . و از ازل از او ظهور یافته . و متولد گشته است .

لکن باز در ذات پادریکی است . تا آنکه نیز از انجیل از قول عیسی
گوید . که گفت من در پدرم و پدر در من است . و پس از این
تفصیل . از ذات الهی تعبیر بثلث واحد کرده . از روح و نفس
ناطقه و بدن مثال آورده . و تمثیل دیگر از نور و آتش و مانند آن
گوید . و در تحقیق اقا نیم سه گانه که (اب و ابن و روح القدس) است
شرحها میدهد . و سخنها میگوید . و روح القدس را که یکی
از خدایان است . در قالب کبوتر بسوی خدای دیگر که پسر است
بمنطوق آغاز انجیل متی نازل میداند *

برادران هوشیار تنافی و اختلاف تمام درین دو مطلب رامی بینند .
ومی دانند که کار ازد و قسم بیرون نیست . یا آنکه عیسی پسر خدا
و مستحق اندر ذات خدا تواند بود . بعلم اینکه ذات الهی را تغییر
و تبدل چه در ازل و چه در قدم و چه در حدوث بهیچ طوری عارض
نمی تواند شد . و عیسی کلمه الله را چنانکه همین توریة و انجیل نیز
تصدیق میکنند . بجز بندگی و احتیاج و شرف نبوت و رسالت .
هیچ مناسبت و خصوصیت دیگر از جهت ذات و حقیقت . با خدای
نتواند بود . چنانکه بیان مطلب در جای خود خواهد آمد .
و یا خود کسانی که نام خود را از اهل توحید آورده . بت پرستان را
مردود دانستند . و بظاهر سخن خدای را بصفات کمال موصوف
و از تغییر و نقصان مترهش گفتند . در دعوی خودشان کاذبند *
بت پرستی منحصر بستایش بر بت ظاهری نیست (انعبدون
ما ننحتون) . استماع کننده از هر سخنکوی پرستش او را کرده است .
هرگاه سخنکوی از خدا گوید مستمع پرستش خدا را کرده است .
و اگر از شیطان گوید عبادت شیطان را بجای آورده است *

❖ معیار دوم ❖

معایب عقاید مذکوره چنانکه علی الأجل در نزد اهل بصیرت و هوشیاری

آشکار است در انشای بیانات نیز تفصیلی در آنخصوص خواهد آمد
و بر صاحبان ادراک روشن خواهد شد . که اولاً انجیلی که
در دست دارند محرف است و مجعول . و آنچه دلیل برخلاف این
پیاورند مردود است و غیر مقبول . کلام خدایی و وحی خدای
در یک جای امر بتوحید . و در جای دیگر امر بکفر و شرک و الحاد
نمیکند . و ثانیاً از آنیکونه عقاید در حق مسیح و تعدد ذات خدای .
و از آنطرف اظهار توحید و توصیف و تنزیه خدایی . پایه افهام
و درجه دینداری آنها معلومست . که یا بعلم عدم فهم این همه
تناقض و تنافی آشکار افهام آنها در نهایت اعوجاج و انجماد است .
و یا خود در واقع اعتقاد بتوحید حقیقی ندارند و آنیکونه سخنان را
از روی مصلحت جویی خویش گویند .

در هر زمان و در هر قومی . اضلال ملل و طوایف از راه خدای .
غالباً باینطورها بوده است . که اشخاصی از میان آنها برخاسته .
بعنوان هدایت و تشیید امر آیین حق . سخنان مقرون بحق
و صواب را آورده . و باطل را باحق مزوج داشته . مقصود
خودشان را حاصل کرده اند . چنانکه عیسی علیه السلام مکرراً
گفت که بعد از من مسیحان و تعلیم دهند کان دروغگوی خواهند
آمد . و از وصیای او گفتند . که آنچه در کتب متقدمه کرده اند
در این نوشتجات مانیز خواهند کرد . چنانکه بیان این سخن نیز
از انجیل در جای خود خواهد آمد *

❖ معیار سیم ❖

موحدین اهل ادیان صانع تعالی را جامع صفات کمال . و مستجمع
جیم صفات حسنه دانسته اند . و دلائل و پراهن از روی عقل
دراک . و از بدهات اعتبار و ادراک . و از کتب و الهامات
الهیة . و غیر آنها آورده اند . و کتب و تألیفات بسیار نیز

در این خصوص نوشته اند * زاید نیست مانیز از آنچه در این مقام بکار
آید یاد آور شویم که اساس دین قویم توحید است و خدا شناسی
و مبعوث نکر دیدند انبیا و اولیا مکر برای راهنمایی مردم بمعرفت خدای
و توحید او سبحانه . پس کوش خود را باز کن . و هوش و ادراک
خود را در نزد من بعاریت بگذار . و آماده فهم این معانی باش *

* اول الدین معرفت *

هر مدری را آلت ادراک از سنخ مدرک باید باشد که میان مدرک و مدرک
از وجود مناسبتی ناچار است . و چون خدا را از جهة ذات
بمخلوقات نسبت ارتباط و مقارنت و علاقه و مشابعت نتواند
بود . پس ذات الهی را احدی از مخلوقات او نمیتواند ادراک
و احاطه کند * و همچنانکه من و تو مخلوق هستیم . عقول
واقعه و تمیزات و ادراکات مانیز مخلوقند . و هرگز جاری و واقع
نمیکرد بر ذات الهی آنچه او جاری کرده است در مخلوقات خود .
پس آنچه ادراک کنی و بفهمی یقینا خدا نیست . و مخلوقی است
مانند تو و مردود است بسوی تو *

* لا تحیط به الا وهام *

وجود واجب را بجهات خلق و صفات مصنوع نتوانیم شناخت .
و ذات الهی را ادراک نمیتوان نمود بهیچ طوری از اطوار امکان
و اکوان . از قبیل عموم و خصوص . و اطلاق و تقید . و بطور
کل و کلی بودن . و جزء و جزئی بودن . و شناخته نخواهد شد
بلفظ و بمعنی . و بکم و کیف . و برتبت و جهت . و بوضع
و اضافت . و بارتباط و نسبت . و در وقت و در مکان . و نه بی بودن
بر بالای چیزی . یا بودن چیزی در او . و نه از چیزی . و نه بیروز
یافتن از چیزی . و چیزی مشابه ذات او نیست . و چیزی مخالف
با آن نی . و تمامی اوصاف و جهات و صور و امثال و مانند آنها
از آنچه ممکن است فرض کردن آن یا تمیز و تعین آن یا بهام آن همه
آنها غیر از ذات واجب تعالی است . و شناخته نخواهد شد هرگز

اصل و کمال
معنی

نه بانچه مذکور شد و نه بغیر آنها و نه بضد آنها . و مدرک نخواهد
کردید ایدا بانچه در پنهان و در آشکار است . و بطور کلیت
هر آنچهی که در مخلوق ممکنست و در مصنوع تواند شد در خالق آن
ممتنع است و نتواند شد *

* ندارد ممکن از واجب نمونه * چگونه داندش آخر چگونه *

چون ذات پاک الهی را منزله از جهات و صفات خلقیه دانستیم .
و ازین تنزیه و تقدیس ناقص خود نیز که در خور افهام و ادراکات
ما است منزلهش داشتیم . و آنچه را که از اسماء و صفات آورده شود
محض تعبیر و تفهیم بجای آوریم . و از قبیل توحید نماله فهمیدیم که
خدا را صاحب دوشاخه میداند بعلم اینکه در اینای جنس خود آنرا
صفت کمال می بیند . پس مانیز آنچه که در خود صفت کمال بینیم
جناب احدیت را که جهات تعدد و کثرت در آنجا نتواند بود و ورود
اسماء و وقوع الفاظ را بر آنحضرت جایز نتوانیم دید . باهمان
اوصاف کمالیه امکانیه باذن خاصی که تبسوط مقربان درگاه او بما
رسیده است او را میخوانیم . و کرنه مشتی خا کر با آن عالم پاک
چه مناسبتی تواند بود . این است که انبیا و اولیا نیز در این مقام بعجز
خویش اعتراف کردند . مگر آنکه ایشان بجهة نزدیکی بر مبدء که ظهور
کلی صانع تعالی است قیودات امکانیه را مسلوب از خود داشته .
و حروف اسماء و صفات را در حقایق و ذوات خود شان بخط
واضح و جلی از قلم صنع ازلی مکتوب یافته اند . و کتابهای تکوینیه
الهیة شده اند . این است که ایشان در سلامت از جهل و نقصان و تغیر
مانده اند . و مانند کتب تدوینیه محرف نشده اند *

* و سلام علی المرسلین *

چون راه وصول بر آن مقام لاهوت را مسدود دیدیم . و طلب
و خواهش رسیدن بر آن ذات را مردود یافتیم . پس ناچاریم
از اینکه رجوع بعالم خود کنیم و حد خود را بدانیم . خود را بشناسیم
تا شناسایی بشناسایی او رسانیم . چنانکه در انجیل میفرماید *

ای انسان خود را بشناس تا خدای خود را بشناسی . ظاهر تو برای فانی شدن است و باطن تو منم *
پس تدبر و تفکر کنیم که ما کیستیم و چیستیم . و از کجاییم و برای چه هستیم . ما را مبدء کجاست و بازگشت تا کجاست . و آیا از ما که آفریده شده صانع حکیمی هستیم چیزی مقصود بوده است . و کاری برای ما شایسته هست که بجای آوریم یا نه *

❖ معیار چهارم ❖

معلوم داشتیم که خدا را از جهة ذات ممکن نیست ادراک نمود . پس ناچاریم از اینکه از آیات و علامات او که در ذوات و حقایق آفاقی و انفسی است او را بشناسیم . و بقدریکه از آثار او دریابیم در خدای او و اثبات صفات کمالیه بر آن ذات پاک اقرار و اعتراف آوریم *
بیاری الطاف آن هدایت کننده مهربان و براهنایی عقل مستنیر نبور رجن تفکر و تدبر کردیم در اطوار و آثار صنع خدای . و مطابق کردیم آنچه را که فهمیدیم بایانات کسانی که در خداشناسی پیش از ما بوده اند و کوی سبقت در این میدان را ربوده اند . و دانستیم بعلم البقی که منتهی بعین الیقین است که خدای صانع ما از کل جهات کامل است . یعنی تمامی صفات کمالیه را بطور اکل در مقام موصوفیت عنوان ذاتش موجود بدانیم . و بگوییم خدا قادر است مطلقا حکیم است مطلقا غنی است مطلقا عالم است مطلقا فیاض است مطلقا . و همچنین است تمامی صفات کمالیه او . و بدهات عقل و دلائل حکمتی و تطبیق بالهامات الهیه همچنانکه بصفات کمالش موصوف دانستیم . تمامی نقایص و اوصاف امکانیه را نیز از حضرت او تعالی مسلوب کرده از جمله آنها تنزیهش نمودیم و از این توحید و آنگونه توصیف و تنزیه نیز مزهش داشتیم *
پس اکنون در آفرینش او تدبر کنیم . و تصور نماییم که آیا همچنان

کامل مطلقا اگر اقدام بکاری کند از روی ملاحظه فائده و مقصودی میکند . یا آنکه مانند اطفال و مجانین کارهای لغو و بازیچه از و سرزند *

می بینیم که هیچ خرد مند یا ادراکی اقدام بکاری نمیکند مگر آنکه فائده و غایتی برای آن ملحوظ داشته باشد . خصوصا که خدای جهان را بصفات کمالیه موصوف داشتیم و از نقایص مزهش دانستیم . و کدام نقص است بزرگتر از جهل بر نیکی و بدی و ترجیح بد بر خوب . که قطعاً کار با فایده کردن نیک است و کار لغو کردن بد . و خدای قادر کامل از همه جهات البته نیک را اختیار خواهد کرد و بدر امتروک خواهد داشت *

❖ انأمرن الناس بالبر وتنسون انفسکم ❖

فعلی هذا جهان خدای موجودات را برای غایت و نتیجه بسیار بزرگ آفریده باشد . بپرهان اینکه صانع چنان را مقصود بزرگ بود *
❖ کار هر کس بقدر همت او است ❖

اعتراف به بی نیازی صانع بر ما آشکار کرد که فوائد خلقت اشیاء بذات خدای عاید نتواند بود . که معنی بی نیازی مطلق و قدرت مطلقه جز این نیست . پس به بینیم که علت غائیة و ثمره ایجاد مخلوقات چیست و چگونه است . تا آنکه خود را و نتیجه ایجاد خود را بدانیم و مانند حیوانات و از کسانی نباشیم که با نعم خوانده شدند . و اوائک کالانعام بل هم اضل کشتند *

❖ هر کون کند بصورت میل * در صورت آدمی دواب است ❖

واقفان در مقام جهل و تاریکی را که در خارج انسانیت حقیقیه هستند سه مقام است . حیوانی است که شنیدی . و نباتی است که به خشب مستند مانند شدند . و جادیت که قلوب آنها را کالخجارة اواشد قسوة گفته اند *

❖ هر آدمی که مهر مهتر * در وی نکرقت سنک خارا است ❖
بعد از تدبر در اطراف این مطلب که فائده ایجاد است بطور بداهت

فهمیدیم که اول تکلیف ما شناختن صانع است . و امثال براوامر او
واجبتاب از نواهی او . و باز کشت ماینز بسوی او است . که خلقت
مایان طور نقصان و مقام دوری و حرمان نبوده باقتضای جود و کرم
و بقدرت نامه آن صانع کامل آفریده شده ایم . پس باید بان مقام نخستین
که از اینجا آمده ایم و اینجا وطن اصلی ما است برسیم . که حب الوطن
من الایمان *

پس ثمره ایجاد و غایت خلقت . معرفت صانع است و دانستن او امر
و نواهی او . که بسبب امثال بر آنها واجبتاب از اینها خود را از این
منزل تاریکی رهایی داده بمقام قرب و موطن اصلی برسیم . که این
باز کشت همان معنی معاد است *

❖ الحسبتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینالترجعون ❖

اگر چه صاحبان معرفت و ادراک و ارباب فطرت پاک آگاهی بشایسته
از این مراتب و مطالب دارند . و شرح و بسط در این نامه در نزد ایشان
مکرر است . لکن برای یادآوری برادران روحانی زاید نیست سخنان
ربانی را که در این مقام مفید باشد بیاوریم *

❖ هوالمسک ما کررته بتضوع ❖

هست و هستی هستی هستی کشته خود را مینماید . صنع و مصنوع
وجود صانع خویش را آشکار کند . و در تمامی اشیاء این مطلب
بیداهت هویدا است بنایی را که بینی بانی آنرا خواهی دید . کتابی
را که بینی کاتب آنرا ادراک میکنی . که هیچ فعلی بی فاعل نتواند بود
و هیچ مصنوعی بی صانع نتواند شد و این معنی در همه اشیاء و جمله
افعال و صنایع و حرکات و سکونات جاری و پیدا است . و آن فاعل
ظاهر از فعل همچنانکه بعد از فعل است قبل از فعل است
و مع الفعل است . یعنی از او جدا نیست و ممکن هم نیست جدا بشود .
مگر آنکه آن مصنوع صرف عدم گردد . و عدم محض و فانی
مطلق نیز در مخلوقات نخواهد شد *

پس جمله کائنات صفت صانعیت خدا است *

* عالم بنسبای بلیغ گوید که من صفة الله ام *

* و آدم بصدای فصیح شنواید که من صفوة الله ام *

مع ذلك هیچ يك از افعال و صنایع که دلیل وجود صانع و فاعل
هستند نه خود شان ذات صانع را توانند ادراک نمود و نه دیگر را
بر مقام ذات او و ادراک حقیقت او توانند رسانید * بین کاتب را
که مینماید نویسنده برای آن هست لکن نمی تواند بخاید که آن نویسنده
در چه شکل و هیئت و کدام صفت است اطوار او چیست و او ضاع
او کدام است و بجز اسم کاتب نامی برای او نتواند گفت . پس
شنا سایی او صانع خود را در خارج از حدود خود نخواهد بود *

❖ بل نجلی لها بها و بها امتنع عنها ❖

نهایت کار این است که اگر آن کاتب کسی است که در خارج او را
میدانیم و خط او در میان ما معروف گردیده بمحض دیدن آن کاتب
خارجی در آینه ادراک خود او منطبع شود . مانند آنکه کسی میرعماد
با حافظ عثمان را میداند که بدیدن خط آنها از خط صرف نظر کرده کاتب را
تواند دید . و خواهد گفت حافظ عثمان را دیدم . یعنی بدلالات
اثر او این معنی بالطافت بسیار واضح است *

این معنی را یعنی طور نمودن اثر مؤثر را در حروف به بینیم کاتب حرف
(۱) را مستقیماً نوشت . این الف راستی و استقامت را در وجهی
که تعلق بر آن دارد می نماید . و بالفعل بشهادت حالیه میگوید که آن
حرکت دست که متعلق بر ایجاد من است مستقیم است . و ندا
میکند مؤثر خود را باسم یا مستقیم . و اگر توحید کند او را خواهد گفت
که استقامت او منزه است از استقامتی که در من دیده شد . و خواهد
دید که از آن استقامت چیزی بر مقام او که الف است حلول نکرده
و چیزی از او خارج نکرده است *

اینجا است جای لغزش و مقام زلت اقدام که بسیاری از مدعیان خدا
شناسی در اینجا خطا کرده اند . و از این صراط الهی که بار یکتر
از موی و برنده تراز شمشیر است نتوانسته اند بگذرند . پس هراثری

مشابه صفت مؤثر است نه مشابه ذات مؤثر . و هیچ اثر از ذات مؤثر متولد نتواند شد و در آنجا مستجن و از آنجا ظاهر و بارز نتواند کردید و این سخنان در نزد خداشناسان و صاحبان فطرت سلیمه از بدیهیات است و بجز جاهل معاند کسی را جای اعتراض در آنها نتواند بود *

❖ عبدی اطعنی اجعلك مثلی ❖

اطاعت کن تا مظهر اوصاف الهی شوی . مستقیم باش چنانکه در بدایت آفرینش مستقیم بودی . خدایا ایشان چنانکه خود را برای توشناسانیده است . و اسماء و صفات خود را در حقیقت تو بقلم بگوین نوشته . کتاب خود را بخوان و بکار خلقت خویش برس *

❖ اقرء كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا ❖

❖ فانت الكتاب المبين الذي * باحرفه بظهر المضمير ❖

خدایتعالی که جامع صفات کمالش دانستیم باقتضای ربوبیت و قدرت وجود خویش وجود انسانی را که آیت معرفت و صانعیت صانع بود جامع صفات کمال آفرید . و آنچه ممکن بود که متعلق ایجاد گردد در آن مخلوق مکرم خود موجود ساخت . و او را مرآة یعنی آلت رؤیت برای کالات ربوبیت خود گردانید *

در توریة نوشت که خدا فرمود انسان را بصورت خویش بیافرینم و او را مشابه و مانند خود سازم . تا آنکه بر ماهیان بحار و طیور هوا و حیوانات و تمامی زمین و جمله جنبندگان در روی زمین سلطنت و حکومت کند *

❖ خلق الله آدم علی صورته ❖

آن انسان را که حقیقت انسان است بمقامات نازله و مراتب سافله آورد . که او را چنانکه کامل بود مکمل و مکمل گرداند . و چنانکه خود را بر او شناسانیده بود مخلوقات خود را نیز بر او شناساند . و آن انسان باین مشاعر و مدارك عنصری مدرک نخواهد شد . مگر

بعد از تصفیه تمام و تحصیل مناسبت * و بطوریکه گفته شد هر مدرکی را بامدرک از وجود مناسبتی ناچار است . و این انسان ظاهری را با آن مقام عالی بجز استعداد مظهریت و شایسته بودن بر اینکه آن صورت الهیه را قبول کند مناسبت دیگر نیست . و چنانکه شاعری در این مقام آورد این انسان لباس و قالب حقیقت است *

❖ اینک می بینی خلاف آدمند * نیستند آدم خلاف آدمند ❖

پس انسان جمادی و تریبی که در نهایت مقامات است حامل و مظهر انسان حقیقی که با جلال معنی آن را فهمیدی تواند بود . و آن انسان از منزلی که آمد مأمور بپاکشست بسوی وطن که بهشت حقیقی است گردیده . و این جسد جسمانی را مانند خود کرده به تبعیت خود به بهشت خواهد برد یعنی مظهر صفات آلهیه اش خواهد داشت * هرگاه آن انسان حقیقی در هنگام بروز و ظهور در این عالم تولد جسمانی تغییر نداده است خلقت اولی را و در فطرت اصلیه باقی است و در این دنیایز تغییرش نداده معاد او در این دنیا حاصل است و قیامت اوقائم گردیده که بموت اختیاری مرده است (من مات فقد قامت قیامته) و هر کس بخواند قیامت را به بیند در وجود آن کامل مطلق تواند دید . و اطوار رستخیز را از او آشکارا تواند فهمید *

❖ هر که گوید که قیامت ای صنم * خویش بنما که قیامت نک منم ❖

این انسان بر حسب مراتب کمال و کاملیت او و مقامات مظهریتی که دارد چون بشر را داعی و هادی و مبشر و منذر و یار آورنده از عوالم بالا و نجات دهندگان جهاتیان هستند . این است که ایشان را انبیا و رسل و اوصیا و اولیا و نقبا و علما و مانند اینها گفته اند . و کسانی که خلقت اولی را بتغییر آورده مغشوش داشته اند آنها را در این دار بلا و محنت که منزل وقوع امتحانات و اختبارات و شمول فتنها است باداب و اطواری که در کتب آسمانی و بیانات صاحبان شرایع مقرر و مبین است ترقی داده . و چنانکه از آنها خواسته اند با سبب سلب عوارض و آلائشهای عوالم سفلیه آنها را بمقامات قرب الهی رسانند .

تا داخل بهشتی شوند که در آنجا چیزهایی هست که هیچ چشمی ندیده
و هیچ کوشی نشنیده و بر خاطر هیچ بشری خطور نکرده است *
نمیدانم اینها را که میگویم بکدامین کوش میشنوی . و بکدامین
دل میفهمی . اگر بچشم اعتراض و کوش عناد و دل بغضناک
می بینی و میشنوی پیافه خود را زحمت نده و برتغند خود میفرزای .
و بکار دیگر بپرداز . و اگر وصایای مراد را داری و مقصودت
فهمیدن است . امیدوارم که بتوفیق خدای ویاری روحانی
از انبیا و اولیا بهره یاب کردی *

هرگاه بخواهیم از مقامات نزول و صعود و کیفیات تکمیل انسانی
و وقوع احتمالات و ترتیب نوامیس و شرایع از بدو عالم تا کنون
و پس از این را علی التفصیل در این نامه شرح و بسط دهیم .
از وضع کتاب که برای بیان مطلب مخصوصی است بکلی بیرون
رویم . علی هذا در اینجا بهمین قدر اکتفا کنیم . و درائشای
بیانات در اطراف مطلب بدانچه توانیم سخن گوئیم *
* علی تحت القوافی فی مواقعها * و ما علی اذالم يفهم البقر *

* معیار پنجم *

ذات صانع را که بهمه جهات کامل دانستیم بحکم بدهات عقل
نتوانیم گفت که چیزی از آن ذات قدیم خارج شود . یا چیزی بر آن
والج و داخل گردد . اگرچه این دخول و خروج بغیرا طوار جسمانی
و یا بطور اعلا و اشرف باشد . بحدی که در امکان اعلا تر و اشرف تر از آن
چیزی نباشد . بعلم اینکه (اولا) ولوج و خروج مطلقا از صفات
امکانست و گفته شد که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق ممتنع است *
(ثانیا) مغایر صفت کمال است زیرا که بسیط از مرکب کاملتر است *
(ثالثا) تصور این مطلب در ذات الهی مستلزم احتیاج است . و قیام
مرکب باجزا و قیام اجزا بمرکب بطور نیاز است . و گفته شد

که خدای غنی مطلق است *
(رابعاً) آن داخل و خارج شونده اگر عین ذات است پس تعددی نیست
و این سخن را مصداقی پیدا توانیم کرد . و اگر غیر ذات است
پس هرگاه مخلوق است و حادث . ذات خدا مدخل و مخرج مخلوق
تواند شد . و اگر قدیم است و خالق . خالق قدیمی که غیر خدا
باشد سراغ نداریم . و اگر بر فرض غلط و محال موجود باشد بذات
غیر خود نتواند داخل شود و یا خارج گردد . و در صورت غیریت
مناسبتی هم باهم نخواهند داشت . و گذشته از عدم دخول باهم
جنگ و نزاع نیز خواهند کرد *

* لوکان فیهما آلهة الا الله لفسدتا *

خدای تعالی منزّه است از این توهمات باطله تعالی الله عما یقول
الظالمون علوا کبیرا *

(خامسا) این دخول و خروج مستلزم تغیر احوال و منافی است
با آنچه مصنف میزان پروتستانی خود گفت که خدا منزّه از تغیر
و تبدیل است . زیرا که بالبدیهه حال دخول چیزی بر آن ذات
غیر از حال عدم دخول است . و حال خروج چیزی از آن غیر
از حال عدم خروج است . و هر متغیری حادثست . پس آنچه
عیسویان یا دیگران از اینقوله سخن گویند بالبدیهه از عالم خدا
شناسی و خدا پرستی دور خواهد بود *

چون سخن بدینجا کشید از سر آفرینش خدای و طور خلقت
موجودات آگاهی جوئیم *

واضح است که بعد از بیانات مذکوره ذات خدا برامبدء مخلوقات
نتوانیم دانست . پس باقی نمائند برای مبدئیت اشیاء مکر فعل الهی
که آن فعل واحد و بسیط است لکن بوحدت و بساطت امکانیه .
و آن فعل امر خدا است و مشیت خدا است و محبت خدا است *
و چون تدبر کردیم بمستقیم ادراک و بعقل دراک و باتفاق جمله خدا
پرستان از اهل ادیان و ملل و بمنطوق تمامی کتب آسمانی و دلالت

آیات آفاقی و انفسی . آفرینش آفریننده . کاملاً عزوجل اولین مخلوق دانستیم . که او واحد است و یکتا و اثر واحدیت و یکتایی صانع است زیرا که واحد را اثر جز واحد نیست و اثر مشابه صفت مؤثر است *

❖ قل کل یعمل علی شاکلته ❖

تصور کن کتابت را که خوردترین اثرهای آفاقی است . که شخص کتاب یک حرکت دست یک الف بیشتر ننویسد . و گفتیم که جهان خدای موجودات را برای شناسایی خویش آفرید . پس آن مخلوق نخستین باید یکی و دارای جله صفات کمالیه بطور اکلیت امکانیه بوده باشد . و از مساوی و نواقص منزّه و معرا باشد تا دلیل کمال صانع گردد *

اقتضای قدرت تامه و صفات کمال مطلقه صانع تعالی از علم و حکمت و غنا و کبریا و کرم وجود و فیاضی او بجزاین نیست . که آنچنان مخلوق محبوب خود را در کمال کاملیت کند و از نواقص عاری و بری دارد . که در غیراین گونه آفریدن صانع باید عاجز و یا جاهل و یا بخیل و مانند اینها بوده باشد . یا آنکه همچنان مخلوق متعلق خواست الهی نتواند بشود . و چون هیچکدام از اینها نیست پس آن اشرف کائنات بطور مطلق کامل . و تمامی کالات مبداء فیاض را حائز و حامل است .

مع ذلك آن کامل بی مانند که ستوده از میان تمامی موجودات است و در مبداء فیاض ایستاده واسطه ایصال فیوضات بر مراتب نازله امکان و اکوان در همه اطوار و ادوار و جله اطوار و اکوار است . و پیغامات وجود و بقای کائنات و حکایت تمامی اسماء و صفات و انباء شرع و جودی و وجود شرعی در جله عوالم و مقامات . و بالجمله آنچه ممکن است در مراتب خلقیه ظاهر شود بوساطت آن اولین تعین است . وجود مقدس او را در حضرت ازل تعالی فقر محض و احتیاج صرف باید بدانیم . بعلم اینکه جله مخلوقیت او را وجود اهر کر فراموش نمیتوان کرد و چون پای مصنوعیت بمیان آید

سراپای وجود مصنوع نیاز است و احتیاج بصانع . اگر چه نسبت بعوالم سفلیه و در مقام حکایت از صانع همه غنا و ربوبیت است و فضل او بر سایرین مانند فضل صانع است بر او . زیرا که او اول عدد است و واحد است چنانکه صانع احد است و فرق در میان این دو تعبیر چنان است که احد داخل در شمار نیست و واحد داخل در شمار است . و نسبت آن واحد بر اعداد نسبت پدر است بر اولاد و مانند کلی است از برای افراد *

اگر چه تعبیرات مذکوره بجز در یک مقامی بیشتر جایز نیست . و آن مخلوق اول را مقام فردی هست که در آنجا اعداد و افراد را ذکر نیست . نه بی مرسلی را در آنجا را هست و نه ملک مقربی را . جبرائیل و میکائیل را در آنجا بار نیست . روح القدس را در آن مقام نامی *

اکنون ذهن مستقیم پاک و دل هوشمند با در آیی میخواهم . که مطلب را قدری روشنتر کنم . و دلهای آگاه را بانوار غیبیه منور سازم *

این نامه را برای اكمال نعمت بر راست کاران و اتمام حجت بر متکران نوشتیم . و مراد سعادت تمند مطالعت در این سخنان را اگر از روی خدا جویی و بطور بی غرضی کند بغایت مغتنم خواهد دانست . و پس از آنکه متبصرانه از مقدمه تا خاتمه را فهمید یقیناً مسارعت بر انکار یک حرف ازان را نخواهد نمود . و از خدا تعالی درخواست داریم که مرا و جله طالبان سعادت را از خطا و لغزش نگاه دارد . و الحاصل مخلوق اول را بشناسیم تا آنکه صانع ازل را شناخته باشیم *

حق بمثال شناخته شونده بجدال . و اینگونه مطالب عالی در عالم محسوسات جسمانی بجز از راه محسوسات نزدیک بفهم نشود . و آیات و علامات خداشناسی را صانع مطلق مهربان در آفاق و در انفس ما برای مانموده است . لهذا مثالی در این مقام بیاوریم . و از آنجایی بمقصود بریم و مثل را از جهت تشبیه مقرب دانیم و از جهات دیگر مبعده . پس اگر گویند زید مانند شیر است از جهت شباهتست نه از سایر جهات و اوصاف و هیئات (والله المثل الاعلی) *

تمثيل رباني

ذات ظاهره خدا را مانند ظهور صورت انسان بفوتگرافی در مظهر ازل
ثانوی که اول مخلوق است . تمامی ظهورات و اوصافی که در حین
مقابله و اشراق انطباق آن ممکن است تجلی بدانیم *
وجود آن مظهر را مانند آینه و جامی فرض کنیم که جمال کلی ازل
در آن ظاهر است . و چون آن مقام مقام بساطت و وحدت است ظهور
و آینه و مظهر را یکی دیده اطوار کثرت را از آنجا منافی دانیم . و آنچه
در آنجا از تعیرات که موهم کثرت است و تعدد بیاوریم برای تنگی میدان
الفاظ و بجهة تعیر و تفهیم دانیم . پس صانع موصوف بصفت
کمالیه تمام ظهور و کمال بروز اشراقی در آن مظهر اولی ظاهر باشد .
بطوری که اگر کسی در مقام برداشتن پرده های اشارات بر آن
مظهر از جهة انیت آن . و بعبارة اخری آن ظاهر را قطع نظر
از ملاحظات اطوار ظهور و مظهر نظر کرده به بیند . خواهد گفت
صانع ازل را دیدم *

در خودمان به بینیم . زید در آینه بزرگ بدن نمایی خود را بیناید
بطوری که خود زید را غیر مرئی دانیم مگر از راه اشراق و ظهور
در آینه که بدیدن عکس در آینه توانیم گفت زید را دیدیم *
زید را از این تجلی و اشراق در آینه تغییری در ذاتش حادث
نکرد . و زید من حیث الذات ربطی به آینه و ظهور ندارد .
و بلا کیف ظاهر شود . و آن مظهر که آینه است تمامی او را بقدریکه
ممکن است در آینه نمودار شود حاکمی و نماینده است *

مقام مظهر را بازید مقابل ملاحظه و معلوم کردیم که در حضرت
زید بجز احتیاج محض و نیاز صرف مالک بر چیزی نیست . و هیچگاه
جهت غنا و بی نیازی او را از زید نتوانیم دید . که در هر آنی محتاج
بامداد و ابقای زید تجلی است . و اگر او خود را از مقابل باز کرد
صورت ظاهره در مرآت معدوم گردد *

اگر نازی کنند از هم فروریزند قالبها

عرض کردم که این بیانات و تمثیلات برای تقریب مطلب است بر افهام
و گرنه سخن باریک است و جهان تاریک . و این بحر بی کران را در ظرف
الفاظ گنجاییدن نامتصور است چنانکه گفته اند *

معانی هرگز اندر حرف ناید * که بحر قلزم اندر ظرف ناید *

کر بریزی بحر را در کوزه *

چند گنج در قسمت یک روزه *

اگر صورت زید که در آینه است بگوید من در ذات زید بودم
و در آن پنهان بوده از آنجا آمده ام غلط گفته است . و اگر گوید او پدر
من است . و از آن متولد شده ام و با او یکی بودم یا هستم و از او منفصل شده
و بر او است پیوستم خطا کرده است . زیرا که مبدء صورت مرآت
چنانکه دانستی ذات زید نتواند بود . بل تجلی کلی که فعل
او است مبدء آن است . و اگر دقت کنیم تجلی کلی نیز ذاتا مبدء نیست
چون اگر هزار آینه در مقابل زید بگذاریم و وجهی و شعبه فعلا از آن
کلی در هر کدام از مرایا ظاهر شود و چیزی از آن کلی نیز کم نکرد
و بسبب آن انعکاسات چنانکه در ذات زید تغییری حادث نیست در اشراق
کلی نیز تغییر و زیادت و نقصانی پیدا نشود پس صورت مرآت
شبی است و عکسی است منفصل از شبی که منفصل از صورت متصله
بزید مقابل است *

اگر در این تمثيل ربانی تدبیری کنیم بسیاری از مطالب تو حید و خدا
شناسی و دیگر مطالب دینیه بر ما روشن گردد *

عمران صابی که از متکلمین صابئه بود برای مباحثه در امور دین در زمان
خلافت مأمون الرشید به بغداد آمد . در آنجمن خلیفه که انبوهی
از مردم بودند از * رئیس اسلام * که عالم ناس خطابش میکرد در ضمن
سؤالات خویش پرسید . که آیا خدای در خلق است یا خلق
در خدا است و باین عبارت گفت * اهو فی الخلق ام الخلق فیه *
آنجناب فرمودند * اخبرنی عن المرآة انت فیها هم هی فیک * خبرده مرا

از آینه که آیات و در آن هستی یا اودر تو است . عمران از اراد جواب
درماند . و پس از سؤالات و مجاوبات بسیار ایمان آورد و مسلم شد *
چون این مطلب را از روی آگاهی دریافتی و آینه و عکس و ظهور بل
ظاهر را یکی دیده و کائن اول و مخلوق نخستین را که وجود پاکش بسیط
امکانی است شناختی . بدانکه آن عالم قدس که مقام خاص حبیب
بالمحبوب و بزم انس الهی است . عالی است بالاتر از مدارج عقول و افهام
که در آنجهان ملک کنجد و نه نبی و نه روح و نه نفس و آن مقام را از اطوار
ظهور و مظهریت و ظاهریتی که جسمانیان و روحانیان توانند فهمید
تقدیس و تتریه باید نمود . و مع ذلك آن مقام الهی را در همه جای
آشکار و هویدا باید دید . ولی پرده ها را باید برداشت و بیکانگی را بیکانگی
رساند *

✽ مناجات ✽

ای حبیب الهی که عالمین را رحمتی و برد و ستان خویش رؤف و رحیمی
پرده را از روی خویش بردار که بیکانه و بیکانه جمال ازل را مشاهده
کنند . و از شک و انکار بگذرند . لا والله آینه بیکانه جمال ترا نماید *
✽ پرده بردار که بیکانه خود آن روی نه بیند ✽
✽ تو بزرگی و در آینه کوچک نمای ✽

✽ معیار ششم ✽

ببدهات ادراک و ضرورت عقل در آن روشن شد . که صانع ازل
و مخلوق اول و مقصود از آفرینش او عز و جل چیست و چگونه است .
و کمال الهیت او را شایسته چه بود . و حد ممکن مخلوق تابع آن است *
اکنون در اطوار مصنوعات و درجات مخلوقات نیک تأمل کنیم .
و منشاء و اسباب این کثرات را دریابیم . و حدود خود را بشناسیم
و تجاوز از آن را جایز ندانیم . تا رجعت الهی را مظهر شویم . و تکلیف
و مأموریت خود را در کار باز گشت بسوی او بجای آوریم .
و در چهار سیر که مقرر گردیده است بوطن اصلی رسیم . و از مشقات

و کربتهای غربت باز رهیم . و بتأسی و تبعیت بر حبیب خدای
محبوب خدا شویم . و مصداق حدیث قدس باشیم . که میفرماید *
✽ فاذا احببته كنت سمعه الذی یسمع به ✽
✽ و بصره الذی یبصر به و یده الذی یبطش بها ✽

صانع ازل بقدرت تامه و رحمت کامله و عامه خویش مخلوقات را
بر حسب درجات و طبقات کامل مطلق آفرید . یعنی فیض الهی
بر یک منوال در مراتب موجودات جاری شد *

مانند سیلی که از کوه آید و دروا دیها و بیا بانها سیلان یابد و هر یک
از آن وادیها بد آنجه تواند از آن آب راد ریابند که این اختلاف در کمی
و زیادی آبها در وادیها از قصور و بخل آب نیست بل بعلت اختلاف
قوایل در وادیها است که مر خلق رحمن را تفاوتی نخواهی دید *
✽ فسالت اودیه بقدرها ✽

مخلوق نخستین که بحقیقت اولیه خدا را بجزا و صنع و مصنوعی نیست .
و سرپای عالم فاحیت آن اعرف او است . جمال مطلق ازل است
و نور کلی حضرت لم یزل . و ظهور کامل و تام او عز و جل است
و مرآه نماینده تمامی اطوار ظهورات و اسماء و صفات او است
بطور اتم و اکمل *

بدیهی است که اگر آن نور کلی را نیز نوری باشد و آن ظهور مطلق را
ظهوری باشد یقینا دلیل بر کمال کاملیت صانع بیشتر بود . که هر قدر
ملک کامل باشد دلیل بر کمال مالک است . و همچنین است اگر آن نور
دویم را نیز نوری باشد و جمال ثانوی را نیز جمالی باشد . تا بحدی که عالم
کثرت را کنجایش نمایند کی از آن تجلی شود . و آن وادیهای
طولانی را یارای تحمل و ظرفیت از آن سیلهای ربانی گردد .
مانند آینه های چند که هر کدامی را مقابل با آن یکی داریم یعنی دویمی را
با اولی و سیمی را با دویمی و چهار میرا با سیمی و همچنین تا بجایی
که مطلوب و مقدر است برسد *

تمامی آینه ها زید را می نمایند لکن و سایط را نیز خواهند نمود .

و چون مرایا بیشتر شود کثرت بیشتر پدید آید *
 بسیار آینه بزرگی را در مقابل خویش بگذارد و عکس خود را در آن
 بنمای . آنکاه آینه دیگری را محاذی با آن آینه کن بطوریکه
 عکس ترا از آن آینه بنماید نه از مقابل تو باوی . پس به بین که در آینه
 دومی سه چیز موجود گردد خود آینه و عکس آینه اولی و عکس تو .
 و در آینه سیمی که بمقابل دومی بیاوریم چهار چیز پیدا گردد .
 اینها که گفته میشود بر حسب ظاهر تمثیل است و برای اشارت بر نوع
 مطلب . و کر نه امر اشراقات الهیه بسیار عظیم است .
 و کثرتها که از تعدد مرایا است بر حسب کلیات است . و اگر جهات اوضاع
 و قرانات و ارتباطات را با تمامی اقسام آنها ملاحظه کنیم بیرون از حد
 تناهی و احصا خواهد بود *

مثال آینه را در مراتب خلقت درست ملاحظه کن تا امر
 آفرینش را بفهمی *

هرگاه در مقابل آینه اولی که بجز یکی نیست (و ما صدر عن الواحد
 الا الواحد) را مصداق است آینه های چند بگذاریم . همه زید
 مقابل خارجی را بتوسط آن آینه که یکی است نمایند . و با این
 همه تعدد وجه زید را و جمال مقابل را هیچگونه تعدد حاصل نکردد *
 * و ما الوجه الا واحد غیرانه * اذ انت عددت المرایا تعددا *
 این گونه حکایت را که آینه های چند جدا جدا از یک آینه نمایش
 آورند حکایت (عرضیه) گویند بسکون راء یعنی وجود آنها را ترتب ذاتی
 بر همدیگر نیست و نسبت علیت و معلولیت باهم ندارند . و نسبت اینها را
 بر آه اولی که نسبت علیت و معلولیت و اثر و موثر است حکایت (طولیه)
 گویند . و حکایتی دیگر از قبیل حکایت پسر از پدر است و مانند نسبت
 قشر است بر لب و مثل این است که چراغ را از چراغی روشن کنی
 و آنگونه حکایت را (طول در عرض) گویند . و تمامی موجودات
 در خارج این سه گونه نسبت و حکایت نتوانند بود *

این نامه را کتبایش بیان تفصیل این مقامات نیست و خارج از اساس

وضع این مختصر است . و اهل حق را در این مطالب تحقیقات
 عجیبه هست طالبان حقیقت مراجعت بایشان کنند *
 چون ایجاد مخلوقات را خدا دوست داشت و شناساندن خود را
 خواست و اول مخلوق را آفرید . و آن اول مخلوق متعلق محبت کلیه
 صانع گردید . و اطوار اسماء و صفات الهیه را مظهر شد .
 و همچنین که محبوب خدا بود محب خدا آمد . حبیش گفتند
 که صیغه فاعیل بمعنی فاعل و مفعول آید *

آن مخلوق نخستین که در مبدء اول از مصدر ازلی صادر است واسطه
 کلیه کبری و نبی مطلق الهی است . و هر آنچه از بدو خلقت
 تا نهایت امکان واقع گردد بواسطت او است *

نزاعی در تعیین شخص آن واسطه کبری و نبی مطلق خدا با همدیگر
 نکنیم . اگر مناسبت ادراک آن عالم پاک را پیدا کردیم و پرده جهل
 و کوری از چشم بصیرت ماها برداشته شد او را خواهیم دانست .
 که اینگونه نزاع و مجادله از جهالت و نادانی خیزد . نام آن واسطه
 و مظهر کل را تو میخواهی عیسی بگذارد و آن یکی موسی بگذارد
 و آن دیگری ابراهیم گوید و یکی دیگر آدم نامد *

* لانفرق بین احد من رسله *

مثال اهل ادیان در شناختن آن واسطه کبری مثل
 کوران و فیل است . که هر کدامی معرفت ناقصه بیک عضوی
 اذ اعضای فیل بهم رسانیده اند . و چون خواهند سخن از فیل گویند
 و آنرا بشناسانند اوصاف پای و گوش یا گردن و خرطوم او را شمارند
 و چنان دانند که فیل را شناخته اند و فیل را شنا سانیده اند
 * ذلك مبلغهم من العلم *

* معیار هفتم *

پس از دانستن مراتب و مقامات در مخلوق اول و آگاهی از تعینات

ذاتیة او که نسبت اولادی را بر او دارند و فهمیدن اینکه ظهور آن تعینات بعد تمام و کامل باید باشد . ظهورات او را در مرتبه دوم اشراق در آینه های چند ملاحظه کردیم . که آن آینه ها در عالم اجسام انبیا و رسل و هادیان ام نامیده شدند *

تجلیات او در مرتبه دوم باختلاف قوایل و تفاوت مقابلات با آن مرتبته الهیه در مظاهر و مریایا ظاهر آمد و باقتضای وضع حکمت الهیه و بجهت اتمام نعمت و رحمت بر جسمانیان . یکی از آن مظاهر را آیت وحدت خود ساخته بکلیت در آن ظاهر شد *

آینه های دیگر نیز در آنچه حکایت کردند درست کردند . و اسماء و صفات الهیه و جلال و جمال ازلی را از مرتبته نخستین اخذ کرده نمودند . ولی مدارک و افهام اهل آن زمانها که ایشان ظاهر شدند ناقص بودی و نتوانستند آنها را بشایستگی بشناسند *

در زمان ظهور عیسی که نسبت بزمان موسی افهام مردم ترقی داشت بسبب دیدن کی از حالات و اطوار ربانیت که حکایتی بود از مقامات عالم اول او را بخدای خواندند *

باده خالك آلود تان مجنون کند * صاف اگر باشد ندانم چون کند * این است که اگر پیغمبر آخر الزمان را کسی تصدیق کند حکمت این را خواهد دانست که چرا عبودیت خود را پیش انداخت و در نمازهای مفروضه مقرر داشت که اقرار بعبودیتش را پیش از رسالت او بیاورند که با آنها اطوار و آثار الهیه بندگی او را فراموش نکنند *

اشهدان محمد عبده و رسوله *

والحاصل چون تعین اول و مخلوق نخستین که مظهر اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت خدا نیز بود خواست که بواحدیت بشریه در هیکل خاص جسمانی ظاهر شود . از میان تعینات خویش تعینی را که مودوع در صلب آدم گردیده بود اصطفا و اختیار کرده او را بذات خود اختصاص داد . و او را به مختار و مصطفی و صادق و امین و جله نامهای نیک خواند *

اگر ترا چشم بینا و دل آگاه همراه باشد شهادت خواهی داد بر اینکه آن واسطه اولی را با شراق و تجلیات خود در تمامی مظاهر امکان و اکوان ظهورات غیر متناهیست . و در هر چه بنگری شواهد وجود و نمایندگان جمال و جلال و مریایای اطوار کالات او را خواهی دید که نبی مطلق او است و صانعیت خدا را بتمامی ذرات بالذات تبلیغ کنند و نفرستاده است او را مگر برای رحمت بر عالمین * والحمد لله رب العالمین *

تفسیر *

این حد که مقام بساطت آن نبی مطلق است و در مقامات تفریع مشتقات به احد و محمد و محمود و حمید و حامد خوانده میشود * لله رب العالمین * که لام لله برای تلیک است و لام اختصاص است * چون مبدء تمامی خداوندیهای امکانی یعنی ربوبیتهایی که در عوالم ظاهر گردیده است بجزا نیست توانی گفت که آن خداوند حاکم کل ممالک امکان و اکوان است . و سلطان اقالیم دهر و زمان . و بجزا و در سریر ملک ایجاد صاحب تاج و دیهیم و مالک گاه و افسری نیست * مافی الدیار سواه لابس مغفر * و هو الحمی و الحی مع فلواتها * یوحنا و صی عیسی و ناصر عیسی در مکاشفات خود آن حاکم کل را دید و بر او شهادت داد و چنان گفت *

در آسمان سوار اسب سفیدی را دیدم که او را امین و صادق گفتندی . و حکومت باستقامت میکرد و جنگ دینمود چشمهای او مانند شعله آتش بودی . و در سر تاجهای بسیار داشت . و یک نام مکتوبی داشت که بجزا و کسی دیگر آنرا نمی دانست . او را لباس (جبه) خون آلودی بود که نام آن را کلام الهی میگفتند . و کروه آسمانیان بالباسهای سفید و بسیار لطیف سوار بر اسبهای سفید شده در پشت سراو میرفتند . و برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده با عصای آهنین حکومت خواهد کرد . و تنگه قهر و غضب الهی را که بر همه چیز قادر است خود فشار

خواهد داد . و در جبهه و پهلوی او نامی داشت بمعنی ملك الملوك و رب الارباب *

تفسیر فقرات مزبوره یوحنا را در ضمن معیار چهارم از میزان چهارم خواهیم آورد . و روشن خواهیم داشت که این آیات مکاشفات در نزد انجیلیان محتاج بتفسیر است . و بجز خاتم انبیا دیگر مصداقی نیز نتواند داشت *

باید دانست که توحید الهی و شنا سایی اونه چنان است که بعقول ناقصه فهمیده آید . و یا از کتب و اسفاری که هنوز حال آنها و حال ترجمه های آنها که بخیالات و اوهام کرده اند معلوم نشده و بخواست خدای معلوم خواهیم کرد باذهان نارسا استنباط کرده شود . و همینکه توحید و اطوار خداشناسی که اساس و بنیان است ناقص و معوج شد واضح است که نبوت و مقامات و اطوار آن نیز ناقص و کج خواهد بود و همچنین همه اطوار دین و آیین در طبق همان اعوجاج و نقصان خواهد آمد *

در بالای بنیان مثلث خانه چهار گوشه را بناتوان کرد . درختی که در روی زمین رویده و آرا اصل و ریشه نیست آرا قرار می تواند بود و بجز از تباهی بار نخواهد داد *

* مثل کلمه خبیثه کثیره خبیثه اجثت *

* من فوق الارض مالها من قرار *

این است که عیسی را نشناخته و مقامات عالی و حکایات آنجناب را که از اسماء حسنی و صفات کمال الهیه داشت آگاهی نجسته و مفاخر و مزایای که آن روح الله را است در عین عبودیت او نفهمیده او را ابن الله گفتند و او را در ذات خدا گفتند و او را خدا گفتند . مواقع مدح و قدح را ندانسته حرمت ذات او را رعایت نکردند *

* در پس پرده نهانستی و قومی بجهالت *

* حرمت ذات تو نشناخته گفتند خدایی *

این جاهلان چنان دانند که اخیاء اموات و ابراء که و ابرص و مانند اینها

کار بسیار بزرگ نیست . و هر کس چیزی از این امور را ظاهر کند خدا و یازاده خدا است و نمیدانند که خدای قادر بر همه چیز آنگونه آثار را از يك عضو گاوینی اسرائیل * که بر مرده زنند و زنده شود * ظاهر تواند کرد *

اگر بخواهیم مقامات خاصان الهی را بیان کنیم و یا از عیسی سخن گوئیم این عیسی پرستان حیرت کنند . و دانند که ما خدا و عیسی را بهتر شناخته ایم و تابعان حقیقی او بجز از اسلاهیان نیست *

* معیار هشتم *

بعضی از بیانات اطوار ظهور و تجلی کلی و دیگر ظهورات صانع را دانستی و مبدا نور و روشنایی را در عوالم خلقیه بطور اجمال فهمیدی * اکنون تدبر در پیدا شدن ظلمت و تاریکی باید نمود زیرا که وجود ظلمات و شرور و بدیهه را می بینیم *

بدیهی است که ظلمت و تاریکی اصلا و بالذات مقصود و محبوب صانع مقدس نتواند بود . فقط مصالح حکمتی و اقتضای قدرت کامله صانع در اجرای تمامیت صنع خویش وجود ظلمت را بادی شد تا نور را ظهور بود که هر نوری بی ظل و عکس و سایه نخواهد بود *
* تعرف الاشياء باضدادها *

بعبارت دیگر گوئیم جهت تعیین مصنوع و انیت مخلوق که در زبان حکما ماهیتش گویند نسبت بجهة وجود که ظهور صانع است ظلمت نامیده میشود . و این ظلمت بر حسب مراتب و مقامات محبوب و یا مبعوض باشد . ولی محبوبیتش به تبعیت وجود و جهة نور است چنانکه در مراتب عالی و در خاصان الهی بطوری مضمحل و معدوم گردد که از کثرت اضحلال و اعدام حکم خویش همرنگ نور و وجود شود و فرق داده نمیشود مگر بفرض و اعتبار که همان جنبه مخلوقیت و امکان است *

* سیه رویی زمین در دو عالم * جدا هرگز نشد والله اعلم *
مع ذلك آن سیاهی را بالتبع نور الهی توانیم گفت زیرا که مظهر
ومابه الاستمساک نور است . و چشمه حیوة جز در ظلمات پیدا
نشود *

* سیاهی کربدانی نور ذات است * بتاریکی درون آب حیات است *
اگر کره خالک نباشد روشنایی آفتاب تابناک ظاهر نگردد . چون
چراغی را در خانه بزرگی بگذاری روشنایی ندهد و شعاع آن بجهت
دوری دیوارهای خانه در هوای فضا منبسط و غیر مرنجی شود .
و بالعکس اگر آنرا در طاقچه بگذاری و آن روشنایی را در آن جمع
کرده و ظاهر سازی نور چراغ بهتر مینماید *

* مثل نوره کشکوة فیها مصباح *
چون آیت ظلمت بر تاب نازله آید کثافت یعنی غلظت و استمساک آن بیشتر
بود تا بجایی رسد که نور در آنجا ناپیدا شود . و بقدری باشد که
هستی آنرا ننگ دارد که در آنجا بعکس اولی نور را وجود موجود
و حکما معدوم توانیم گفت بعلم اینکه خیرات و حسنات که خاصه جهت
وجود است از آنجا ظاهر نتواند بود *

* (او کظلمات فی بحر لجلجی) الی قوله تعالی (ظلمات بعضها فوق بعض) *
چون خدای صانع مختار است اثر و صنع او نیز مختار خواهد بود
که هر اثری مشابه صفت مؤثر خویش باشد . و این صفت اختیار
جز در ترکیب نور با ظلمت و اختلاط دو مبدء که یکی مبدء خیر است
و دیگری مبدء شر متصور نیست . لهذا صانع تعالی بحکمت
خویش در این عالم بشری و در حقیقت این انسان خاکی تمامی آثار
مبدء نور و ظلمت را و دیعت نهاد و امر خود را بانهارسانید که آثار
ظلمت را از خود بردارد مظهر و مظهر انوار شوند *

صانع حکیم در مقابل نور ظلمت را نیز سلطنت و دولت داد و اسباب تکمیل
انسان را با مختارات و اختیارات مقرر کرد *

پیغامبران باطنی در خلقت انسانی از عقل درک قرار داد . و مع ذلك

بعلم دوری آنها از مجالی انوار برای اكمال نعمت و اجرای آیین رأفت
خود از بنی نوع ایشان هادیان و راهنمایان فرستاد که در قرون
و اعصار ایشان را از عهود و شروط الهیه که در مراجعت بسوی
اوطان اولیه بایشان داشت یاد آور شوند و راه برداشتن ظلمات و رفع
حجابات انبات را بایشان تعلیم کنند و ایشان را بحضائر قدس و عوالم
الفت و انس رسانند ایشان را مردم بهشت سازند *

تمامی آن راهنمایان خواه پیغمبران باطنی و خواه انبیاء و رسل و اوصیاء
و اولیاء و علما و حکما نتوانند بود مگر از حاملان و مظاهر نبوت مطلقه
و ولایت مطلقه که صفت خاصه واسطه کبری و اولین مخلوق خدا
و ناموس اعظم الهی است *

* همه نواب او اند رعوالم * بماضی در نبی و آینده عالم *
* تنش چون فص خاتم در میانه * نهاده ختم بر کار زمانه *
این کره خالک زمین محشر است و اطوار و آثار درجات عالیة نورانی
و درکات هالکه ظلمات در این کره تراب بتقدیر قدیر و هاب و دیعت
نهاده شد *

* و فی الارض قطع متجا و رات *
* رگ رگست این آب شیرین و آب شور * برخلاق میرود تا نفخ صور *

* معیار نهم *

انسان محبوبترین اصناف مخلوقات است و محبوب با حسن تقویم و مکرم
بهر گونه تشریف و تکریم است . و آن آیت تفرید و تمجید و هیکل
خاص توحید الهی را از این عالم ادنا که نازلترین مقامات و عالم آرایش
و کدورات است ساکنان ملاء اعلا هر زمانی بزبانی و هر آبی بلسانی
ندامیکند *

* که ای بلند نظر شاه با ز سدره نشین *

* نشین تونه این کنج محنت آباد است *

چون اختلاط نور و ظلمت و اعطای سلطنت و قدرت بر ظلمت را مانند نور دانستی . و علایق و آلائش این عالم را فهمیدی و بعثت انبیا و اولیا را دیدی و بی پرچگونگی علل و اسباب این کار بردی و مقتضیات جهل و نادانی و موجبات هرج و مرج را در این عالم پست تصور کردی . تصدیق خواهی نمود که برای تمهید اسباب عدالت و استقامت که از صفات الهیه است و انسان را خواسته اند که بدان استقامت و راستی موصوف آید . و بجهت ترتیب مقدمات ترقی و ازالۀ کدورات و رسیدن بمقام انوار و تجلیات در هر قرن و زمانی باختلاف ازمنه و تفاوت افهام عمومی ملل باید از جانب خدای مهربان بدستگیری و وسایط و رسل شریعتها و ناموسها گذاشته شود که مطیع و عاصی معلوم گردد و بسبب آن اطاعت که محض رضای الهی باشد بمقامات قرب نزدیک آید . و در ضمن آن شرایع ریاضات جسمانیه نیز باشد زیرا که ترقی جسمانیان را با ریاضات جسمانیه تواند بود و بس *

همچنانکه برای حواس باطنیه و قلب انسانی تکالیف باطنیه مقرر گردیده و اعمال روحانیه از آنها خواسته اند که ذاکر باشد و متوجه بخدای و رضای او باشد و آنها را از بدیها پاک کند اخلاق خود را نیک نماید حسود نباشد عنود نباشد علم و حلم تحصیل کند خاضع و خاشع شود متکبر و جاه طلب و حریص نباشد و مانند اینها از اطواری که معین گردیده است . همچنین است اعمال جسمانیه که این جسم را عبث و بیهوده نیا فریده اند و بعثت کثرت کدورتی که او را است و محتاج بتصفیه و تکمیل است اعمال مقرر از جنس خود از او خواهند خواست که هیچ موجودی در هیچ حالی بی تکلیف نتواند بود و اگر در اینجا سخن را بسط دهیم بطول انجامد و از اصل مطلب دور مانیم *

پس بسنخسان آتانی که محض بجهت غفلت از حقایق امور و بدبختی خودشان ظاهر اعمال و عبادات را لغو میدانند و احکام تمامی شرایع و نوامیس را باطل میکنند کوش نکن و آنها را در دایره اهل ادیان

مشمار اگر چه ظاهرا دعوی مسلمانی کنند یا مدعی عیسی پرستی و یا خریستیان باشند *

* نقطه دینت بخودم هان سهو مکن *

* ورنه چون بنکری از دایره بیرون باشی *

بزرگترین اسباب تکمیل و ترقی دادن بنی نوع انسانی ترتیب اطوار امتحانات و اختبارات است . و در هر زمانی سنت الهیه بر اجرای اقسام امتحان و تمحیص در بندگان بوده و بدین سبب انبیا و هادیان خود را بطورهای گوناگون باقتضای اهلها و زمانها مبعوث کرد و احکام را تابع بر موضوعات داشت . و چون طبایع جهانیان در این عالم ادنا بر مضامین مختلفه مبتلا آمد و شریعت برای اصلاح آنها و دفع مرضها بود این است که شریعت را در اطوار مختلفه مقرر کردند *

خدا قادر بود که آدم را از نور و نورانی بیافریند و ملائکه و ابلیس را راه سخن باز نکند و او را از خاک ظلمانی و کثیف بیافریند مگر برای اجرای سنت امتحان و اختباری که مقصود بود *

موسی کلیم خدای سی روز موعدا باز کشت از طور سینا را معین کرد و چهل روز کشید و از انطرف سامری برای بنی اسرائیل کوساله را ساخت و خدا او را بصدا در آورد تا بنی اسرائیل کراهی جستند و آن همه فتنها برخواست و آن فتنه یعنی اجرای افتتان از خدا بود *

* ان هی الافتتنک *

خدا قادر بود یهودان را از اهانتها و ارتکاب بامر صلب و دار کشیدن در حق عیسی و مانند آن باز دارد تا یهودان بهانه نجویند بر اینکه اگر اواز جانب خداست و تابعان او پسر خدایش می نامند چرا در دست ما بدینگونه مغلوب و در مانده اش ساخت و آنها را از این کارها باز نداشت مگر برای آنکه امتحانات خود را در آنها جاری سازد *

خدا قادر بود در بدو خلقت آدم یک هادی مطلق قرار بدهد و او را در زمانهای طولانی باقی دارد و شریعت را بریک طور

ويك منوال جاری کنند و اینهمه اختلافات در روی زمین پیدا نشود و اینهمه مخلوق که خود آفریده بود هلاک نکردند و اینگونه اختلافات حادث نیاید و آنها را بسبب گمراهی که همه از تغییر اشخاص انبیا و اوضاع شرایع حاصل میشد بانواع عذابها و بلا یا مورد قهر و غضب خود ننماید . و الحاصل در ترتیب ادیان و مذاهب و نظم عالم مقتدر بود که بطور واحد اساس نظم و امنیت را در روی زمین بگذارد و هیچ اسباب اختلاف و هلاکتی در این میان نباشد *

﴿ ولو شاء لجعلكم امة واحدة ﴾

مع ذلك نینداخت این همه اختلافات را در میان بنی نوع انسانی مگر برای اجرای آیین امتحان و اختبار که تکمیل این بشر خاکی در غیر آن غیر ممکن بود و این مطلبی است بسیار بزرگ . و شرح آن را در اینجا کنجایش نیست . و اگر شخص هوشمند بصیر بدرستی تدبیر نماید اطوار امتحانات خدای را در اتم ماضیه و قرون سالفه خواهد دید و حقیقت امر را خواهد دریافت و از جریان سنت الهیه در کار امتحان و اختبار آگاهی حاصل خواهد داشت *

﴿ معیار دهم ﴾

در معیار سیم گفته شد که خدای را از نسب و اضافات که صفات حدوث و امکان است منزّه و معرایا بد دانست پس نسبتها و اضافتها که بحضرت اله در کتب منسوبه بوحی و الهام الهی و کلمات خدا و تعبیرات خدا شناسان وارد گردیده است منتهی الیه در همه آن اضافات عنوان ظهورات ازل است . بل عنوان کائن اول یعنی مخلوق نخستین و واسطه کبری است *

پس اینکه گوئیم کلام خدا و نور خدا خانه خدایم خدا ذات خدا نفس خدا روح خدا و مانند آنها . چنانکه گوئیم دست خدا جنب خدا چشم خدا روی خدا دهان خدا نزد خدا حضور خدا هیکل خدا

و امثال اینها که لا بعد و لا یخصی است تماماً بر عنوان وارد است . و اکثر آنها از قبیل اضافه لامیه است مانند خانه خدا و هیکل خدا و ذات خدا و روح خدا و کلام خدا و آنچه بدانها ماند که بجهة ظهور اطوار شرافت در چیزهایی که منسوب بخدا اتواند باشد اختصاص بخدا داده میشود . که خدای من حیث الظهور در همه جای هست و همه خانه ها و هیکلها جای خدا از جهة ظهور است و خانه معین و هیکل مخصوصی که منسوب بخدا میشود برای فهمانیدن شرافت و اختصاص آنها است . و همچنین روح و ذات و نفس که بمعنی بیت الله و هیکل الله و روح الله و ذات الله و نفس الله است . و مع هذا اینگونه نسبتها چنان است که هر کس هر چیزی را بخواد بخدا نسبت دهد بلکه اگر باذن خاص از جانب خدا و خاصان خدا رسیده باشد نسبت توانیم داد *

و اگر کسی نسبت نالایق بخدایی خدای و نامناسب بمقام توحید و تقدیس او بانجناب بدهد یقیناً قبول نتوانیم کرد اگر چه آن نسبت دهنده مدعی مسیحی و یا پیغمبری باشد و معجزات و خارق عادات بیرون از حد و حصر نیز بیاورد *

﴿ پایان سخن ﴾

اگر انصاف را با هوشیاری تا آخرین میزان همراه خود آوردی و سخنان روحانی مرا که همه مطابق با الهامات غیبیه و تأییدات الهیه است بکوش مستقیم شنیدی و بادل پاك فهمیدی بسیاری از امر دین و اطوار خدا شناسی بر تو منکشف گردد *

هرگاه مرا موانع و مشاغل نیبود و وضع این نامه را مقتضی میدیدم در این مطالب توحید و مراتب خدا شناسی و اسرار شرایع و ادیان و حقایق معانی و بیان و دقائق مبادی اکوان و اعیان موجودات بیان میکردم بعضی از آن چیزهایی را که از مقربان درگاه الهی باین عبد قلیل البضاعه عنایت گردیده و در این مقام عجایب بیان را نمیتوانم چنانکه روحانیتان تحسین و قدسیانم آفرین میکنند *

﴿ والحمد لله علی ما هدانا ﴾

✽ هو ✽

✽ بسمه ذی القدس والجبروت ✽

✽ میزان دومین از میزان الموازین ✽

در پیدا کردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی بصیرت و انصاف . و رسیدن پیاپی ایمان و اعتراف . و اساس این قسطاس مستقیم . درده معیار ترتیب و تنظیم یافت *
* فنوا بالقسطاس المستقیم *

✽ معیار نخستین ✽

کار را از سر کبریم تا گمراه نشویم . و عقل رحمانی را پیشوای خود کنیم تا راه بمقصد بریم *
اکثون خود را در خارج از همه ادیان و مذاهب و تقلید براهل آنها داریم . و خالص القواد از جمله اغراض و امراض باشیم . و در کار دین نیک تدبیر کنیم تا از ورطه حیرت رهایی جویم *
پس از آنکه وجود صانع کامل الصفات منزله از تقایص را اذعان کردیم و دانستیم که جهان را برای مقصود بزرگ برآورد به بینیم که برای ما دین یک دینی و رفتار در تحت قوانین یک آیینی لازم است یا نه *
اطوار بنی نوع خود را در امر دین نیز بطور کلی بر دو گونه یافتیم *
گروهی را دیدم که از پذیرفتن هر گونه دین و مذهبی خودشان را معافی داشته از مطلق انبیا و اولیا و عموم شرابع و نوامیس و از جمله کتب و صحف الهیه اعراض کرده اند *
این گروه را پس از آنکه بر حسب مقامات و مراتب باختلاف یافتیم کافه آنها را

عنوانی جامع که بی دینی است مندرج دیدیم *
در تمامی اقطار زمین آن گروه را مجتمعا و متفرقا . وجود یافتیم . و فهمیدیم که آن گروه بر حسب عدد از سایر طوایف دینداران بیشترند . ولی نه یک اسم خاص و رسم عام آنچنانکه در صاحبان ادیان و مذاهب گفته شود *
بعضی از آن گروه بعلمت دوری از مدنیت و بی خبری از اطوار ادیان در خارج از دایره دین داری مانده اند *
برخی دیگر از آنطرف پل افتاده عالما و عامدا عدم اعتراف بر ادیان و انکار انبیا و رسل و آنچه ایشان آورده اند از توحید و مفرعات آن و از بودن روز جزا و ثواب و عقاب و نارا و مانند آنها را طریقه و معتقد خویش ساخته اند . مانند دهریه و زناده و ملحدان *
جمعی دیگر از آن گروه متفرقا در میان آحاد و افراد اصحاب مذاهب و نحل آشکار او پنهان هستند . چه در میان اهل ادیان اشخاص بی اعتقاد موجودند . همچنانکه در فرقه های عیسویه و طوایف اسلام نیز از آن کسان بسیارند . و آن گروه اگر چه ظاهرا دعوی تدین مینمایند و در نزد عموم ملت خودشان را از معتقدان بآیین ملتی که در میان آنها هستند منسلک میدارند ولی در حقیقت معتقد به هیچ چیزی نیستند *

✽ اساس بی دینی ✽

اساس این کار چنان است . که خدای حکیم و علیم امر دین را باینکه در نهایت وضوح و آشکاری کرده است پرده های بسیار نیز بر چهره این شاهد ازلی کشیده و از دیده نامحرم و دل بیگانه پنهانش نموده است *

✽ بل طبع الله علیها بکفرهم ✽

باقضای حکمتهای بسیار و برای اجرای آیین امتحان و اختبار که بزرگترین اسباب تکمیل نوع انسانی است و در همه قرون و اعصار سنت الله بر آن جاری بوده و هست در امر دین حقیقت کار را چنان

مخفی داشته اند که از هزاران یکی بر آن سر الهی آگاهی حاصل
نکند . و بدین سبب اطوار دین را مختلف ساخته اند . و از یکطرف
سلطان نفس اماره بسوء را صاحب اختیار با قدرت و اقتدار نمودند .
و طبایع و نفوس را در مقامات ادناسرکش و داعیه طلب داشتند .
چنانکه اگر بنخواهیم علل و اسباب این کار را بشرح و بیان بیاوریم
و مقامات و اقطان در طبقات اعراض را بقدریکه فهمیده ایم
و از مأخذ علم الهی بر ما عنایت شده است معین نماییم سخن بطول
انجامد و از مقصودی که در این نامه داریم باز مانیم *

✽ و لکل رأیت منهم مقاما * شرحه فی الکلام بما یطول ✽
اگر بنخواهی سرکشی طبیعت انسانی را بفهمی در طبقات مردم
و آحاد و افراد بشر به بین که پستترین و بیچاره ترین آنها در عالم
خیال تنزل بمقام اطاعت خالصانه بزرگان خود نمیکند . و جمله
افراد بشر طبعاً مایل بر ریاست و حاکمیت و مطاعت هستند مگر کسانی
که عقل کامل و حکمت مستقیمه را مالک شده اند . و دیگران در زیر بار
اطاعت حقیقه نمانده اند مگر از راه پیدانکردن اسباب تمرد و سرکشی
و ناچار ماندن از قبول اطاعت ظاهریه *

✽ نفس از درها است او می مرده است ✽

✽ از غم بی آلتی افسرده است ✽

گروه مذکور یعنی ترك كشدگان دین و آیین بطور مطلق بادرک
و تمیزی که مشابه است بادرک و تمیز رجائی ملاحظه میکنند اطوار
ادیان مختلفه و اوضاع کتب سماویه و احوال انبیا و اولیا را .
و می بینند تفاوتهای بسیار در جمله آنها را و مشاهده میکنند فرقه ها
و اصحاب مذاهب را در هر دینی که باختلاف آداب و معتقدات با اینکه
ادعای همدینی را میکنند همدیگر را خارج از آن دین میگویند .
این یکی آن را بد و آن دیگری این یکی را غیر معتقد می شمارد . و عجب
این است که خدای ایشان یکی است و پیغمبر ایشان یکی است
و دین ایشان یکی است و کتاب ایشان یکی است *

✽ و هم یتلون الکتاب ✽

ملاحظه بکنید از یک توریة و موسی که اولاً خود یهود بهادر تبعیت
آیین موسی چها کرده اند و چه قدرها اختلافات در میان آنها واقع
گردیده است . پس از آن عیسی آمده و میگویند گفته است برای محکم
کردن امر توریة و موسی آمده ام نه برای تغییر احکام گذشته
و تا آسمان هست حکم خدا و کلام خدا زایل نمیشود . مع ذلك همان
عیسی پرستان تمامی احکام توریة و تورا بتاترا چنان تغییر میدهند
که هیچ اثری از احکام توریة باقی نمی ماند . کلیات امان و آداب
و عبادات را مانند روزه ها و نمازها و نذر ها و ختنه و طلاق و قربانیها
و عیدها و غیر آنها را بکلی تغییر داده اند . بحدیکه روز آسودی را
که در ایام هفته در توریة روز سبت قرار داده و چه قدرها تأکید
در آن کرده است بروزی کشیده مبدل کرده اند . که اگر درست
ملاحظه شود توان گفت که هیچ جهة اتحادی در میان یهود
و توریة با عیسویان و انجیل باقی نمانده است *

گذشته از این ملاحظه میکنند بهانه جویان در ترك دین سخنان
فرقه ها و طوائف اهل ادیان را . و از یکطرف مشاهده میکنند رؤسا
و پیشوایان و علما و کشیشان و معلمان و روحانیان آنها را و می بینند
اکثر آنها را که همه تابعان هواهای نفسانی و دوست دارند کان
جاه و ریاستند . و صاحبان کبر و حرص و نخوت . بندگان دنیا
و مایلان بر جمع کردن زخارف دنیا . و مرتکبان بر اموری که خودشان
مردم را از آنها منع میکنند . و تارکان اموری که مردم را بر آنها
مأمور میدارند *

✽ ناورده بصبح در طلب شامی چند ✽

✽ تنهاده برون ز خویشن گامی چند ✽

✽ در کسوت خاص آمده، عامی چند ✽

✽ بد نام کننده، نکونامی چند ✽

✽ اذا فسد العالم فسد العالم ✽

والخاصل ملاحظه میکنند تارکان ادیان بافهام قاصره خودشان اطوار معجزاتی را که از انبیا و اولیا میشوند و می پندارند که اکثری از آن معجزات اموری است که خارج از صورت امکان است و جمله دیگر از آنها کارهایی است که بحیثیتها توان آورد و چون مقصود و بنیان کار آنها بهانه جویی است بملاحظات مذکوره و مانند آنها از پیدا کردن حقیقت کار خودشان را دوری داده و از قبول داشتن مطلق دین و آیین اعراض نموده اند و امر و زرا آسوده از مشقات تکالیف و زحمت اعمال و آداب شده اند *

✽ درهم یاکلوا و یتنعوا و یلههم الا مل فسوف یعلمون ✽
پس از آنکه عیسی و موسی و سایر انبیا را تترلا از بنی نوع خویش خوانند چگونه توانست طبع سرکش بهانه جوی را زبون کند و ایشان را پیشوا و رئیس و مطاع شمارند و خودشان را بنده و مطیع و اتباع کنند *

راستی سخت دشوار است که باوجود کمالاتی که مرد در عالم خود بیند زیر بار طاعت و انقیاد بربک کس از انبای جنس خود که پیشتر از او آمده و سخنی گفته و رفته است برود و او را برخود آمر و حاکم سازد *

✽ و انھا لکبیرة الاعلی الخاشعین ✽

بعضی از مؤلفین آن گروه چه در اور و پاوچه در جاهای دیگر در این مطلب و ترویج طریقه بی دینی کتابها نوشته و مطابق بامدارک و افهام خودشان سخنها گفته اند و هر کس طالب باشد مراجعت بانها نمایند و مطاعن آنها را که بر کتب آسمانی و خاصان خدای کرده اند میشوند *

از باکره مولود بوجود آمد ملک بر مریم دمید یعنی چه و پسر خدار امشی یهود بدار کشیده استنهاها کردند و معدومش ساختند

چه معنی دارد و این مکر پسر آن خدا نیست که میگویند اقوام بسیاری را بجهت قبول نکردن سخن پیغمبران بطورهای بد بعد از بهای شدید هلاک میکرد چوب از درها شد چه چیز است و عصا را بستک خار زدن و آبها جاری کردید کدام است و از سنک شتر بیرون آمد آتش کتبان شد کارد کلوی پسر ابراهیم را نبرد مردکان پوسیده زنده شدند چه سخنان ابلهانه است ماه دوم شد و سنک ریزه تسبیح گفت یا جسد سایه نداشت چه حرفهای بیجا است و ازین گونه مقالات که در مقام سخنی و استهزا میکنند *

✽ الله یستهزی بهم و یمدهم فی طغیانهم یعمهون ✽

بالجمله آن گروه سخنان بسیار در بیان معتقدات خودشان و رد بر اهل ادیان آورده اند که صاحبان اطلاع را حاجتی بذکر آنها نیست و در فهمیدن زمینه مطلب همینقدر کافی است *

✽ معیار دوم ✽

آن گروه را باقسام چند بادلایلی که دارند و اعتراضات لایحد و لایعد که بر جمله دینداران وارد میکنند از یکطرف مشاهده کردیم و از طرف دیگر صاحبان ادیان و مذاهب را باطوار مختلفه و سخنانی که هر کدام در اثبات حقیقت خود می آورند دیدیم و آنها را در انکار بر بی دینان و سخنان آنها متفق القول یافتیم و ولی اختلاف عظیم را در میان آنها نیز ملاحظه نمودیم بطوری که دو فرقه از آنها را پیدا نکردیم که همدیگر را تصدیق کنند و قول طرف مقابل را قبول نمایند *

✽ فهذه والله بلیة عمت و رزیه طمت ✽

حال مرد میباید که پیامردی هوش و ادراک کشتی خود را در این ورطه هلاک و ازین طوفان هولناک در شب تاریک ظلمانی بساحل نجات و لیسان حیات رساند *

✽ شب تاریک و بیم موج و کردابی چنین هایل ✽
از یکسوی کروه تارکان دین است باطواری که شنیدی و میدانی
و از این طرف طوایف دین دارانست چنانکه دیدی و میشناسی .
اکنون کار را با کدام میزان مستقیم و معیار راستین خواهی سنجید و دین
حقیقی و آیین حق را مسلم خواهی آورد و چگونه از زبان طعن
و تعرض طوایف و اقوام دیگر رهایی خواهی جست و میزان تو را چگونه
مصدق خواهند داشت *

✽ معیار سیم ✽

پروتستانها درین میان چه میگویند . آیا حق دارند در اینکه
بعد از گذشتن یک هزار و سیصد و اند سال از زمان عیسی در حالتیکه
امت او بچندین فرقه متفرق شده بودند و بجز یکی از آنها در نجات
نمیتوانستند بشوند خود را داخل عیسویان کرده تمامی فرقه های
دیگر را مردود دانسته آنها را پروتست نمایند . و ترك كنند
آیین جله آنها را و برخلاف همه عیسویان سخن گویند بی آنکه
ملکی بر آنها نازل شده خدا و یار و روح القدسی در آنها حلول کرده
باشد *

از ایشان میتوان پرسید که آیا کروه نجات یافته در فرقه های
عیسویان تا ظهور آیین پروتستانی در میان آنها موجود بودند یا نه .
اگر بودند شما که آیین تازه و شریعت دیگر آورده اید چه میگویید
و واضحست که در این صورت شما در بطلان خواهید بود . و اگر
تا پانصد سال پیش از این همه فرقه های عیسویان در کراهی بودند
پس جله عیسویان در باطل میباشند بعلم اینکه هیچ قرن و زمانی
خالی از وجود يك مذهب حق و طایفه حقه نتواند بود *
تفصیل احوال رؤسا و مؤسسان پروتستانی را کاتولیکها و سایر
عیسویان مشروحاً نوشته و بطورهای بدواین کار واصل اساس

اختراع طریقه مزبوره و حالات سابقه و لاحقۀ آنها را مبسوطاً
گفته اند و من ذکر آنگونه سخنان را در اینجا شایسته نمی دانم
و دوست ندارم که از روی محاصره نام کسیرا بزشتی برم و بر صاحب
میزان الحق نیز تأسی جویم

مردمان هوشمند با انصاف مبنای کار و مأخذ اقدام آنگونه
اشخاص را بر احداث شریعت و آیین باندك تأملی خواهند دانست *
نهایت این است که چون دانستند دعوی مسیحی و پیغمبری در این
زمان از پیش نخواهد رفت عیسی و انجیل را عنوان کرده آیین دیگر آوردند
و کردند آنچه را که در زمانهای پیش برادران آنها کرده بودند *
✽ لوظهر الباطل بصورة واحدة لم يخف على ذي حجي ✽

عجب است که آن کروه اعتراض آورده اند بر عیسویان خواندن
دعاهارا در هنگام تزویج دختران یا در وقت خال نمودن مردگان بیرهان
اینکه در انجیل نصی در این باب وارد نسکر دید . و خود شان
در اوقات مزبوره آیات غیر معینه را از انجیل میخوانند باینکه در اینخصوص
نیز نصی در انجیل ایشان وارد نیست . و ملتفت نیستند باینکه کاری
نص و اذن صریح کردن چه از انجیل و چه از غیر انجیل يك حکم را
دارد اگر غلط است هردو عمل غلط است و اگر صحیح است اعتراض
بر عیسویان نمیتواند کرد . و مع ذلك کارهای دیگر بسیار در خارج
از منطوق انجیل نیز در دست دارند که شرح و بسط در آنها دادن
نیز زاید است *

اکنون را از این سخن بگذریم که مارا کاری بزرگتر در پیش است
و در همچنان تاریکی که جهان را فرا گرفته است راه روشنایی را
باید پیدا کنیم . در این بیابان بی پایان آب را از مراب شناخته
چاره تشنگی خود را یابیم . این وجود آلوده خود را از تعلیق و تدنس
برهانیم . بحضار قدس رسیم . روح قدس الهی را در قوالب
جسمانیه ظاهر کنیم . عصای خداشناسی را بدریای
حیرانی زنیم . و از جنود فرعون نفس شریر خلاصی جویم .

از سنك خاره دل چشمه های حكمت و معرفت را جاری سازیم .
آتش فتنه های كراهی را بخت خدای گلستان كنیم . بتهای
تعصب جاهلیت را سرنگون آوریم . اصنام تقلید و هواپرستیا
بشكنیم . هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و تباہ دانیم . خدا را
باشیم تا خدا ما را باشد اورا دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *

✽ من تقرب الی شبرا تقربت الیه ذرا ✽
✽ نی نی یحبهم تمام است یحونه کدام است ✽
✽ من بی مایه که باشم که خریدار تو باشم ✽

✽ معیار چهارم ✽

مقدماتی که در میزان نخستین در شناختن صنایع و اوصاف کمالیه
و تزیینات اوصاف شده و فوائد صنع و ایجاد که مبین کردید
در تصدیق يك شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را
کافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از کارهای زحمتی و فراغت
از مشقات تکالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل
احمال امر و زرا کاری است بسیار سهل و امر یست بس آسان .
لکن هرگاه امر و زرا فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز
خواستی دریابد یقینا کار مشکل خواهد بود و امر بغایت دشوار
خواهد شد زیرا که در آروز بشیمانی بکار نیاید و شاخ ندامت باز ندهد *

✽ آه اگر از پی امر و ز بود فردایی ✽
اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع وادیان و ارسال رسل و انزال
کتاب و مفرعات این مطلب را بالا طرف درین نامه بیاوریم بطوری
که هر صاحب انصافی حقیقت کار را برای العین به بیند و تصدیق نماید .
مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را
شعبها پیدا خواهد کردید که در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

علی هذا از پرداختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل
موعظه برهانی آوردیم *

✽ موعظه حسنه ✽

جمعی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه
اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن
ابی العوجاء خدمت ✽ سرور ششمین ✽ از دوازده سروری
که در توریة بشارت تولد ایشان از نسل اسمعیل بپراهمیم داده شد آمد
و تعرض کرد . که این کار مسلمانان چیست که سنگهای چند را بالای هم
کذاشته و راههای دور را بامشقتها طی کرده بدور آن طواف
میکند . در جای دیگر مانند شتر هروله مینمایند و مرتکب بکارهای
بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان کان الامر كما تقولون وليس كما تقولون فانتم وهم سواء وان كان
كما تقولون وهو كما يقولون فقد نجوا و هل كنتم *

چون سائل از زنا دقه و بی دینی بود و اعتقاد بروز جزا و وقوع ثواب
و عقاب نداشت چنان فرمودند که . هرگاه کار چنان باشد
که شما میکویید . یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست . شما و اسلامیان
مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد
و مسلمانان نیز مثاب و مأجور نخواهند کردید یعنی هر کسی زندگانی
خود را بخوی با خر میرساند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی
بر اعمال نيك و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها . یعنی مسلمانان میکوبند
که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست
حقاقد آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاك خواهید کردید *

❖ معیار پنجم ❖

اگر دلهای بی دینان را بشکافی و بحقیقت معتقد آنها برسی خواهی دید که بسیاری از آنها در سخنانی که دارند اطمینان دل حاصل نتوانند کرد . و هرگاه که باقتضای فطرت رجوع بخوابیدن کنند می بینند که امر دین را باسانی انکار نمیتوان نمود . و این همه انبیا و رسل و اطوار و اوضاع و معجزات و شرایع و نوامیس ساختگی و مجعولی نتواند بود . و اینجهان بی جهت آفریده نتواند شد * آن گروه را بر بی دینی و انداختن مکرها و ناهای نفسانی و تسویلات شیطانی . پس زینت دادن نفس اماره بسوء در نظرهای آنها نعمتهای دنیار و پسندیده کرد آسودگی عاجل را و فراموش ساخت جزا و مکافات آجل را . و دلهای آنها را باین خانه رنگین بست و این اطفال خاک را فریب داد *

❖ و چه خوش گفت آن حکیم کامکار ❖

❖ که تو طفلی خانه پر نقش و نگار ❖

❖ در الهی نامه گوید شرح این ❖

❖ آن حکیم غیب و فخر العارفین ❖

گمراه کند کان در میان هر ملت و گروهی چنان بوده اند که دشمنی خود را در حق آنان پنهان کرده و در صورت دوستی و هواخواهی داخل آنقوم شده اسباب تباهی و گمراهی را برای آنها مرتب داشته اند همچنانکه بعد از عیسی نیز با اسم معلی و رسم دعوت کردن بر راه مسیحی طریقه حقیقه عیسویه را از میان برداشتند . و بجز اشخاص معدودی در آن طریقه باقی نماندند . و چنان شد که عیسی و وصی پاك او شمعون گفتند که مسیحان و معلمان دروغگوی خواهند آمد و در سخنان مسیحی خواهند کرد آنچه را که متقدمین در کتب مقدمه کردند . و بیان اینسخن را در موقع خود خواهی شنید *

والحاصل در امر دین با بصیرت و باهوش باش و اهل تبلیس و تدلیس از هر قومی و بهر نوعی را بشناس *

❖ معیار ششم ❖

قرار کار را در امر دین بعد از اقرار بوجود صانع و توصیف و تنزیه او تعالی و دانستن اینکه ما را برای کاری آفرید و ناموس و شریعتی جهان را لازم است . چنان یافتیم که در میان ادیان باید دینی را اختیار کنیم . که در هر حال بی دینی بکار مر د خردمند نخواهد آمد . و بختیاری و سعادت مندی در د و جهان بجز در دین نخواهد بود *

ملاحظه کردیم در میان ادیان و بسیاری از آنها را در خارج خدا پرستی یافتیم . و دانستیم که خدای صانع جهان را برای ستایش اصنام و پرستش مخلوقات نیا فرید . و قباح و شاعت معتقدات شرك و الحاد آمیز آنها را دیده نتوانستیم خود را راضی بقبول کردن سخنان مشرکانه آنها سازیم *

چون صانع را در کمال کمال اعتراف کردیم دیدیم . که ما و امثال ما که بالایش کدورات این جهان آلوده ایم . و هر گونه خطا و نسیان از ما صادر میشود و هیچگونه مناسبت را بمقام قدس ربوبیت نداریم . و ناچاریم از اینکه در شناختن صانع و دانستن او امر و نواهی او و دریافتن تکالیف ظاهریه و باطنیه خودمان و در تعیین ناموسی که آن صانع مقدس را مطلوب است . کسانی را پیدا کنیم که جسدا از نوع بشرند و روحا طاهر و مطهر . اشخاصی باشند که شایسته راهنمایی بسوی صانع باشند هر چه گویند از او گویند و هر چه کنند بامر او کنند . و خدا را بشناسند امانه بشن . بگویند خدا عالم است و هم عالم بودن خدا را در خودشان برای ما بنمایند . و بگویند خدا قادر است و قدرت او را بر ما بنمایند . بگویند خدا حکیم است و حکمت او را در افعال و اقوال خودشان بر ما آشکار کنند . بگویند خدا غفور است و بر ما بخشایند . و همچنین هر وصف کمالی را

که در توصیفات صانع میگویند نمونه آن را برای اثبات بیاورند تا آنکه مقصود خدای قادر بر همه چیز در شناساندن خویش بر مخلوقات بنحواکمل صورت گیرد. و نیز از مساوی عیوب و از معاصی و ذنوب مبرا و معرا باشند تا آنکه بتوانیم ایشان را در میان خود و صانع تعالی واسطه قرار دهیم و هر چه گویند از خدادانیم. اطاعت ایشان را اطاعت خدای شماریم مخالفت با ایشان را مخالفت با خدای بینیم. و یقین آوریم که امر ایشان امر خدا است و نهی ایشان نهی خدا است. رضای ایشان رضای خدا است و غضب ایشان غضب خدا است دوستی ایشان دوستی خدا است و دشمنی با ایشان دشمنی با خدا است. و همچنین در تمامی آنچه از جانب خدای در جهان است ایشان را مظهر دانیم که بی وساطت ایشان خدا را نشناسیم. پس از این ملاحظات دیدیم که در قرنهای گذشته اشخاصی باین سمات و علامات آمده اند. و کتب آورده و آنها را ابالهامات الهیه منسوب داشته اند. و ناموس و آیینی گذاشته اند. و از علم و حلم و حکمت و قدرت خدای و مانند این صفات کمال بیاناتی قولا و فعلا کرده اند. و دانستیم که ایشان بقول مطلق فرستادگان از جانب خدا بوده اند و وسایط الهیه در میان جهان هستند. تدبیر کردیم در اطوار آینهها و آنچه از آن وسایط بمار سیده است (سه) ملت را در میان ملل پیدا کردیم. که اعتبار با این آنها و بتکابهایی که در دست دارند توانیم کرد ولی دیدیم هر کدامی از آنها را بر ضد همدیگر و مخالف آن دو گروه آخر سخن میگویند و آنها را تابعان ✽ موسی و عیسی و محمد ✽ علیهم السلام یافتیم که شرح حالات و اطوار و معتقدات آن سه طایفه را باید بفهمیم و تکلیف خود را در قبول کردن آیین یکی از آن سه معین نماییم و واسطه میان خود و صانع قدیم را شناخته توسل بوی جویم. چون این سه گروه را در موسی اختلافی نیست نهایت این است که عیسوی میگوید بعد از موسی مسیح آمد و گفت مرا واسطه خودتان

بخدای دانید. و اسلامیان گویند محمد پس از عیسی آمد و وساطت خود را بحضرت خدای بقول مطلق ظاهر داشت و اکنون او و اهل بیت و جانشینان او را وسایط الهیه بطور کلیت باید دانست. چون موسی و کتاب او را علی الأجلال هر سه گروه قبول کردند و محل اتفاق برای این سه خصم منازع است اگر چه اسلامیان را در حق کتابی که بانجناب منسوب است سخن هست. ولی بقدریکه تصدیق از آن کنند متفق علیه و میزان فصل و حسم نزاع تواند بود. و اگر بکلی نیز نزاع آنها را بر ندارد یک قدری از بنیان کار را محکم تواند کرد که اساس حقیقت در یکی از آن سه گروه فی الجمله معلوم گردد تا بعد از آن به بینیم بادلایل خارجی و براهین دیگر کدام یک از آنها بر اثبات مدعا قادر خواهد شد.

✽ شخص بیکانه ✽

در این هنگام که آغاز تحقیق در احوال فرقه های سه گانه بود بر وتستانی بمیان آمد و کتابی را بیرون آورد و سخن از بطلان اسلام و حقیقت آیین عیسوی را در میان نهاد. ولی آیین عیسی را در خارج از جمله آیینهای متداوله در میان انجیلیان که میدانستیم بیان کرد.

اگر چه عیسویان آن طائفه را قبول نداشتند و آنها را از اهل بدعت دانستند ولی چون اسلام را از بسیاری دشمن بای نیست و شمشیر برهان الهی را بتوا نایی در دست دارد او را نیز در صف عیسویان نشاند و از راه توسع او را نیز عیسوی نامید. اگر چه در واقع ممکن است هیچکدام عیسوی حقیقی نباشند که این همه فرقه های مختلفه که سخن برخلاف یکدیگر گویند و همدیگر را مردود دانند همه در راه حقیقی مسیحی نخواهند بود.

آنکه یکی از آن عیسویان تازه بوده که بآبرای دری از ما سخن

از امر دین بمان آورند و آغاز بر مصاحبت و گفتگو کردند *
پس ساعتی کوش در صحبت آنها داریم که خالی از فائده نخواهد بود
و مقدمه بر مقصود مانیز تواند شد *

* عیسوی پروتستان از مسلم پرسید *
آیا شما عیسی مسیح کلمه الله و روح الله را قبول نکرده اید و قرآن و پیغمبر
شما در جاهای بسیار او را تصدیق و تمجید نکرده است و از آمدن
او خبر نداده است ؟ *

* مسلم *

تو مگر صحبت میزان الموازین را نشنیدی و ندانستی که اکنون سخن
در تعیین دین حق در میان سه گروه است و چون بوقالت فضولیه
از جانب عیسویان بامن گفتگو آوردی و من ترا قبول کردم باری
بطرز محاوره و آداب مناظره سخن بگویی . هنوز دعوی شما
باموسایان جسم و فصل نشده بقرآن و پیغمبر ما و تصدیق و تکذیب
از ما تمسک نمیتوانید جست . میدانی که میزان دو خصم منازع محل
اتفاق آنها است و ما سه گروه اکنون را در موسی و توریة اتفاق
اجالی داریم *

* عیسوی *

بسیار خوب از همان توریة و موسی آمدن عیسی و اطوار او و ابن الله
بودن او و دیگر مطالب خود مان را مبرهن میداریم و محتاج بتصدیق
قرآنی هم نیستیم *

* مسلم *

آفرین بر تو خیلی ممنون میشوم از شما که از عهده این سخن برآید
ولی هر چه میکویی از روی انصاف بگویی و هر چه می آری از روی
انصاف بیار *

* عیسوی *

بچشم سخن ما این است که عیسی موعود در توریة در یک هزار و هشتصد
و هفتاد سال پیش از این باعلامات و آثار که در کتب

عهد عتیق یعنی توریة و کتابهای دیگر انبیا نشان داده بودند
متولد شد و از او معجزات بسیار نیز بظهور آمد و جمعی از سعادتمندان
بانجذاب ایمان آوردند و این امر در کمال وضوح است *

* مسلم *

در توریة و مانند آن چگونه خبر داده اند بطور صریح و آشکاری
علامات و آثار عیسی را نوشته اند و مع ذلك بنی اسرائیل و علمای
یهود او را انکار کردند ؟ *

* عیسوی *

آری کتب مقدمه در جاهای بسیار از عیسی خبر داد باوصف آن
انکارش کردند و ادیةها نمودند و بالاخره بدارش کشیدند *

* مسلم *

عجب است که با آن همه آشکاری کار در عیسی و اخبار صریحه صحیح
از کتب سماویه و ظهور آنگونه معجزات و خوارق عادات او را انکار
کنند و گذشته از انکار در صدد آزار او برآیند راستی عقل در تصور
وقوع این امر قدری ایستادی میکند ! *

* عیسوی *

چرا عقل تصدیق نمیکند این کار در نهایت وضوح است و از اینگونه
وقوعات در دنیا بسیار شده است *

* مسلم *

بسیار خوب اکنون بگو به یزید در کجا خبر عیسی را بطور صریح
و آشکار داده اند بطوریکه یهودان را هیچ راه تأویل و توجیهی
نباشد ؟ *

* عیسوی *

چه میکویی در صورتیکه بنای انکار و عناد شد هر گونه تأویل
و بهانه جویی را در الهامات الهیه میکشند و لکن عیسی در باب
پنجم یوحنا صریح گفته است که اگر موسی را باور میکردید هر آینه
مراباوری نمودید زیرا که او در حق من نوشت *

✽ مسلم ✽

تو می گفتی آیات بسیار در توریة و غیر آن بطور آشکاری در حق مسیح وارد است حال از قول عیسی در انجیلی که بعد از او نوشته اند و حال آن معلوم نشده است دلیل می گویی و ما شرط کردیم که بجز از توریة دلیل نکویی که هم اکنون را محل اتفاق ما است و هم یهود را جای حرف باقی نماند *

✽ عیسوی ✽

راست است اما آن آیات را اکنون در نظر دارم ولی در کتاب (میزان الحق) ما تفصیلی در این باب نوشته شده است و می توانید با انجیا مراجعت نمایید فقط بنابود که شما عیسی و انجیل را بکلی انکار کنید شما که یهودی نیستید ! *

✽ مسلم ✽

اگر آیات شما از توریة و غیر آن در حق عیسی آنهایی است که میزان الحق شما نوشت اکثر آنها صریح در حق پیغمبر آخر الزمان است و هیچ ربطی بعیسی ندارد و تفصیل آرا ✽ میزان الموازین ✽ نوشت اگر بخواهید رجوع بآن کنید و اینکه می گویی بنا بر این نیست که شما عیسی و انجیل را انکار کنید حق دارید لکن آداب مناظره چنان نیست که شما آورده اید باینکه عیسی و انجیل شما را هرگز نمیتوانیم قبول کرد و مع ذلك اسكات يهود نیز قرض بزرگ شماست *

✽ عیسوی ✽

بحث از آیات و اخبار کتب عهد عتیق را در اینجا نکنیم از میزان الموازین میتوان فهمید که چگونه بیان آنها را میکند فقط معنی سخن آخری شما را نفهمیدم که می گوید عیسی و انجیل شما را قبول نداریم مگر عیسی و انجیل ما و شما یکی نیست ؟ *

✽ مسلم ✽

آشکار است که در میان عیسی و انجیل ما و عیسی و انجیل شما فرق بسیار است و از زمین تا آسمان باهم دیگر تفاوت دارند *

✽ عیسوی ✽

این سخن تازه کی دارد ما تا حال نفهمیده بودیم که دو عیسی و دو انجیل بدنیا آمده است ! *

✽ مسلم ✽

خیلی چیزها هست که خیلی آدمها نفهمیده اند اگر بخواهم تفصیل این مطلب را بشما بفهمانم این مجلس کفایت ندارد . همینقدر میگویم عیسی ما که عیسی واقعی و حقیقی است بنده خاضع و خاشع خدا و عبد مخلوق و مرزوق او است پیغمبری است از اولی العزم مبعوث شده بر بنی اسرائیل تنها . که در زمان معلوم متولد شد و دعوت کرد و بشارت داد بر بعثت خاتم پیغمبران و پس از آنکه از میان رفت بدلالات انجیل موجود مسیحان و معلمان دروغگوی پیدا شدند و آیین او را تغییر دادند و سخنهای او را تحریف نمودند و بشارت های او را در حق پیغمبر ما پنهان کردند و اوصیای حقیقی او بسبب غلبه جهل و نادانی که عالم را فرا گرفته بود پنهان شدند . اکنون اگر عیسی شما این است که ایمان آورده ایم و تصدیق کرده ایم و منکر او را کافر میدانیم . و اگر غیر این است و او پسر خدا و در ذات خدا است و تعین خدا است پس ما را معذور از ایمان آوردن به همچنان عیسی موهومی بدارید که ما با آن توحیدی که نمونه آرا در میزان نخستین ✽ از میزان الموازین ✽ توانی دید داخل در دائرة شرك و الحاد نتوانیم بود . و جدا بودن انجیل مصدق ما با انجیل شما که بعد از عیسی نوشتند و نمیدانیم چگونه نوشتند و تحریفات در اصال و ترجمه ها کردند از این قرار که خدمت شما عرض کردم معلوم خواهد شد . دیگر نکوید چرا دو عیسی و دو انجیل می گوید * میخواهی برای مزید بیان مثالی برای تو بیاورم اگر چه وقت تنگ است و راه من دور *

✽ عیسوی ✽

این کار بر همه چیز مقدم است صحبت را با خبر رسانیم . بگوید به بدینم

چه خواهید گفت *

* مسلم *

شخص بسیار خوش صورت و مستوی الخلقه ایستاده و چند آینه گذاشته ایم که او را بنماید بجهت اینکه شخص مزبور در جایی ایستاده است که بی آینه او را نتوانیم دید . و آینه های مذکور به یک طور نیستند اولاً در بزرگی و کوچکی اختلاف دارند و ثانیاً یکی از آن آینه ها بزرگ و مستقیم است و صافی و روشن و بعضی دیگر بالینکه بزرگ هم باشند کج نما و معوج ورنه کین است و بعضی کوچک است و باوصف کوچکی مستقیم هم نیست و از اعضای شخص خارج یک عضو را نمایند لکن باء و جاج یارنک شده یا تار یک بزرگ از اندازة خلقت و با این حال تمامی آن آینه ها مدعی هستند که جمال شخص مقابل را نمایند و آنطور است که ما می نمایم *

حال عیسی نیز بی کم و زیاد چنان است که یکی از صاحبان مذاهب عیسویه و اسلامیان او را مطابق با واقع و نفس الامر شناخته اند و باقی دیگر در شناختن و شناساندن او در غلط هستند و هر چه میگویند باطل است . پس نمیتوان گفت که عیسی ما و پروتستانها و عیسی کاتولیک و رومها و عیسی ارمنیها و لاتینها و عیسی یعقوبیهها و نسطوریان همه یکذات است . بعلم اینکه عیسی در خارج بجز یکی نیست و اینها او را بطوار بسیار مختلف بیان میکنند *

* عیسوی *

دیگر در خصوص عیسی چه میگویند این سخن را قبول ندارید که موسی در حق عیسی نوشت و از آمدن او خبر داد ؟ *

* مسلم *

از قبول کردن ما این سخن را بشما چه فایده میرسد . اکنون ما می گوئیم هما نظوری که شما گفتید مونی در خصوص عیسی نوشت عیسی در حق محمد نوشت هر گونه نوشته در آن خصوص بیابوری مانیز بدانگونه و صریحتر از آن را خواهیم آورد . و اگر موسی

در حق عیسی نوشت در حق عیسی ما نوشت نه در حق عیسی شما *

* عیسوی *

پس چه طور شد که بسیاری از عیسویان در زمان حضرت محمد که آن اخبار کتب سماویه را میدادند نخواستند او را قبول نکردند گاهی جنک با او کردند و گاهی که عاجز ماندند جزیه و باج و فدیة دادند بالینکه شنیده ایم که شما میگویند پیغمبر شما معجزات و خوارق عادات بسیار نیز آورد ؟ *

* مسلم *

این کار هما نظور شد که شما میدانید و آنطور شد که میگویند یهودان اخبار صریحه کتب مقدسه را در حق عیسی میدانستند و معجزات و خارق عادات بی شمار نیز از او دیدند مع هذا انکار کردند و در صدد آزار او برآمدند *

* عیسوی *

پس صحبت ما با شما در یک مجلس تمام نشود برا درانه در این مطلب گفتگو خواهیم کرد . و خواهش دارم مجلسی دیگر برای تمه این سخن قرار دهید که هیچ چیز بهتر از این صحبتها که موجب بصیرت در امر دین است نخواهد بود

* مسلم *

اگر واقعا تعصب و تعند را از میان بردارید و بادل پالک قدم بمیدان محاوره بگذارید و سخنها را منصفانه بمعیار آرید من منت از ملاقات شما دارم و در این مجلس که خواهیم کرد بعضی سؤالات را از شما توانم آورد *

* معیار هفتم *

* در مجلس دوم عیسوی بمسلم گویند *

شما گفتید که در این ملاقات بعضی چیزها از من سؤال نمایند اکنون بگویند که از چه مقوله خواهید پرسید تا من بقدریکه توانم در ایراد

جواب اقدام کنم *

* مسلم *

در خصوص عیسی میخواستیم بفهمیم که واقعا چگونه دانسته اید آیا پیغمبر بود یا خدا و پسر خدا است ؟ *

* عیسوی *

عیسی را پیغمبر نمی گوئیم عیسی خدا است و ظهور خدا است و تعین خدا است و ابن الله است و ظاهر شدن خدای بصفه ابوت و بنوت و روح القدس * مانند ظاهر شدن بی صورت است در سه صورت *

* مسلم *

در توریة که میگوید الهامات الهیه است و خبر عیسی در آنجا موجود است بعضی آیات در آن هست که دلالت بر آمدن پیغمبری بعد از موسی دارد و صاحب میزان الحق شما آنها را بعیسی تأویل میکند پس بدین جهت عیسی را پیغمبر باید گفت و نسبتها بی را که در حق او کفایت سخنانی است که معنی آنها را خودتان نمیتوانید بیان کنید *

* عیسوی *

راست است در توریة بلکه در انجیل نیز بعضی آیات علی الظاهر دلالت بر پیغمبری مسیح دارد لکن در انجیل بیان الوهیت و ابن الله بودن او را آشکار ساخته است . همچنانکه باز در میزان الحق مادر صفحه یکصد و هفتم این مطلب را مشروحا میگوید *

* مسلم *

سخنهای شمارا پریشان می بینم از پیغمبری عیسی تحقیق کردم تصدیق نمودی و انگاه از الوهیت او سخن آوردی پیغمبر خدا نمی شود و خدا پیغمبر نمیشود در جای عیسی را پیغمبر فرستاده شده بر بنی اسرائیل تنها میگوید همچنانکه در فصل پانزدهم انجیل متی نیز نوشته اند . و از یکطرف نجات جهان و جهانیان را از گذشتگان و آیندگان بر او مخصوص میدارید و بر او منحصر میکنید ! *

از یکطرف خدا را واحد و موصوف بصفات کمالیه و منزّه از هر گونه نقص و تغیر حال میگوید . و از اینطرف او را ثالث ثلثه می نامید نسبت ابوت را برا و جاری میکنید و پسر از او تولید میدارید . در جای انکار نسخ در کتب عتیقه را آورده عیسی و انجیل را تابع و مؤکد توریة و شریعت و اقوال موسی میشمارید . و در انجیل هم مینویسید که یکطرف از شریعت به بقای زمین و آسمان برداشته نخواهد شد . و از این سوی يك حرف از شریعت موسی را معمول نمیدارید . که بعضی از این متناقضات را صاحب میزان الموازین برای نمونه مینویسد . و نیز شما پروتستانها که تازه تشریف آورده اید زیر همه آداب و قوانین انجیلیان و توراتیان زده اید و انجیل را عنوان کرده بد لحواه خودتان آیین و آدابی مقرر میدارید . راستی سخنان شمارا سخت پریشان و بسیار مست می بینم . و یکی از شما را تاکنون بر نخوردم که حل این اشکالات و اعتراضات را که بر شماها وارد است تواند کرد *

* عیسوی *

این سخنها خیلی طول و تفصیل دارد فهمیدن اینها بسیار مشکل است بلکه علمای ما در خصوص معنی تثلیث نوشته اند که این مطلب سری است از اسرار الهیه . و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی بگوید همچنانکه میزان الحق مادر صفحه صد و سیزدهم بیان این مطلب را کرد *

* مسلم *

در صحبت با شما مکران صاف و بی غرضی را شرط محاوره نکردیم مرد عاقل هوشمند سخنی را که در مقابل مثل من کسی که بیجز حقیقت کوی و حقیقت جوی مقصودی ندارد میگوید با ملاحظه و تأمل بگوید بهتر است . بنابراین نیست که هر کس در مخالف توحید و خدا شناسی سخنان نالایق بحضرت احدیت بیاورد و بگوید این مطلب منتهی بذات خدا است و هیچ بشری را جایز نیست تعمق در ذات خدا کند و گفتگو

در آن نماید . تحقیقات میزان الحق شما از این قاش است که هیچ خردمندی قبول نتواند کرد . مکر و صیابی ✽ سیل ✽ نام را که از علمای شما است و او قرآن را ترجمه کرده است نخوانده که در آنجا بعیسویان میگوید (اولا) از جانب شما در حق مسلمانان جبر واقع نشود (ثانیا) مطالبی را که مخالف عقل است با آنها بمیان نیاورید زیرا که ایشان از ابلهان و احقان نیستند *

این یکی راهم البته میدانی که خردمند سخنی را نمیگوید که اگر مانند آن سخن را در اعتراض بر او بیاورند بناچار اسکات و قانع شود . یعنی چون سخن او را بعینه بر او وارد کردی از ایراد جواب درماند *

✽ عیسوی ✽

مقصود شما از این سخنان چیست که این همه سرزنش را در حق من روا میدارید اعتراض شما بر عیسویان در این مطلب چیست و سخن حسابی شما در این مقام کدام است ؟ *

✽ مسلم ✽

شما از اطوار ملل وادیان قدری آگاهی حاصل کرده اید و دین زرتشتی را میدانید و البته کتابهای ایشان را که زند و پازند است دیده اید که آن کتاب را از جانب خدا میدانند و خدا پرستی و توحید خدا را منحصر بخود شان میکنند و مع ذلك آتش را میپرستند و ما و شما آنها را بت پرست گفته ایم . اکنون اگر آنها بشما بگویند که ظهور خدای واحد در حقیقت نارینه سری است از اسرار ذاتیه خدای و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی گوید زیرا که این امری است مخصوص و منسوب با سرار ذات خدا و آدمی نتواند که ذات پاک خدا را بفهمد و احاطه و تصرف در آن کند . شما را در جواب زرتشتیان چه سخن خواهد بود ؟ *

و همچنین سخن سایر بت پرستان و دهریه و کسانیکه طبیعت را رب میدانند که جمله آنها را جای ایراد بر شما از این مقوله سخنان هست . پس واضح است که این مطلب شما چه در تثلیث و چه در ابوت

و نبوت و چه در استخنان عیسی در ذات خدا و مانند اینها مطلبی است مغایر با توحید و منافی با تقدیس و تنزیه و کبریای الهی . و هیچ خردمند موحدی مانند این سخنان ناشایست را در حق خدا و خاصان خدا روا نخواهد دید و نخواهد پذیرفت . و هر کتابی را که آنگونه سخنان را بیاورد کلام و الهام الهی نتواند دانست *

✽ عیسوی ✽

راستی این بحث بسیار باریک است شما این بحث را در این مجلس متروک بدارید اکنون اگر از سخنی دیگر در امور دینیه مناسب میدانید یا همدیگر صحبت میداریم *

✽ مسلم ✽

من زیاد خواهانم که با اهل علم صحبت بدارم لکن تباهی وقت را نیز جایز نمیدانم و صحبتی که با انصاف نباشد بجز اضاعه وقت حاصلی ندارد در این مطلب تثلیث بر خطا بودن شما آشکار است *

✽ عیسوی ✽

نسبت بی انصافی را بماندهید که ماهرگز این نسبت را درباره خودمان قبول نمیکنیم و مقصودی بجز بیان حق و فهمیدن حقیقت مطلب نداریم *

✽ مسلم ✽

بسیار خوب میگویید اما سخن تنها بکار نیاید هر کس این صفت نصف را ملکه نموده است و در همه مواد جاری میدارد مرد تمام است و همه نجات با او است . بهر حال قدری هم با شما صحبت توانم کرد لکن چون وقت نماز است شما چند دقیقه در اینجا آرام بدارید تا خدمت شما برسم *

✽ معیار هشتم ✽

✽ در مجلس سیم مسلم بعیسوی گفت ✽

شما اعتراض بر اسلامیان آورده اید باینکه حضرت محمد علیه السلام اعتراف بکنایه کاری خود در حضرت الهی کرده است همچنانکه از قرآن نیز استنباط میشود و شخص گناهکار چگونه شفاعت جهان را تواند کرد . و چون مسیح گناهکار نیست نجات جهان را در او منحصر میداند *

✽ عیسوی ✽

چنین است و در **میزان الحق** مانیز بیان این مطلب شده است و همین مطلب دلیل خدایی عیسی است زیرا که بشرناچار مصدر خطا و گناه تواند شد . و نجات دهنده جهان همچنانکه در انجیل وارد است منحصر بعیسی است پس واضح است که او بشر نیست *

✽ مسلم ✽

دلایل میزان شما را دیده و هیچ قوتی در آنها پیدانکرده ام زیرا که حال انجیل و تغییرها و تحریفات او را اصلاً و ترجمه شما هم میدانید و ما هم میدانیم و چنان میدانم که **میزان الموازن** **مجمعول** بودن انجیل و تحریفات آن را بدرجه وضوح رسانیده باشد . و گذشته از این سخن لااقل اکنون را مجهول الحال خواهد بود . خصوصاً که میزان کار در نزاع دو کس محل اتفاق ایشان است باز از توریة میتوانید دلیل بیاورید . علاوه بر این از انجیل شما دلیل داریم که عیسی نیز اعتراف بکنایه کاری میکند . و همین سخنان متناقض است که دلیل بر جمعولی انجیل تواند شد *

✽ عیسوی ✽

از بجای انجیل بر گناهکاری مسیح دلیل دارید هیچ بخاطر نمی آید باینکه مکرراً انجیلیها و نامه ها و رساله های آنرا از اول تا آخر خوانده ام *

✽ مسلم ✽

مسیح همچنانکه روزه می گرفت نماز نیز میکرد چنانکه در انجیل در مواضع چند نیز آورده اند . در باب سیم لوقا میگوید هنگامیکه مردم غسل تعمید میکردند عیسی نیز چون تعمید یافته و نماز کرد آسمان کشاده

شد . و در آغاز فصل یازدهم لوقا است که مسیح نماز کرد و شاگردان را نماز آموخت . و گویا تمامی عیسویان در نماز گذاردن عیسی علیه الصلوة والسلام سخن ندارند . لکن شما را نمیدانم اگر چه میدانم نمازهای سایر عیسویان را امر زاید و محدث دانسته اید و اکتفا بنماز مختصری که در انجیل است کرده اید . و چون در نزد ما وجهه عیسویان واضح است که عیسی نماز کرد و نماز همان است که در انجیل است و امر وز شما هم آنرا معتبر می دانید اکنون به بینیم نمازی که میکرد چگونه است *

کلمه الله عیسی در نماز چنین میگوید . ای پدر ما که در آسمانها هستی نام تو مقدس باد . ملکوت تو نازل باد . ملکوت تو چنانکه در آسمان است در زمین نیز چنان باد . روزی امر و زه ما را در امر وزده . گناهان ما را به بخشای چنانکه ما گناه کنندگان برخود را می بخشاییم . ما را داخل اغوا و گمراهی نکن . تا آنکه ما را از شریر رهایی دهی . چون ملکوت و قدرت و عزت ابد اتر است . آمین *

✽ عیسوی ✽

راست است عیسی در چند جا نماز کرد لکن معلوم نیست دعای مزبور را خوانده باشد *

✽ مسلم ✽

این است که من در خصوص رعایت شیوه انصاف تأکید دارم شما میگویید انصاف باماهست لکن اگر از انصاف بپرسیم گوید نیست آنجناب چنانکه در فصل ششم متی نماز را بیان کرد و بتأکید امر باقامه آن نمود البته خود عامل بر آن بود و حاشا از عیسی که عالم غیر عامل باشد *

✽ عیسوی ✽

راست است از جناب مسیحی باقتضای بشریت و حکم ناسوتی که داشت بعضی چیزها ظاهر شده است . روزه گرفت و نماز کرد و گرسنه میشد سیر میکرد و میخواست بیدار میشد سجده بخدای مینمود و همچون می خواستند میگفت بجز علامت یونس بن متی که ذوالنون پنهان است

معجزی بر من داده نشد . و گاهی عاجز و درمانده میکردید همچنانکه
یهودان انقدر آزارها در حق او کردند و همه تحمل کرد و قدرت
خود را ظاهر ننمود . و مانند این کارها که معین است از او دیده
و شنیده شده است . لکن امر آنجناب عجیب و عظیم و جنبه
ملکوتیت و الهیت او هویدا و غالب است . و فی الواقع کار مسیح
سری است از اسرار الهیه که هیچ کس نمیتواند بفهمد . اما کیفیت
دعای مذکور را باور بکن که من نمی دانم و تصدیق و تکذیب آن نمیتوانم
و از روی انصاف این سخن را میگویم *

✽ مسلم ✽

چون شما این اسرار را نمیدانید و رفع این متناقضات را نمیتوانید بکنید
چرا مراجعت بمسلمانان نمی نمایید . که هم توحید و خدا شناسی را
برای شما بیان کنند بطوری که هرگز توحید بان شایستگی نشنیده
باشید . و هم نبوت و بیانات اطوار آنرا و هم ربوبیت و پیغمبری
عیسی را که بطور اختلاف در انجیل خودتان آورده اید و همچنین
تفسیر انجیل و سایر کتب کتاب یعنی * بیل * را و تعیین صحیح و سقیم
از آنها را بیک قاعده کلیه . و هكذا جمله اطوار دین و حقیقت کار
و علل و اسباب این همه اختلافات را . که خدای جهان در روی
زمین باقتضای مقامات خلقیه انداخت . و متناقضات اعمال و اقوال
انبیا و اوایا و سر کلمه الله و سر روح الله و سر ذات الله
و هر چه از معقول و منقول در امر دین و خدای پرستی تصور توان کرد .
جمله آنها را علمای دین مبین اسلام برای شما چنان گویند و مشروح
دارند و کشف کنند و شما را بشرط ایمان و تقوی از علم یقین بعین الیقین
و از آنجا بحق الیقین رسانند که مسیح و خدای مسیح از شما خشنود
شوند . دلهای شما از تنگی باز رهد . چشم شما بینا گردد .
کوش شما شنوا شود . مهر از دل شما برداشته شود . و مهر و محبت
حقیقه بر آن بگذاشته آید *

ای برادر من مبفهمی چه میگویم . بجز شریعت اسلام شریعت الهیه را

نخواهی یافت زیرا که شرع تمامی بجز آن نیست کوش بشنای
که انس بر شنیدن آنها گرفته نکن بادل پاک تدبر نماید و انصاف بدو و اگر
شکی و اشتباهی داری فهمیدن و تحقیق آنرا بتعدد جایز مدار که عناد
و تعصب از شیطان است و هیچ شکی در امر دین با تعدد زایل نکردد *

✽ میزان الموازن ✽ را از روی بصیرت مطالعت کن اگر اشتباهی
وارد کردی از اهل آن بیغرضانه بصدد رفع آن برآی . خود را
برای روز جزا آماده دار و بدان که در آن روز پشیمانی سود ندهد *

بالجمله اکنون از بقیه سؤالات که در میان داشتیم گفتگو کنیم و کیفیت
اقرار انبیا بر کاهکاری خود شما را میزان الموازن محول داریم . شما
یعنی پروتستانها گفته اید که حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام معجزات
نیاورد و در قرآن نیز نفی از وقوع معجزات وارد است احادیث هم
معتبر نیست . در اینصورت اگر مثل این سخن را یهودان بشما
گویند . که عیسی معجزات نیآورد و با وجود قول عیسی که بجز
علامت ذوالنون بمن چیزی عطا نشد آنهم اگر چه وقوع ندارد اگر
باشد نیز دلیل بر معجزه آوردن عیسی نیست که علامتهای بسیار خدا
در همه وقت باقسام مختلفه ظاهر میکنند و عیسی بقول شما کشته شد و بعد
از سه روز از قبر با سمان رفت از اینقرار پس در حیات خود هیچ معجزه
از او ظاهر نشده است و احادیث شما که عبارت از انجیلها و نامه ها است
معتبر نیستند . در اینصورت شما در جواب چه میگویید باینکه در قرآن
آیتی در نفی صدور معجزات پیغمبری نیست و شما از آیات نفهمیده دلیل می
آورید چنانکه میزان الموازن تحقیق آنرا در جواب میزان الحق
کرده است اکنون خودتان در این مطلب چه میگویید *

✽ عیسوی ✽

شما مرا می خواهید بزرگاب بکشید . من میخواهم شما را هدایت براه
نجات کنم و راستکاری و حیات ابدی را بشما نشان دهم . حال شما مرا
با سلام دعوت میکنید . و پس از همه تفصیلات سخنان یهود را
که لجاجت و عناد و وجود و بی ادراکی آنها آشکارا است در مقام

اعتراض بر عیسویان می آید ! *
در قرآن خودتان نمیخوانید ✽ تجدن اشد الناس عداوة للذين آمنوا اليهود ✽ سخن آنگونه دشمنان متعبد را در مقابل کسی که از روی برادری سخن میگوید میتوان آورد راستی از شما بعید است که از قول یهودی بر ما اعتراض بیاورید *

✽ مسلم ✽

آفرین بر تو یهودی نباشد هر کس میخواهد باشد میدانی که اینگونه جوابها از مرد خردمند شایسته نیست . بسخن باید نگاه کرد نه بگوینده و جواب سخن را باید گفت نه بشیوه جاهلان اعتراض بر شخص گوینده در خارج از مطلب آورد *

✽ خوب سخن جوی چه جویی زمرد ✽ نیکویی و فریبی ولاغری ✽
✽ انظرالی ما قال ولا تنظرالی من قال ✽

✽ عیسوی ✽

مقصودم جواب نگفتن بر شما نیست فقط از قول یهودان سخن آوردن را خوش ندارم خود شما هر چه میگویید بیاورید اگر جواب آتر اتوانستم خواهم گفت و اگر نتوانستم اعتراف میکنم و مدعی این هم نیستم که من همه چیزی را در دنیا میدانم و مانند این ادعا را امثال ما نتوانند کرد

✽ مسلم ✽

بسیار خوب لکن شما گویا با همه بلندی خیال که در خود میگویید نمیتوانید از تعصب و غضب شخصانه بگذرید . اکنون تصور کن که این سخنها که شما از زبان یهودان آورده شد از مسلمی میشنوی و این یکی را نیز علاوه بر مقاله نمای که آیا شما میگویید هجرات پیغمبر شمار ايجز زوجات و اصحاب او کسی دیگر روایت نکرده است ؟ *

✽ عیسوی ✽

آری مگر شما در مقام انصاف انکار این کار را نتوانید کرد مگر از روی حقیقت غیر این را اعتقاد کنید نمود ؟ *

✽ مسلم ✽

گرفتیم که این مطلب چنان است که میگوی فقط از شما میپرسم که اگر یهودان و مخالفان با شما در حق مریم و کفتهای او در خصوص پسر پاک خود . و همچنین در بکر بودن او و عصمتی که در او میدانید . و خبرها و شهادتهای حواریان یا خواص اصحاب او و مانند آنها را در خصوص هجرات عیسی . بشما بگویند که همه اینها که شما میگویید دروغ است و مخالف با قول صریح عیسی که گفت هیچ علامتی بر من داده نشده است . و تمامی آنها را اشخاصی چند ساختند و بحیثیت دردلهای عوام الناس جایگزین نمودند . حتی کار بقتل عیسی کشید و پس از او آن کشته شدن و اهانتهای منسوبه بر او را اسباب مظلومیت او قرار داده و انکسار قلوب را وسیله کردند . و انجیلها و نامه ها و رساله ها از رأی و خیالات خودشان نوشتند . و از این مقوله سخنان که یهودان و غیرهم را تواند بود شما را در جواب ایشان سخن چیست ؟ *

✽ عیسوی ✽

راستی از شما درخواست میکنم که سخن یهودان را بکلی دور بیندازید . عناد و نفهمی و لجابت آنها آشکار است . و میدانید کسی که بنای کار خود را بر تعبد گذاشت هیچ مطلبی را بر او حالی نتوان کرد . و در اینجا بمذاق شما دو شعری از شاعر ماهر خسرو زاده حکیم ناصر بخوانیم *

✽ کوردل را که مغز تیره بود ✽ هیچ حالی فهم نتوان کرد ✽

✽ دل کمره پاک نتوان ساخت ✽ سفه را حکیم نتوان کرد ✽

آنها همان کسان هستند که با وجود دانستن اخبار عیسی از توریة و با وصف مشاهده آنها همه هجرات و خوارق عادات از آنجناب مقدس انکار او را کردند و روز بروز بر انکار و لجاج خودشان افزودند و بالاخره نیز میدانی که چها کردند *

✽ مسلم ✽

بدنیکویی و لکن بیشتر نیز بشما گفتم که مرد خردمند سخنی را نمیگوید

که اگر عینا آن سخن را در رد بر او بیاورند جواب مقرون بصواب نداشته باشد . حال مسلمانان بشما میگویند که عیسویان در قبول نکردن دین پیغمبر ما لحاج و عناد میورزند . و بالاینکه در کتب سماویه و بوسیاط اوصیای حقیقی و ایمان آورند کان راستین عیسی و از راهبان و مقدسین عیسویه فهمیده و شنیده بودند . که آن پیغمبر عظیم الشان خواهد آمد . و با همه معجزات و کرامات و خوارق عادات او خاصه مانند قرآن معجزه ثابته و باقیه که هیچ عاقل با انصافی انکار معجز بودن آنرا نتواند کرد . و بعلاوه شمشیری که بحکم خدایی در بالای سر آنها بود . ایمان بآن جناب نیاوردند و با همه نخوت و غروری که داشتند عار جزیه دادن و خواری اعطای فدیة و دیگر حقارتها را بر خود هموار نمودند و تصدیق آن پیغمبر را بر خود هموار نکردند . و اکنون چگونه میشود که ایشان گذشته از اهل انصاف آنها زیر بار تکالیف اسلام بروند خصوصا که پروستانها را رؤسای آنها بر ترک اعمال و ریاضات جسمانیه معناد کردند و آنها را از اعمال بازداشتند . در جواب این سخنان که بر شما وارد است چه خواهید گفت ؟ اکنون اگر شما انصاف و تدین دارید و مقصود شما مطلب فهمی است . قدری از این مجاوبه صرف نظر کنید و در کتاب ❖ میزان الموازین ❖ مطالعت نمایند بعدا اگر لازم شد باز صحبت خواهیم کرد . با همدیگر ان شاء الله ملاقات میکنیم . شمارا بخدا سپردم . آدیو ❖

❖ معیارنهم ❖

دلایل حکمتی و براهین خداشناسی و قواعد توحید خدای واحد واحد و توصیف ذات پاکش بصفات کمال و تنزیه وجود حق او از هر گونه تغیر و زوال و امتناع تطور واحد بسط الحقیقة از جهة ذات درسه طور و استلزام استیجنان و تولید و تجزیه

در آن ذات مقدس هر گونه تغیر و حدوث و نقصان را . بادهت عقل دراک و ضرورت مستقیم ادراک . ما را راضی توانست کرد بر اینکه ❖ عیسی ❖ بن مریم علیهما السلام را . بنده مخلوق و عبد مرزوق خدا دانیم . که عبادت خدای را بجای آوردی . نماز میکردی و روزه میداشتی و سجده مینمودی و مناجات و زاری با خدای داشتی . و در جاهای بسیار میکفتی که اعمال من از من نیست بل از خدا بیست که مرا مبعوث کرد . بل ابد آن نسبت پدری را بخدای نداد که خدا را پدر گفتن هرگز روا نبود ❖ و آنچه از این گونه مقولات انجیلیان آورده اند از سهویاتی است که از تعبیرات دعوت کنندگان بعد از عیسی ناشی شد و از ترجمه هایی است که تغیر دادند و اگر انجیل اصل را پیدا کنیم خواهیم دانست که مخاطب بان ذات خدای نیست ❖ و با همه عبودیت و خضوع و خشوع که آنحضرت را بود مظهر ربوبیت خدا و آینه جلال و جمال الهی بود و اینمعنی در جمله خاصان خدای و مقربان احدیت بر حسب درجات ایشان جاری و ظاهر است *

❖ العبودية جوهره کنهها الربوبية ❖

عیسی روح الله کلمه خدا بود و هست و در نزد خدا بود و هست . ولی آن کلمه خدا نبود و نیست و نتواندهم بشود . زیرا که ممکن نیست کلمه نفس متکلم باشد . بل اگر حقیقت کار را بفهمیم ممکن نیست متکلم نیز ذات زید باشد بعلم اینکه متکلم اسم فاعل تکلم است نه ذات فاعل و اسم غیر از مسمی است بالبداهة *

❖ بشهادة کل صفة انها غیر الموصوف ❖

❖ و شهادة کل موصوف انه غیر الصفة ❖

تمامی مشتقات از اسماء و افعال از فعل صادر و بر آن متفرع است و یا از مصدر که آن نیز فرع است از فعل . ملاحظه کن از قواعد صرفیه که حقیقت کار بر توروشن گردد . از فعل تو که نصر است یا نصر در هنگام یاری کردن این فعل از تو صادر کرد و هیچ مدخلیتی بذات و حقیقت توندارد و این فعل نصرت را لا من شیء

هست کردی و بوجود آوردی بعد از آنکه نبود . پس به بین که از آن
فعل نصر اسم ناصر برای تو مشتق گردید و برای دیگری نام منصور
گفته شد و بر آلت نصرت منصر صادق آمد . و هکذا تمامی
افعال و اسماء را نسبت بذات فاعل بغیر اینگونه بنمود . و خدای
آیات علامات شناسایی خویش را در مخلوقات بر مخلوقات
می نماید *

پس نسبت کلمه را بفعل متکلم توانی داد زیرا که فرعی است از فروع
تکلم که آن تکلم نیز وصفی است از اوصاف متعدده زید که آن زید
از جهة ذات مبارک از تنزل در مقام اوصاف است یعنی از جهة
تنزل ذاتی و آن وصف نیست مگر صکر یک ظهوری از ظهورات زید
من حیث الظهور . و این مطلب را در خود آشکارا توانی دید .

* و فی انفسکم افلا تبصرون *

* خود را بشناس تا خدای را بشناسی *

خدای را از آنگونه تکلم که در خود بینی تنزیه کن . خدای معرا
از حدود و ممیزه از صفات کم و کیف است . و او را زمان و مکان
وجهه و رتبت امکانیه نیست . اثر صفت مؤثر را مانند است *

* قل کل یعمل علی شاکلته *

کلمه خدا را حدود و اعراض نیست . و کیف و کم و سایر حدود را
در آن راه نی . و چون در مقام اسفل که عوالم جسمانیات است
ظاهر گردد یعنی بظهور اشراقی یکی از حروف آن کلمه راعیسی
و دیگر ارموسی و حرفی را ابراهیم نامند و آن کلمه از یکی بیشتر نیست .
و بر حسب ظهورات و تطورات در مقامات و مراتب او را اسماء
و القاب پیدا گردد و کثرت حاصل کند . و بجهة جهل جاهلان
آن کلمه را تکثیر کنند . تا آنکه نادانان را دانش آموزند و آن کلمه
همان نقطه است که تمامی حروف ایجادیه از آن نقطه نوشته
شد . و آن نقطه مرکبی است یعنی مدادی است که قلم صنع و ایجاد
الهی از دوات رحمت کلیه و فیض ابدی خود برداشته و نام آرا

نقطه علم نهاده . و جهان را بدان نوشت و الی الابد مینویسد *

* العلم نقطة کثرها الجاهلون *

* علم دانستن خدای و شناسایی او و دانستن صنع و آثار و دانستن اسماء
و صفات او و دانستن اطوار خلق و مخلوقات او همان * نقطه * است .
که جهل جاهلان و اقتضای مقامات آنها در عوالم امکان موجب
تکثیر آن نقطه شد . و از آن نقطه در سلسله های طولیه و عرضیه
کتابها نوشته شد و کلمه های بسیار پیدا گردید *

خدای توانا در ابتدای آفرینش بجزیک کلمه بیشتر چیزی نیافرید .
و آن کلمه چنان است که مقربان حضرت احدیت یعنی تعینات کلیه
آن کلمه بیانش فرمودند و بلفظی که فرمودند بیان کنیم *

ان الله خلق اسماء بالحروف غیر مصوت و بلفظ غیر منطوق .
و بالشخص غیر مجسد و بالتشبيه غیر موصوف و باللون غیر مصبوغ .
و بالبصر غیر محسوس بری عن الامکنه و الحدود و بعد عن الاقطار .
محبوب عنه حس کل متوهم *

خدای تعالی اسمی را آفرید حقا . که آن اسم با حروف مصوت و قبول
صوت کننده نیست . و بلفظ بنطق نیاید . و بشخص مجسد نیست .
و بتشبيه موصوف نکر دیده . و برنکی مصبوع و رنگین نشده است .
با چشم محسوس نیست . از مکانها و حدها بری است . و دور از جله
اقطار . حس هر صانع توهمی از او در حجاب است *

اینکه گفتیم در ابتدای آفرینش آن کلمه آفریده شد مقصود ابتدای
زمانی نیست که جهان را ابتدا ناپدید است . همچنانکه انتها
بی پایان است و در حکمت میرهن است که * مالا آخر له لا اول له *
آنچه را که نهایت نیست بدایت نیز نتواند بود که منت خدای قدیم
دیروزی نیست و فیض الهی را آغاز و پایان تصور نتوان کرد .
و بالجمله اگر بخواهیم از کلمه خدای بی پایان و از کلمات تکوینییه
او تعالی که حروف طولیه آن کلمه ازلیه و آینه های نماینده جمال
الهی هستند در اینجا سخن کویم از مطلب بازمانیم با اینکه ما را کیت

سخنکوی در این میدان لک است و زبان بیان کنک *

✽ قل لو كان البحر مدام الكلمات ربی ✽

✽ انفس البحر قبل ان تنفس الكلمات ربی ✽

در اول انجیل یوحنا میگوید ✽ بود در ابتدا کلمه و آن کلمه در نزد خدا بود و آن کلمه خدا بود ✽ عبارتست که آنرا تحریف کنندگان از انجیلیان تغییر دادند . و این تغییر را دلیلی از خارج لازم نیست زیرا که نسبت کلمه را بمنکلم گفتیم . و تصور نمیتوان چیزی را که غیر از ذات خدا است هم در نزد خدا باشد و هم عین خدا باشد و هم غیر خدا باشد . و چنان میدانیم که عبارت آن کلمه خدا بود باضافه است یعنی در اصل انجیل . و واضح است که آن کلمه خدا بود . و یوحنا برای تاکید بعد از آن گفت و این یعنی کلمه خدا در نزد خدا بود . و افظ بود نیز در اینجا بمعنی هست است زیرا که آن کلمه همواره در نزد خدا بود و هست و خواهد بود . و نزد خدا که گفته شدند مکانی نیست زیرا که خدا در مکان نیست . و آن کلمه اولین مخلوق الهی است چنانکه در میزان نخستین گفته شد این است که یوحنا میگوید ✽ هر چیزی از آن کلمه آفریده شد و هیچ چیزی بی آن کلمه آفریده نشد و حیات در آن کلمه بود ✽ زیرا که آن کلمه خدای حی و قیوم بود و مظهر حیات و قیومیت الهیه بود ✽ و حیات نور انسان بود ✽ یعنی انسان اول که مخلوق نخستین خدا بود *

✽ اول ما خلق الله نور نبيك يا جابر ✽

✽ نور نیز در ظلمت درخشان شد و ظلمت نور را ادراك نکرد ✽ یعنی استکبار آورد و انکار نمود و رو بویست و مظهر بیت و وساطت او را نپذیرفت و موجب سریان کدورتها و شرارتها و نادانیهادر مرآت امکانیه همین استکبار ظلمت گردید *

این ظلمت مخلوق است که باقضای قدرت و حکمت خدای آفریده شد و صاحب دولت و سلطنت بزرگی گردید که خدای تعالی برای اجرای مصالح بسیار در مخلوقات خود و برای بیداد داشتن نور خود آنگونه

سلطنت را باو عطا فرمود . و این مطلب مفصلی است که در بیانات علمای اسلام از اهل حکمت و توحید بیان کرده شده است . و اگر اصل انجیل در دست بودی یا همین انجیل یوحنا بزبان یونانی قدیم لا اقل بی تحریف حاضر بودی و عیسویان بطور انصاف و بی غرضی آنرا می خواندندی . واضح و آشکار میشد که چه گونه تحریف کرده اند اصل و ترجمه آنرا . باینکه اصل انجیل یونانی قدیم نیز ترجمه از عبرانی تواند بود . و آن انجیل که بعیسی علیه السلام نازل گردید بزبان عبرانی است . که هیچ پیغمبری مبعوث نکرده مگر بلسان قوم خود و عیسی را لسان عبرانی بود * انجیلهای معروفه را از راه مجاز انجیل گفته شود *

یوحنا در انجیل خود از اصل انجیل تبرکات پنج آیت را بطوریکه ترجمه آنها را آوردیم ذکر کرد بعد از آن رابه بیان از حالات مسیح میردازد . و برای اهل علم در این سخن برهان آوردن زاید است . انجیل کتابی است آسمانی و مطالب او همه حکمنهای الهیه است و بیانات توحید و اسرار خلقت و پند و اندرز و نصیحت و شریعت و امثال و عبر و مانند آنها . نه اینکه روزنامه احوال جسمانی از پیغمبری یا مکالمات و افعال و حرکات از کسی که کتاب مذکور برای او در حیوة وی نازل گردید و خود معلم آن کتاب بودی و آن کتاب مخاطبات خدا است با پیغمبر خود و در روایات وصی آن پیغمبر از اطوار و احوال آن پیغمبر حال آنکه جمله انجیلهای موجوده از این قرار است که گفته شد . و در نزد شخص هوشمند نیز این مطلب آشکار است . نهایت کار این است که در میان بیانات احوال و اطوار عیسی علیه السلام ذکر کرده اند که عیسی بفلان جای رفت و بر مردم چنان گفت یا چنان کرد و واضح است که از سخنانی که مسیح میگفت يك لختی از انجیل بوده است ولی سخن در این است که آیات آنها نیز در حالت اصلیه باقی مانده اند یانه *

پس انجیلهای عیسویان فی المثل مانند احادیث اهل اسلام توانند بود

ولی نه عبارت اصل بلکه بترجمه . که اکثراً احوال مترجمین و روان نیز غیر معلوم بوده بل از متن تعبیرات واضح میشود که در صورت صحت ترجمه های حاضره غیر موثق بوده اند *

معیار دهم *

اگر چه تحریف یافتن توریة و انجیل اصلاً و ترجمه مطلبی است که شخص دانشمند با انصاف اقدام بر انکار آن نمی کند و در نزد اسلامیان نیز از ضروریات است . ولی چون صاحب میزان الحق این مطلب را عنوان کرده و بزعم خود ثابت نمود که کتب مزبوره را تحریف و تغییر راه نیافته . و پس از آن تمامی سخنان خود را بر این اساس متفرع کرده است . بنابر این در تحریف یافتن کتب مزبوره بیاناتی که در اینجا بکار آید چه در این معیار و چه در معیار های آینده ایراد خواهیم کرد *

گذشته از اینکه در اثبات اسناد کتب عهد عتیق و جدید عیسویان را سخن معتبر و مقبول نیست و اختلافات بسیار در تعیین مؤلفین اکثر آن کتابها . ملل و طوایف یهود و نصاری کرده اند بعضی را که یکفرقه قبول نموده اند فرقه دیگر آن را غیر معتبر دانسته اند * و بعضی دیگر بعکس آنها گفته اند . و نیز در حق مؤلفین و جمع کنندگان کتب عهد عتیق و جدید سخنانی آورده اند که هر کس بخواهد بتتبع خواهد دانست و اکنون من معذور از ذکر آن تفصیلات هستم و مرعوم را فائده از آن ملحوظ نیست . و هرگاه تنها امر ترجمه و غرضهایی را که در امر دین مردم را بوده است ملاحظه کنیم معلوم خواهد شد که چه بلاها بر کتب و صحف آسمانی آورده اند . و کسانی که از کار ترجمه آگاهی دارند میداند که ممکن نیست ترجمه اصل مقصود را کما هو بیان کند و بناچار تغییر خواهد پذیرفت *

در اینجا کلام شیخ بزرگواری که از ارکان اهل حکمت ایمانیان و صاحب زیاده بردویست مجلد تألیف است شاهد این مطلب است که در کتاب * شرح فوائد * فرمود *

حکمت بطریق وحی برانیدنا نازل شد و متقدمین حکما از ایشان اخذ و تلقی کردند و چون متفرد شدند در اخذ کردن چنانکه مشائین و رواقین را اتفاق افتاد * یعنی در فهمیدن معانی حقیقیه حکمت خودشان را استقلال داده بصاحبان وحی مراجعت نکردند * بسی چیزها از فهم خودشان درک نمودند که بقواعد وحی الهی جاری نبود . خصوصاً متأخرین از حکما که بعلمت مذکوره و بیجهت اینکه مترجمان سخنان ایشان که در کتابهای ایشان بزبان یونانی بود در ترجمه بغلط افتادند و بسا شد که هر لفظی را جداگانه ترجمه کردند و خطا نمودند زیرا که معنی در بعضی الفاظ از مجموع حاصل شد . چنانکه اگر لفظ * قسم بخور * را بخواهی ترجمه کنی و بگوئی قسم بمعنی یمین است و بخور بمعنی کل معنی غلط خواهد شد زیرا که مراد احلف بود و تو گفتی کل الیمین یمین را بخور که این ترجمه از فارسی عبری باین حال افتاد (انتهی) *

به بینید حال توریة را در خصوص تاریخ خلقت که در میان ترجمه ها چه قدر اختلافات پیدا گردیده با آنکه عدد سال آنقدرها جای غلط و اشتباه نیست و با اینکه این مطلب کار دین و مذهب نبود و غرضی برای تحریف در آن متصور نخواهد شد مگر آنکه مأخذ این اختلاف را همان مجعول و محرف بودن کتب مذکوره بدانیم *

در نسخه های عبرانی و یونانی و سریانی توریة را اختلافات چنان است که ذیلاً نموده آید *

یهودان از خلقت آدم تا ظهور اسلام را * ۴۳۸۲ سال گفتند *

جعی از کاتولیک * ۴۶۲۶ سال گفتند *

کروه رومیان * ۶۱۳۱ سال گفتند *

و در نزد بعضی ✽ ۶۲۱۶ ✽ سال معین گردیده و غیر اینها نیز اقوال در این باب بسیار است *

از مشاهیر مورخین انگلیس ✽ چنبرس ✽ نام در تاریخ مختصر عمومی که آنرا در این زمان یعنی در سنه ۱۲۸۵ احمد حلمی افندی بترکی ترجمه کرده نوشته است . که چون بعضی از ملتها که توریة را از زبان عبرانی از زبانی بزبانی ترجمه کرده اند و در ترجمه های قدیمی آنها تاریخهای مختلف نوشته شده است علی هدامت خلقت آدم را تا زمان ولادت عیسی از روی این توریة که در دست است تعیین نمی توان کرد و اطلاعات درستی حاصل نمیتوان نمود *
و در بعضی از کتب تواریخ و غیره چنان نوشته اند که از خلقت آدم تا زمان طوفان نوح در نسخه عبرانی ✽ ۱۶۵۶ ✽ سال معین میشود *

در نسخه یونانیان ✽ ۲۲۶۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۱۳۰۷ ✽ سال است *

در تعیین ولادت ابراهیم علیه السلام که چند سال بعد از طوفان است اختلاف نسخه ها چنان است *

که در نسخه عبرانی ✽ ۰۲۹۲ ✽ سال است *

و در نسخه یونانی ✽ ۱۰۷۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۰۹۴۲ ✽ سال است *

والحاصل اگر بخواهیم از اینگونه اختلافها و دیگر دلائل وقوع تحریف را در کتب مزبوره بیکان یکان بیاوریم کتاب بزرگی باید بنویسیم و مرد خردمند هوشیار را حاجتی بر تفصیل و تطویل مایست *

در ماخذ جمع و تألیف کتب عهد قدیم گذشته از اینکه اختلافات بسیار در میان طوایف اهل کتاب و تاریخ نویسان هست ✽ جائملز ✽ نام که از علمای کاتولیک است در کتاب خود که در سنه ✽ ۱۸۴۲ ✽

طبع شده است مینویسد که نسخه های توریة و سایر نسخه های کتب عهد عتیق در دست قشون بخت نصر پایمال شد بعد از آن هر چند بتوسط عزرا روایات صحیح کتب مزبوره ظاهر شده بود ولی آن روایات نیز در حادثه انیدوکس پامال گردید . این مطلب را یکی از علمای اسلام بر من بیان کرد و کتاب مذکور را نشان داد *

از تحریف ترجمه های انجیل سخن بیاوریم تا میزان پروتستانی را بفهمی و بدانی که برخلاف اعتقاد فرقه های اهل کتاب و اهل علم و مفسرین آنها ادعا کرده است که همه کتابهای عتیقه و جدید صحیح است و به هیچ وجهی محرف نگردیده است و مقصودش از این سخن آشکار است . و گرنه خود اختلافات و سخنانی را که محققان مفسرین و علمای عیسویه در وقوع هر گونه فساد در کتب مذکوره گفته اند بهتر از من و شما میداند *

✽ هورن ✽ نام مفسر انجیل چند آیات از انجیل و کتب توریة را محرف میداند چنانکه در جلد دوم از تفسیر خود نوشته است . و در اینجا فقط یک فقره را برای نمونه بیاوریم تا جواب میزان پروتستانی را که میکوید تحریف را جبهتی نبود که اقدام بر آن کنند معلوم کنی *

در فصل یازدهم انجیل منسوب بمتی مینویسد که عیسی شروع بکفتار در حق یحیی کرد و میفرستد سخن را بد آنجا که گفت . یحیی از پیغمبری نیز بزرگتر است زیرا که او همان است که در حق او نوشته شده است ✽ یعنی در کتاب ملاخیا ✽ که ✽ اینک من رسول خود را در پیشرو تو خواهم فرستاد تا راه ترا ترتیب کند ✽ حقا بشما میگویم که در میان زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمید کننده ظاهر نگردید اما در ملاکوت آسمانها کوچکترین ایشان از او بزرگترند تا آنکه گوید اگر او را قبول کنید آن همان ایلیا است که خواهد آمد *
در نسخه عبرانی این کلماتی که عیسی از کتاب ملاخیا نقل کرده است و اثبات اخبار او را کرده است چنان است که ✽ اینک من رسول خود را میفرستم تا راه مرا راست کند ✽

✽ هورن ✽ مذکور در اینجا می نویسد که در نسخه قدیمه گاهی تحریف اتفاق افتاده است

هوشیار باش و بفهم که علت این تحریف چیست که چون در توریة اخبار یحیی وارد بود و مسیح تصدیق یحیی را کرد و او را تمجید نمود بطوری که اگر لفظ را تأویل نکنیم رتبت یحیی از مسیح بالاتر خواهد بود زیرا که گفت در میان زادگان از زنان از او بزرگتر کسی ظاهر نشد و عیسی نیز در جزو زادگانست و از آن طرف می خواهند عیسی را بخدای منسوب دارند . این است که عبارت توریة را محرفا بعیسی نسبت میدهند و چنان می فهمانند که یحیی بان جلالت شان برای راست کردن راه عیسی که خدا است آمده و بعثت او که مقامش از پیغمبری بالاتر است تمهید مقدمه عیسی است . اگر چه این مطلب را اگر تغییر نمی دادند و می نوشتند که یحیی گفت عیسی از من بزرگتر است و پیغمبر صاحب عزم است هیچ عیبی نداشت لکن سخن در وضع تحریف و در علل و اسباب آن است *

عبارت مذکوره را که در کتاب ملاخیا است و در انجیل متی از قول عیسی با استشهاد آورد در بعضی از نسخه های قدیمه عبرانیة بنحوی است که گفته شد یعنی لفظ ✽ در پیشرو تو ✽ نیست و در ترجمه دیگر از توریة و کتب عهد عتیق و جدید که از جانب جمعیت انگلیزی در سنه ✽ ۱۸۲۷ ✽ در پاریس بترکی طبع شده همان عبارت را در اول باب ✽ ۳ ✽ ملاخیا که در صفحه ✽ ۹۸۳ ✽ است چنین آورده است *

✽ اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و در حضور من راه را راست کند ✽ این ترجمه نیز مخالف با عبارت آن انجیل است که با کتاب مذکور در یکجا ترجمه و طبع کرده اند *

پس تفاوت آشکار متی با کتاب مذکور حال انجیل را بر ما بیان تواند کرد که چگونه تحریف میدهند و عبارت مغایر با اصل آن را بعیسی منسوب میدارند *

واضح است بعد از آنکه عیسی میگوید در میان زارگان از زنان بزرگتر از یحیی کسی ظاهر نشد و خود از او تمهید میکرد و میخواهند او را خدا و پسر خدا گویند تحریف ندهند چه کنند *

این است که در جاهای دیگر از انجیلها یحیی نسبت میدهند که در حق عیسی گفت بعد از من خواهد آمد آنکسی که پیش از من آفریده شد و لکن در اینکه جمله این سخنها را دستکاری کرده اند حرفی نیست * اگر تعصب از میان برداشته شود معلوم است که این عبارت یحیی در حق بشارت از پیغمبر آخر الزمان که نخستین مخلوق خداست وارد شده است و نمیتوانند بعیسی تأویل کنند زیرا که بقول آنها عیسی آفریده نشده است بل آفریننده است و اگر بشریت او را گویند آنهم که قطع نظر از ملکوتی او جسمی بود از اغذیه و از عناصر چهارگانه که طفل بود و باغذیه بزرگ شد و با اعتقاد مسیحیان مصلوب و مقتول گردید و بقوت و تبعیت ملکوتی آن جسم پاک از قبر برخاسته و بزرگوار شد . که تفصیل این مطلب را در ضمن بشارات از انجیل خواهیم آورد *

والحاصل از همین یک فقره که جزئی تحریفی است از تحریفات آنها حقیقت حال بر تو روشن خواهد شد *

ولی این نکته را هم داشته باش که عیسی از آمدن ایلیا خبر داد . و چنان گفت که اگر ایمان بیاورید یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد . و چون در ترجمه این کلام نیز یقینی حاصل نداریم اینقدر توانیم در معنی آن گفت که کارهای او از ایلیایی است که خواهد آمد . و اینگونه حلیات را در جای دیگر بیان خواهیم کرد *

چون آخر میزان دوم این نامه است بسخن از ✽ ایلیا ✽ در خاتمه کلام مشام ادراک برادران روحانی را عطر ناک کنم *
✽ لیکن خاتمه مسکا و فی ذلک فلیتنافس المتنافسون ✽

در میزان چهارم از انجیل یوحنا نیز استنباط خواهیم کرد که در زمان عیسی علیه السلام بنی اسرئیل منتظر بر سه کس بودند که عیسی بودی

وا ایلیا و پیغمبری عظیم الشان که معلوم و معهود در میان خودشان بوده است و از این عبارت که عیسی گفت * یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد اگر بفهمید * معلوم است که اوفی الحقیقه ایلیا نبود اگر چه من حیث المظهریة ایلیا بود . چنانکه در مثالهای توحید آوردیم و از دلائل دیگر نیز مبرهن است که ایلیایی بوده است که عیسی بشارت بر او میداد و بنی اسرائیل منتظر او بودند *

در انجیل آورده اند که عیسی علیه السلام را وقتی که بدار کشیدند بقدر سه ساعت روی زمین تاریک شد و در آخرین هنگام عیسی با آواز بلندند اگر د که * ایلا ایلا لما صبحتانی * که این سخن بزبان عبرانی است و در متی چنین ترجمه کرد که * اللهم اللهم چرا مرا ترک نمودی * کسانی که در آنجا ایستاده بودند چون این سخن را شنیدند بعضی گفتند این ایلیا را ندا میکند . تا آنکه میگوید دیگران گفتند باشد تا به بینیم آیا ایلیا برای استخلاص اومی آید . و عیسی باریکترند کرده روح را تسلیم نمود *

از این سخن بنی اسرائیل نیز پیدا است که ایلیای علی الشان در میان ایشان معروف بوده است که درماندگان را اغاثت میکردی و یاری میدودی و این همان ایلیا است که فرمود *

* کنت مع الانبیاء سرا و مع محمد جهر *

در این میزان بر صاحبان بصیرت و ادراک رجحان اختیار کردن دینی از میان ادیان ثلثه و کتب سه گانه و چگونگی حال کتبهای که مأخذ مذاهب مختلفه یهودان و عیسویان است فی الجمله آشکار گردید و تمام بیان در طی سه میزان دیگر گفته آید *

اگر منصفانه به بینیم مؤلف میزان پروتستانی سخنان خود را بمغالطات آورد و من بالطبع از سخن گفتن با مرد غیر منصف سخت رنجانم که هیچ چیزی در طبع انسانی چنان مؤثر نتواند بود که بداند کسی حقیقت مطلب را میداند و مع ذلك در هنگام محاصره بخواند بغلط اندازی سخن گوید . فرض کنید که در میان

طوائف یهود و نصاری و در میان افراد علما و مفسرین در خصوص توریة یعنی تمامی کتب عهد عتیق در حق انجیل چه قدرها اختلافات هست و میداند که کلا او بعضا از آنها را جمعی از خود اهل کتاب غیر معتبر دانسته اند و کتابها نوشته اند . و مع هذا مینویسد که توریة و انجیل هرگز تغیر نیافته است و سهل است اگر کسی بگوید اخبار عیسی را یهودان از توریة برداشته اند غلط گفته است *

عجب است از مؤلف مذکور که در صفحه ۴۵ * کتابش بعد از ذکر آنگونه سخنانی که خود را عقیدت منصفانه بر غیر آنها تواند بود استدلال میکند بر عدم تحریف توریة باینکه * دیگر آنکه خدا یهودان تأکید امر و حکم فرموده بود که هیچ چیزی بکتب خود شان اضافه نکنند و نمایند چنانکه در آیه سی و دوم از فصل دوازدهم کتاب موسی مسطور است پس بموجب این حکم یهودان بمرتبه متوجه نگاه داشت کتب عهد عتیق شده اند که تمامی کلمات و حروفات هر یک از کتب عهد عتیق را شمرده حفظ کرده اند که مبادایک کلمه و حرفی افراط و تفریط گردد *

کاش که مؤلف حاضر بودی و این سخن را بمشافهت بمیان آوردی و من یکان یکان اختلافات و زیادتها و نقصانهای نسخه های کتب عهد عتیق را برای اومی شمردم . و سخن خود را که در حق مغالطه او گفتم بروی مبرهن میداشتم . چنانکه نمونه آن را آنفا بیاری خدای در خصوص تاریخ و غیره آوردم . و آنهمه تفادتها برای اثبات مطلب یقینا کافی است *

از خدای درخواست می کنم که مرا وجله حق جوین را از صفات بی انصافی و حق شناسی نگاهداری فرماید نمیدانم تا کبد خدا در محافظت کلمات توریة بیشتر بود و یادر ایمان آوردن بمسیح که موسی بانها وعده و بشارت او را داد . و عجب است که آن گروه توریة را حرف بحرف و کلمه بکلمه حفظ کردند و مخالفت امر خدا و کلمه را نمودند . ولی مانند عیسی کلمه الله

ناطقه را انکار آوردند و تمرد از امر الهی جستند *
 راستی عجب دلیلی برای عدم تحریف توریة و مانند آن پیدا کرده اند
 که چون خدا به یهودیها امر ~~کرده~~ بود که دقت و مراقبت
 در حفظ و عدم تغییر آن کتب کنند پس ممکن نیست که آنها مخالفت
 امر خدا را کرده باشند *

✽ والسلام علی اهل السلام ✽

بسمه مالک الملك والملکوت *

میزان سیمین از میزان الموازین *

این میزان برای سنجیدن سخنان میزان پروتستانی است که در خصوص انکار تحریفات در کتب آسمانی آنها و عدم وقوع نسخ و تغییر احکام در شرایع انبیاء عظام علیهم السلام و مانند آن آورده اند *
* و این میزان نیز مشتمل برده معیار است *

معیار نخستین *

سخنان مؤلف را در خصوص اثبات صحت توریة و انجیل موجود و مانند آنها و عدم وقوع تحریف و نسخ در آنها را در کتاب میزان الحق او از صفحه چهاردهم تا صفحه پنجاه و دوم توانیم دید و از متن عبارات او پایه سخنان او را توانیم فهمید *
در آنجا آیاتی چند از قرآن بر صحت توریة و انجیل آورد که هیچ صاحب ادراکی در مقام استدلال با خصمی خود را راضی نتواند کرد بر اینکه آنگونه دلیلی را که هرگز کواه بر مدعای او نیست در کتابی بیاورد که آن کتاب بدست هوشیارترین ملتها در امر دین خواهد رسید *

برای یادآوری برادران لفظ آیات قرآن مجید را * که مؤلف در اثبات صحت کتب سماویة موجوده آورد و بعضی از آیات را نیز تماماً درج نکرد * در اینجا ذکر کنیم و حکم دلالت آنها بر مطلب صاحب کتاب حواله با اهل ادراک و انصاف داریم *

آیت نخستین از سورة الشوری *

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغیا بینهم ولولا کلمة سبقت من ربك الى اجل مسمى لقضى بینهم وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم لفي شك منه مریب * فلذلك فادع واستقم كما امرت ولا تتبع اھواھم وقل آمنت بما انزل الله من کتاب وامرت لاعدل بینکم الله ربنا وربکم لنا اعمالنا ولکم اعمالکم لا حجة بیننا و بینکم الله یجمع بیننا والیه المصیر *

آیت دومین از سورة عنکبوت *

ولا تجادلوا اھل الکتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي انزل الینا وانزل الیکم والھنا والھکم واحد ونحن لھ مسلمون *

آیت سیمین از سورة مائده *

اليوم احل لکم الطیبات وطعام الذين اوتوا الکتاب حل لکم و طھامکم حل لھم *

حاصل وجه استدلال مر مؤلف را از آیات مزبوره بر مطلب خود چنان است . که مقصود از اھل کتاب در قرآن مجید یہود و نصاری است کتابهایی که بر آنها نازل گردید بشھادت قرآن بجز توریة و انجیل نیست که میفرماید * انزل التوریة والانجیل من قبل ھدی للناس * پس معلوم است که همین توریة و انجیل که در نزد یہودان و عیسویان است کلام خدا و وحی الھی است و تحریف و تغییر نیز در آنها واقع نشده است . و چون در این انجیل جمله سخنان و معتقدات ماموافق تفاسیر و تأویلات ماموجود است لهذا انجیلیان در راه صواب هستند . و آنچه اسلامیان از روی بهتان و افتراء در محرف بودن یا العیاذ باللہ در معمولیت توریة یا انجیل سخن گفته اند باطل است و دعوایی است که دلیلی بر آن ندارند *

سخنی است رنگین و استدلالی است شیرین . هرگاه عیسویان را نیز بدینگونه براهین پروتستو کرده اند در محکمة عدالت الھیة همه حق

بجانب ایشان خواهد بود . تاز و داست آیین پروتستانی را پذیرند
که فردا در آن دیوان در محضر عیسی علیه السلام مورد بازخواست
نشوند و در میان ملتها رسوا نکرند . آفرین بر ادراك شما
آفرین بر سخندان شما و الحاصل کویا مؤلف را در مورد
سخنکوی اشتباه شده است *

میتوان گفت که دور نیست صاحب کتاب عمدا سهوی کرده است
و عدم دلالت آیات قرآنی را بر مطب خود بخوبی میدانسته است لکن
چون هدایت مسلمانان بپیکاره کراه بصراط مستقیم پروتستانی
امر بسیار لازمی است که داخل کله های پروتستانی
شوند و علی التدریج اسباب یکی بودن که در جهان فراهم آید این است
که استدلالی از قرآن باید آورد خواه دلالت حقیقیه بر مطلب
داشته باشد و خواه نداشته باشد . همیتقدر عوام آنها بشنوند
که قرآن نیز توریة و انجیل را تصدیق کرد بعد ازان اسباب کار برای
اتمام شرایط راهنمایی فراهم تواند آمد *

ای مؤلف که نام تو را مقصود ندارم کتب مقدسه از خدا است
و الهام خدا است و کلام خدا است چه مدخلیت و کدام مناسبت را بتو
و انجیل محرف تو و انجیل مغیر تو تواند داشت . اگر از قرآن
میخوانی چرا آیات تحریف را نمی بینی ؟ انزل التوریه و الانجیل من قبل
هدی للناس . پیش از این توریة و انجیل برای هدایت مردم نازل
کرد بد لکن کدامین انجیل و توریة است که بدانگونه نزول آن را
بتوانیم شناخت *

✽ افتؤمنون ببعض الکتاب و تکفرون ببعض ✽

انصاف از تو میخواهم که آیامر داگاه با ادراك تواند گفت که این توریة
و انجیل حاضر کلام خدا و وحی خدا است . اگر انصاف دهی
و از عیسی و خدای عیسی شرم آوری خواهی گفتنی *

مگر خود نمیدانی که بسر نسخه های توریة چها آمد و در دست قشون
بخت نصر پامال شد بعدا ازان عز را بعضی از آنها را و روایت نقل

خود را روایت کرد آنها نیز در حادثه انیتوکس تباه شد . مگر مأخذ
انجیلهای چهار گانه و یا بلاهایی را که مترجمین و اهل تأویل بسر آنها
آوردند نمیدانید . مگر نصیحات متعدده آنهار اندانستید *

مگر معنی وحی و الهام الهی را در نیافته . انجیل اگر بعیسی نازل
شد عبرانی است و آنچه در آن انجیل است تعلیم است و بشارت
که ✽ انکلیون ✽ را معنی چنان است و مقصود تعلیم جاهلان
است و بشارت دادن بر نزدیکی زمان ظهور پیغمبریکه در توریة
حاضر نیز اخبار او موجود است . این انجیل شما که همه حکایت
عیسی علیه السلام و بعضی از اعمال و کارهای او است تا زمانی که باعتقاد
شما مصلوب گردید *

مگر نمیدانید که روایات صحیحه حواریان در اناجیل مانند احادیث اسلامیان
تواند بود نه کلام و الهام خاص خدای . مگر نمیدانید که حواریان
ملهم بودند ولی نه بالهام تأسیسی و آنچه از ایشان باتصال سند بدست
مارسیده است صحیح است لکن نه بعنوان انجیل نازل شده
بر عیسی چنانکه این سخن در حق اصحاب و ایمان آورندگان بر پیغمبر
مانیز جاریست . مگر نمیدانید که انجیل متی را او خود بعبرانی
نوشت و به بعضی از یهود که ایمان بعیسی آوردند داد و از آن انجیل
اکنون خبری در میان نیست و صاحب ترجمه یونانی آن را تاکنون
معلوم نکرده اند که کیست و حال او چیست ! *

مگر نمیدانید که این انجیلها را مأخذی صحیح در دست ندارید و چه
قدر اختلافات در روایت اصل آنها و در تعیین ترجمان و اختلاف
اهل ترجمه های آنها در میان فرقه ها و طوایف عیسویها هست *

از احوال و اقوال فرقه های عیسویه و اختلافات آنها در خصوص
حواریان و مؤلفان اناجیل و سخنان ایشان در وقوع تحریفات
و ظهور اختلاف عبارات در توریة و انجیل که از سی هزار تا یکصد
و پنجاه هزار اختلاف عبارت را در آنها و ترجمه های آنها اعتقاد
کرده اند مگر آگاه نیستی ؟ *

فرقه ایون را که در قرن اول میلاد عیسی انکار پولوس را کردند
مکر نشنیده که اورا نسبت بارتداد دادند و همان انجیل متی را معتبر
دانستند و از کتب عهد عتیق تنها توریة رامسل داشتند و همان متی را
نیز بغیر انجیلی که در دست شماست روایت کردند که گذشته از اختلافات
دیگر باب اول و دوم انجیل شما در نسخه آنها موجود نیست *

مکر از فرقه مارسین که در نزد عیسویان از فرقه های مبتدعه معدود
شدند و آنها نیز جمله فرقه های دیگر را در باطل دانستند آگاهی
نداری که بجز انجیل لوقا و رساله از پولوس را که صحیح انگاشتند
و جمله کتب عهد عتیق و جدید را انکار کرده محرف دانستند و مع هذا
انجیل لوقای آنها با انجیل لوقای شما مغایر است . مکر از تعداد انجیلها
که قریب بهشتاد انجیل علمای قدیمه عیسویه شمرده بودند و اکثر آنها
اکنون متروک است آگاه نیستی *

والحاصل اگر بخواهیم اختلاف اقوال فرقه های کونا کون را که همه
مدعی عیسوی بودن هستند علی التفصیل در این نامه بیاوریم سخن
بدرازی کشد . و هر کس طالب باشد بخو آسان اطلاع وافی از جمله
فساد و تباهی در حال کتب و رسائل موجوده در دست یهود
و نصاری حاصل تواند کرد . و ما را در بیان زمینه مطلب برای هوشمندان
خدا شناس همینقدرها در ایتمقام کفایت تواند داشت *

معیار دوم

میزان پروتستانی در صفحه چهارم نوشت که به نسخه های کتب
مقدسه که از ایام قدیمه مانده اند رجوع کنیم و چند نسخه از آنها را
تعداد کرد و گفت که نسخه های مزبوره بزبان یونانی که اصل زبان
انجیل است در کاغذ پوستین در چهار صد و پنجاه سال و چهار صد
سال و سیصد سال بعد از عیسی نوشته شده در روما و انکلتره
و پرتسبورخ موجود است و غیر از آنها آنچنان نسخه ها در دست مسیحیان

بسیار هستند . و پس از آن دعوی کرد مطابقت همه آنها را با کتب
که الا آن در دست دارند *

این يك سخن مؤلف را در خصوص کتب مقدسه بمعیار بصیرت بعبار
آوردیم و دانستیم که سخنی است بغایت سقیم و مطلبی است در خارج
از محل نزاع *

اولا اینکه میگوید زبان یونانی اصل زبان انجیل است .
این سخن را بطلان محتاج برهان وینه نیست بعلمت اینکه عیسی
علیه السلام را لغت عبرانی بود و انجیل آسمانی نیز بزبان او
و بنی اسرائیل که انجیل بر آنها مبعوث گردید خواهد بود . و انجیل
متی که او خود نوشت باعتقاد بسیاری از عیسویان عبرانی بود .
و کاتبان انجیلهای یونانی را غیر معتبر دانسته ترجمه صحیح را بزبان
لاتین گویند *

ثانیا اینکه مؤلف احوال سیصد ساله انجیلها را هیچ نکفت
و اصل نسخه ها را که متی و لوقا و مرقس و یوحنا نوشتند معلوم
نداشت که در کجا است و در کدام کلیسیا مانده اند . و دلیل و برهانی
در مطابق بودن آن انجیلهای قدیمه با نسخه های اصلیه نیاورد باینکه
خیلی لازمتر بود که این مطلب را ثابت کند تا آنکه قدیمی بودن آنها
بکار آید و نیز اثبات قدیمی بودن آنها نیز قرض دیگر اوست *

ثالثا باوجود مسیحان و دعوت کنندگان دروغ کوی
و تحریف کنندگان که بعد از عیسی بودند بطوریکه انجیل خود ناطق بر این
مطلب است آیا دیگر میتوان گفت که انجیلها در حالت اصلیه باقی ماندند
و حال آنکه اقل سیصد سال فاصله مابین عیسی و يك نسخه
بزبان یونانی است که میگویند در فلان کلیسیا موجود است و حقیقت
حال در آن نیز نامعلوم است *

رابعا مطابق بودن این انجیلها را مؤلف ادعا کرد حال آنکه
این دعوی خود برهان بر کذب و بطلان آنست . کی وجه وقت
و در کجا این انجیلهای کهنه را که نشان میدهد در محضر معتمدین

از اهل ملل مختلفه مقابله کردند و دانستند که هیچ اختلافی در میان خود آنها و آنها را با این انجیلها که بلغتها و السنه مختلفه ترجمه کرده اند پیدا نیست . باینکه همین انجیلهای حاضره نیز چه قدرها اختلاف با همدیگر دارند پس شك نیست که هیچ خرد مندی این سخن را نتواند پذیرفت *

در نزد مردم هوشیار حال توریة و انجیل واضح و آشکار است و اگر بخواهیم تحریفات و اختلافات غیر محدوده آنها را بیکان یکان بشماریم گذشته از اینکه اصل و مأخذ آن کتب معلوم نیست . و متن عبارات آنها دلیل بر جمیع و غیر معتبر بودن آنها است کتاب بسیار بزرگی جدا گانه باید بنویسیم *

اکنون قدری از حال توریة و سخنان نالایق او را که نسبت بانبیا آورده و خود ساختگی خود را آشکار کرد در اینجا برای نمونه بیاوریم . اگر چه بیانات گذشته در اثبات مطلب قویا کافی است . و در این باب معیاری جدا گانه بنخوانیم *

* معیار سیم *

* در فصل نوزدهم سفر تکوین مخلوقات از توریة است *

دختر بزرگ یعنی دختر لوط علیه السلام * بدختر کوچک گفت پدر ما پیر شده است و در شهر نیز مردی نیست که بعبادت همه جای ما جاعشود بیا پدر خود را شراب بنوشانیم و با او بخوابیم و از او اولاد بیاوریم . آنشب را شراب بوی نوشانیدند و دختر بزرگ نزد او رفته با او خوابید و او نفهمید چه کرد و ندانسته با دختر خوابید . فردای آنروز دختر بزرگ بگوچك گفت اینك من شب دوشین بایدم خوابیدم امشب را نیز شراب بوی نوشانیم و تو باوی بخواب و از پدر ما اولاد بیاوریم . آنشب را نیز شراب به پدرشان نوشانیدند و دختر کوچک برخاسته با او خوابید او هم نفهمید که خوابید و ندانست چه کرد .

و هر دو دختر لوط از پدر خودشان بارور شدند بزرگی پسری آورد و نام او را مواب گذاشت و پدر موابیان اکنون او است . كوچکی نیز پسری زایید نام آنرا بن عمی گذاشت کنون پدر عمانیان او است انتهی *

در سفر صموئیل ثانی از توریة است كه سفر ملوك ثانی نیز نامیده میشود و خلاصه از فصل یازدهم سفر مذکور مینویسیم *

داود علیه السلام را از پشت بام چشم بیک زن بسیار خوش صورتی افتاد و فرستاد و از او جویاشد گفتند زن او ریا است کس فرستاد و او را آورد و با او خوابید و زن بارور شد و شوهر او را خواسته . تا آنکه میکوید نامه نوشته بدست او ریاداد و بیزدبواب فرستاد و در آن نامه نوشته بود او ریا را هنگام جنگ بسیار شدید پیش بینداز تا آنکه کشته شود و چنان کرد و او ریا در جنگ کشته شد *

در سفر ملوك ثالث که ملوك اول نیز نامیده میشود نیز در فصل یازدهم است كه هم بطور خلاصه در اینجا بیاوریم که سخن پرد راز نکشد *

سایمان علیه السلام غیر از دختر فرعون زنهای چند را دوست داشت . از موابیان و عمونیان و ادومیان و صیدونیان و حیثیان . از کسانی که خدای بینی اسرائیل گفته بود که با آنها از دواج نکنید زیرا که دلهای شما را مایل بنخدایان خودشان کنند . سلیمان بعلت محبت با آنها که هزار زن از خاصه و متعه و کنیز از آنها داشت در حالت پیری دل او را مایل بنخدایان بیگانه کردند و دل او که با خدا پاک نبود . برخلاف دل پدرش داؤد شد و پیرو خدایان صید و نیان گردید *

بعد از این سخنان نالایق بسیار در حق سلیمان علیه السلام آورده است كه شرح آنها را زاید میدانم که بالاخره تصریح بارتداد آنجناب کرده است *

به بینید حال توریتی را که میکوبند کلام الهی است و وحی و الهام خدا است . از بجای توریة بیاورم که بوی الهامی را بی شائبه

تغییر بتوانی از آن استشمام کنی *

از ضیافتهای خدا خبرندارید که در چند جا خدا مهمانیها میکند
ز دانیسمی آید صعود و نزول مینماید و بچشم ایشان مرئی میشود
پیغمبرهای خود را فریب میدهد العیاذ بالله تعالی من هذه الالهامات *

افسوس بر چنان میزان الحقیق باد که با همه این احوال میگوید يك كلمه و يك
حرف در توریة و انجیل تغییر و تبدیل و زیادت و نقصان واقع نشد .
و دلیل محکمی که در این مقام دارد این است که خدا به بنی اسرائیل
و عیسی در انجیل بتأکید تمام امر کرد که آن کتابها را حفظ و نگاه داری
کنند و زیاد و کم ننمایند . حال آنکه همان امر خدا و مسیح بآنها
دلیل بر وقوع تغییرات در کتب است *

برهان دیگر نیز از قرآن آورد که خدا توریة و انجیل را نازل
کرده است . پس از این قرار بنده کتابی تألیف کنم و نام آنرا انجیل و یا توریة
بگذارم و بگویم خدا این کتاب را در قرآن خبر داد زیرا که نام آن انجیل است *

و الحاصل اگر بچشم انصاف و دل بی آرایش بستم بنکری حقیقت
حال را خواهی دید . و تصدیق مرا خواهی کرد . و اگر
انصاف نکنی وستم بر خود پیآوری حرجی بر من نیست و جرمی
بر من نخواهد بود *

اینکه شهادت قرآن را در حق توریة و انجیل خواندی البته آیات
تحریف را نیز خوانده و دانسته . از تو انصاف میخواهم که آیا این
قرآن در بدو اسلام این سخنان را در ملاء یهود و نصاری و بمواجهت
از علما و بزرگان آنها بطور طعن و تعرض نیاورد . و آیا آنها اهل
لسان نبودند ؟ اولاً از قرآن نمی شنیدند که بدروغ کویان لعنت
میکند و خود بدروغ نسبت تحریف و تغیر را به یهود و نصاری
میدهد ؟ ثانیاً این دو سخن متناقض را از او نمی دیدند که در یکی
تصدیق کتب مقدسه موجود را میکند و در جای دیگر آنها را
محرف می شمارد آیا بزرگان یهود و نصاری با همه کبر و نخوتی که در نهاد
اعراب بود و از بی بهانه برای الزام قرآن و صاحب آن نیز بودند کنتك

بودند که بگویند ای محمد چرا بدروغ و افترا نسبت تحریف را بکتب
مقدسه میدهی و چرا سخنان متناقض میگوئی بآنکه خود
در قرآن گفتی *

فنجعل لعنة الله على الكاذبين *

چه آسانتر از این بودی که این سخن را بگویند و مانند نصاری نجران
نشوند که در مقام محاصره و مباحله بودند . و پس از آنکه ایمان آوردن را
عادر دانستند ذلت و خواری جزیه و فدا را بر خود گرفتند *

اگر گویم از ترس شمشیر اسلام نتوانستند بمواجهت و آشکارا این سخن را
بگویند ؟ بآنکه آن مقام جای شمشیر و مقاتله نبود بل هنگام
مجادله با سخن و نفرین و مباحله بود و هنوز اسلام راقهر و غلبه باند رجه
نبود کفار شمشیرها کشیده اطراف پیغمبر را گرفته و هر گونه اعتراض را
با آنحضرت میکردند ؟ پس چرا در خفا و پنهانی این سخنان
خود را بزبانها نینداختند و فریاد نکردند که دروغ پیغمبر در اطراف
جهان منتشر و شایع شود . و شکی در این نیست که اگر سخنی از این مقوله
بمیان میاوردند مشهور و معروف میشد و همه کس می شنیدند .
همچنانکه بسیاری از محاورات و مجادلات علما و بزرگان نصاری
و یهود و سایر ملل و ادیان با پیغمبر و جانشینان آنحضرت در کتب توارخ
ثبت و ضبط گردید *

حتی در دو لفظی از قرآن اعتراض آوردند که لفظ استهزاء و بکار عربی
و فصیح نیست و آنحضرت شهادت پیرمردی از عرب که او را بمجلس
خواستند و مکرراً او را امر بقعود و قیام فرمودند آن شیخ گفت استهزائی
و انا شیخ بکار . پس اعتراض کنندگان شرمسار شدند و این
سخن در جهان منتشر گردید *

مگر آیاتی را که تودر تصدیق کتابها از قرآن آوردی نمی شنیدند و نمی
فهمیدند که میفرماید اعراض از حق نکردند و اختلاف و تفرقه از راه
خدای نیستند مگر بعد از آنکه دانستند راه خدای را ؟ و جحد و ابها
و استیغشتها انفسهم ؟ و فرمود دیگر حجتی میان ما و شما باقی نماند

و حجت بر شما تمام شد و حق از باطل تیز یافت بطلان شما و انکار و عناد شما آشکارا گردید . حال حکم ما و شما با خدا است و او بهترین حکم کند کائنات . یعنی در روز جزا اقامت حجت و ایفای رسم دعوت خود را در آنحضرت بیان کنم و عناد و لجاج شما را هویدا نمایم و خدای حکم کند *

و هو خیر الفاصلین *

باوصف اینهمه تعرضات در اتمام حجج و اظهار بینات و نسبت تعند و انکار بر آنها بعد از علم و آگاهی از حقیقت پیغمبر . عجب است که هیچ نگفتند و با آنهمه نخوت و غرور بر روی بزرگواری خودشان نیاوردند که یا محمدی ما بعد از علم بر حقیقت دین تو و ظهور حجج و بینات از تو انکار و عناد کردیم . چرا بر ما چنان نسبت ناشایست را میدهی . و بجهت این سکوت عار جزیه و مذلت مقهوریت را بر خود گرفتند *

اکنون اگر تو نیز عناد جاهلیت را که در آنزمان شایع بوده است و در اینزمان لباس دیگر پوشیده است از خود دور کنی . خواهی دانست که این انجیل و تورات کلام خدا و وحی الهی نتواند بود . اهل زمان حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام که اهل لسان بودند و بی مأخذ بودن کتابها و وقوع هر گونه تباهی و تحریف را در آنها و بشارات ظهور آنحضرت را که بواسطه اوصیای حقّه عیسی با آنها رسیده بود بجهت نزدیکی زمان آنها بعیسی بسیار خوب میدانستند و مجال بر رد آنگونه اعتراضات قرآنی پیدا نکردند و همان سکوت ایشان از اعتراض و نخواستن برهان از او محکم دلیلی است بر آگاهی آنها از حقیقت کار و حقیقت طرف مقابل *

بالجمله قرآن شهادت بر صحت این انجیل و تورات نیاورد سهلاست که محرف بودن آنها را بجهت چند آشکارا داشت * اما اینکه قرآن و قرآنیان نصاری و یهود را اهل کتاب گفتند واضح است که این نسبت از راه توسع در کلام است که در اضافت ادنامناسبتی

کافی تواند بود و از اینگونه استعمالات در نزد اهل هر لسانی شایع است * عیسی را آیین حقیقی بجز از یکی نبود و اینهمه فرقه های کونا کون که هر کدامی تنها خود را عیسوی حقیقی و دیگران را در گمراهی دانند بجمعی خودشان را عیسوی نامند *

پروتستان دیروزی بجز خود در دنیا عیسوی حقیقی نمیشناسد . کاتولیک پروتستان را اهل بدعت می شمارد . ارمنی لاتین را بد میداند . یعقوبی ملاکاوای را غیر معتمد می انکارند . نسطوری رومی را مردودی پندارد . ومع ذلك در اصطلاح از جمله آنها تعبیر بعیسوی آورند . با آنکه اگر عیسی را خبری از آنها باشد تنها از یک فرقه خواهد بود . که هر گاه بچشم خدایی بنکریم آنها در خارج از فرقه های مذکوره است . و اگر قدری از روی تحقیق بنکریم بجز اسلامیان عیسوی حقیقی را پیدا نتوانیم کرد *

معیار چهارم *

میزان الحق پروتستانی در تشخیص الهام حقیقی شرایطی آورده در ذیل آن بطلان کتابهای بت پرستان را متفرع بر شرایط مذکوره میدارد و زاید نیست که عبارات او را در اینجا بیاوریم *

در صفحه یازدهم از میزان الحق مزبور است *

پس در این صورت اگر کسی کتب مذاهب بت پرستان را بنا بر شروط مذکوره ملاحظه نموده تشخیص دهد او را بخوبی معلوم خواهد شد که امکان ندارد که اطوار عبادت ایشان و کلام کتب آنها از الهام حقیقی صادر گشته باشد . که تقاضای روح آدمی را که یافتن حقیقت و بی تقصیری و پای و خوش حالی حقیقی است هرگز رفع نمیتواند کرد . بلکه در خصوص ذات و صفات خدا و اراده او تعالی که در خصوص انسان است از آنها کما نهای نالایق و ناقص صادر میشود . بمرتبه که آدمی را به بت پرستی دلالت

میکنند *

در اینجا سخن میزنیم که این اعتراضات بر بت پرستان و کتابهای آنها که آوردی بر تو و آیین و کتاب تو نیز وارد تواند شد . مگر انجیل شما تقاضای روح انسانی را که یافتن حقیقت الهیه و بی تقصیری حقیقی و یابی ظاهر و باطن است رفع تواند کرد . مگر در خصوص ذات و صفات خدا و اراده و امری که خدا را در تکمیل انسان است از آن کانهای نالایق و ناقص صادر نمی شود . بر تبه که آدمی را به شرك و تعدد خدای واحد من جمیع الجهات و عروض اعراض را و و مانند این عقائد فاسده دلالت میکنند ؟ *

* مگر نشیدی که نباید تکلم بسخنی کنی *

* که همان سخن بعینه بر خود شما بر کرد *

مؤلف مذکور سخنان خود را میسراند بد آنجایی که میگوید شخص طالب حقیقت * امانی دانیم کدام حقیقت را مقصود دارد * باید تفحص کند که آیا قرآن کلام الهی است و یا انجیل یا آنکه هر دو کلام خدا است و چون بسیاری از مطالب قرآن و انجیل موافق با هم دیگر نیستند پس هر دو کلام الهی نتواند بود و تنهایی از این دو کتاب را باید کلام خدا دانیم و بس *

پس از این مقدمات شروع بر اثبات صحت انجیل و توریة و عدم وقوع تحریف و منسوخ نشدن آنها کرده و در نظر خویش از عهده این امر ممتنع الایات برآمده بنیان آیین پر و تنسانی را از هم چنان انجیلی که از حال اوفی الجمله آگاهی جستی استوار میکنند *

* تنبیه * با وجود بیانات گذشته در خصوص توریة و انجیل و بر مقتضای اذعان او که با انجیل باید کلام خدا باشد و با قرآن و آشکار شدن حال انجیل که هرگز کلام خدا نتواند بود ما را باقی نخواهد بود مگر قبول کردن قرآن و اقرار بر اینکه اکنون بجز از قرآن کلام حقیقی الهی در دست نیست و اگر بعضی از آیات او را من و شما نفهمیم

در خارج از محل نزاع است زیرا که کلام خدا را از روی تحقیق مخاطبان حقیقی با آن کلام میدانند و بس و بر من و شما از آن نور قدیم و سر عظیم که مخاطبات حبیب یا محبوب است بجز بر توی نخواهد رسید * کیفیت وقوع و عدم وقوع تحریف را در توریة و انجیل بقدر کفایت اکنون دانستی . و مزید آگاهی از آن را نیز در طی بیانات * میزان الموازین * پیدا خواهی داشت . پس عنان کیت قلم را بمیدان بیان در وقوع نسخ در کتب معطوف داریم و سخنان میزان الحق را بعبار تحقیق بیاوریم *

این بیان را در طی معیارهای آینده نیک و نکر و کوش ادراک خود را باز کن *

* معیار پنجم *

در فصل دوم کتاب میزان الحق از باب دوم در اثبات عدم وقوع نسخ در کتب آسمانی کوششها میکند و دقائق سخن را از عالم ادراک خود میاورد که مرد بصیرتمند هو شیار در تباهی آن سخنان محتاج به برهانی از خارج نتواند بود *

عجب این است که از قول اسلامیان در آغاز سخن منسوخ کردن زبور توریة را آورد . معلوم است که خیلی آگاه از عقاید اهل توحید بوده است و معنی نسخ را نیز بخوبی فهمیده بوده است . راستی حیف است بیانات اهل توحید در مقابل اینگونه سخنان آورده شود ولی چه چاره که من مکلف هستم و مأمور . و المأمور معذور * ای برادر نخست بدان که کتاب کتاب را نسخ نمی کند و باطل نمی سازد بل مقصود از نسخ شریعتی بشریعت دیگر این است که احکام شریعت سابقه که در حق قومی مقرر بود بعلت اختلاف و تغییر موضوعات برداشته شده احکامی دیگر باقتضای موضوع لاحق گذاشته میشود . و آنهم چنان نیست که شریعت نخستین بکلی

برداشته شود بل جزئی تغییر را نیز نسخ توانیم گفت *
اگر بخواهی اعتقاد اسلامیان را در خصوص شریعت و نسخ
از آدم تا خاتم بدانی برای تو باختصار بیاورم . و اگر در ثانی مناسبتی
پیدا کردم سر و حکمت اختلاف شرایع و عدد معین آنها را نیز برای
تو توانم آورد *

در میزان نخستین ازین نامه دانستی که خدا را احکامی برای معلوم داشتن
مطیع و عاصی و برای نظم نوع بشر و برای تعیین خدمت جسم
و جسمانیان و برای سایر حکمتها و مصالح دیگر در هر زمانی
لازم است *

در روزیکه پدر ما آفریده شد شریعت و ناموسی از جانب خدای
برای او و اولاد او مقرر گردید و صحف آسمانی که صحف آدمش کویم
بر آنجانب نازل آمد *

تا زمان نوح صاحب السفینه شریعت آدم بود و بعد از بعثت آنحضرت
شریعت تجدید شد و وحی تاسیسی بر او نازل گردید . و آن تجدید
و تأسیس نیز بموجب صحف آسمانی بود که صحف نوح نامیده میشود *
تا زمان ابراهیم علیه و علی آباء السلام شریعت نوح معمول بود
و بشریعت ابراهیمه شریعت نوح تغییر یافت یعنی نسخ شد و بر آن
حضرت نیز صحف سماویه نازل گردید *

شریعت ابراهیمی پس از بعثت موسی علیه السلام تغییر پذیرفت و این
شریعت چهارمین شد *

شریعت موسی بعد از بعثت عیسی علیه السلام صورت نسخ گرفت
و تغییر در احکام سابقه ظاهر گردید . و مولود شریعتی که در زمان
ابوالبشر علیه السلام بمزله نطفه از جنین بود جان گرفت و روح بر آن
جنین داخل شد . مرده تولد مولود را قالا و حالاد و کاب او * انکلیون *
یعنی تعلیم و بشارت بود . این است که مسیح بروح ملقب گشت *
و چون در ازمنه پنجگانه موضوعات تغییر یافت احکام آلهیه تغییر پذیرفت
بعلت اینکه احکام تابع بر موضوعات است جنین در شکم مادر از فاضل

خون حیض غذا میخورد و پس از تولد شیر میخورد و چون بزرگ شد
خطاب * احل لکم الطبیات * باو میرسد *

این جهان که انسان کبیر است در طبق انسان صغیر که افراد
بشر است پنج مرتبه راطی کرد چنانکه مولود صغیر را تا مقام جان
گرفتن در شکم مادر پنج کونه تغییر کلی است که اهل حکمت
این معنی را دانند . نخست * نطفه است * دوم * علقه *
سیم * مضغه * چهارم * عظام * پنجم * اکتساء لحم *
که مقام ولوج روح است این است که زمان موسی علیه السلام یعنی
اهل آن زمان بسیار مشابَهت بعظامت داشتند و سخت دیر فهم
و لجوج بودند *

تا زمان ولادت مولود رسید یعنی عبد خدای صانع تولد یافت و بتوسط
عبد حقیقی آلهی * که پدر جسمانی او نیز * عبد الله * بود
و مادر او ایمان بتوحید و اسماء و صفات الهیه آورده از جمله مساوی
و معایب * آمنه * بود شریعت ششمین که ناسخ شرایع خسته
متقدمه است مقرر آمد و کاملترین شریعتها شد بعلت اینکه در طبق
مولود تام الخلقه بود *

* ثم انشاه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقین *

چون آن مولود را تغییر کلی نخواهد بود و هر چه بزرگتر شود همان
انسان است این است که شریعت ششمین تغییر نخواهد یافت * حلال
محمد حلال الی یوم القیمة و حرامه حرام الی یوم القیمة *
نمیدانم این سخنان را بکدام کوش میشنوی و بکدام دل میفهمی
اگر کوش شنوا و دل آگاه را همراه داری خوشا بحال تو و اگر خدای
نخواست با کوش معاند و دل بغضناک هستی پس برای اصلاح
خویش طیبی حاذق از توفیق الهی بخواه *

اکنون را از این مطلب بگذریم و نسخ شرایع را بفهمیم . پس
مقصود از نسخ بطلان کتب صحیحه سماویه نیست . و تغییر بیانات
در خصوص اسماء و صفات و مطالب توحید جاری نتواند بود .

و همچنین آنچه سلی عقل سلیمه است از امر بحسن اخلاق و نیکویی آداب و خوبی معاشرت با انبای جنس و رعایت حقوق و ترك عقوق . و همچنین کلیات احکام که در صحف ابراهیم و توریة و انجیل نیز مصرح است هرگز تغییر نخواهد یافت . مانند ممنوع بودن عین کاذب و زنا و لواط و قتل نفس بغیر قصاص و سرقت و شهادت زور و خیانت بر عرض و مال همسایگان و تزویج زن پدر و تزویج مادر و دختر مادر و تزویج دختر و تزویج خواهر و تزویج خاله و عمه و جمع بین الاختین و مانند آنها . چنانکه در شریعت مقدسه اسلام نیز مقرر است و همچنین است امر ختنه و طلاق و تعدد ازواج و مطلق نماز و روزه و غسل که بعضی از اینها را عیسویان بی امر خدای تغییر دادند و مع ذلك گفتند شریعت بدوام آسمان و زمین باقی خواهد بود و نسخ هم واقع نشده است *

بالجمله کلیات شریعت را تغییر حادث نخواهد بود نهایت امر این است که بیانات الهیه بر حسب مقامات اهل هر زمانی باقتضای افهام و مدارك آنها اختلاف حاصل کند *

❖ سخنها چون بوفق منزل افتاد ❖ در افهام خلایق مشکل افتاد ❖ به بنیم میزان پر و تستانی چه میگوید و وقوع نسخ را از توریة بسبب آمدن عیسی چگونه برمی دارد . اگر معنی نسخی را که اسلامیان میگویند خواسته است انکار کند زهی اشتباه است . و در صورتیکه هیچ اثری را از شریعت موسی در عیسویان باقی نگذاشته اند و همه را تغییر داده اند و نسخ بمعنی تغییر در احکام است دیگر این دعوی اصلا جایز خواهد بود و برهانی در رد آن لازم نیاید *

عجب داریم که میگوید خلاف و اختلاف در مضامین و احکام وارده در کتب مقدسه واقع نیست بلکه انجیل کتفهای توریة را محکم میکند زیرا که اصل بنیان توریة است و عیسی گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده ام بل برای محکم کردن آن آمدم *

نخست از این سخن عیسی چیزی بفهمیم و علی العمیا نکذریم .

اگر بصیرت و انصاف آوریم از این کلام وضوحا توانیم دانست که عیسی علیه السلام اقرار به تبعیت کلیم خدا کرد و او را و شریعت او را بنیان قرار داد . و بنا بر این انجیل هرگاه از خدای آنجناب بگذریم در مرتبه نبوت از این سخن پیدا میکرد که مقام کلمه با کلیم فرقی خواهد داشت و صاحب بنیان عظیمتر از صاحب فروعات خواهد بود مانند این است که تو خانه محکم الاساسی را بسازی و بدست رسام و نقاش یا نجار و مانند آنها بدهی که در آن رسمها و زینتها و در و پنجره و مبیل و پرده و امثال آنها ترتیب دهند *

ولی از سخن آن سخن الهی استنباط کردیم که او نیز مانند موسی پیغمبری است مبعوث شده و کار او محکم کردن شریعت الهیه است همچنین که خود فرمود من مبعوث نشده ام مگر بر کشد کان خانه اسراییل *

و الحاصل صاحب کتاب در مطابق بودن انجیل با توریة و محکم کردن عیسی شریعت موسی را سخنانی چند برای نمونه آورده است که در اینجا بطور خلاصه ذکر خواهیم کرد و از همان سخنان او بطلان مدعای او را آشکار خواهیم داشت *

میگوید در توریة نهی از قتل شده است و انجیل گفت که بد کوی در حق برادر دینی مانند قتل است . در کتب عهد عتیق از زنا کردن نهی نمودند و انجیل از نگاه کردن بشهوت ممنوع داشت تا آنکه بحکم طلاق میرسد و میگوید که توریة طلاق دادن را تجویز کرد لکن مسیح بجهت توضیح معنی عظیم نکاح این اذن را برداشت و منحصر بحال وقوع زنا از زن یا شوهر نمود *

اینجا آغاز اعتراف خود صاحب کتاب بر وقوع نسخ در توریة است اگر چه انجیل و عیسی از این حکم خبری ندارند و اگر گفته اند بمعنی مکروهیت طلاق در نزد خدای گفته اند نه از روی حرمت و مطلق ممنوعیت چنانکه پیغمبر ما علیه السلام فرمودند *

❖ ابغض الاشياء عندي الطلاق ❖

در نزد خرد متدان نیز پوشیده نیست که مأذونیت مطلقه در امر طلاق چه قدرها فواید و محسنات را در معاشرت مردان با زنان دارد . و بمنوعیت آن چگونه مفاسد و معایب را لازم گرفته است * گذشته از اینها اگر عیسی برخلاف حکم توریة همچنان حکمی را آورد همان معنی نسخ است که انکار آنرا داشتی خواه از راه تو ضیح معنی عظیم نکاح باشد و خواه از روی اخفای معنی حقیر نکاح . با آنکه این مطلب بوجهی موجب تغیر در احکام تواند بود زیرا که معنی عظیم نکاح انحصار بزمان عیسی نخواهد داشت کسی که معنی نکاح را عظیم کرد موسی را نیز او فرستاد و میتوانست آنوقت نیز تو ضیح این معنی را نماید اگر این امر لازمی بود . و گرنه عیسی را از این مطلب بری خواهیم دانست *

صاحب کتاب در فصل دوم از باب اول گوید . اینکه عبادت ظاهری توریة بعبادت باطنی و روحانی مبدل خواهد شد مطلب تازه نبود زیرا که در کتب عهد عتیق آمده است که بعوض عبادات ظاهری عبادات روحانی مقرر خواهد شد * هرگاه این سخن را از انجیل و توریة قبول کنیم برهانی دیگر بر وقوع نسخ در شریعت خواهد بود *

شاهد بر مطلب صاحب کتاب در تبدیل عبادت ظاهری بعبادت روحانی از فصل سی و یکم کتاب ارمیا است که در ترجمه آن نسبت شوهری بخدای تعالی داده اند و محل شاهد چنان است که خدا میفرماید عهدی که پس از آنروزها با خاندان اسرائیل خواهم بست این است که شریعت خود را بدرون آنها خواهم انداخت و آزار بدلهای ایشان خواهم نکاشت *

صاحب کتاب از این عبارات چنان میفهمد که اعمال ظاهریه بکلی متروک خواهد گردید واضح است که معنی شریعت را نفهمیده است و ندانسته است که تکالیف جسمانیه بدوام اجسام دائمی خواهد بود . و مع هذا فراموش کرده است سخنی را که خود در کتابش از کتب مقدسه

نقل کرد که آسمان و زمین زایل میشوند و حکم خدا زایل نمیکردد . و غافل شده است از اینکه هیچ صاحب دینی اعمال ظاهریه را ترک نکرده است . و گذشته از اینها آیات ارمیا را درست نخوانده است که پیش از این آیات عنوان سخن از نقض عهد الهی بوده است و مقصود خدا از این کلمات بآن قرینه روشن گردد . که فرمود زمانی خواهد آمد که شریعت را در دل ایشان محکم کنم و عهد مرا افشکنند و همچنانکه بارکان عمل نمایند از صمیم فؤاد نیز اعتقاد آورند *

بعد از ذکر آیات ارمیا بآیت ششم از فصل چهل و دوم کتاب اشعیا استشهاد جست ولیک بشارت تنها اکتفا کرد و آیات را ذکر ننمود و همچنین شواهد دیگر را که بعد از آن آورد در هیچکدام بذکر آیات نپرداخت و علت عدم ذکر آنها را بزودی خواهی دانست . که ❖ اولاً ❖ آن آیات بهیچ وجه دلالت بر مطلب او ندارد ❖ ثانیاً ❖ در پس و پیش آیات مزبوره شواهد بعثت و بشارت پیغمبر آخر الزمان موجود است که از ذکر آنها صرفه بحال خویش ندانسته صرف نظر از ذکر آنها کرد . و ما همه ترجمه هارا از روی ترجمه های خودشان در اینجا خواهم آورد اگر چه در اصل کتابها واضحتر از این بوده است که اینها در ترجمه آورده اند *

❖ از فصل چهل و دوم کتاب اشعیا است ❖

اینگ عبد من که او را دست گیرم و او برگزیده من است و از او راضی هستم روح خود را بروی فرستم که حکم بر طوایف را جاری کند . نه آواز بلند کند و نه در کوچه ها فریاد نماید من مر ضوضی را نشنود چراغ روشن را خاموش نکند حکم از روی حق بیاورد تا هنگام گذاشتن حکم در روی زمین دلتش نشده خسته نمیکرد جزیره ها منتظر شریعت او باشند . چنین فرمود آن خدای پروردگار که آسمانها را آفرید و آنها را بسط داد الی آخره *

آیت ششم از کتاب و باب مزبور را که در تبدیل عبادت ظاهری

بروحانی شاهد آورد بخوانیم *
من که خدا هستم ترا برستی خوانم و دست ترا کبرم و ترا حفظ کنم
و ترا برای عهد و روشنایی طوایف میدهم * تا چشمهای نابینا را بینا کنی
و اسیران را از زندان و ظلمت نشینان را از تاریکی رهایی دهی .
پروردگار منم و نام من رب است عزت خود را به بیکانه و جد خود را
بر پشته نخواهم داد *

آیات کتاب اشعیا آن است که شنیدی و دلالت داشت ششمین آیت را
بر مدعای صاحب کتاب چنانست که فهمیدی *
اکنون ای مؤلفی که خود را هدایت کننده بخوانی و هنوز خود
محتاج بر راهنمایی دیگری هستی بیا و بامن همراهی کن و تعصب و عناد را
از خود دور نمای و معنی آیاتی را که خود ترجمه کرده اید از توریة
بأنصاف و هو شیاری دریاب *

❖ أنصاف بده تا در آنصاف تو باز است ❖

آیات مذکوره در مقام ذم بت پرستان است و وعده بعثت پیغمبر
عظیم الشانی که او عبد خدا است نه خود خدا و نه زاده خدا است .
و او برگزیده و مصطفی است و او مرتضی است که خدا از او راضی است .
روح الامین بجانب وی فرستاده شود که شریعت خدای را
در طوایف اتم جاری کند . آن عبد خاضع خدای بفقر و مسکنت
افتخار آورد بدست خودنی مرصوصی را نشکند که او رحمت بر عالمین است .
حکم و شریعت بیاورد و بر طوایف عالم احکام الهیه را صادر کند .
در گذاشتن شریعت در روی زمین اذیتها کند و دلتک نشود .
و او عبد برگزیده و مختار و مصطفی باشد و خدا او را صادق خواند
و او را دست گیرد و او را حفظ کند . و او را برای عهد خود و روشنایی
در طوایف عالم ظاهر کند . تا آنکه نابینایان را بینا کند و جهان را
از تاریکی جهل و نادانی و ظلمات شرک و الحاد و بت پرستی رهایی
دهد . خدای پروردگار عزت و جد خود را باو عطا فرماید و او را
عزیز و محمد و احمد و حمید و محمود و حامد نامد ❖ که عزت و جد خدای

به بیکانه و پشته نرسد . آن عبد حقیقی الهی بتها را سر نگون کند
بت پرستان را در زمانیکه جهان را غالب باشند مخدول و منکوب
سازد حکم الهی را باستقامت در روی زمین گذارد جزیره هامت نظر
شریعت او باشند *

آیات مزبوره را عیسویان بمسیح تأویل نتوانند کرد زیرا که صاحب
شریعت نبودن عیسی را در انجیل تصریح کردند و باندك اعتراضی
کد با آنجناب وارد کردید در انجیل نسبت دلتکی را باو دادند با آنکه اشعیا
گفت در گذاشتن حکم الهی در روی زمین دلتک نشود *

❖ در فصل هفدهم انجیل متی آورده اند ❖ عیسی نیز جواب داد که ای
اولا دبی ایمان و نادان تایی باشما باشم تا کی تحمل از شماها کنم *
عیسی در ابطال دین بت پرستی و ترویج آیین خدا شناسی و بیان
اطوار توحید حقیقی نکرد آن کاری را که مصداق آیات اشعیا گردد *
منتظر بودن بشریعت او را از جزیره ها میشتوی که در امریکا باینکه
بجبوحه ملت عیسویان است چگونه شریعت مقدسه او ظاهر گردید .
و انبوهی از مسلمانان در اطراف آنجا پیدا شدند و اکنون در آنجا
موجود هستند . و نیز آثار شریعت او بطورهای دیگر در میان
عیسویان ساری شد و بی دعوت کننده ظاهری بواسطه عقل سلیم
که نبی باطنی و شعبه ایست از آن عقل کل آثار حقیقت شریعت
منتظره در جزائر در میان جمعی ظاهر آمد و حکم خسته و طلاق و تعدد
از دواج و مانند آنها در آنجا آشکار گردید . و تمه آیات و بیانات
فصل مذکور اشعیا در طی بشارات در عیار ششم از میزان چهارم
گفته شود * صاحب کتاب در تبدیل شریعت جسمانیه بروحانیه اشارت
دیگر بفصل صد و دهم زبور کرد و آیات را ذکر نمود *

❖ اینک آیات زبور است ❖

خدا قسم خورد و نادام نخواهد شد با این ملک زادق الی الابد امام
هستی خدای تو که در همین تست در روز غضب پادشاهان و ملوک را
خواهد کشت بواسطه لشکری که دینونت برامتها خواهند کرد

وزمین را پر خواهند نمود و بسیاری از بزرگان روی زمین را خواهند زد *
مؤلف شرح و بیان آیات زبور را بنامه هفتم پولوس که بعبیرانیان
نوشته است محول میدارد . و سقامت ترجمه نامه مذکور را از متن
عبارت زبور باسانی توانیم دانست که خواسته است پیشوایی با بین
ملك زادق را که ملك سالم و در زمان ابراهیم علیه السلام بود بعیسی
تأویل کند و از آن عدم تأسیس عیسی يك شریعت جسمانی را برساند .
حال آنکه در آیات مزبوره تصریح بر لشکر کشی و دنیوت آن لشکر
در روی زمین و برانداختن آنها رؤسا و بزرگان طوایف را اشکارا
آورده است *

آیات هجدهم و نوزدهم کتاب موسی یعنی توریة مثنی را برای اثبات عدم
تغییر شریعت و مبدل شدن جسمانی بروحانی آورد که آیات مزبوره
نیز گذشته از عدم دلالت بر مدعای او شاهد بر بعثت پیغمبر صاحب
شریعت مانند موسی است و اینک ذیلا آورده میشود *

❖ آیات فصل هجدهم توریة مزبور است ❖
خدای بمن فرمود که سخنان تو معقول است از برای آنها از میان
برادران ایشان پیغمبری مانند تو برانگیزانم و سخنان خود را بر دهان
اونهم و آنچه را که باو گویم بایشان گوید و هر کس سخنان مرا که او
از زبان من گوید قبول نکند از او باز خواست کنم *

❖ و ما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى ❖
واضح است که عیسی از بنی اسرائیل بود نه از برادران بنی اسرائیل
که عبارت از نسل اسماعیل علیه السلام هستند و عیسی مانند موسی
پیغمبر نبود یا خدا بود و یا آنکه پیغمبر صاحب شریعت تأسیسی با اعتقاد
عیسویان نبود و مع ذلك از بجای این آیات عدم نسخ در کتب
آسمانی یا تبدیل عبادت جسمانی بروحانیة استنباط کرده میشود *
نمیدانم صاحب میزان الحق بکدام ملاحظه این فقرات را برای
اثبات مطلبی آورد که اگر آن مطلب بدرجۀ ثبوت برسد موجب
بطلان دعوی او خواهد بود که گفت نسخ در کتب و شرایع واقع

نشده است و خود وقوع تبدیل در اعمال و عبادات را که همان معنی
نسخ است میخواهد اثبات کند *

❖ معیار ششم ❖

از برای منسوخ شدن توریة یعنی احکام شریعت موسی بعلت آمدن
عیسی علیه السلام دلیلی از خارج لازم نداریم و همان دلائل
صاحب کتاب که در انکار نسخ آورد برای ما کافی خواهد بود و در آن
ضمن پایه ادراك اونیز آشکارا خواهد شد بعلت اینکه همان انکار او
و براهین رد بر نسخ را که آورد اقرار و اثبات در وقوع نسخ است *

❖ کردش انکار بحدی که باقرار کشید ❖
از جمله دلائل منسوخ شدن توریة با انجیل را میگوید که قربانی در زمان
موسی بود و چون عیسی قربان شد دیگر لزومی برای آن قربانیها نماند *
در توریة امر بغسل و تطهیر بدن شده بود اما چون این حکم برای این
بود که بداند يك شست و شوی باطنی هست و بعد از نزول انجیل
بی آن شست و شوی ظاهر مر دم آن معنی را دریافتند این است که حکم
غسل برداشته شد و لزومی برای آن نماند *

اورشليم محل عبادت و قربانگاه يهودان بود و خدا همچنان وانمود
میکرد که در آنجا ساکن است ولیکن برای نمونه این بود که باید دل
آدمی منزل خدا باشد اما بعد از آنکه انجیل بسبب ایمان بمسیح دل انسان را
همچنان مکان مقدس می سازد دیگر عبادتخانه سنی یعنی هیکلی
لازم نبود *

در توریة روزهای عید مقرر گشته بود که احدی در آن روزها مشغول
کاری نشود بجز از کارهای دین و این عیدها نمونه عیدهای قلبی بودند
که عبارت از تقرب بخدا است و استحکام رابطه دوستی باطنی بخدا
بعد از آنکه انجیل نیز مقصودش اینها باشد و تابعان خود را با آن
درجه تقرب و دوستی خدا برساند دیگر آن عیدها لازم نیست *

ادله و براهین صاحب کتاب از این قرار است که نوشت و از انجیلها و نامه ها و رساله ها نیز شواهد بسیار آورد و با اعتقاد خود ثابت کرد که انجیل توریة راسخ نمود *

در عدم دلالت فقرات مزبوره بر مدعای او و بالعکس شهادت همان فقرات بر مدعای اسلامیان یعنی وقوع نسخ تفصیل و بیانی را لازم نداریم هر کسی را که ادراکی هست آشکارا می بیند که خود اعتراف بظهور نسخ را در آیین موسی بسبب آمدن مسیح بطور وضوح آورده است *

در مطالب مذکوره صاحب کتاب سخنان دیگر داریم که اشارت به بعضی از آنها را زاید نمی دانم *

در خصوص بطلان غسل طهارت باطنی را قرار داد . پس سبب غسل تعمید که در میان عیسویان معمول است چه خواهد بود و عات اینکه عیسی علیه السلام از یحیی تعمید گرفت چه چیز است ؟ *

عبادتخانه سنکی را بسبب منزل کردن خدا در دلهای اهل ایمان باطل کرد پس علت ترتیب کلیسیاها و معبد ها برای چیست ؟ *

انجیل را تقدیس کننده دلهای ایمان آورند کان بعیسی قرار داد و خدا را در آن مکان مقدس نشانند لکن معین نکرد که کدامین فرقه ایمان حقیقی آورده اند . و نگفت که آیا همه آن فرقه را قلوب مقدسه هست یا آنکه بعضی از آنها را هست و بعضی دیگر را نیست . و مع هذا آنهایی که مقدس الفواد هستند آیا همه را درجه پاک بر یک منوال است یا آنکه تفاوت در تقدس دارند . و در این صورت آیا خدا در همه آنها یک اندازه منزل کرده است و یا آنکه بر حسب پاکی آنها ظاهر خواهد شد . و نیز معین نکرد که آیا این هیكله های قلوب مانند همان هیكل سنکی که خدا بودن خود را در آنجا وانمود میکرد عبادتگاه ضعفا و عوام عیسویان توانستند بود و خدای تعالی در آنها نیز بودن خود را وانمود میکنند یا نه . و نیز بیان نکرد که فرق میان هیكل سنکی و هیكل دل چه چیز است اگر ظاهر

قلب است که آن نیز از عناصر و از نسخ جسد است و یا آنکه از دل انسانی چیز دیگر مقصودش بوده است ؟ *

عیسدها را بسبب قربان شدن عیسی باطل کرد لکن سبب باطل نشدن یکشنبه را نگفت و علت تغییر سبت را یعنی شنبه را یک شنبه بیان نمود . اگر عید های قلبی کافی بود عیسویان چرا عید های دیگر قرار دادند و برخلاف توریتی که می گفتی تغییر نخواهد یافت و عیسی برای محکم کردن آن آمد رفتار آوردند ؟ *

از این سخن بگذریم که در این نامه مبنای کار را بر اختصار گذاشتیم . ولیک از صاحب میزان سوالاتی دیگر داریم که جهات و اسباب تبدیل اعمال جسمانی را بروحانی در این چند مطلب کفنی پس علل و معانی اقسام نذر ها و آداب مفصله آنها را که در شریعت موسی بود و شما ترك کردید چرا ذکر نمودی ؟ *

صومها و روزه های عهد موسی را چرا برداشتید اگر صوم باطل شد چرا عیسی روزه گرفت و امر بروزه داشتن کرد و اگر نشد اطوار وضع و کیفیت صوم را چرا تغییر دادید ؟ *

از آنها گذشته این پرهیز را در جای روزه از کجا آوردید عمل عیسی را تحریف کردید شما نیستید که می گفتید تحریف در اقوال مسیح واقع نشد آیا کسی که اعمال چنانی را تغییر بدهد بر تغییر سخن قادر نتواند بود ؟ *

نمازهای متقدمین را چه کردید که همه آنها را باطل کرده نمازهای کونا کون آوردید هرگاه ایمان بانجیل مطلق نماز را باطل کرد حال آنکه عیسی خود نماز میکرد و امت را مأمور بنماز میداشت پس این نمازهای عیسویان چیست و اگر نکرد علت تغییر نماز های مقرر در توریة چه بود ؟ *

اگر از اینگونه اختلافات آیین عیسویان و توریتیان بشماریم بسیار خواهد بود و مغایرت آیین آنها با یهودان مطلب واضحی است و برای اثبات اینکه نسخ یعنی تغییر حکم در میان شریعت عیسی و موسی واقع است تنها یک تغییر کافی تواند بود حال آنکه در این مقام سرایا

تغییرات را می بینی *
 اکنون معنی کلام عیسی را که گفت من برای ابطال شریعت موسی
 نیامده ام بلکه برای محکم کردن آن آمدم از آقای صاحب میزان
 باید پرسید و معنی زایل نشدن یک حرف از شریعت را بدوام آسمان و زمین
 که انجیل خبر از آن داد از او باید تحقیق کرد *

❖ معیار هفتم ❖

از جمله دلایل صاحب کتاب بر انکار وقوع نسخ در شریعت موسی
 کیفیت ختنه است که میگوید ختنه در توریة از برای طایفه
 بنی اسرائیل مقرر گشته بود قطع نظر از اینکه علامت ظاهری بود
 برای عهدی که در میان خدا و آن طایفه بود نیز نمونه بود از قطع
 نمودن خواهش نفسانی . و حال بسبب ایمان آوردن با انجیل
 قطع خواهشهای نفسانی بعمل می آید * مؤلف سخن را میکشاند
 اینجا بیکه میگوید * در این صورت ختنه ظاهری لازم نیست
 از آروی که حال در قلب بطور روحانی بعمل می آید . و برهان
 این مطلب را محول بنامه رومیان و قولوسیای چنانکه بیان خواهیم کرد
 میدارد *

افسوس داریم از اینکه با همه این بیانات خود میگوید انجیل کتب
 عهد عتیق را باطل نکرد *

چون سخن بدینجا رسید نامناسب نیست امر ختنه را و منسوخ بودن
 و نبودن آنرا در اینجا بفهمیم اگر چه بیان این مطلب در جای دیگر
 نیز ممکن بودی *

اینکه عهد ختنه را تنها به بنی اسرائیل نسبت داد یا از روی سهو
 و اشتباه است و یا بملاحظه دیگر ان شاء الله سهو است پس بکوش
 هوشیاری استماع و فهمیدن این مطلب را آماده باش *

عهد ختنه نه در یکجای و دو جای از توریة است بل در جاهای

بسیار عموماً و خصوصاً وارد و تأکیدات در این باب صادر گردیده است *
 عیسی علیه السلام که میگویند بسبب آمدن او و ایمان با انجیل او حکم
 ختنه ظاهری باطل شد بالاتفاق مخون بود با آنکه اگر پای دل
 از شهوات موجب بطلان حکم ختنه بودی در پایی دل عیسی
 اسلامیان و انجیلیان متفقند و از آن طرف خود میگویند که آنجناب
 خدا بود و پسر خدا بود *

عناد با یهودانرا در خارج بگذاریم و تصور کنیم که همچنان عهد
 ابدی خدا که با ابراهیم و نسل ابراهیم علیه السلام بسته شده و مانند
 عیسی مسیح کسی آن عهد را از جانب خدای بر خود گرفت آیامیتواند
 بسختن بنی بنیاد باطل گردد ؟ *

برهانی که عیسویان را در ابطال این حکم مؤکد دانی و تحریف کلمه الله
 عیسی است دو عبارت غیر کافی بر اثبات مدعا از نامه ها است که * اولاً *
 مأخذ آن نامه ها معلوم نیست * ثانیاً * در تحریف اصل و ترجمه
 آنها سخنها هست * ثالثاً * خود آن عبارات دلالت بر ترك
 ختنه ندارد سهل است که شاهد بر لزوم ختنه است *

راستی کارهای عجیب و حیرت گردنی ازین طایفه می بینیم . و الحاصل
 نخست مأخذ و جوب ختنه را از توریة پیاوریم که اساس کار را دانسته
 باشیم *

❖ در فصل هفدهم از سفر تکوین مخلوقات از توریة است ❖

پس از آنکه خدای بابر ام نمودار شد در حالتی که نو دونه سال داشت بوی
 گفت منم آن خدایی که بر همه چیز قادر است در حضور من سالک و کامل
 باش عهدی میان من و تو خواهم بست و ترابه بسیاری تکثیر خواهم کرد .
 آنکه ابرام سجده کرد و خدا با او بسخن درآمد و فرمود همانا عهد
 من با تو این است که تو پدر چندین امتهای خواهی گردید و پس از این
 نامت ابرام نشده ابراهیم باشد که ترا پدر امتهای بسیار کردم و ترابه
 بسیاری زیاد خواهم کرد و امتهای از تو پیداشوند * سرورها * از تو
 ظاهر گردند . و در میان تو و من و نیز با فرزندان تو که بعد از تو آیند

عهده می‌کند و می‌کند که عهده ابدی باشد و خدای تو و فرزندان تو که پس از تو آیند بوده . ترا و نسل آینده بعد از ترا و ارث دیار غربت خواهیم کرد و پروردگار ایشان خواهیم بود *

عهد ختنه که ذیل کلمات مزبوره توریه است *

آنکه مرا ابراهیم را فرمود عهده مرا تو و فرزندان تو که پس از تو آیند نگاه دارند و آن عهده که باید تو و نسلهای آینده بعد از تو نگاه دارند این است . که هر ذکوری از شما ختنه شوند غلفه خود را از گوشت ختنه کنند تا آنکه علامت عهده من باشم باشد و اولاد ذکور شما نسلا بعد نسل هشت روزه ختنه نمایند خواه از نسل تو در خانه تو شوند کنند یا از بیگانه زر خرید شما باشند . آنهایی که در خانه شما بودند آیند با بقیمت ایتباع شوند البته بخون بشوند که عهده من در گوشت شما میثاق ابدی گردد . ذکور غیر مخنون که پوست غلفه را ختنه نکنند و عهده مرا باطل سازد از قوم خویش منقرض و ابتر باد *

اکنون برهان مؤلف را در ابطال حکم ابدی و میثاق دائمی که خدای بر باطل کننده آن نفرین کرد از نامه رومیان و قولوسیان بخوانیم * آیت ۲۸ و ۲۹ * از نامه رومیان را شاهد بر مدعای خود میسازد ولی آیت ۲۵ * همان فصل را نیز بیاوریم که حال باطل کننده کان عهده الهی را واضحتر بینیم *

آیت ۲۵ * هرگاه شریعت را حفظ کنی ختان فایده میدهد اما اگر از شریعت تجاوز کنی ختان تو بغلفه مبدل گردد * این آیت صریح در لزوم ختان است بعلت اینکه میگوید ختان فایده میدهد نهایت سخن این است که شرطی برای صحت وفایده آن مقرر داشت که مقصود جمع کردن حکم ظاهر با باطن است که هیچکدام بتهایی سود ندهد و این همان معنی است که در دین اسلام مقرر است چنانکه فرموده اند

لا ایمان ظاهرا الا باطن * و لا ایمان باطنا الا بظاهر *

آیت ۲۸ و ۲۹ * زیرا که یهودی ظاهری یهودی

نیست و ختنه که در گوشت شده است ختنه نیست اما یهودی آن است که در باطن یهودی است و ختنه آن است که در کتاب نیست و در معنی با قلب است و مدح اینگونه آدمی از جانب انسان نیست از جانب خدا است *

به بیند این آیات را که صریح میگوید ظاهر را با باطن مطابق کنید و قناعت بر یهودی بودن در ظاهر و اختان ظاهری نماید دلهای خودتان را از شهوات باز دارید زیرا که ختنه حقیقی چنان است . چنانکه در آیت پیش گفت که اگر شریعت را حفظ کنی ختان فایده میدهد و گرنه مانند این است که ختنه نکرده باشی . که روح در اعمال ظاهر به اعمال باطنیه است و جسد بی روح زنده نیست چنانکه روح بی جسد قائم نتواند بود و هر کدام بی یکی ناقص و ابتر است . و هر کس عهده ابدی خدای را باطل کند از نسل ابراهیم و از برکت و مبارک بودن که خدا بسبب این عهده ابدی بابراهیم و ذریت ابراهیم عطا فرمود بی بهره و ابتر باد *

دلیل دوم صاحب کتاب بر ابطال حکم ختنه فقره یازدهم از فصل دوم پولوس نامه است که بقولوسیان نوشته است و آن آیت چنان است که ذیلا آورده ایم *

برای اینکه بسبب ختان مسیح جسد نگاهان گوشتی را از خود دور گردید بختانی که در او بادست نشده بود مخنون شدید *

به بیند پایه سخن اینها را با چه سخنی چگونه عهده خدایی را میخواهند باطل کنند عیسی را خوب محکم کننده شریعت موسی دانستند و آنگونه عهده ابدی را که در خود عیسی جاری بود محض از روی عناد و جحود با طور یهودی حکم الهی و امر عیسی یا تصریح در انجیلهایی که خودشان قبول دارند میخواهند بدو عبارت ناقصه از نامه هایی که میگویند از معلمان و مقدسان است و سند آن نامه را وصحت ترجمه آن را نیز معلوم نکرده اند سهل است که آن عبارات دلالت بر عکس مدعای آنها تواند داشت باطل کنند و تباہ سازند *

میتوانم گفت که بعد از ترقی افهام و مدارك و فهمیدن مردم محسنات و فوائد خنده را و دانستن اینکه رؤسای مذاهب آنها بعد از عیسی این کار را بی مأخذ و غلط کرده اند البته اسلامیان را تصدیق خواهند نمود همچنانکه مسیو ❖ شارل میزمر ❖ کتابی بزبان فرانسوی در سنه ❖ ۱۸۷۰ ❖ بنام سواره ده قونستانینو پل نوشت و در آن محسنات و فوائد اکثری از آداب و آیین اسلامیت را درج کرد و این کتاب را چاپ کرده و منتشر داشت *

❖ والفضل ماشهدت به الضراء ❖

حاصل کلام سخن در وقوع و عدم وقوع نسخ بود بحمد الله که صاحب کتاب بی زحمتی بر ما خود دلایل آنرا آورد اگر چه در صورت انکار آورد علی ذلک زیاده بر این در این مطلب بحث نکنیم که مطلب آشکار است فقط در امر ختنه که متمسک بنامه هاشد سخنی در خصوص نگارنده نامه هاداریم که گاهی از روی افکار و رأی خودشان بی آنکه مأذونیت از عیسی داشته باشند باعتراف خودشان سخن گفته اند و زاید نیست که در اینجا آنگونه اعتراف را برای نمونه بیاوریم *

❖ در فصل هفتم نامه پولوس در فقره ❖ ۲۵ ❖ گوید ❖

اکنون در خصوص باکره ها امری ندارم ولیکن مانند کسی که از خدای عنایت حقانی بودن را دریابد رای خود را میگویم . اکنون بمان میکنم که برای این تنگی و مضایقه حاضر این خوب است یعنی اینگونه بودن برای آدمی خوب است که چون بزنی تزویج شدی طالب تفریق نباش و چون تفریق شدی طالب آن مباش *

نکته دیگر در اینجا برای عیسویان حقیقت جوی بگویم که این حکم منع از طلاق را پولوس مقدس باینکه از رأی خود گفت باز حکم ابدی و دائمی نکرد . بل محتمل است که از اقضاءات زمانهای آینده آگاهی داشته و این حکم را موقتی آورد و سبب آن را مضایقه حالیه کرد و گفت اکنون را باید اینطور کرد و هم اعتراف نمود که امری

بر من نرسیده است ولی من اینگونه مستحسن داشتم *

❖ معیار هشتم ❖

صاحب کتاب فصل سیم باب دوم از کتاب خود را در خصوص عدم وقوع تحریف در کتب منسوبه بوحی و الهام نگاشت و بدکرد لاثیل این مدعا پرداخت سهل است که از قرآن عظیم الشان آیاتی آورد و سخن را بد آنجا رسانید که گویا اسلامیان را در عدم تحریف توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام سخنی نبوده است و این نسبت تحریف را در بعد از آن گفتند و آنوقت که انجیل و توریة منتشر بودند تحریف ممکن نبود پس سخن در تحریف غیر مقبول است *

اما آیات قرآنی را که در استدلال بر مدعای خود آورد که از این آیات استنباط میشود . تا زمان ظهور اسلام کتب مقدسه تحریف نیافتند بعلمت اینکه در آن آیات وارد است که بکتب مسیحیان و یهودان رجوع کنید پس معلوم است که آن کتب صحیح بوده اند . اینگونه استدلال از آیات مزبوره یا از روی بی اطلاعی و نفهمیدن آیات قرآنی است یا آنکه بآیین معهود عدا سهو کرد امید داریم که از روی بی اطلاعی بوده است *

پس در صفحه ❖ ۳۴ ❖ و ❖ ۳۵ ❖ آن کتاب هر دو قسم از آیات را بتدبیر و انصاف بخوان و جواب مؤلف را از کتاب خود او بکوی *

اهل ذکر را باهل کتاب معنی کرد و آیت را آورد که ❖ فاسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون ❖ ولی ❖ اولاً ❖ غفلت از مثل این آیت کرد که میفرماید ❖ فاسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون بالبینات و الزبر ❖ ثانیاً ❖ ملتفت نشد باینکه اگر مقصود از اهل ذکر اهل کتاب بودی بهمان عبارت اهل کتاب آوردن بهتر بود زیرا که این عبارت باعث میل کردن اهل کتاب بر دین اسلام میشد ❖ ثالثاً ❖ هرگاه

قبول کنیم که مقصود اهل کتاب است از عبارت اهل ذکر که در مقابل اهل نسیان است استنباط میشود که این سؤال از کسانی تواند بود که بشارت های عیسی و اوصیای حقیقه عیسی را که بواسطه اهل ایمان رسیده بود فراموش نکرده باشند مانند عبدالله سلام و اصحاب او و امثال ایشان و دقائق کلام الهی را در اینگونه بیانات توان دیدنه در ضیافتها و مهمانیها و نسبت های نالایق بر انبیا و اولیا علیهم السلام *

این آیات را نیز مؤلف اعتراض آورده و میگوید اگر قبول کنیم تحریف کتب مقدسه را از این آیات معلوم است که سخن در وقوع تحریف پس از ظهور اسلام است اکنون آیات را در اینجا بنویسیم

❖ دو آیت از سورة البقره است ❖
 ❖ یابنی اسرائیل لا تلبسوا الحق بالباطل و تکتموا الحق و انتم تعلمون ❖
 ❖ افتطمعون ان يؤمنوا لکم و قد کان فریق منهم یسمعون کلام الله ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه و هم یعلمون ❖

❖ آیت سیم از سورة البینه است ❖
 لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب و المشرکین منفکین حتی تأتیهم البینه رسول من الله یتلو صحفا مطهرة فیها کتب قیمه و ما تفرق الذین اوتوا الکتاب الا من بعد ما جاثهم البینه *

در عدم دلالت آیات مزبوره بر مطلب صاحب کتاب محتاج بشرح و بسط نیستیم و مطلب آشکار است در آیت اولی مؤلف صدر آیت را بتحریف آورد لفظ یابنی اسرائیل در آیت کریمه نیست و از یک آیت پیشتر آن را برداشته در آنجا گذاشت آنهم از شاء الله از روی سهواست *

از هیچکدام از آیات فوق عدم تحریف در توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام مفهوم نتواند شد فقط در نزد اسلامیان این معنی مسلم است که در نزد اهل علم از یهود و نصاری آثار و اوصاف و علامات و سمات حضرت ختمی مآب علیه السلام چه از روی بقیه کتابهای خودشان و چه از بیانات شفاهیه اوصیا و اوصیای اوصیا و صالحان عیسویان

مشهور و معلوم بوده است بنحویکه هرگز مجال انکار آنحضرت را نداشتند مگر بعناد و پرده کشی بر آنچه داشتند همچنانکه یهودان در انکار بر مسیح با وجود دانستن اخبار او و شناختن او کردند *

❖ قل ما کنت بدعا من الرسل ❖
 در ❖ آیت نخستین ❖ آنها را از تلبیس کردن حق بباطل و کتمان حق بعد از علم نهی فرمود *

در ❖ آیت دوم ❖ بیان حال لجاج و تحریف یهودان است که ❖ اولاً ❖ هفتاد کس که همراه کلیم خدای بطور رفتند و توریة را آورد طایفه از آنها یهودان گفتند که این احکام را خدا بموسی نازل کرد لکن فرمود هر کدام را که میتوانید و می خواهید بعمل بیاورید و هر چه را نتوانید ترک کنید ❖ ثانیاً ❖ یک فرقه از یهودان از زمان موسی تا زمان اسلام در کار تحریف بهر قسمی که میتوانند دروغ نمی کردند این است که خدا فرمود همچنان ملتی باشکال ایمان آورند آیا طمع میکنید که بشما ایمان بیاورند و حال آنکه یک فرقه منتخب شده از آنها آنگونه تلبیس کردند و حق را دانسته کتمان نمودند . که همیشه آنچنان فرقه در میان آنها بوده اند *

در ❖ آیت سیم ❖ میفرماید اهل کتاب و مشرکان میدانستند که پیغمبر موعودی بعلامات و آثار معلومه خواهد آمد و تا آن پیغمبر نیامده بود اذعان داشتند تا آنکه آنحضرت ظاهر شد آغاز بر انکار کردند و میبایست هم بکنند که از ریاست و بزرگی و جاه گذشتن سخت دشوار است همچنانکه یهودان در حق عیسی کردند

صاحب کتاب سبب تحریف و وقت تحریف و کیفیت تحریف را از اسلامیان سوال کرد . سبب تحریف همان تسلط شر بر یعنی شیطان و نفس اماره بسوء و ظلمت عالم خاکی و غلبه هواها و خواهشهای نفسانی بر بنی آدم است که اسباب و علل این مطلب را در این نامه مشروحاً نتوانیم آورد و علی الاجمال همین وضع جهان و اختلافات امم و ملل و برداشته

شدن عظم و اعتبار در امر دین از میان مردم و بالخصوص نمونه‌هایی که در لجاجت و انکار حق در هر زمانی از کتب تواریح و سیر فہمیدہ و درجہ نادانی و جهالت اقوام گذشتہ کہ میدانی و انقلابات کونا کون کہ بجهت لشکر کشیها از جانب سلاطین و پادشاهان و ظهور هر گونه فساد ظاہری و باطنی در میان اقوام و رؤسای آنها و سایر جهات کہ باندک تبع توانی دانست و بعلت اجرای آیین امتحان و اختیار کہ سنہ الله از آدم تا خاتم بر آن جاری است وقوع تحریفات و تغییرات در کتب آسمانی بوقوع پیوست همچنانکہ اکنون یک نسخه اصلیه کہ از قلم صاحب کتاب جاری باشد از این کتب عہد عتیق و جدید و نامہ‌ها و رسالہ‌های حواریان نیز در دست نداریم تا باصل توریہ و انجیل و غیرہ چہ برسد * اگر انصاف کنی این مطلب در غایت وضوح است و اما وقت و کیفیت آن پس بجهت دانستن اسباب و مقتضیات تحریف محتاج بہ تعیین وقت و کیفیت آن نیستیم زیرا کہ در هر وقتی بہر قسمی کہ ممکن بود یا آنکہ حادثہ اتفاق افتاد تحریف دادند و تبہا کردند *

نہ اینکہ تنها اخبار پیغمبر آخر الزمان علیہ الصلوٰۃ والسلام را محرف داشتند بل در تمامی فقرات تحریف واقع شد از توحید خدای و بیان اسماء و صفات الہیہ و در اطوار شرایع و مقامات انبیا و اولیا حتی در تواریح و حکایات چنانکہ متن کتب شاهد بر این مطلب است و بعضی از نمونہ‌های سخنان ناشایست را کہ مرکز کلام الہی را با آن مضامین نتوانیم شناخت برای تو آوردم و بعد از این نیز در اثبات بیانات بمناسبت خواهی شنید *

سخن دیگر در ترجمہ‌ها است کہ بعضی از اختلاف تاریخی را از توریہ در نسخہ‌های عبرانی و یونانی و رومی و غیر آنها دانستی حال آنکہ تاریخ مطلبی نیست کہ فائدہ و ضرری از آن حاصل گردد *

نمیدانم بعد از ہمہ بیاناتی کہ در این نامہ آورده شد اهل بصیرت و انصاف را سخنی در وقوع تحریفات در کتب عہد عتیق و جدید

اصلاً و ترجمہ باقی ماند یا آنکہ از این مطلب بگذریم * گویا برادر پروتستانی را بعلت انسی کہ بسخنان خود دارد و دل او را بمحبت این انجیل و توریہ برای اجرای مقصود خود پر کرد هنوز سخن باقی است ولی من قادر بر تقلیب قلوب و تحویل احوال نیستم و این امر را برخدای توانا واگذاریم و ہدایت کمرہان را بتوفیق اوتعالی محول دانیم *

والسلام علی من اتبع الہدی *

اینکہ مؤلف گفت اسلامیان بایستی معین نمایند کہ جاہای تحریف شدہ در توریہ و انجیل و مانند آنها کدامست اکنون ما از او توانیم پرسید کہ مواضع تحریف شدہ در آن کتب کدام است * بلی ہر گاہ اصل کتب بوجود نسخہ‌های اصلیه و اتصال سند و تصدیق پیغمبری آنها را ثابت میبود میتوانستیم زجت کشیدہ یکی یکی تحریفات را زمانا و کماو کیفامعین نماییم * لکن جملہ آن کتب اگر برای ما مجهول الحال نیز باشند در آن صورت تکلیف مادر تصدیق و تکذیب معین و محدود باشد با آنکہ حال کتب بر ما غیر مستور است و در صورت مجهول الحال بودن * اولاً * آنچه در بیانات خداشناسی و اسماء و صفات الہیہ موافق توحید حقیقی و تقدیس و تنزیہ واقعی است توانیم گفت کہ از کتب مقدسہ اخذ شدہ است *

* ثانیاً * در خصوص اطوار و صفات انبیا و اولیا آنچه را کہ بیان مقامات عالیہ آن مقربان حضرت معبود تعالی است نیز مأخوذ از کتب آسمانی توانیم دانست و آنچه را در این دو مطلب برخلاف آنچه گفته شد در آنها پیدا کنیم الحاقی و محرف خواهیم انکاشت *

و همچنین در سایر آنچه متعلق بامر دین است ہر چہ لایق شان خدایی و موافق با جماعیات اہل کتاب و اسلامیان است جملہ آنها را از کتب آسمانی مأخوذ توانیم شمرد *

و آنچه دأربامر دین و آیین نیست از قبیل حکایت و تواریح از آنها

نیز آنچه متضمن نسبت نالایقی بخدا و مقربان خدا نیست قبول کنیم
و غیر آن را مردود و معمول دانیم چنانکه بعضی از نمونه های مطالب
مذکوره را سابقا آوردیم و لاحقا خواهیم آورد مانند مستی
و زنا کردن لوط علیه السلام با دختران خود و مانند ارتداد و عبادت اصنام
سایمان علیه السلام با غوای زنهای او و امثال اینها بخوبی که در نهایت
میزان آخرین نیز خواهی شنید . پس ای مؤلف هر گاه جویای راه
حقیقت هستی بی غرضانه در حال کتب نظر کن و تکلیف خود را بدان
که فردا در محضر عیسی و جمله انبیای تو محاکمه کنیم و شرمناک
شوی و هوا خواهان تواز تو تبری جویند و کسی شفاعت ترا نکند
زیرا که حجت را دیدی و سخنان خود را سنجیدی *

معیار پنجم

در معیار چهارم از میزان نخستین گفته شد که صانع تعالی با اقتضای الهیت
و ربوبیت در طبق قدرت و علم وجود خویش وجود انسانی را برای آیت
شناسایی خویش مکمل مطلق آفرید و او را آینده جلال
و جمال و مظهر صفات قدس و اوصاف کمالیه خود ساخت و آن
انسان را در عالم اول معرا از نواقص و عیوب کرد و مژده از معاصی
و ذنوب داشت *

صاحب کتاب در اثبات انحصار نجات و شفاعت بر عیسی علیه السلام
سخنان پریشان آورد اگر چه معنی پیغمبری و مبعوث بودن
آنجناب را بر بنی اسرائیل از نص انجیل انکار نمیتوان کرد و رفع
پریشان کوبی در حق آنجناب را خواهد نمود . لکن چون میزان الحق
بنی آدم را در کارهای دانست و جمله بشر را غیر معصوم ساخت
و کشفاعت کشید . عمومی که نجات جهان را مالک باشد از غیر
نوع بشر لازم شمرد . و بنا بر این مقدمات جناب مسیحی را زاده خدا
و در مرتبه الوهیت گفت . لهذا تحقیق این مطلب را برای یاد آوری

برادران روحانی زاید نشمرده نخست از پایی انسان در مفتح این معیار
آغاز بسخن کردیم *

در پایی و عصمت وجود انسانی و کامل بودن در بدایت خلقت
صاحب کتاب با ما موافقت کرد چنانکه در صفحه ۷۰ * کتابش
بعد از ذکر آیات بسیار از توریة و انجیل در این خصوص و درباره آفریده
شدن انسان بصورت خدای برای آنکه بر طيور و حیوانات بریه و بحریه
و جمله جنبندگان در روی زمین و در روی زمین حکمرانی کند میگوید *

پس از این آیات استنباط کلی حاصل میشود که آدمی از ید قدرت
خالق خود پاک و نیک و بی گناه بوجود در آمده است و شباهت خود را
که خدای تعالی در وقت خلقت آدمی با او مرحمت فرموده بود تأویل
معنی آن شبیه باین طریق است که انسان در آن وقت از گناه و مرگ
و ناپایی قلب و از خواهشها و هوسهای بدواز ضعف روح و جسم
آزاد و بری بوده است و خدا را در کمال کاملیت شناخته و دوست داشته
و خوشحالی خود را محض در رضای او داشته است چنانکه محض
خدای خود را میشناخت و محض او را دوست میداشت و محض
او را طالب بود و بس و در اینحال که آدمی خدای خود را چنین شناخته
و دوست داشته و در او بخت یافته و روحش از قدرت و معرفت
و پایی مملو گردیده بود که کویا نقش صفات الهی کشته قادر
بود که بر تمامی مخلوقات عالم ریاست و حکومت نماید انتهی *

از بحث توحید و فوائد ایجاد و بالخصوص از این همراهی که صاحب
کتاب در بیان سخن با ما کرد و موافقتی که با ما نمود و از کتب متقدمین
و متأخرین دلائل آورد کامل بودن و پایی و عصمت مطلق انسان
در بدایت ایجاد و استعداد او بر تدبیر و تصرف در مخلوقات که دون
از رتبه او هستند بطور بداهت معلوم گردید *

اکنون با اعتقاد صاحب کتاب که جمله انسانها را ناپاک و گناهکار
میگوید و یکدیگر عبارت نارسا از نامه ها که مخصوص اهل روم
که مخاطب با آن نامه میتوانستند شدند و مانند آنها را آورده استدلال

بر بطلان مقصود الهی از آفرینش انسانی که مکرترین آفریده
های او است میکند نظر باید کرد *

در فصل دهم مر قص * از قول عیسی گوید حقا بشما میگویم که هر کس
مانند معصوم * یعنی صبی بی گناه * ملکوت خدا را قبول نکند داخل
بدرون ملکوت نخواهد شد * پس نگاهکاران بنص عیسی از ملکوت
بیرون باشند عبارت توریة را که خود شاهد بر مطلب نخستین آورد نباید
فراموش کرد باشد که خدا فرمود انسان را بصورت خویش میافرینم
تا آنکه سلطنت در روی زمین و حیوانات آب و خاک و هوا نماید یعنی
مقصود من از این گونه آفرینش این است و این آفرینش چنان عظیم
از آفرینند * قادر مهمین هرگز باطل نشود و بنامه های مجهول الحال
و المال منسوخ نکرد *

اگر مطلب این است که خدا برای پیدا کردن صفات و اسماء و اوصاف
شناسایی خویش انسان را آفرید پس از آن باعتقاد صاحب کتاب
چنانکه در صفحه ۷۲ * گوید شیطانی که مخلوقی از ظلمت بود
پیداشد و اراده و مقصود خدا را کلیا برهم زد و انبیا و اولیا را کراه
نمود حتی عیسی مسیح الله را باز یحیه خود کرد و او را بالای بام برد و گفت
اگر تو سر خدا هستی خود را از اینجا بزر انداز و از اینجا او را بالای
کوه بلندی برد و همه عزت و ممالك جهان سال
بروی نمود و گفت اگر بر من سجده آوردی جمله اینها را بتو دهم
و از اینگونه کارهای ناشایست بخدایی خدا و صفات کمالیه او تعالی
پس هرگاه چنان است آنچنان خدای نیز شایسته خدایی نتواند بود
و تعالی عن ذلك علوا کبرا *

الحاصل انسانی که خدای توانا او را بصورت خویش آفرید و مجمع
کلمات ظاهریه و باطنیه اش ساخت و او را پایی و قدس مطهر تقدیس
و تعجید کرد و هیکل توحید و آیت تفریدش داشت چنانکه در میزان
نخستین از این کتاب مستطاب اشارت بر آن شد باید فهمید که علت
حدوث آلودگی و ناپایی در او چیست و سبب محجوبی او بحجابات ظلمات

و کد و رتتها کدام است *

حکما و دانشمندان را در میدان بیان این مطلب تکاور سخن لنگ
است و مجال ادراک تنگ مکر آنکه از وحی آسمانی دریابند و بیان این
مطلب را بالا طرف کسانی توانند کرد که خلقت اولی را تغییر نداده
اند و در طبق مقصود خدای توانا باین عالم ادنای بشریت آمده
و شاهد بر خلقت آسمان و زمین و آفرینش موجودات شدند و راسخ
در علوم الهیه گردیدند و ایشان وحی و کلام ناطق و تکوینی خدای
هستند و تحریف و نسخ در آنها جاری نتواند بود و هر چه گویند
مطابق وحی است بل عین وحی است *

دیگر از عهده بیان اینگونه مطلبی که سر مبدء و معاد اشیاء و کاشف
اسرار و اطوار مذاهب و ادیانست کسانی توانند برآمد که علم را
از مأخذ آن اخذ کرده و متعلم از وحی الهی یعنی کتاب تکوینی تحریف
نشده خدای تعالی باشند . و بجز از این گونه عالم و متعلم از آن
عالم که مظهر عالمیت خداست دیگر مردم سر این مطلب بزرگ را
نتوانند گفت *

میفرمایند ان الناس ثلاثة عالم ربانی و متعلم علی سبیل نجات و همج رعاع
اتباع کل ناعق یملون مع کل ریح لم یستضوا بنور العلم ولم یلجؤا الی
رکن وثیق *

رمزی از این سر عظیم را در نخستین میزان از این نامه شنیدنی
و با وجود کمی آگاهی که مرا است و علایق و عوایق زمانم احاطه
کرد و وضع نامه را نیز بر اختصار گذاشتم از آوردن تعلاتی که از عالمان
ربانی بقدر خود فهمیده ام از شرح و بسط دادن در این مطلب اعتذار
میکنم و همینقدر را میگویم که بیان اینگونه اسرار در نزد علمای اسلام
پیدا تواند شد و هر کس طالب باشد پیدا تواند کرد *

* آب کم جوشنکی آورید دست * تا بجوشد آبت از بالا و پست *
بر سر سخن رویم که مقصود از دست زرد * مؤلف نجات را بمسیح منحصر
کرد و دلایل نارسا از انجیل و نامها که حال آنها و ترجمه های آنها

واختلافات در آنها را اجمالا دانستی وارد ساخت *
چون در این نامه اساس استدلال ما از سخنان خود صاحب کتاب است
لهذا گذشته از متطوق انجیل حاضر که مسیح بطور انحصار گفت
من فرستاده نشده ام مگر بر کشدگان خانه اسرائیل و همچنین پیغمبری را
مرد خرد مند نجات دهنده جهان بل نجات دهنده انبیا و رسل
نتواند گفت *

از این مؤلف عبارتی دیده شد که از صفحه هفتادم از کتابش اکنون
آوریم که در مقام بیانات اطوار انسانی در آغاز ایجاد گفت
که * انسان در آن وقت از کما و مرک و ناپاکی قلب و از خواهشها
و هوسهای بد و از ضعف روح و جسم آزاد و بری بوده *
پس از او میسریم که از این بیانات تو و بیاناتی که در ذیل این سخن
در ظهور ناپاکی و بجگی و معاصی در تمامی انسانها آوردی آشکار
میشود که العیاذ بالله تعالی این گونه ناپاکی و اعوجاجها که در وقت
اول انسان را نبود در مسیح علیه السلام نیز جاری شده باشد بعلم
اینکه کفایت در آن وقت مرک و ضعف روح و جسم نبود و با اعتقاد
خود و انجیل حاضر عیسی را ضعف جسم و مرک عارض شد
و چون اینها عارض شد بقاعده بیان خودت کما و ناپاکی قلب
و خواهشها و هوسها و مانند اینها نیز طاری بر آنجناب خواهد بود
پس فرق میان او و سایر انسانها چه خواهد شد و چگونه او را خدا
پسر خود خواهد دانست و چگونه جهان و جهانیا را بل اولیا
و انبیا را نجات تواند داد *

آفرین بر شما خوب مسیح ستایی کردید چه میگوی ای مؤلف
ای هدایت کننده مسلمانان براهی که هنوز خود در آن راه گمراهی *
ای خرد مندان چگونه توانید گفت که خلقت خدای حکیم توانا
و مقصود او تعالی از آفرینش باطل شد و خاصان و مقربان او
و انبیا و اولیا و دوستان او ناپاک شدند و گناهکار آمدند با آنکه هدایت
جهان در دست ایشان است و نمونه تقدس و صفات کمالیه خدای

وجود پاک ایشان است *
در کتب لفظیه و حر و فیه بمحافظت خدای تمسک جستی و وقوع
تحریف و نسخ را از آنها بکلی انکار کردی انبیا و اولیا که خدا را
کتابهای تکوینیه هستند و مقصود خدا از آفرینش جهان وجود پاک
ایشان است که ایشان صفوة الله هستند چگونه وقوع تحریف
و تغیر و عروض کدورات و ظلمات را در ایشان روا داشتی راستی
اگر تعقل کنی از حضور ایشانست شرم آید و از این نسبتهای ناشایست
در حق ایشان در کذری *

ای مؤلف اینکه مسیح نماز میگذارد و استغفار میکرد و یا پیغمبر ما طلب
مغفرت نمینمود و همچنین از انبیا و اولیا یا در حق ایشان سخنانی که موهم
گناهکاری است ظاهر میشود نه چنان است که امثال ما ناقصان میفهمند
گناهکاری ایشان بیان تعلق بعالم اجسام و رفتار بمقتضیات جهان
خاکی و معاشرت با ناقصانست که باقتضای منزل بایستی بخورند
و بیاشامند و تحمل از ناملایمات این جهان کنند و استغفار ایشان
تعبیر از اشتیاق بحضار قدس و مقامات انس و خلوت با محبوب و رسیدن
بمطلوب است *

ایشان علیهم السلام را برتری از عالم بشریت است که این مقام نسبت
بعوالم علویه که ایشانرا منازل حقیقیه است بمنزله معاصی تواند بود
و حکمت خدای برای هدایت و ارشاد آدمیان و رهایی دادن ایشان
از تاریکی و رسانیدن ایشان بدرجات کمال بر این جاری شد که ایشان
علیهم السلام پایه نقصان گیرند یعنی بعالم بشری آیند و لباس آنها را
پوشند و از جنس ایشان باشند و بزبان ایشان سخن کنند و مانند پدری
که طفل را زبان آموزد قی پی پایی گویند تا آنها را سخن دانی
آموزند از حیوانیت برتری دهند ایشان را ناطق سازند و نه تنها
بزبان بلی وجود آنها را ناطق از قدرت و علم و حلم و دیگر
صفات الهیه سازند همچنانکه عیسی حواریان را کرد پیغمبر ما سلمان
عجم را ناطق نمودند تنها ناطق فرمود بل او را عرب کرد یعنی صفات

کالیه الهیه را مظهر و مظهر ساخت و از آنجا ترقی داد و او را داخل برزمره اهل بیت نمود و در جله سرورهای که بشارت تولید ایشان را از نسل اسمعیل خدای بپراهمیم داده بود بشمارش آورد و او را مصداق آیت تطهیر کرد و خوارق عادات و کرامات بسیار از دست آنجناب جاری داشت *

و اگر بخواهی تفصیل این مطلب و معنی نسبت کاهکاری و استغفار انبیا و اولیا را بفهمی ما را محتاج بتهیید مقدمات چند و بیان مطالب دیگر خواهی کرد با آنکه این بیان از موضوع مطالبی که ما را در میان است بیرون است *

❖ معیار دهم ❖

از بیاناتی که تاکنون از توحید صانع ازل و صفات کمال و تنزیهات او عزوجل و از دلائل واضح که در وقوع تحریفات بل مجعول و یا مجعول الحال بودن کتب متداوله در دست طوایف عیسویان شنیدی و از براهین قویه که در بطلان معنی تثلیث و نسبت الوهیت بمسیح یا غیر مسیح گفته شد جواب سخنان بی اساس صاحب کلام که در این مطالب در باب اول و دوم از کتاب خود نوشت با سانی خواهی دانست اکنون در این معیار آخرین از سیم میزان این نامه فهرست مانندی برای تسهیل بر افهام برادران روحانی مرتب داریم *

دعوی اقرار قرآن بصحت و کلام خدا بودن انجیل و توریة باطل شد *

عدم مطابقت مطالب توریة با انجیل آشکار گردید *

وقوع نسخ در توریة بسبب انجیل واضح آمد *

تحریف یافتن توریة و انجیل در هر زمانی با انحاء مختلفه سمت ثبوت یافت *

علت و سبب تحریف کردن یهود و نصاری کتب آسمانی را گفته شد *

بدایت حال انسان و راه پائی و تقدس ظاهر و باطن در انبیا و اولیا بدرجه وضوح رسید *

عدم انحصار نجات بعیسی علیه السلام و شمول معنی شفاعت بر جله مقربان الهی معلوم شد *

❖ تنبیه ❖

اینها مطالبی است که میزان الحق پروتستانی عنوان کرده در آنها سخن گفته است و کرنه در این مختصر نامه با وجود همه پریشانی حواس و کربت و اضطراب و قلت بضاعت که این عبد گرفتار بعلاقی و امراض را بود نمونه از مطالب عالی و سخنان بسیار بلند از آنچه بعنایات الهیه از اثر تعالیم عالمان و ربانیان داشتم بیاری خدای آوردم و خدای را گواه میطلبم که همه بانصافی نکاشتم و دوری از اعتساف خواستم و هم خداوند راست هر آنچه راستی گفته شود *

❖ کاین همه آوازه از شه بود ❖ گرچه از حلقوم عبدالله بود ❖

در این معیار از نخبه سخنان صاحب کتاب که در الوهیت عیسی گفت از صفحه ۱۱۴ ❖ او سخنی بیاوریم و مزید آگاهی از آگاهی او جویم و متن عبارت مذکوره او این است *

و بنا بر این مدعا که بسوع مسیح واسطه و شافع سلسله انسانی است او بخدا دعا ❖ یعنی نماز ❖ و مناجات و شفاعت کرده است و همه این گونه افعال که از مسیح صدور می یافت بنابر تقاضای بشریت او بود نه بنابر الوهیت و اگر در خصوص این مدعا سؤال نمایی که آیا چگونه ممکن است که الوهیت و بشریت بهم ملحق شود پس من هم از تو سؤال می نمایم که چگونه ممکن است که روح و جسم ملحق یکدیگر بوده باشند چنانکه در وجود انسانی تألیف یافته اند جواب این سؤالها این است که حکیم علی الاطلاق بهمه چیز قادر است و هر چیزی را که می نماید از روی حکمت خودش میباشد و بحث بحکمت خدا و ندی محض غرور و کم خردی است و از برای آدمی

همینقدر کافی است که بداند این مطلب در کلام خدا بوضوح پیوسته و ثابت گردیده است *

اهل اسلام یعنی موحدان و خداشناسان حقیقی از ملاحظه الفاظ و عبارات مذکور صاحب کتاب مقتدر بر جرح و ابطال مدعای او تواند بود و محتاج باقامت برهانی از خارج نخواهند شد مع ذلک برای مزید بیان و اشارت بعنوان جواب مبادرت بسخن کنیم * این مطلب را در معیار هفتم از میزان دوم در جواب سخن پروتستانی بمسلم که میگفت امر تثلیث سرست از اسرار الهیه و کسی را نمیرسد که در انبیا مقام گفتگو کند بنحو اجمال بیان کردیم و چون در این خصوص اصراری دارند مانیز ناچار از افزودن بر بیان خویش خواهیم بود *

للهالك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة *

چون اهل تثلیث کلمات مسیح را در کتابهای خودشان کواه بر عبودیت و خضوع او و بیان توحید خدا و نفی اله دیگر یافتند چنانکه جمله انبیا را عادت بر این منوال جاری بود و از آن طرف نیز میخوانستند که به تبعیت و رغم یهود که عزیر را پسر خدا گفتند مسیح را پسر خدا گویند و عبارتی دیگر بر آن بیفزایند و بگویند عیسی خدا است و خدا عیسی است و خدا ثالث شده است ناچار شدند از آنکه آنجانب را دو جنبه قرار دهند آیات خضوع و خشوع و عبودیت انجیل را حل بر بشریت او کنند و آیات مجهولة الحال دیگر را که بسیاری از آنها نیز گذشته از امر تحریف دلالی بر مدعای ایشان ندارد بجنبه الوهیت عیسی محمول دارند چنانکه از مطامع بیانات صاحب کتاب این معنی ظاهر است *

نخست معنی قدرت خدای را بر همه چیز بفهمیم پس از آن حکمت او را که نمیتوان از آن پرستید بدانیم تا آنکه گفتههای این مؤلف دانسته شود *

خدای توانا قادر بر همه چیز هست ولی همه چیزی قابل تعلق قدرت خدای نتواند بود *

این عالم اجسام که تمامی این جهان محسوسات است در میان پوست

نخعی یا جوی نتواند کشید *

خدای را اول مخلوق بجز آنکه در آغاز آفرینش اینجهان آفرید نتواند بود و هر چه آفریده شود در اینجهان است و در بعد از نخستین مخلوق اینجهان خواهد بود *

وجود شریکی مر خدا را متعلق قدرت نتواند بود تکون خدایی دوم از قدرت خدا صادر نتواند شد زیرا که دوم متکون شده قدرت خدای نتواند شد *

دیگر واضعتر کنیم دیر و زبحدود و جهات دیر و زی امر و نتواند کردید جسم بحدود جسمیت غیر قابل ابعاد سه گانه که طول و عرض و عمق است نخواهد شد *

و امثال اینگونه نمونه ها که هرگز ممکن نیست متعلق قدرت شوند لایعد و لایحصی است پس معنی قدرت را باید فهمید و قدرتی که در مقام تعبیر از ذات خدا آورده میشود همان ذات خدا است و علم که گفته میشود همان ذات الهی است و همچنین است تمامی صفات ذاتیه خدا که بی تعدد جهات همه تعبیری است از کمال وجود مقدس باری تعالی *

اسماء تعبیر و صفاته تفهیم *

پس قدرت و علم و مانند آنها را که متعلق بموجودات خلقیه گوئیم ذات قدیم الهی نیست که ذات ازل بر مخلوق وارد نشود و واقع نکرد و تعلق نکیرد و نمی بینی که علم خدا را از ذاتش شریک نمی کنیم *

اننبئون الله بما لا يعلم في السموات ولا في الارض *

قدرت بر حلول در بشر نیز همین حکم را دارد اگر مبنای کار بر آنچنان حلول و اتحاد باشد پس خدا نیست و مانند یکی از مخلوقات است و در میزان نخستین دانستی که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق آن ممتنع باشد و آنچه در مخلوق ممتنع در خالق تواند بود *

گذشته از اینها آنگونه حلول و اتحادی را که میگویند در عیسی شد آیا این کار نیک بود یا بد یعنی حلول کردن در بشر امری است راجح و شایسته بخدایی ازل تعالی و یا آنکه این امری است مرجوح

و نالایق بحضرت او . اگر قسم اول است پس میبایست خدا این کار را تنها در حق يك بشر نکند بلکه سنت الله را بر این جاری سازد که در بشر های بسیار حلول کند و با آنها متحد باشد بعلت اینکه کفایت این کار نيك است و خدا قادر بر همه چیز است و کار نيك را صانع قادر البته ترك نکند زیرا که بندگان را بسبب ترك نیکوکاری مسؤل و مؤاخذ میدارد *

* انا امر ون الناس بالبر وتنسون انفسكم *

حلول در بشر سهل است که در کمترین مخلوقات خویش نیز برای اظهار قدرت و لطف خود میبایست حلول کند *
و اگر این کار نيك و راجح نبود پس خدا را مژده از کار بدو زشت باید داشت خصوصا در حق خاصان خویش *

حیرت از گفتارهای متناقضه اینها دارم از یکطرف خود را موحّد گفتند و از تغییر و تبدیل ذات خدا را مژده آوردند و از طرف دیگر اینگونه تغییرات و تبدیل در ذات او را جایز دانستند . نمیدانم چه میگویند خدا را حال حلول به بشریت عیسی غیر از حال عدم حلول است و حال پیش از اتحاد با او مغایر با حال بعد از اتحاد است . و تو خود در اول کتاب و جاهای دیگر از میزان الحق خود این عقیدت را باطل دانستی پس یکی از این دو مطلب را غلط گفتی . و چون بدلائل توحیدیه تغییر و تبدیل در ذات ازل تعالی نیست ناچاری از اینکه از دعوی حلول و اتحاد در ذات واحد الهی در گذری و بشر را جای حلول ذات خدای نکویی *

اما دلائل لفظیه که از انجیل و غیره آورد دلائلی است که هیچ خردمند صاحب ادراکی آنها را مأخذ حلول و اتحاد ازل تعالی با جسمانیات نتواند کرد *

هر گاه عباراتی است که میگویند از مسیح شنیده شد که گفت من در پدرم و پدر در من است و من و او یکی هستیم و معنی آنگونه سخنان را بر فرض صحت آنها دلیل خدا بی مسیح دانسته ذات مقدس ازل را

با کلایش حلول و اتحاد منسوب داشته اند امثال آنگونه عبارات را در حق شاگردان و حواریان عیسی نیز نقل کرده اند و در انجیل خودشان نوشته اند *

اینک * در فصل هفدهم انجیل یوحنا * از قول مسیح آورد تا آنکه ای پدر همه یکی شوند و چنانکه تو در من هستی و من در تو ام ایشان * یعنی ایمان آورندگان مسیح * نیز یکی در ما شوند تا آنکه جهان بدانند که تو مرا فرستاده و عزتی را که بمن دادی با آنها دادم که یکی شوند چنانکه ما یکی هستیم من در آنها هستم و تو در من هستی تا آنکه جهان بدانند که تو مرا باعث کردی و چنانکه مرا دوست داشتی ایشان را دوست داشتی * نیز * در آن فصل انجیل است * که من کلام ترا با آنها دادم و جهان دشمنی با ایشان کرد زیرا مانند اینکه من از جهان نبودم ایشان نیز از جهان نبودند و هم * در آن فصل است * که ایشان از جهان نیستند همچنانکه من از جهان نیستم ایشان را بحق خود تقدیس فرمای کلام تو * یعنی وعده تو در حق ایمان آورندگان * حق است چنانکه تو مرا بجهان فرستادی من نیز ایشان را بجهان فرستادم *

* در فصل اول نامه نخستین یوحنا است * آنچه را که دیدیم و شنیدیم بشما بیان میکنم که شما با ما متحد باشید و فی الحقیقه اتحاد ما با پدر و پسر او عیسی مسیح است * نیز در آن فصل است * اما اگر مانند او که در روشنائیست در روشنائی است رفتار کنیم با یکدیگر متحد هستیم * * در فصل چهاردهم از انجیل یوحنا است * باورندارید که من در پدرم و پدر در من است آنچه بشما میگویم از خودم نیست بل پدری که در من است * و عبارت دیگر * در من ساکن است بعمل آورد * نیز در آن فصل است * در آن روز بدانید که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم *

* در فصل ششم نامه افسوسیان است * خدا و پدر همه یکی است که او بالای همه است و با همه است و در همه است * و در فصل ششم نامه قورنتوسیان است * شما هیکل خدا هستید *

از اینگونه عبارات که دلالت بر اتحاد و حلول ازل تاملی در حواریان و تلامذ عیسی بل در جمله ایمان آورندگان بمسیح تواند داشت در جمله انجیل لایعد و لایحصی آورده اند پس اگر این فقرات را که برای نمونه آوردیم و مانند آنها را در حق عیسی علیه السلام بمعنی الوهیت او و اتحاد و حلول خدا در آنجناب بدانیم پس همه خدا هستیم و خدا در ما است و مادر خدا و در مسیح شدیم و مسیح در ما شد و در خدا شد *

اکنون برادران را بیا گاهانم از رموز آن کلام حقیقی الهی که در اصل و ترجمه آن تحریف نتواند بود بیشتر گفتیم که گذشته از دیگر گونه تحریفات و جعلیات که در کتب آسمانی کرده اند خطاهای بسیار در ترجمه ها شده است که بعلمت مقاصد باطله مترجمان * اولاً * و بسبب ممکن نبودن بیان اصل مطلب با ترجمه * ثانیاً * در کار است و شاهد خطای ترجمه را نیز آوردیم و این یکی شاهد را نیز بر آن بیفزاییم که اگر در فارسی کسی حال کسی را از روی مودت و لطف جو یا شود با و گوید دماغ شما چاق است و چون تحت اللفظ بترجمه عربیه بیاوریم * انفکم سمین * میشود و چون این ترجمه ثانویه را به پهلوی در ثانی بعبارت دیگر بیاوریم میشود * بینی شما فربه است * که اصل مطلب بکلی از میان رفت و معنی غیر مر بوطی که مغایر مقصود صاحب سخن بود از ترجمه ها ظاهر آمد *

معنی تثلیث را از آنگونه سخنان که در حق عیسی و روح القدس یافتند مطلبی ساختند و خواستند این کلمه را که صریح در شرک و الحاد است تصحیح کنند و نتوانستند و برای اسکات نادانان گفتند که چون از وحی و کلام خدا و از انجیل حاضر است باید تعبداً گفت خدا ثالث تثله است و عیسی پسر خدا است *

پس بیان قرآن عظیم الشان را که وحی غیر محرف الهی و معجزه باقیه پیغمبر آخر الزمان است در مثل این بیان بفهمیم که آنها خدا را ثالث تثله گفتند و خدا خود را رابع تثله فرمود *

* مایکون من نجوی ثلثة الالهو را بهم *
راست است خدا با مخلوقات خود هست ولی نه آنچنانکه جاهلان میفهمند و معنی میکنند * پس اگر در انجیل کلماتی از این قبیل بوده معانی آنها در نزد اهل توحید آشکار و روشن است و ذات ازل تعالی چنانکه در میزان نخستین و در جاهای دیگر اشارت بر آن شد بهیچ طوری از اطوار مناسبت و علاقه ذاتیه با مخلوقات نخواهد داشت *

راست است در حق مقربان خدای و ایمان آورندگان بخدای کلماتی در کتب سماویه وارد بوده است که ظاهر آنها را اهل ظاهر بمعنی حلول و اتحاد تأویل میتوانستند کرد لکن اهل توحید معانی صحیحه آنها را توانند فهمید و بس * و در قرآن مجید نیز از آنگونه عبارات وارد گردید و اهل معرفت نظماً و نثراً این مطلب را گفتند *

* ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله ید الله فوق ایدیهم *
بیعت بر پیغمبر را بیعت برخدای گفت و دست پیغمبر را که در بیعت بر بالای دست بیعت کنندگان بود دست خدا نامید *

* و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی *
اتحاد فعل را بحدی بیان فرمود که رمی را در حالتی که رمی کننده حقیقی ظاهراً پیغمبر علیه السلو و السلام بود از او منفی داشته بخود منسوب نمود که رمی را تو نکردی بل خدا کرد این است که فرمودند *

* من رآنی فقد رأى الحق *
هر که مرا دید به تحقیق خدای را مشاهده کرد و مولانای رومی در کتاب مثنوی گوید *

* کر تو خواهی هم نشینی با خدا *
روشن تو در حضور اولیا *
و الحاصل معنی تثلیث و اتحاد خدا را با مسیح و دیگر مخلوقات اگر از عبارات مذکوره که از انجیل و نامه ها نمونه آنها را گفتیم استنباط کرده اند آشکار است که دلالت بر مقصود آنها نخواهد داشت و اگر از تعبیرات ابوتی و بنوتی و پسری و پدری که در انجیل و غیر آن

در حق مسیح گفته اند دلیل بیاورند آن نیز هرگز دلالت بر مطاب
اهل تثلیث نتواند داشت . بعلم اینکه همه انجیل و توریة پر
از عبارات مذکوره و نسبتهای پدری و پسری در حق سایر مخلوقات
و انبیاء و اولیامیباشد . و این تعبیرات بحدی در آن کتب هست که محتاج
بذکر نمونه های آنها نیستم و بعضی را در اثنای بیانات گذشته شنیدی
و در میان بنی اسرائیل این تعبیر شایع بوده است و یهودیها میگفتند
ما پسران خدا هستیم *

* در فصل ششم نامه قورنتوسیان است * خدای توانا بر همه چیز
مفرماید که من شما را پدر شوم و شما نیز مرا پسران و دختران باشید *
هرگاه آنگونه نسبتها و الوهیت بعیسی علیه السلام بواسطه معجزات
و احیاء اموات است که میگویند از آنجناب ظاهر شد واضح است
که این معنی را از معجزات که از جانب خدا بانبیا و اولیا از روی قدرت
کامله الهیه داده میشود استنباط نمیتوان کرد و هیچ صاحب عقلی
نمیتواند بگوید که هر کس مرده را زنده کرد و خود گفت این کار
از جانب خدا است آن کس خدا است *

اگر مسیح سه کس را زنده کرد حزقیال چندین هزار کس را زنده
نمود چنانکه در توریة یعنی در کتاب حزقیال در فصل سی
و هفتم است . و البسع نیز احیاء میت کرد حتی از قبر او نیز این معجز ظاهر
شد چنانکه در فصل چهارم و سیزدهم سفر البسع از توریة است .
و آنگونه معجزات را که از عیسی روایت کرده اند در حق شاگردان
و حواریان مسیح نیز در انجیل حاضر آورده اند . دم کاو بنی اسرائیل را
بمرده زدند و زنده شد *

اگر چه بدلائل توحیدیه و بیداهت عقل خدا شناس نسبت
الوهیت و مانند آن را بمخلوقات دادن در بطلان و سخافت نه چنانست
که محتاج بشرح و بسط و اقامت براهین دیگر گردد . لکن محض مزید
آگاهی از مأخذ عقائد فاسده ایشان مبادرت بذکر فقرات مذکوره
کردیم *

اکنون مطلب صاحب کتاب را که در خصوص حکمت خدا آورد
بفهمیم و نمیدانم این سخن را فهمیده نوشت و یا آنکه از روی سخنانی
که از عوام اهل اسلام شنید در کتاب خود درج کرد *
اینکه از حکمت خدا آگاه نمیتوان شد یا آنکه از حکمت الهیه
نباید جستجو کرد از سخنان جاهلان است . و دانشمندان دانند که تکلیف
ما بجز از فهمیدن اطوار حکمت و آثار ربوبیت خدای تعالی چیز دیگر نیست .
خدای توانا انسان را در صورت خویش آفرید و او را بصورت
صفات و اسماء خویش ساخت و مظهر جلال و جمال خویشش داشت .
و قدرت و علم و حکمت خود را بوی عطا فرمود و ممتی بزرگ بر او نهاد *

* و من یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا *
و مع ذلك اینگونه اعتذار در اعتقاد به تثلیث یا خود حلول و اتحاد
ازل سبحانه مرد خردمند را شایسته نتواند بود . و چنانکه کفیم
آتش پرستان و مانند آنها را راه اعتذار باینگونه سخنان بی بنیان باز
شود . و در آن صورت ناچاریم از اینکه هرگاه اهل تثلیث را موحد دانیم
بت پرستان را نیز آفرین گوئیم و موحد شان شناسیم . و چون بدلائل
عقلیه و نقلیه خود را بر تحسین و تصدیق آن طایفه راضی نتوانیم
کرد لهذا اهل تثلیث را نیز در بیرون شارع توحید خواهیم دانست
و کتب آنها را کتب الهامی نتوانیم گفت و اعتماد بآنگونه اسفار
و رسائل نتوانیم جست *

پس باقی نماند از برای ما مگر تفحص در امر دینی اسلام و کلام الهی
بودن قرآن و تفحص از اینکه آیا اخبار پیغمبر آخر الزمان در بقیة این
کتب آسمانی پیدا میشود یا نه . و آیا معجز و خارق عادت از آن پیغمبر
ظاهر گردید یا نه . اگر چه بعد از مطالعه صاحبان انصاف موازین
و معیارهای سابقه این کتاب مستطاب را محتاج بمرید بیانات در این
نامه نبودیم ولی برای اكمال نعمت و اتمام حجت بر اهل ایمان و انکار
بقیة بیانات در مطالب مذکوره را در طی دومیزان دیگر چنانکه
در صدر نامه وعده کردیم بیاری خدای و امداد اولیا در غایت ایجاز

واختصار خواهیم آورد و از خداوند یاری خواهیم جست *

❦ والسلام علی اهل السلام ❦

❖ بسمه ذی الکبریا و العظمه ❖

❖ میزان چهارمین از میزان الموازین ❖

در بیان بشارت توریة و انجیلست در حق پیغمبر موعود که منتظر در میان جله امم و قاطبه ملل بود که پس از همه تحریفات و تباهیها که در آن کتب سماویه کردند همین بقیه آنها بوضوح و آشکاری بعثت آن پیغمبر خدای را نمایند و در طی این تعلیم و بشارت بمناسبت مقام بر بیان مطالب دیگر که ذکر آنها بر دلها پاک روشنایی تواند بخشید اشارت خواهیم کرد و این میزان نیز درده معیار قرار گرفت *

❖ معیار نخستین ❖

آیین امتحان و اختبار که خدای را در حق هر قومی از اقوام و در باره هر گروهی از ملل جاری است اقتضا چنان کرد که عیسی مسیح کلمه الله را مانند آدم ابوالبشر علیهما السلام در بیرون از مقتضیات طبع و برخلاف ترتیب اسباب بر مسیبات ظاهریه بیافریند و همچنین که پدر مارابی واسطه پدر و مادر جسمانی آفرید عیسی را نیز بی پدر جسمانی ساخت و او را مبعوث بر بنی اسرائیل فرمود و مأمور بر تعلیم و بشارت کرد یعنی انکلیون را بروی فرستاد و روح القدس را مؤید و مسدد او داشت و آنجناب آنچه را که مأمور بر آن بود از تبلیغ و ادای رسالت و بشارت بعمل آورد و حواریان که صاحبان ولایت و تصرف و تدبیر در جهان بودند از برکت انفاس مسیحی تکمیل شدند

تا آنکه وقت رفتن عیسی از میان آن قوم رسید و هنگام اجرای آیین اختبار شد *

سر و حکمت امتحانات الهیه را که در هر قومی جاری بود و هست سابقا بنحو اجمال گفتیم و کسانی که جویای مزید آگاهی از این حکمتهای الهیه باشند مراجعت باهل آن کنند و این عبد قلیل البضاعة در سال هفتم هجری در رساله مطالع الاشراف خود که در مسائل دینیة عربی العبارة نگاشتم این مطلب را مشروح داشتم و در کتب اسلامیة این سخن مشروحا مبین است و در این مختصر نامه تطویل و شرح و بسط را در این مطلب زاید می شمارم *

آیین اجرای امتحان در هر قومی بنحو کلیت چنانست که پیغمبر یا ولی که داعیان پراخ خدا و هادیان و مبشران و انداز کنندگان هستند پس از ایفای رسم دعوت و بشارت خود از میان قوم بیرون روند و اینجهان را بدروید کنند تا آنکه ایمان آورندگان حقیقی از دروغی که بهوهای نفسانی و آرزوهای شخصانی و حب ریاسات از روی ریا ایمان آورده بودند تمیز یابند و مؤمنان امتحان شدگان که در آن حال غیبت هادیان در میان فتنه و حادثه بثبات قدم مستقیم باشند در مدارج کمال برتری جویند و این گونه امتحانات واقع نتواند شد مگر بغیاب رئیس و هادی آن قوم *

❖ احسب الناس ان یترکوا ان یقولوا آمنا و هم لایفتنون ❖

پس از آنکه کلمه الله عیسی را موعود رفتن از میان امت رسید جله و صیایای خود را مکرر او مؤکدا برای تلامیذ و اصحاب خویش بیان کرد و از وقایع و فتنها که میبایستی بعد از او ظاهر گردد خبر داد و چنانکه در بقیه انجیل است و بزودی گفته خواهد شد بشارت پیغمبر آخر الزمان را بنحویکه آنجناب و کتاب نازل شده بر او که تعلیم و بشارت بود میبایستی ظاهر کنند بعمل آوردند و فرمودند که بعد از من مسیحان در و غکوی پیدا شده سخنان مرا تغیر داده اختلاف عظیم در میان امت من خواهند انداخت و کلیات آنها را بهفتاد و دو فرقه متفرق خواهند

ساخت که جمله آنها در هلاکت است مگر یکفرقه که تابعان
شمعون الصفا هستند *

در * فصل دوم * از رساله ثانیه شمعون الصفا در حق معلمان
بعد از عیسی میگوید لکن در میان مردم پیغمبران دروغ گوی بودند
چنانکه در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهد آمد. خدایی را
که خریدار آنهاست نیز انکار کنند و عقائد باطله را که شایسته
لعنت باشد به پنهانی ادخال نمایند و بزودی برای خودشان هلاکت
آورند و جمعی تابع طریقه های مضرت آمیز آنها شوند و بسبب آنها
در خصوص راه حق بدگویا و اطاله لسان شود و از روی طمع بسخنان
ساخته * یعنی مجعول * شماها را بجای متاع بگذارند یعنی
ببخشند و بفروشند و تجارت میکنند و متاع تجارتی آنها شما
میباشید *

در * رساله مذکوره * در فصل سیم است مهلت دادن خدای را وسیله
خلاص خود دانید. چنانکه برادر مهربان ما پولوس نیز از روی حکمتی
که باوداده شده بود بشما نوشته است. همچنانکه در جمله نوشتهجات
او که در این مباحث نوشته است و در این مطالب مانیز چیزهایی هست
که فهمیدن آنها دشوار است. مردمان نادان بی ثبات همچنانکه در حق
کتابهای دیگر کردند اینها را نیز بطورهایی که داعی بر هلاکت
ایشان است تأویل کنند. اکنون شما ای دوستان این کارها را پیش
از وقت بدانید و حذر کنید که بسبب ضلالت بدکاران گمراهی نیافته
از متانت خود باز ننمایید *

در * فصل دوم * مکاشفات یوحنا است از دروغگوییافتن توراتی را
که میگفتند ما اهل رسالتیم و رسول نبودند و دروغگویی آنها را
بامتحان دانستی آگاه شدم *

تحریر و دست کاری در انجیل و کتمان اناجیل یعنی تعلیمات
و بشارت مسیحی و تغییرات و بدعتها که در آیین او گذاشته شد.
و اعمال و آداب آنجناب را که برای و قیاسات و تأویلات باطله برهم

زدند همچنانکه بعضی از نمونه های آن را پیشتر بیان کردیم و از صوم
و خسته و غسل و طلاق و مانند اینها نمونه آوریم جمله این امور
در اندک زمانی بعد از رفع عیسی علیه السلام بعالم بالا در میان تابعان
آنجناب واقع شد. تا آنکه کار بجایی رسید که حواریان او مقهور
و محجوب شدند و دعوت کنندگان و معلمان دروغگوی همچنانکه
مسیح خبر داده بود باسم مسیح و حواریان مسیح در اطراف واکلاف
ظاهر شده و هر چه خواستند کردند *

* مهر در خشنده چوپنهان شود * شبیره بازیگر میدان شود *
و چون بشارت عظمی که آن کلام الله مأمور بر تبلیغ آن بود مرده
زدیکی بعثت فخر کائنات بودی علیه الصلوٰه والسلام که از بد و زمان
آدم انتظار آن خلاصه آفرینش را داشتند و بعضی از معلمان را
بجز از ابطال اساس دین الهی و ایراث فساد و تباهی در روی زمین
مقصودی نبود و چنان پنداشتندی که وعده مسیحی در ظهور آن
نور قدیم ازلی در همان زمان نزدیک انجام خواهد شد. و بدین موجب
همه همت خود شان را در اخفا و ابطال آن بشارت عظمی مصروف
کردند و مع ذلك بعثت کثرت شهرت و شایع بودن این بشارت
نتوانستند آنرا بکلی بردارند و نور حق را خاموش کنند *

* والله متم نوره ولو كره المشركون *

صاحب کتاب اگر بچشم بصیرت و انصاف بیند خود حقیقت کار را
مطابق بیانات مذکوره تصدیق خواهد کرد و از اعتراض آوردن
بر اسلا میان بآیت کریمه * مبشرا بر رسول یأتی من بعدی اسمه احمد *
اعتذار خواهد جست *

ای مؤلف در فصل اول از باب سیم کتابت کفّی که در هیچ صفحه و سطر
از انجیل مضمون آیت مزبوره که دلالت بر بشارت عیسی بر پیغمبر
آخر الزمان داشته باشد یافت نمی شود. و در این ضمن سخنانی
که دور از شیوه ادب و از شیوه دانش است بمیان آوردی. نخست
جواب آنگونه سخنان را از ما نخواه. مگر جواب مطلب را و بیان سخنی را

که گفتی چون مسیح خبر داده بود که بعد از او پیغمبران دروغگوی خواهند آمد این است که صاحب قرآن این آیت را آورد که نگویند او نیز از آن دروغگویان است *

ثانیاً همین عبارت پیغمبران را که از انجیل میگوی لفظاً و دلالتاً تغییر داده و تحریف کردی چنانکه عیسی و اوصیای او خبر داده اند و این خبر تاجیهان هست ثابت خواهد بود . تا آنکه دولت الهیه ظاهر گردد . معلمان دروغگوی همواره در میان عیسویان در هر زمانی بلباسی ظاهر توانند شد که تحریفات نقطه و تأویله مقصود خود شان را از پیش برند زیرا که همان علت و سبب که در این کار پیشینیان آنها را بود در اینها نیز بطریق اتم و اکمل خواهد بود *

مقصود عیسی را که در خصوص کمره کندگان بعد از خود خبر داد و مؤلف ما بدیگر عبارتش آورد از فصل سی و نهم انجیل مرقس بفهمیم * عیسی علیه السلام که از خراب شدن بناهای بزرگ و مانند آنها در هنگامیکه از معبد بیرون آمد خبر میداد اصحاب از او پنهانی پرسیدند که این علامتهایی ظاهر خواهد شد عیسی شروع بجواب کرد که حذر کنید شما را کسی کمره نکند زیرا که بسیاری بعنوان مسیحی میایند و بنام من کسان بسیاری را کمره کنند *

عبارتی را که صاحب کتاب بعیسی منسوب داشت که گفت بعد از من پیغمبران دروغگوی خواهند آمد همان است که نکارش یافت . و مؤلف آنرا تحریف کرد و پنداشت که اسلامیان بروایت و نقل او اعتماد کنند و اعتقاد آورند . و الحاصل معلمان و دعوت کنندگان دروغین بعد از مسیح ظاهر شدند و در ابطال دین خدا کوشیدند و چهره شاهد مقصود حقیقی را در پرده افترا گذاشتند . و دوست ندارم که باسم و رسم آنها تصریح کنم ورنه تعصب جاهلانه طرف مقابل را بتحریر آرم . که این نامه بدست جاهل متعصب نیز تواند رسید . و اگر پیغمبران دروغگوی نیز بآن معلمان بگوئیم باصطلاح خودشان خواهد بود *

❖ مبشر بر رسول یأتی من بعدی اسمه احمد ❖

ای صاحب کتاب بعد از بیانات راستین که در وقوع تحریفات در کتب سماویه و ظهور معلمان و داعیان دروغگوی بعد از عیسی علیه السلام و برداشته شدن انجیل حقیقی از میان عیسویان بجهت حدوث اسباب و علل در ظاهر و باطن گفته شد اسلامیان را با اعتراض خود در خصوص آیت کریمه که خبر از بشارت عیسی میدهد بفلط نتوان انداخت باینکه اعتراض شما در این مطلب گذشته از حد فیات و تحریفات از جهات دیگر نیز مردود است *

❖ اولاً ❖ مقصود از آیت کریمه اشارت بر بشارت دادن عیسی از پیغمبر موعود در زبان جمله انبیا است چنانکه بزودی تفصیل این بشارت را در بقیه کتب سماویه خواهی شنید . و لازم نکرده است که این بشارت را بلفظ قرآنی در انجیل پیدا کنیم حال آنکه در انجیل اصل بلفظه مکتوب است *

❖ ثانیاً ❖ مدلول آیت قرآنی آگاهی دادن از بشارت پیغمبر آخر الزمان است بلفظ عیسی علی نبینا و علیه السلام نه مندرج بودن آن در انجیل حاضر شما بعبارت مخصوصه که فرمودند عیسی بشارت میداد بآمدن پیغمبری که نام پاك و اجد است و نگفتند در انجیل باین عبارت نوشته شد که مبشرا بر رسول یأتی من بعدی اسمه احمد فرموده نه مکتوباً فی الانجیل بعثه نبی اسمه احمد . و پس از آنکه وضع زمان بعثت عیسی علیه السلام و عناد و انکار ملت بنی اسرائیل و قوعات بعد از آن جناب و پنهان شدن اوصیای حقیقی و کلمات و بشارات او بنحویکه علی الاجال گفته شد معلوم گردید اینگونه اعتراضات را که از امثال صاحب کتاب ظاهر میشود محل و وقتی نتواند بود *

حقیقت دین اسلام با وجود معجزه و برهانی مانند قرآن و بیاناتی که اسلامیان را از روی حق و صواب در دست است و استواری قوانین شرع و ناموسی که از جانب آن مفسر پیغمبران تأسیس شده است حاجتی بذکر دلائل و شواهد دیگر از خارج نخواهد داشت مگر آنکه برای مزید بیان و تمام کردن حجت بر منکران يك جمله از آیات و فقرات انجیل

وتوریه و سایر دلائل و براهین را چنانکه وعده کردیم در طی این اوراق
بیاری خدای خواهیم آورد *
اهل کتاب بشارات وارده در این بقیه کتب آسمانی را که در حق
پیغمبر موعود و منتظر است بخوبی میدانند ولی بعزت زبون بودن دلهای
آلوده ایشان از سلطان جهل و عناد چنانکه عیسی خبر داد راه تأویل
و بهانه جویی را در کلمات الهیه پیدا کنند . و پس از علم و آگاهی
از حقایق امور انکار و جحود آورند . چنانکه یهودان در حق مسیح
و بشارت های وارده در مسیح و در معجزات ظاهره از مسیح و در اعمال
و رفتار های مسیح کردند و همچنانکه صاحب کتاب از روی بی شرمی به
تبعیت کفار عرب نسبت جنون و صرع العیاذ بالله بر آنچنان پیغمبر
عظیم الشان داد مسیح و یحیی را بجنون منسوب داشتند *
افسوس بر آن گونه دینداری باد . ای صاحب تألیف در انجیل خودت
از یهودان و منکران نشنیدی که گفتند رئیس شیطانها با مسیح
همراه است و هر چه میکند بدستیاری او میکنند . و در حق
یحیی نیز مانند این سخن را شنیدی و تبعیت بر یهودان را برخود ننک
ندانستی ؟ *

معیار دوم *

آیات کتاب موسی را که آنرا توریه مثنی گفته اند در معیار ششم از میزان
سیمین بمناسبت از سخن آوردیم . و معلوم کردیم که آیات مزبوره در حق
بشارت از پیغمبر موعود است و دلالتی بمسیح نتواند داشت ولی صاحب
کتاب در فصل اول از کتاب سیم کتابش خود کتبهها در تأویل آیات
مزبوره میکند . و لفظ برادر را که در توریه گفت از برادران بنی اسرائیل
پیغمبری بصفات و علامات معلومه مبعوث کنم می خواهد تأویل کند
که اهل ذوق و ادراک در جرح و تعدیل آن گونه تأویل که در لفظ برادران
کرده است محتاج به بیانی دیگر نیستند . و بالبدیهه برادر یکقوم

طایفه دیگری است که از یک پدر جدا شده اند چنانکه این معنی در حق نسل
اسماعیل و اسحاق که از ابراهیم علی نبینا وعلیهم السلام متولد شدند
و بنی اسرائیل با اسحاق و عرب با اسماعیل منسوب گردیدند و اخصصت .
این دو طایفه عظیمه برادرند و در کتاب موسی است که بکلیم خویش
میفرماید خدای پروردگار تو از میان برادرانت پیغمبری را مانند تو
مبعوث خواهد کرد و در آیت * ۱۵ * از کتاب مزبور از فصل
هجدهم است که خدا فرمود * از برای آنها پیغمبری را مانند
تو از میان برادران ایشان مبعوث خواهیم کرد * و بیان دلالت
این کلمات را بر پیغمبر موعود و راست نیامدن آنها در حق عیسی خصوصا
بعقیدات عیسویان که در آنجناب دارند در معیار مذکوره آوردیم *
در صفحه * ۱۷۹ * میزان الحق پروتستانی که در بیان این آیات
بسخر پرداخت میگوید . ثانیاً از آیات توریه آشکار و مثبت میگردد
که پیغمبر وعده شده به بنی اسرائیل یعنی آن ذریه وعده شده بآبراهیم
که بسبب وی همه طوایف عالم برکت خواهند یافت از نسل اسحاق
و یعقوب مبعوث خواهد شد نه اینکه از نسل اسماعیل . و آیاتی
در اینجا آورده است که هرگز دلالت بر مدعای او نتواند داشت * خدا
بآبراهیم فرمود سخن ساره را در خصوص هاجر بشنو و آنها را بدیار
غربت بفرست و از ساره باین سخن ناخشنود مباش ذریت تو از نسل
اسحاق نیز خوانده میشود * خدا با اسحاق نیز وعده داد که از ذریت
تو زمین برکت خواهد یافت هیچ تنافی و تناقض با وعده مخصوصه
الهیه که در حق اسماعیل و ذریت او داشت ظاهر نتواند کرد . و اگر
عیسی پرستان و مدعیان عیسی پرستی با انصاف و ادراک پیش آیند و کوش
کنند مطلب بغایت روشن است ولیکن . حب الشیء یعنی و بصرم *
چون اساس سخن را بقدر امکان براختصار گذاشتیم در میان این
مطلب و وعده برکت روی زمین که بآبراهیم و ذریت آنجناب داده شد
از همین توریه بقدر کفایت اهل دانش و بصیرت خواهیم آورد .
و خواهیم نمود که وعده مخصوصه خدای در نسل اسماعیل علیه السلام

چگونه بوده است و در همین بقیه توریة در تصریح بر مطلب اسلامیان چه بگذاشته اند *

سخنی در بیرون از مقام گفتگو بنظم رسید در اینجا بیاوریم تا آنکه مدعیان دینداری را اسباب ترك تعصب جاهلانه گردد و راه حقیقی الهی را پیدا کنند *

الهام و کلام الهی نه چنان است که هر صاحب سوادى که از خواندن و نوشتن الفاظ و لغات آگاهی دارد از معانی لطیفه و نکایات و اشارات دقیقه و اسرار و نکات غیر محدود آن الهامات اطلاع تواند جست و پیشتر گفتیم که اثر مشابه صفت مؤثر است و میان مدرک و مدرک وجه مناسبت لازم است *

کلام خدای مانند انسان است اگر کسی حقیقت انسان را فهمید و حی و کلام الهی را نیز تواند فهمید خصوصاً که آن کلام تغییر نیافته و مکرر نشده باشد . مانند مسیح علیه السلام که از او از روی آنچه در ظاهر بعقول و افهام ناقصه و قاصره میفهمیدند سخن میگفتند و تا اکنون نیز میگویند و مقام حقیقی او را احدی از امثال ماها نتواند فهمید . پس کلام الهی را حواس الهیه میخواهد که بفهمد و باین گوش حیوانی نمیتوانش بشنوی *

بدان که اولاد ابراهیم و اسماعیل و اسحق شدن گذشته از اینکه در عالم جسمانیات و توالد و تناسل بشری امریست عظیم و سری است کریم . و پایی اعراق و اصالت نسب کاری است لازم الاعتنا . لکن نه چنان است که این مطلب را قانون کلی بر خود قرار دهیم . یا آنکه خدای را مجبور بطوری غیر از طور معروف خود مان دانیم . و گوئیم که زید باید از نسل عمر و باشد تا حکم فلانی در حق او جاری گردد . که اینگونه ملاحظات در خدایی توانا جاری نتواند بود . و کسی را در آنحضرت جای اعتراض نتواند شد . بعلمت اینکه بی اطلاعی ما و امثال ما از اسرار و حقایق امور آشکار است *

* در فصل سیم انجیل متی است * که در پیش خودتان نگوید

و تصور نکنید که پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم خدا از این سنگها نیز برای ابراهیم اولاد حاصل تواند کرد *

* در انجیل لوقا است * اکنون میوه هارا بثمر شایستگی بتوبه بیاورید خود بخود نکوید پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم خدای از این سنگها نیز برای ابراهیم اولاد تواند آورد *

ای مؤلف بنص توریة کسانی که عهد ابدی خدا را برداشتند از نسل ابراهیم منقرض و ابتر خواهند بود و ابراهیم و اولاد حقیقی ابراهیم از باطل کنندگان عهد و میثاق خدای نیز آرند . اگر محبت خدا را در دل دارید و از عصیان برا و ترسناک هستید در کار دین بصیرت جوئید و حقیقت را یابید . و اگر بخیل باطل بگوئید ما بلفظ عیسی و انجیل ایمان آوردیم و عیسی ما را نجات خواهد داد و ما را راهی خواهد بخشید حاشا که عیسی خرسندی از شما و از عقاید و اعمال شما داشته باشد یا آنکه شما را بشناسد و قبول کند . همین آیاتی را که میگوینی در اختصاص برکت اتمها بر نسل اسحق است آوردی و گفتی که دعوی محمدیان باطل است . آیدر ذیل عهد ابدی الهی که ابراهیم و نسل ابراهیم را مأمور بختنه داشت و باطل کننده آنرا ابتر خواند مذکور نساخت . مگر شمارا هیچ ربطی در لحن کلام نیست ؟ *

از آیات همان فصل هفدهم کتاب نخستین موسی برای تو بیاورم که وعده مخصوصه خدای را در حق نسل اسماعیل یکقدری بدانی *

* در معیار هفتم از میزان سیم * عبارات توریة را شنیدی و وعده خدا را با ابراهیم در خصوص برکت یافتن جهان بذریت او و ظاهر شدن سرورها از نسل او دانستی . آغاز سخن را از اینجا بگیر و استواری امر میثاق ابدی را در خصوص ختنه معلوم نمای و در ذیل آن بشارت الهیه را بذریت اسماعیل دریافته پایه بیان مؤلف را در مخصوص کردن مبارك شدن زمین بذریت اسحق مشاهده کن *

* در آیت هفدهم فصل مزبور از توریة است * ابراهیم بخدای گفت همانا اسماعیل در حضرت تو زنده گانی کاد . و این سخن

ابراهیم علیه السلام پس از ورود خطاب الهی درباره تولد اسحق شد . و از لحاظ کلام خصوصا بقریه لفظ همان یا همانا اسماعیل در حضرت تو زندگانی کند روشن است که مقدمات بشارات و تولید سرورها از ابراهیم در میان او و خدای تعالی معهود بوده است . زیرا که آنجناب در جواب بشارت از اسحق این سخن را گفت و در جواب ابراهیم از تولد اسحق و ثبوت عهد و میثاق در او و در ذریه او خبر داده و فرمود ❖ و از برای اسماعیل نیز ترا پذیرم اینک او را مبارک خواهم کرد و برکت خواهم داد و او را عظیم خواهم نمود و او را بغایت بسیار خواهم ساخت ❖ و دوازده سرور ❖ از او تولید خواهم کرد و او را صاحب امت عظیمه خواهم نمود ❖ و پس از این مکالمات شروع میکند به بیان جاری کردن ابراهیم علیه السلام عهد و میثاق ابدی بود و این همه بشارات در حق اسماعیل و اسحق در ذیل آن تعاهد واقع گردید . و ابراهیم نود و نه سال داشت که بدست خویش خود را خسته کرد و جله اولاد خود را در آنروز در طبق امر دائمی که از جانب خدا صادر شد مخون ساخت *

الحاصل سرورها ❖ و دوازده سرور ❖ که خدای تعالی در مقام منت ابراهیم در ضمن بشارات الهیه و وعده مبارک شدن زمین بذریه بر ابراهیم مخصوص بذکر فرمود همانا ❖ دوازده امام معصوم است ❖ که صاحبان ولایت کلیه کبری بودند و سروران در تمامی جهان و بجز از ایشان دوازده سرور دیگر که از ذریه اسماعیل باشد نتواند بود . و عظمت اسماعیل که خدا وعده داد در ایشان و بایشان تمام خواهد شد . و وعده الهیه در وجود مبارک ایشان انجام پذیرفت . و تمامی جهان را مودت ایشان فریضه ذمت شد . و اجر رسالت پیغمبر آخر الزمان علیه و علیهم السلام مودت ایشان گردید که مودت ایشان مودت پیغمبر است و مودت پیغمبر مودت خداست *

❖ قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی ❖

اکنون اگر اهل کتاب را نصفت همراه باشد آیات مزبوره توریه را خصوصا بقریه بشارت عظمی که در خصوص ذریه اسماعیل و بودن امامان از نسل او بی تأویل و توجیه صریحه الدلالة در حق پیغمبر موعود خواهند دید . و از تقلید جاهلانه برادران پروتستانی گذشته و برادران بنی اسرائیل را همان ذریه اسماعیل دانسته مبارک شدن زمین را در هر دو نسل از اولاد ابراهیم خواهند شناخت . و پیغمبر مانند موسی را بصفت معلومه که یکی بودن کلام الهی از زبان او است چنانکه سابقا گفتیم بجز از آن مظهر کلام الهی که تمامی احکام و شرائع را بدرجه کمال رساند و خداشناسی را در جهان ثابت الاساس داشت نخواهند دانست *

آیاتی را که در اختصاص برکت یافتن زمین بذریه اسحق در تأویل عبارات توریه در صفحه ❖ ۱۸۹ ❖ کتاب میزان الحق پروتستانی آورد پس از مطالعه بیانات حقانیه که شنیدی بر فرض صحت آن آیاتی که از انجیل معلوم الحال است بخوبی خواهی دانست . که هرگز آن آیات دلالتی بر مدعای او ندارد و همه استدالات صاحب کتاب مزبور در اینجا مانند دیگر سخنان او سقیم و غیر مستقیم است . که از جمله آنها سخنی است که از قول عیسی گفت که ❖ اگر موسی را قبول میکردید مرا نیز قبول مینمودید بعلم اینکه او در حق من نوشت ❖ و از این سخن میکوید که برکت موعوده در ذریه ابراهیم منحصر بعیسی است و پیغمبری که بموسی گفته شد خواهد آمد عیسی است . و در عدم دلالت آن سخن بر این مطلب صاحبان انصاف نیاز مند بتأمل نخواهند بود . نوشتن موسی در حق عیسی اگر انحصار باین آیات توریه داشت پس حق بجانب یهودان است که او را انکار از روی صواب کرده اند . پس عیسی را اقل پیغمبر گویند که مطابق بالفظ توریه باشد و جواب یکجمله از اعتراضات یهودان را بتوانند داد *

جای حیرت و افسوس این است که باین تفصیل سخنان بی اساس خود هیچ آزمی نکرده و میکوید . پس دعوی محمدیان

باطل شد و در آن مقام سخنان جاهلانه که شایسته احوال برادران
 او تواند بود مندرج ساخت . و چون دانشمندان را ایراد آنگونه
 سخنان نشاید از جواب بر او گذشتیم *

❖ ولولا الشعر للعلماء یزری ❖ لکن الیوم اشعر من ابید *

❖ معیار سیم ❖

کوش ادراک خود را باز کن عقائد موهومه را و آنچه بر آن مألوف
 و مأنوسی . همه را از دل خود موقه دور نمای . مشاعر خود را
 برای فهمیدن سخنان راست من در نزد من بعاریت بگذار . و پس
 از نیل مقصود که رسیدن بمقام ادراک و فهم سخنان است در نظرگاه
 خدای با اختیار خویش راه پیمای *

از بشارات بقیه کتب آسمانی که در نسخه های موجوده در نزد طوایف
 ملل از اهل کتاب در حق پیغمبر آخر الزمان است در اینجا بیاوریم .
 و میزان پروتستانی را بعین راستین حقیقت شناسی بسنجیم . و پس
 از اقامت بینات و راهنمایی طالبان دین حقیقی ایشان را در قبول و انکار
 بر مکافات و جزا از جانب خدای محول داریم *

نخست از بشاراتی که در خصوص بعثت خاتم النبیا و قیام سرور کائنات
 علیه الصلوٰۃ والسلام در تورات و انجیل وارد است بطریق اجمال بیان
 کنیم . و در این معیار از لزوم برخواستن آن رحمت کلیه الهیه
 باشمیر و مستقیم شدن دین خدای بسیف قاطع و حسام غالب که در دست
 یداللهی بود بسیاری خدای سخن گویم *

خدای جهان را چنانکه بصفات رحمت و رأفت و عطوفت موصوف
 دانیم صفات قهر و غضب و انتقام را نیز در آن حضرت اعتراف
 خواهیم داشت . و گذشته از دلائل ضروری که در این سخن عقلا
 وارد است کتب سماویه را بر تصدیق این مطلب کوه راستین
 خواهیم دانست *

آثار صفات قهر و غضب خدای در هر زمانی بطورهای کونا کون
 در حق اقوام و ملل بظهور آمد تاریخ شناسان جهان از تفصیل این

آگاهی بشایسته دارند *

❖ شمعون الصفا ❖ در انجیل یعنی در نامه دوم نوشت که لکن
 اینها طبعانی ادراک بوده مانند حیواناتی که برای کشته شدن آفریده
 شده اند گرفتار شده بجهت فساد خود شان که ذم و قدح میکنند
 کارهایی را که بر آن جاهل هستند هلاک خواهند شد *

خدای قهار منتقم از کشیده شدن شمیرها بامر او و هلاک نمودن
 حیواناتی که برای کشته شدن هستند باک نکند و در کتب سماویه
 خواهد این سخن بسیار است *

❖ در آیات فصل سی و دوم از تورات مثنی است ❖

انا هو الذی انا و لیس معی اله غیر من زنده کنم و بپرستم و میزنم و میکشم
 کسی را از دست من رهایی نیست دست خود را بردارم و گویم
 که حی ابدی منم . اگر شمیر برهنه خود را پیدا کنم و بازوی من بحکم
 برسد از دشمنان انتقام خواهم گرفت اعدای خود را مکافات خواهم
 داد پیکانهای خود را مست از خون کنم . شمیر من گوشت خواهد
 خورد و از خون کشتگان و اسیران و سرهای سروران دشمنان
 خواهد آشامید *

❖ در فصل بیست و ششم سفر لاویان از تورات است ❖ بردشمنان
 غالب خواهید شد و از شمیرهای شما در پیش روی شما بیفتند . و پنج کس
 از شما صد کس را غالب شود و صد کس از شما ده هزار کس را مغلوب سازد
 تا دشمنان شما در پیش روی شما بیفتند ❖ در فصل دهم انجیل مثنی است ❖
 کمان نکنید که من برای گذاشتن صلح در روی زمین آمدم بل برای
 فرستاده شدن شمیر آمدم *

در میزان نخستین از این کتاب مستطاب گفته شد که انسان حقیقی
 آنکه نتیجه ایجاد جهان است و مقصود بالذات صانع حکیم تعالی
 شانه غیر این انسان ترابی و جادی است و عظم و اعتبار این قالب
 بشری بمظهریت و حاملیت آن نور اعظم است که هیكل اسماء و صفات
 خدایی است و کرنه این جسد خاکی را در صورت دوری از آن عالم

پای هیاونی بها باید دانست *
 در این مقام تمثیلی از حدود شریعت اسلامت پیاوریم که از استواری
 شریعت الهیه نیز یاد آوری *
 حکم الهی در حق کسی که دزدی کند و خیانت در مال مردم ورزیدن
 دودست اوست که فرمودند * فاقطعوا ايديهما * و کتر دزدی
 که بسبب آن حد شرعی جاری شود ربع دینار است که باصطلاح اسلامول
 دوازده غروش و نیم است . و از آن طرف دیت قطع دودست از آدمی
 هزار دینار است که با فصدلیر این زمان خواهد بود . یکی از هو شیاران
 در این دو حکم تفکر کرد و تحیر نمود تا آنکه مجبور بسؤال از اهل علم شد
 و بسید مهدی بحر العلوم نظماً نوشته استفسار از حکمت این کار کرد سید
 علیه الرحمه جواب اورانیز نظماً نوشت تا آنکه جواب باسؤال از هر جهتی
 مطابق آید *

سؤال *

ید بخمس ماین عسجد فدیت * ما بالها قطعت فی ربع دینار *

جواب *

عز الامانة اغلاها وارخصها * ذل الخيانة فافهم حكمة الباري *
 دستی که با هزار طلا عوض کرده میشود چگونه در تلافی ربع دیناری
 بریده گردد . در جواب فرمودند که عزت امانت و ظاهر نشدن
 خیانت از آن آرا کرانها داشت و او را ذلت خیانت و خواری دزدی
 ارزان نمود پس حکمت باری تعالی را بفهم *
 طوایف جهان در نظر الهی هرگز شان و عظمتی نتواند داشت
 مگر آنکه مبادی عالیه را حکایت کنند و روح انسانی را با خود
 همراه آورند *

در فصل چهلم از کتاب اشعیا است * طوایف در نظرش لاشی *
 بل از لاشی کتر و در زرد او ناچیز معدود شوند *

سرپای این جهان بمنزله انسانی است که بنی آدم از جمله اعضای
 آن انسان است . و همچنانکه انسان جزو راضها و علتها پیدا گردد

انسان جهانی را نیز امراض و اعراض پدید آید . که خدای حکیم
 انبیا و اولیا را در هر زمانی باقتضای آن زمان بمعالجات آنها
 کاردارد . و چون علت شقا قلوب که بیک عضوی از اعضا عارض
 شود طیب حاذق در محافطت حیات انسان محتاج به بریدن عضو
 مذکور گردد و ناچار از قطع آن شود . تا آنکه آن انسان
 مکرماً را از مرگ رهایی دهد و نکند ارد سرابت بجملة اعضا کرده
 هلاکش سازد *

سیرت جنك و نفرین و هلاك ساختن اقوام در انبیای عظام جاری بود .
 و چون اقوام را در اطوار انکار ثابت و را سخ میافتند و میدیدند
 که از آیات و معجزات متنبه نشدند ناچار میشدند از اینکه بآنها نفرین
 آورند و بقهر و انتقام الهی آنها را مبتلا دارند که دیگر اقوام را
 موجب عبرت و اسباب هدایت گردد که منکران را بجزاز هلاك چاره
 در اصلاح نیست . و بسبب مردن دلهای ایشان حامل آثار الهیه
 نتواند شد و مقصود الهی از ساختن آن قالب جسمانی بعمل نیاید .
 و یا آنکه بامر خدای شمشیری کشیدند و بر آنها می نهادند و جنك
 میکردند و شوکت باطل را می شکستند که دین الهی پایمال نشود و راه
 خدا شناسی لمزمیان نرود . چنانکه موسی کلیم خدای باعالمقه کرد .
 و جنك کردن موسی و پس از او جنك کردن یوشع بن نون معروفست
 و مشهور . و در توریة و در کتب تواریح مزبور است
 و مسطور *

در کتاب ناحوم از توریة است *

خدای غیور و منتقم او است خدای منتقم و غضبناك است خدای
 از دشمنان خویش انتقام کشد غضب خود را بر دشمنان جاری
 کند خدای در غضب متأنی و در قوت عظیم و بزرگست *

در فصل نهم کتاب اشعیا است * جنك جنك آوران باهنگامه
 نزدیک شد لباسها خون آلود شوند پس از آن غذای آتش شده
 بسوزند . زیرا که برای مامولودی بوجود آید و بر ما داده میشود

که سلطنت در عقب او است و نام او ❖ عجیب و ناصح و جبار
و رب الابدیه و سلام و سلطان ❖ است . ازدیاد سلام و سلطنت
بر روی تخت و ملک او بلا نهایت خواهد بود . غیرت خدای
آز از کنون تا ابد الابد پایدار و برقرار خواهد داشت *

پس ای صاحب کتاب از شمشیر خاتم پیغمبران که بامر خدای کشیده
شد هیچ استعجاب مکن . و از روی هوشیاری وضع زمان
برخواستن آن ناصح جبار را که ازدیاد سلام و سلطنت بر بالای تختگاه
عدالت الهیه که مسند شریعت او است بلا نهایت خواهد بود بدرستی
ملاحظه نمای . و غلبه جهل و نادانی و تراکم ظلمات و کدورتها
و شیوع آیین بت پرستی و تضییع دین و شریعت خدایی و ظهور
بدعتها که در دین حق گذاشته شده بود همه را بالا طرف
تصور کن . و شریعت و بعثت آن خاتم پیغمبران را عمومی بدان
بطوریکه میبایست حکم او در اقطار جهان جاری گردد و جزیره ها
منتظر شریعت او شوند . پس آیا لازم نبود که آن ظلمتها را
بردارد و ابرهای تاریک را که بر روی خورشید دین الهی بودند به
بروق شمشیر قاطع مرتفع سازد . و بنیان بت پرستی را براندازد .
صیت توحید و خدا شناسی را بلند آواز کند آیا لازم نبود بنحویکه
عیسی بشارت داد آن قالبها را مانند کوزه های کوزه کر بشکند
و کوزه ها بطرز نوین بسازد . و با شمشیر آهنین حکومت کند .
حکم ابدی را در جهان بگذارد . آیا لازم نبود که عضو شقاقلوسی را
بریده انسان شریعت را از هلاکت و تباهی محفوظ دارد ؟ *

ای صاحب کتاب منصفانه جواب بیا . در چنان حالی اگر آن
هادی مطلق سکوت میکردی و رسم دعوت را مانند دیگر پیغمبران
که جنک نکردند مینهادی حال جهالت جهان و شیوع آیین
بت پرستی که در ششصد سال بعد از عیسی با ندرجه رسید تا کنون
بکجای انجامید با آنکه این کار امری بود موعود و اراده بود از جانب
خدای مبرم چنانکه بزودی خواهی دانست *

راست است اگر آن هادی مطلق مبنای کار خود را تنها بشمشیر
میکذاشت و نبوت مطلقه خود را بشمشیر تنها جاری میکرد سخنان
اهل انکار را جای تصدیق توانستی بود . لکن پس از آنکه معجزات
باهرات آورد و از جنس حروف و کلمات که در زبانها بهر گونه
ترکیب و لغات تألیف میشد و در آن روز فصاحت کلام عرب را
مایه مفخرت بود . سخنی از جانب خدای آورد که شامل بر جوامع
کلم و حاوی احکام و اسرار و مبین اطوار کائنات و مکونات بود .
و آن کلام را بنظمی مغایر نظم و نثر و ترتیبی بیرون از اسلوب کلمات
آن قوم ظاهر کرد . و تحدی نمود و گفت این کلام خدا است
و اگر شکی دارید یکسوره از مانند آن را بیاورید . پس انکار
کردند و بعادت پدران خویش در عناد اصرار نمودند . و اذیتها
و آزارها را در حق او روا دیدند . بحدی که فرمود ❖ ما اودی
نبی مثل ما اودیت ❖ و مع هذا بشیوه فقر و مسکنت رفتار نمود و فرمود
❖ انا المسکین جالس المسکین . و الفقر فخری و به افتخر ❖ و بامر
خدای فرمودند ❖ ما کنت بدعائن الرسل ❖ تا آنکه بت پرستان
و مخالفان دین حقیقی و صاحبان هواهای نفسانی که بظاهر ایمان
بعوسی و عیسی داشتند شرم نکرده و انصاف ننموده اقرار نیاوردند
و کار بجایی رسید که در وطن خویش و در میان آن قوم نتوانست
اقامت کند و از آنجا هجرت فرمود در آنجا نیز آسوده نکذاشتند تا
آنکه حکم الهی را وقت اجراء سید و کار منجر بجهاد و استعمال قوه
جبریه شد . و بامر خدای غضبتک هلاک کنده فرعون و شداد .
و از پای در آورنده قوم ثمود و عاد . شمشیر انتقام را بر آنها نهاد .
و آیت قهاریت الهی را بر ایشان ظاهر کرد *

❖ فلما آسفونا انتقمنا ❖

❖ لطف حق باتو مدد را ها کند ❖

❖ چونکه از حد بگذری رسوا کند ❖

نه چنان است که بضرر شمشیر و طعن پیکان و سنان هر کسی را

که بر او دست مییافت در قبول اسلام و ایمانش مجبور سازد که خود از جانب خدای مفرمود ❖ لا اکره فی الدین ❖ بل بسیاری از آنها را در پذیرفتن دین و در دادن فدیة و جزیه مجبور میداشت *

چون آن هادی مطلق را از حکم شمشیر باقتضای زمان بعثت شکستن شوکت باطل و اعلاء کلمه حق مقصود بود و این مقصود در اندک زمانی بخواست خدای دست داد . و رشد و راستکاری از غی و کراهی تبیین گرفت . و لازم بود بر جهانیان معنی خضوع و انکسار را بنحوا کمال نیز بفهماند و آنها را آگاه سازد از مقصود حقیقی خود که مغایر بود با شمشیر کشی که مقصود بالتبع و مطلوب بالعرض بودی . پس باقتضای حکمت الهیه ❖ سرور سیمین ❖ از دوازده سروری را که بشارت ایشان از نسل اسماعیل بزبان توریه شنیدی و آن سرور سبط مکرم آن پیغمبر بود و در اصل انجیل شیرش نامیدند مأمور بشهادت و قبول هر گونه خضوع و خشوع فرمود و در حیات خود از قضیه هایله آن مصیبت عظمی خبرها داد و قاتلان آنحضرت را باسم و رسم معین ساخت تا بر جهانیان آشکار شود که آن پیغمبر عظیم الخلق را مقصود ابقای سلطنت ظاهریه در نسل خود نیست . و نیز جمله آن ❖ دوازده سرور ❖ را موافق صیفة آسمانی مأمور بترك ریاست ظاهریه داشت حتی ❖ نخستین سرور ❖ را وصیت کرد بسکوت و نکشیدن سیف الله ذوالفقار که در انجیل نیز بعبارت شمشیر دوزبان از آن تعبیر آورده اند . و شهادت سبط مکرم خود را همچنانکه مودت ایشان را بر جهانیان لازم کرد اسباب انکسار قلوب داشت . و عنوان شفاعت کاهان تمامی امت مر حومه ساخت . لهذا آنحضرت باعلی درجه شهادت و تظلم شهید شد و هر مصیبت و المی را که هر فردی از افراد بشیندن آن متأثر و دلشکسته تواند شد برخود گرفت چنانکه در کتب اسلامیة و تواریخ و سیر تفصیل شهادت و مصائب وارده بر آن بزرگوار مشروح و مبسوط است *

چون سخن با بنجار سید از اخبار انجیل که در شهادت یافتن سبط خاتم

پیغمبران علیه و اولاده المظلومین آلف التحیه و السلام وارد شده است کلماتی چند بیاوریم اگر چه اصل و ترجمه های انجیل بعثت اضطرابی که در آنهاست ما را از بیان تفسیر بطور مقصود باز خواهد داشت ولی گفته اند ما لایدرک کلمه لایترک کلمه *

❖ در باب ۱۲ مکاشفات یوحنا است ❖

و در آسمان امر عظمی مشاهده کردید یعنی زنی بود که آفتاب را پوشیده و ماه در زیر پای او بود و در بالای سر خود تاجی داشت از دوازده کوکب . آن زن حامله شده و بجهة وضع حمل الم ولادت را دیده و فریاد میکرد . و امر غریبی در آسمان مشاهده شده و ناآزدرهای بزرگ سرخ رنگی ظاهر شد که آتراهفت سروده شاخ بود و بر سرهای او هفت تاج بود دم آن آژدرهایک ثلث از ستارگان آسمان را فرو رفته بر زمین ریخت . و آن آژدرها در پیشروی آن زنی که وضع حمل میکرد ایستاده بود تا آنکه بمحض تولید او را فرو بردن بخواست آن زن برای آن کسی که با عصای آهنین بر طوایف حکم خواهد کرد پسری آورد و آن پسر بسوی خدا و بتخت الهی انداخته شد *

تفسیر این کلمات انجیل یعنی مکاشفات یوحنا را اگر بتفصیل در انجیل بیاوریم ما را از اصل مقصود در این نامه باز دارد و لازم آید که مقدمات چند را که در تفسیر اینگونه کلمات برزگان بکار آید تمهید کنیم و این عسبدبی بضاعت را گذشته از ملاحظاتی دیگر فراغت حاصل نیست که از عوارض دنیویه سخت پریشانم مگر آنکه بنحوا اجمال اشارتی بر اهل بشارت توانیم گفت *

❖ خورشید و ماه ❖ اشارت بر نبوت مطلقه و ولایت مطلقه است . آن زن مادر سبط پیغمبر آخر الزمان و قره العین رسالت و زوج او حضرت مر تضوی است که ❖ نخستین سرور ❖ از دوازده سرور مبشر در توریه است . آن بهترین زنان جهان که صاحبه ولایت کلیه کبری بود لباس از نبوت مطلقه داشت زیرا که در مطلع شمس نبوت بود و ذوالقرنین اهل آنجارا آنچنان دید که خدا فرمود ❖ لم نجعل لهم

من دونه‌ها ستر ❖ بجز از آفتاب آنهارا پوشای نبود ❖ و نیز آن زن در روزی که نصاری نجران بمباهلت برخواستند در تحت ردای پیغمبری درآمد تا ظاهر نمونه از باطن گردد ❖ و گروه نصاری علایم موعوده را در حضرت پیغمبری و اهل بیت پاک اودیدند و کار خود را مقرر بجزیه دادن و اعطای فدا داشتند *

آن زن علی ایها و بعلها و اولادها و علیها السلام ما ولایت رادرزیر پای داشت و حرکت و سکون و رفتارش بر روی ولایت الهیه بود ❖ و نیز حدود ولایت کلیه که در سرورهای وعده داده شده با براهیم ظاهر شد از عقب او از اولادش بعد از او بود *

بجهت وضع جل الم دیده فریاد کرد ❖ زیرا که آماده بودن اثرهای سرخ را برای مضرت رسانیدن بر آن مولود میدید و مهیا بودن رئیس خون ریزی بناحق را بر شهید کردن او و اولاد و اصحاب او مشاهده میکرد *

❖ و وصینا الانسان بوالدیه احسانا جلته امه کرها و وضعه کرها ❖ آن انسان حقیقی را که پیغمبر را انسان عین و عین انسان بود خدای وصیت فرموده بود که در حق والدین خود احسان کند ❖ و برای اتمام هدایت جهان و نهادن حکم انکسار و خضوع در دلهای مؤمنان و شفاعت کردن نگاهداران در راه خدای از جان و مال و عیال و فرزندان و اصحاب و از هر چیزی که داشت گذشته و هر گونه مصیبت و الم را قبول کند ❖ و بجهت این وصیت که احسان بودن نام آن مولود را ❖ حسین ❖ نهاد و در حدیث قدس فرمود ❖ و منی الاحسان شفت اسم حسین من اسمی ❖ و چون آن احسان منسوب بامر خدا و رضای خدا و در راه خدا شد برای فهمانیدن معنی اتحاد فرمودند و منی الاحسان و مطابق آمد به ❖ لکن الله رمی ❖ و خون مبارک او ثار الله شد *

آن زن را در بالای سراز ❖ دوازده کوب ❖ تاجی بود که دوازده سرور موعود با اینکه یازده از اولاد او بودند و زمانا مقام ایشان

متاخر و در زیر پای بودی شرفا در بالای سر او بودند و مانند تاجها شرف و جمال او بودند *

و امر غریبی در آسمان دیده شد که اثر درهای بزرگ سرخ رنگ و هفت سر بود که ده شاخ و هفت تاج داشت ❖ و این اثر درهار رئیس سرور و مبدء ظلمات است و چنانکه در میزان نخستین دانستی او را قدرت و سلطنت در مقابل مبدء انوار بتقدیر و حکمت خدای داده شد ❖ که او را هفت سر در مراتب هفتگانه انسانی عطا کردند ❖ از مقام عقل تا جسم آن رئیس ظلمات را رؤس و وجوه پیدا شد و بر آن سرها تا جها که علامت تسلطات او است مقرر گردید ❖ فقط در مقام فواد که بالاتر از مقام عقل است و آیت خدای در وجود انسانی است آن رئیس ظلمات را راه نیست و آن مقام مخصوص عباد حقیقی خدا است این است که بهشت را هشت در است و دورخ را هفت در *

❖ ان عبادی لیس لك علیهم سلطان ❖

ده شاخ آن رئیس سرور شعبهای ضلالت او است که در ده قبضه که طینت انسانی را از آن مخمر کردند ظاهر گردید و در اصطلاح اهل حقیقت آنرا بفیضات عشر که در طبقه آسمان و یک زمین است تعبیر کنند و اگر بخواهیم در اینجا تفصیل بیانات را بیاوریم میدان سخن بسیاری خدای وسیع است ولیک عذر آنرا از برادران روحانی خواستیم *

دم آن رئیس ظلمات که تعبیر از مظاهر شرور و ابادی فتنه‌های او است نجوم آسمانی را که تعبیر از انبیا و اولیا است بر زمین فروریخت و ایشان را از مقام برتری پیاپی آورد ❖ ولی همه ایشان را توانستی بکلی مقهور کند زیرا که مقام ایشان بسی بلند است ❖ و الحق یعلو ولا یعلی علیه ❖ و العاقبة للمتقین ❖ *

آن رئیس شرور میدانست که مولودی برای حاکم حق که باشمشیر حکم و شریعت خدای را در زمین خواهد نهاد متولد خواهد شد ❖ و اگر او سلطنت موروئی ظاهر را نیز مانند باطن بدست گیرد

و در مسند حکومت آن حاکم مطلق باظهار دین حق و تشیید مبانی
خدا پرستی پردازد آن رئیس شرور مخدول و منکوب خواهد گردید .
لهذا همه همت خود را مصروف بر این داشت و مهیا شد که آن
مولود پاک را فرو برد و او را از این جهان بردارد که خلاها در ارکان
هدایت جهان آورد و ظلمات و کدورات خود را تا روز موعود
و معلوم در جهان جاری سازد *

آن مولود پاک بوجود آمد و بسوی تخت خدا و بسوی خدا انداخته
شد و جبرائیل بحضرت الهش برد و در آغوش قرب خدایی در عرش
رحماتی او را جای داد . و خدا او را بعد از شهادت نیز بسوی
عرش برد و ظاهر او را در زمین داشت تا آنکه هر که او را زیارت کند
خدا را زیارت کرده باشد *

❖ من زالحسین بکر بلا یوم عرفة فکأنما زار الله فی عرشه ❖
این است تفسیر کلمات یوحنا که با جلال آوردیم . اگر انجیلیان
بهرتر از این تفسیر توانند کرد بیایند و بگویند . کاش کتب آسمانی را
از میان بر نمی داشتند و تحریف و تغیر در آنها را جایز نمی دیدند و تبعیت
بر رئیس شرور نمی کردند و اختلاف را در دین الهی نمی انداختند .
تا آنکه بیانات آسمانی و مطالب و معانی را که ارواح را مایه سرور
و نعم بود و دلها را مورت نورانیت و روشنائی از هر زبان و بهر لفظی
بگویند و بشنوند و انس گیرند و هم دیگر را دانش آموزند و معرفت
افزایند و تعارف و رزق و تناکر نیاورند *

❖ وجعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا ❖
اکنون از بشارات کتب آسمانی در خصوص بعثت خاتم پیغمبران
بیاوریم و نخست از آیات و کلماتی که قیام او و قوام شریعت او را بشمیر
آگاهی میدهند ذکر کنیم *

❖ معیار چهارم ❖

صاحب کتاب آیاتی را که ذیلاً از زبور در حق بشارت پیغمبر موعود
خواهی شنید ❖ در صفحه صد و هشتادم ❖ کتابش آورده و از نامه
عبرانیان آیات دیگر در تفسیر آنها ذکر میکند و میگوید بدلالات آن
نامه که از مفرعات انجیل ایشان است واضح میشود که آیات زبور
دلالات بر بشارت محمدی ندارد *

آیات زبور را بتامی از روی ترجمه های خودشان در اینجا بیاوریم
و تصدیق آنرا حواله بآیه ادراله و انصاف کنیم تا بدانند که آیات
مزبوره بشارت بر پیغمبر آخر الزمان است و بدلالات بمسیح تواند داشت
و معلوم کنند که نامه عبرانیان درست گفت یا نامه ایمانیان *

و اگر می دانستند که نویسنده آن نامه چه بلاها بسرا انجیل آورد
و بنام عیسی چه قدر مردم را از مطلب دور کرد و نام خود را
نیز مقدس خواند هر کس نامی از نامه او میبردند و بسخن
او تمسک نمی جستند *

❖ آیات مزبور چهل و پنجم زبور است ❖
دل من سخن نیک بر آورد . کارهای خود را بر ملک عرضه کنم . زبان
من قلم دبیرما هری است . نیکوتر از اولاد بنی آدم شدی لطافت
بر لبهای تو ریخت بدین موجب خدای ترا بدوام دهر مبارک داشت .
ای توانا شمشیر خود را بر روی ران خویش بساویز که عزت و شهرت
تو از آن است . در شهرت خویش کامیاب باش برای حق عدالت
و راستکاری سوار شو . دست راست تو کارهای عجیب و هیبتناکت
بیاموزد . پیکانهای توای توانا تیز است در دلهای دشمنان ملک
نشیند . اقوام مقهور تو شوند کرسی توای خدای ابد الابد است .
عصای مملکت عصای عدالت تست . نیکی را دوست داشتی
و بدی را دشمن کس رفتی و بدی بموجب ای خدا خدایت به برتری
از شریکانت بروغن شادگامی مسح داشت مرصافی و عود و سلیمه
از جامه های تست . از منازل شرفناک تو عاجی است که را شادگام کند
دختران پادشاهان در میان زنان مکر مات تست ملکه آرایش یافته

بجامه زرین در خدمت تو بایستند . ای دختر بشتو و نگاه کن و بکوش
خود استماع کن قوم خویش و خانه پدر خود را فراموش نمای حسن
نورا ملک خواهان شود . زیرا که او پرورش دهنده خدای تست
و تو او را سجده آوری . دختران صور برای پیشکشها بیاورند .
توانگران از طوایف بیدار تو حسرت برند همه بزرگیهای دختر ملک
از درون از جامه زردوز است دختران با کره از پی جامهای زردوز
رفیقان آنها برای ملک بیاورند و بر خدمت تو تقدیم کنند .
و با بهجت و سرور ابلاغ دارند و بسرای ملک داخل شوند .
اولاد تو بجای پدران تو باشند و ایشان را بر تمامی زمین سروری
دهم بقرون و اعصار نام ترا یاد کنیم و امتها بدوام دهور و اعصار
برای تو اعتراف بیاورند . تمام شد زبور چهل و پنجم داود
علیه السلام *

شهادت دادن این آیات از زبور بر بشارت پیغمبر و وراثت اولاد ظاهرین
او در زمین در نزد هوشمندان آگاه آشکار است و از جمله جاهایی است
که در آیت قرآنی اشارت بر آن فرموده اند *

﴿ ولقد كتبنا فی الزبور من بعد الذکر ﴾

﴿ ان الارض یرثها عبادى الصالحون ﴾

بعد از ذکر پیغمبر و اوصاف و اطوار آنحضرت چنان نوشتند که وارثان
و مالکان زمین بندهاگان صالح خدا است که ایشان را بر تمامی زمین
سروری باشد و وعده خدای بپراهمیم در حق ذریت اسمعیل
انجام یابد *

صاحب کتاب آیات مذکوره زبور را بتأویلات بعیده میخواهد
بمسیح تفسیر کند و دلالت آنرا بر پیغمبر صاحب السیف و لطافة الکلام
انکار نماید و حال آنکه کثرینی او را کی در شهادت تمامی آیات مزبوره
بر حضرت پیغمبر کفایت کند *

بسیار بیان بعضی از محققین پولوس دعوت کنندگان کاذب بود
که مسیح را برای اجرای ریاست خود بخدایی خواند و باقتضای مقصود

خود بدعتها در آیین خدا گذاشتند . در ضمن نامه که بعبیرانیان نوشت
و خواست دلیلی برای ایشان از توریة بیاورد . این است
که دو آیت از همین فصل زبور یعنی مزور چهل و پنجم را آورده
و استدلال بر مدعای خود کرد . و این مؤلف بپچاره به تبعیت او سخندانی نمود .
فقرات نامه پولوس که مؤلف میزان پروتستانی متمسک بآن میشود
چنان است *

لکن به پسر میگوید که کرسی تو ای خدا ابدی و ازلیست عصای
ملکوت تو عصای عدالت است صلاح را دوست داشتی بدینوجب
خدای یعنی خدای تو ترا بروغن بهجت مسح کرد و ترا از رفیقان
تو برتری داد *

در اینجا یک لفظ مسیح که مطابق با ترجمه لقبی از عیسی تواند بود پیدا کرد
و دست آویز ساخت پس از اینقرار در هیچ جایی عبارت مسیح نیاورند
حال آنکه در توریة امثال این تعبیر در حق انبیا بسیار و اصطلاح توریة
بر این جاری است . و مسح بروغن بهجت بمعنی شاد کام و مسرور
داشتن است . اگر راست میگویند آیات زبور اجرا در نامها تمامی
نیاورند چرا علی التفصیل تفسیر نکردند . و نیز همین دو آیت را بچه
قرینت بر عیسی تأویل میکنند گویا بقرینه لفظ ﴿ ای خدا ﴾
است که عیسی را خدا نامیده اند و بکس دیگر دلالت نکند *

اهل ادراک از متن عبارت حاضره زبور دانستند که خدا تعبیر از غیر
ازل تعالی است چنانکه در ذیل آن گفت خدا یعنی خدای تو واضح است
کسی که او را خدایی باشد در واقع بنده خداست و در اینصورت
بهر معنی که در عیسی گویند این تعبیر در حضرت پیغمبری بطریق
اولی تواند بود ﴿ نخستین سرور ﴾ از دوازده سرور موعود اعتراف
بعبودیت آن پیغمبر توانا کرد باینکه طوایف بسیاری بخدایی آن
بزرگوار اعتقاد کردند و در حق او فرموده اند ﴿ ذات علی مسح
بذات الله ﴾ همین دو آیت زبور را تمام مگر در حق عیسی نتوانند بیان
کنند . چه فائده که در وقت تنگنایی مبادرت ببنکارش این نامه کردم

ای بیچاره چشمتی باز کن همین دو آیت را که آوردی به بین که پولوس چگونه تحریف نمود . و چنانکه شمعون پطرس در حق معلمان دروغگوی گفته بود تحریف را به پنهانی داخل کرد ❖ عصای ملکوت تو ❖ که در ترجمه گفتیم در نسخه صحیح زبور بلفظ عصای استقامت تو و در بعضی از ترجمه های پروتستانها عصای مملکت آورده شده است *

و علت همه این تحریفات این است که در آیات مذکوره خطاب بخداوند شریعت دائمی کرده است . و میگوید کرسی توای خدا ابدی و ازلی است عصای استقامت یا عصای مملکت عصای عدالت تست . و در اول آیات چنان گفت که شمشیرت را ای توانا بر بالای ران بیاویز برای حق و عدالت و استقامت سوار شو . و این معانی بجز در پیغمبر آخر الزمان صادق نتواند بود عیسی را نه سیف بود و نه آنچنان سوار شد که عدل و داد و استقامت را در زمین بگذارد و نه او را کرسی و عصای عدالتی که عبارت از شریعت مؤسسه دائمه باشد کسی اعتقاد کرده یا دعوی نموده است . این است که پولوس این کار را بعالم ملکوت انداخت که يك قدری از بنیان تأویل تأسیس کرده شود تا آنکه پروتستانها آمده در ترفیع آن بنیان بی اساس سخن گویند *

والحاصل سخن در آیات زبور است که هفده آیت است و بتمامی ذکر حضرت پیغمبر و اطوار و اوصاف ایشان و اشارت بزوجات ایشان و اولاد و زوجات اولاد اطهار آنحضرت است *

سروری روی زمین را بایشان علیه و علیهم السلام مسلم داشت و چون دلالات واضح آیت بر آنحضرت در نزد هوشمند با انصاف محتاج بشرح و بسط نیست و بر منکران تعصب جوی سودی ندهد لهذا اختصار در سخن را بهتر دیدیم *

زبور چنین می سراید و سخنان خود را بحضرت ملك الملوك موجودات عرضه میدارد ❖ نیکوترین اولاد بنی آدم شدی . و بهترین

مخلوقات کشتی لطافت و فصاحت و اعجاز بر لبهای مبارکت آمیخت . و سخن خدای بلطافت از آن لبهای نازنین ظاهر شد . و بدین سبب چنانکه بر ابراهیم وعده داده شده بود بدوام شریعت و سلطنت ذریت خود که دوازده سرور از نسل اسماعیل بودند ابد الدهر مبارك شدی و برکت یافتی ای قوی و توانا بر همه چیز شمشیر خود را بر بالای ران خویش بعدادت عربی بیاویز و بکوی انانیه بالسیف . که عزت تو و دین تو و شهرت نام مبارك تو و رسیدن شریعت تو بجزا بر بقعه ریت سیف الهی تواند بود . برای گذاردن حق عدالت و راستکاری سوار شو . دست راست تو که ❖ ابن عم ❖ تست و مظهر العجائب است کارهایی بر تو بنماید که بسیار عجیب و در انظار دشمنان هیبتناک است . بیگانهای تو ای توانا سخت تیر است که تیراندازی از یدرت اسماعیل برای چنان وقتی یاد کارت شد که بر دلهای دشمنان ملك نشینند اقوام مقهور تو شوند . کرسی توای خداوند شریعت ابدالا بآاست . و شریعت تو که ناموس استقامت جهان است ابد الدهر بوده عصا و عماد در مملکت ایجاد عصای عدالت تست که بواسطه شریعت غرای مستقیمه ات در جهان نهادی *

❖ و بالعدل قامت السموات والارض ❖

نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن گرفتی . و بدین جهات که عرض کردم خدای یعنی خدای تو را از سایر پیغمبران که در پیغمبری با تو سهیم و شریک هستند برتری داد و ترا اشرف انبیا و مرسلین کرد . و ملك وجودین و مالك دارینت نمود . و بدین سبب ترا با بتهاج دائمی مسرور داشت *

نمیدانم صاحب کتاب در این آیات چه میگوید و دل او چگونه کواهی میدهد آیا خود تصدیق میکند که آیات مزبوره در حق عیسی است و در حق آن اشرف پیغمبران نیست ؟ *

آیت اخیر را که در نامه عبرانیان آورده بود نپرسیدیم که چگونه بعیسی تأویل کردند مقصود از شریکان اگر شراکت در نبوت است که عیسی

پیغمبر نبود اگر در خدایی است خدار این بجز دوشریک که یکی ذات اب و یکی روح القدس است شریک دیگر اعتقاد نکرده اند . مگر آنکه بگویند از این دوشریک او را برتری داده شد لکن آنوقت خدا یعنی خدای تورا برتری بر خدا داد عبارت بسیار مشکلی میشود که ماها نمیتوانیم فهمیدی بلکه دیگری بفهمد *

عجب است از مؤلف ما که میگوید بقراین آیات آخری از این زبور مقصود از آن آیات حضرت پیغمبر علیه السلام نتواند بود بل عیسی مقصود است *

بسیار خوب تا انجای آیات که اشارت کردیم دلالتی بر مسیح از آنها ظاهر نتواند شد و تماماً صریح در حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام است و تمة آیات نیز دلالت بر داخل شدن زنان پادشاهان و رؤسای اقوام و بزرگان بخانه پیغمبری دارد چه در زمان خویش و چه در زمان اهل بیت و اولاد طاهر بنش و چه در حالت غلبات و فتوحات بمجبوریت و چه در هر حال دیگر برضا و میولات که ارباب آگاهی از تاریخ و اخبار علی التفصیل دانند . شهر بانو دختر یزدجرد پادشاه ایران در خانه حضرت حسن علیه التحية والثناء بود و نیز مادر چند سرور برزکوار از پادشاه زادگان است *

عیسی علی نبینا و آله و علیه السلام زن نبرد و اولاد از او نبود و هدایا برای او نمیرفت و تمامی این اخبار زبور را بطور وافی در بیان اوصاف و اطوار حضرت خاتمی علیه السلام توانیم دانست و بس . و پادشاه بودن ابناء و اولاد اطهار آنحضرت در ظاهر و باطن واضح است . و در اینجا سخنان بسیار لطیف دارم که در هر کله از کلمات زبور برای برادرانم بطوری توانم شرح و بیان آورد که حیرت عقول و مدارک گردد ولیک بهمینقدرها در این مقام کفایت کنیم که بسی از سخنها را همه وقتی و بهر کسی نباید گفت . و مع هذا وصیت میکنم ترا بتدبر و تأمل در همان فقرات زبور که ترا موجب مزید آگاهی گردد *

❖ تفسیر الهامی ❖

عجبترا آنکه صاحب کتاب در ذیل آیات مزبوره زبور از مکاشفات و الهامات یوحنا آیاتی در اثبات مدعای خود آورد که همان الهامات یوحنا بر همان جدا گانه بر بعثت نبی موعود است و بوجهی دلالت بر مسیح ندارد تا چه رسد باثبات مدعای مؤلف که می خواهد آیات زبور با آن آشکاری را تأویل بمسیح کند دام خوبی برای خود درست کرد خانه خود را بدست خویش خراب ساخت *

❖ یخربون بیوتهم باید بهم وایدی المؤمنین ❖

در معیار هفتم از میزان اول نیز وعده بیان آیات مکاشفات یوحنا را کردیم ولیک نقل عبارات یوحنا را در اینجا نیز بیاوریم و این فقرات در فصل نوزدهم مکاشفات است *

آسمان را کشوده دیدم و انسگاه اسب سفید را دیدم که سوار بر آن را امین و صادق میگفتند برای حق استقامت جنگ میکند . چشمان او مانند شعله نار بود . و بر سر افسرهای بسیار داشت و او را نامی بود که بجز او کسی دیگر نمیتوانست آنرا بخواند . و جبهه خون آلودی پوشیده بود که نام آنرا کلام الهی میگفتند . و جاعتهای آسمان بر بالای اسبهای سفید با جامه های سفید و لطیف پرندی در پشت سر او میرفتند و برای زدن طوایف شمشیر قاطعی از دهانش بیرون می آمد . با عصای آهنین حکومت خواهد کرد . و معصره شراب قهر و غضب خدای قادر بر همه چیز را خود فشار میدهد . و بر لباس و زان خود نامی دارد بمعنی ملك الملوك و رب الارباب *

نخست از تحریف صاحب کتاب بنیه بنقدی برای تو بگویم که میزان کار آنها را نیک بشناسی *

این ترجمه را که در اینجا از مکاشفات یوحنا آوردیم از روی دو ترجمه از خود پروتستانها است که یکی را بترکی در سنه ۱۸۲۷ ❖

در پاریس از جانب جمعیت انگلیسی چاپ کرده و میگوید برای انتشار کتب مقدسه در اطراف واکلف انگلستان و سایر ربع مسکون طبع کرده شد. و دیگری را نیز بتری در سنه ۱۸۵۷ در لندن از جانب جمعیت آنجا چاپ کرده و میگوید که این کتاب باطلاع فلان و فلان تصحیح شده مطبوع و در انگلستان و سایر ممالک ربع مسکون منتشر گردید. اکنون مقابله کنیم این ترجمه را با عباراتی که در صفحه ۱۸۱ میزان الحق خودشان آورده اند *

گذشته از سایر تحریفات عبارت آخری را که معصره شراب قهر و غضب الهی را تا آخر باشد در میزان الحق خود چنین نوشت: که میخانه قهر و سخط خدای قادر مطلق را پامال میسازد که معنی عبارت چنان می آید که خدای قادر بر همه چیز را دیگر صفت قهر و سخطی باقی نخواهد ماند که مخلوق از مخلوقات تصرف در ذات و صفات قدیم تعالی کرده آن دو صفت را پامال و معدوم سازد. و مع هذا آن خدا قادر بر همه چیز است حال آنکه در ترجمه های ترکی بجای میخانه در یکی باصق است و بجای پامال میکند چنینه جکدر. و در دیگری بعوض میخانه معصره است که آلت عصر و فشار دادن انگور و شراب مقصود است و بجای پامال میکند گفته است باصا جقدر. و معنی عبارت موافق این دو ترجمه بکلی مغایر و متنافی با ترجمه منقوله در میزان است که مقصود ظاهر کردن آثار سخط و غضب الهی است بقرینه لفظ خدای قادر بر همه چیز خصوصاً بقرینه سوق کلام که گفت برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده با عصای آهنین یعنی تکیه کا، آهنین و حربه آهنین که همان شمشیر بیرون آمده از حکم و امر او است حکومت خواهد کرد. و معصره قهر و غضب خدای قادر مطلق را خود معصور کرده آثار سخط الهی را در جهان ظاهر کرده انسانهای زیانکار و اهل خسران را هلاک خواهد نمود و این عصر در یکی از تفاسیر همان است که در قرآن مجید آرا یاد فرموده و بآن

قسم خورد *

والعصران الانسان لفي خسر *

و چون در قواعد عربیه مصدر بمعنی فاعل نیز آید بدلاله انجیل مقصود از عصر خود حضرت پیغمبری نیز تواند بود که عصر کشته شراب سخط الهی برای دشمنان دین بود *

بالجمله حیرت از این دارم که از بجای مکاشفات استدلال بر مدعای خود کرد. اگر از لفظ کلام الهی و عبارت جامه خون آلود است زهی بی اطلاعی است پس سایر کلمات را که هیچ مناسبت بمسح ندارد چه خواهد کرد. میخانه را درست کرد شمشیر برنده یا شمشیر دوسر را که در نسخه اصل انجیل است با عصای آهنین و حکم و حکومت با آن را چه میکند. آن سوار را جامه کلام الهی است که گفت آنرا پوشیده بود پس سوار غیر از آن کلام است و آن کلام جبهه آن سوار و حافظ او از حرد برد و زینت و شرف او است. آن جبهه که کلام خدا و معجزه باقیه و دائمه آن سوار است بخونریزها در بر او ماند و کر نه آن جامه را نمیتوانستی با خود دارد. و آن کلام همچنانکه در مقام الفاظ معجز و زینت و مروج دین و شریعت و بیان کننده احکام خدای بود. در مقام انسانی نیز آن سوار ازل را کلام ناطق الهی در بر بود که معجز تکوینی او بود و رواج دهنده دین او بود و مظهر عجایب و معجز او بود که عدد نام مبارك آن کلام خدا با عدد یمین مطابق بود *

فسلام لك من اصحاب اليمين *

آن کلام ناطق الهی بدست شقی ترین مخلوقات در حال سجود و مقام مناجات با معبود از ضربت آن ملعون ازل و ابد خون آلود شد. نام مبارك آن سوار امین و صادق بود که پیش از ظهور بعثت ظاهری او در عالم اجسام در میان مردم بصدق و امانت معروف و باین دو نام و لقب ملقب بود *

در جامه و بهلوی آن سوار که برای حق انصاف و استقامت سوار شد

نامی نوشته شده بود یعنی ملك الملوك ورب الارباب . ربوبیت
وسلطنت عمومی آن سلطان جهان که بنص قرآن بر تمامی موجودات
هیئت ربوبیت داشت . و آن ربوبیت کنه عبودیت مطلقه
آنحضرت بود در آن جامه که کلام لفظی و تدوینی بود لفظاً
مکتوب شد . و آثار بعثت و اوصاف و کمالات آنحضرت را بیان فرمودند
و بر مالمین نذیر و هادی نامیده آمد و در جامه که کلام تکوینی خدا بود
فعلاً و کوناً ربوبیت او ظاهر آمد . و جمله اوصاف و ولایت مطلقه
اورا آن کلام ناطق الهی مظهر گردید *

❖ هو صنع الاله و الخلق طراً * صنع من کادان یكون الهام *

بیان ربوبیت مطلقه امکاتیه و سلطنت عمومی آن حبیب مطلق خدای
را بنحو اجمال در معیار هفتم از میزان نخستین و در سایر بیانات خویش
در این کتاب مستطاب آوردیم . اگر مزید آگاهی را بنخواهی مراجعت
بکتاب و مؤلفات از اهل تحقیق و علمای دین اسلام نمای *

❖ والحمد لله رب العالمین ❖

کاش مر از زبان کویایی میشد و ترا کوش شنوایی و مدح آن جد الهی را
که رب جهان و تربیت کننده پیدا و نهان است بزبان دیگر
در اینجای کفتم *

* غیر این منطق لبی بکشادمی * در مدحش داد معنی دادمی *

نی نی غلط کفتم و خطا آوردم این التراب ورب الارباب . کلمات خدای
به بیانات جهان و جهاتیان محدود نشود و مدایح آن مدح اعظم
و نور اقدم بسنخنان امکان و اکوان معدود و نکرده *

❖ قل لو کان البحر مداد الکلمات ربی لفقد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ❖

❖ معیار پنجم ❖

❖ در زبور صد و چهل و نهم ❖ بشارت بعثت خاتم پیغمبران
و برخاستن آنحضرت را با شمشیر خبر داد و چنان گفت که . خدای را

بتسبیح نوین تسبیح گویند اورا در مجمع پاگان تسبیح کنید .
اسرائیل با آفریننده خویش فرخناک شود و بنی صیهون بملک خود
شادمان گردد . نام او را بدف و طبل و مزمار تسبیح کنند و ترتیل
نمایند . زیرا که خدای از قوم خود خشنود است تواضع کنندگان را
با استخلاص شرف و عزت دهد . پاگان بعزت ابتهجاج آورند
و در خوا بگاه خودشان شاد کام شوند . تکبیرهای خدای بر دهان
ایشان نیست و تیغ دوسر در دست آنهاست . تا آنکه از امتها انتقام
گیرند و آنها را ادب آموزند . ملوک آنها را مقید کنند بزبان آنها را
مغلول سازند . تا آنکه حکم مکتوب را در حق آنها جاری نمایند . این
بزرگی مر جمله پاگان را خواهد بود *

این بشارت در حق سلیمان بن داود نتواند بود که بعقیدت اهل کتاب
خدای از او خشنود نشد بل در نهایت زندگانی دل او را زنان او مایل
بغیر خدا کردند . و بعیسی بن مریم نیز تأویل آن آیات جایز نخواهد
شد . همانا خاتم پیغمبران و ایمان آورندگان با آنحضرت بودند
که تکبیر میکردند و شمشیر دوسر یعنی ذوالفقار در دست ایشان
بود و با مر خدای از دشمنان دین انتقام کشیدند . و جهات را بشریعت
محکمه و ناموس دائمی ادب آموختند . سرها و سرورهارا در قید
مقهوریت گذاشتند . بزرگان را بزنجیر بیچارگی و خول مغلول داشتند .
و حکم مکتوب خدای را در حق ایشان جاری کردند .
و این بزرگی مر جمله پاگان را از جانشینان آنحضرت بوده
و خواهد بود *

❖ تعلیم و بشارت ❖

تحریف دادن اهل کتاب بقیه کتب آسمانی را اصلاً و ترجمه پیشتر بیان
کرده ایم . و پس از توضوح دلالات و اشارات در همین بقیه که غفلت
کرده و گذاشته اند در تعیین جاهای تحریف و تغیر رجوعی نداریم

که همان محل شاهد در بیان مطلب و اثبات مدعا کفایت کند .
و این سخن را بکلّیت در خاطر خویش نگاهدار و منتظر بشارت
از انکیون باش *

❖ در فصل دوم ❖ از مکاشفات بوحنا است که از قول عیسی
گفته میشود *

لکن اکنون آنچه را که شما دارید تا آمدن من استوار بدارید .
آن کسی که غالب شود و جمله اعمال مرانگاه دارد حکومت بر طوایف
رابوی دهم . مانند آنکه من از پدرم دریافتم او نیز با چاق آهنین
بر آنها حکم آورد . و آنان مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد
بشکنند . و ستاره صبح رابوی دهم . کسانی که کوش دارند بشنوند
که روح بجماعت چه گفت *

آن سلطان ام که غالب علی الاطلاق است پس از مسیح امر نبوت
و حکم شریعت او بشمشیر آشکار شود . و با شمشیر بر طوایف حکم کند
و امتها را بشکند و آنها را مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد کند
و همچنین که عیسی از جانب خدای اخذ میکرد حکومت الهی از عیسی
گذشته بوی رسد و عیسی را واکذارد . و او اعمال عیسی را
تصدیق کند و حفظ نماید . برخلاف آنچه معلمان دروغ گوی تباه
کرده باشند . ستاره صبح که علامت شمس ازل و ظهور کلی الهی است
و یک طلوعی از آن بعثت بشارتی که از عیسی ظاهر شد در نزد عیسی
بود بروی مسلم گردد . و آن ستاره بکلّیت در آن حاکم مطلق ظاهر
آید . که آن ستاره همان نور نبوت مطلقه او بود و از او بود که بشوئات
و اطوار در انبیاء و ابرار بودیعت از او بود . چون صاحب کوکب
باموکب جسمانی هویدا شد آن امانت بمالك کل آن اعادت شود
و امثال امر الهی بعمل آید که میفرماید *

❖ ان الله يأمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها ❖

❖ تفسیر و اشارت ❖

در انجیل در جاهای چند عبارت حکومت بعضای آهنین بعبارات مختلفه
موجود است و مادرانای بیانات گاهی بلفظه و گاهی بتکیه کاه و گاهی
بجریه و گاهی بشمشیر از آن تعبیر کنیم و جمله اینها صحیح است .
و یکی از القاب حضرت نبوی علیه الصلوٰة والسلام در انجیل همان
❖ صاحب الهراوة ❖ است بکسر هاء و این لفظ که بمعنی صاحب
عصای ضخیمه و چاقست تعبیر و کثایت از قهاری و غلبه است و مانند
این تعبیر را در لسان فارسی نیز موجود داریم که می گوئیم فلانکس
صاحب چاق است یعنی زور مند و توانا است و غالب و قاهر است .
پس عبارت با چاق آهنین حکومت کند تعبیر و کثایت از هیمنت
و استیلا حضرت نبوی است که بسبب شمشیر و امر جهاد
در شریعت او است و ما برای تفنّن در تعبیر بعبارات کونا کون
در تفسیرها آورده ایم *

اهل تاریخ نوشته اند که سطح نام کاهن معروف از نام آنحضرت
بصاحب الهراوة تعبیر کرد . در هنگامیکه در شب ولادت باسعادت
نبویه ایوان کسری شکست والی الا آن در حوالی بغداد در محل
مداین بهمان حال باقی است . و آتش کده فارس خواموش شد
بعد از آنکه هزار سال بود می سوخت . و دریاچه ساوه خشکید .
و مؤبدان در عهد انوشیروان که آنروز پادشاه ایران و بزرگترین
سلاطین جهان بود در خواب دیدند که شتران سرکش اسبهای
عریان را میکشند و نهر دجله منقطع شد و در شهرها پراکنده گردید
انوشیروان از ظهور این امور سخت بترسید و عبدالمسیح را بتزسطیح
کاهن فرستاد که از سر و حکمت این کارها آگاهی گیرد . عبدالسلام
بشام آمده سطح را در حال سکر موت یافت و از او سؤال کرد
سطح چنان گفت ❖ اذا كثرت التسلاوة و ظهر صاحب الهراوة
و غاضت بحيرة ساوة و خدت نار فارس فليست بابل للفرس مقاما
ولا الشام لسطيح مناما يملك منهم ملوك و ملكات على عدد الشرافات
و كلما هوات آت ❖ و عدد شرافات که کنکره های ایوان کسری

بود و در لیلۃ المیلاد نبویه منهدم گردید چهارده بود . که تا زمان خلافت خلیفه سیم بهمان عدد ملک و ملکه در آنجا سلطنت کردند و یزدجرد آخر آنها بود که در زمان خلافت حضرت عثمان هلاک شد و تفصیل این وقوعات در کتب تواریخ مسطور است *

معیار ششم *

از بشارت های توریة بعثت حضرت نبوی را از اول فصل چهل و دوم از کتاب اشعیا در طی معیار پنجم از میزان سیم نوشتیم . اکنون بشارت دیگر از آن فصل را چنانکه در آنجا وعده کردیم در این مقام بیآوریم *

از آیات نهم فصل ۴۲ * اشعیا است * اینک کارهای نخستین بوقوع پیوست . از حادثات آینده نیز شمارا آگاه کنم و بیش از آنکه بشود بشما بشنوام . ای سوار شوندگان بدریاها و ساکنان و پر کنندگان جزیره ها خدای را بیک تسبیح نوین تسبیح آورید . جدا او را از نهایات زمین بگوید صحراها و شهرها که در آنها است آواز را بلند کنند . دهکده های مسکونه قیدار و ساکنان کوهستانها از رؤس جبال کلبانک زنند . خدا را تمجید کند و جدا او را بجزیره ها رسانند . پروردگار مانند جباری بیرون آید . مثل مرد بهادر غیرت را بیدار کند نهیب زند و صیحه کند بر دشمنان غالب آید . زمان بسیاری سکوت کردم و صبر نموده و هیچ نکفتم . دیگر مانند زن زاینده فریاد کنم . هم ویران سازم و هم فرو برم . کوهستان و صحراها را خراب نمایم نباتات آنها را بنخشک کنم . نهرها را جزیره ها کنم دریاچه ها را خشک گردانم . نابینایان را براهی که نمی دانند راهما شوم و در شار عهائی که آگاهی ندارند آنها را براه برم . تاریکی را برای ایشان روشنائی کنم . و بجایها را بر راستی مبدل سازم . اینها را در حق

ایشان خواهم کرد و برایشان نخواهم گرفت * و مأخوذ شان نخواهم داشت * تا باز کشت کنند . کسانی که بر اشکال تراشیده اعتماد و رزند هزیمت و پریشانی تمام خواهند یافت *

بر دانایان اسرار آگاهی و نجات یافتگان از تاریکی جهل واضح و روشن است . که تسبیح نوین و حمد الهی از همه اطراف روی زمین عبارت از ظهور شریعت تازه عمومی محمدی است . که نهایات زمین و اهل صحراها و شهرها و ساکنان جزیره ها و را بکن بدریاها را حکم آن شریعت غرا و ناموس پاک الهی جاری است . و همه جهان مخاطب بآن شریعت تابناکند و مأمور بتسبیح خدای بآن تسبیح جدید و حمد رسا و شایان بخدایی او *

دهکده های مسکونه قیدار را که مخصوص بذکر فرمود صریح تعبیری است لطیف از اینکه حامل آن شریعت الهیه از نسل قیدار ابن اسمعیل و ظهور او از عرب و در عرب خواهد بود . کلبانک از رؤس جبال و تمجید خدای روشن عبارتی است در ظهور تسبیح و تلبیه و تمجید در اطوار آیین آن پیغمبر پاک که بر بالای کوهستان و جبال در مکه و بطحا بهنگام ادای فریضه و آداب حج بجای آورند *

از اطراف جهان از دریاها و صحراها گذرند و بر آن مکان مقدس رسند . و بامر خدای و خداوند ناموس اعظم امتثال کنند و سخن خدا را که میفرماید * و اذن فی الناس بالحق یا تؤک رجالا و علی کل ضامر یا تبین من کل فج عمیق * از جان و دل بشنوند و شریعت بردل های ایشان نکاشته آید چنانکه در کتاب ارمیا نوشته شد *

جد و ستایش خدا را بجزیره ها باید رسانند در اوقات نمازهای پنجگانه چهاراً تکبیر و توحید و تمجید خدا را بجای آورند در بلند یها و پستیها نام خدا را آشکار کنند . پروردگار را مظهر جباری بیرون آمده غیرت را بیدار کرد و حکم چهار را آورد . تا آنکه ویرانیها در جهان پدید آید و خرابیها ظاهر شود . قالبهای انسانی که مانند نباتات صحراها هستند خشک شده و نابذید کردند . برای آنکه

هدایت خدا در جهان ظاهر آید و شوارع شریعت الهیه واضح

شود *

خدای صبور توانا پس از آنکه در زمانهای طولانی نارا ستمهای جهان را بسکوت گذراند و صبر کند . بهنگام رسیدن ایام قهاریت برای اظهار دین خدا شناسی و بیکانه پرستی و ابطال اطوار بیکانه پرستی و بت ستایی و شناساندن تباهی عقاید شرك و تثلیث آوازی فوق العاده برآورد . و نهیب زند و صیحه کند تا آنکه به بهادری بردشمنان غالب و قاهر گردد و تاریکیها را باین غلبات بروشنایی تبدیل سازد بجهار راست و اعواجا چهارا مستقیم فرماید . کسانیکه بر شکلهای تراشیده اعتماد آورند و بر صورتهای مخلوقات که خدایی آنها را خود جعل میکنند ستایش نمایند منهزم و پیریشان

شوند *

میزان الحق در صفحه ۱۸۳ * خواست این آیات را بتأویلات و دلائلی که از انجیل معلوم الحال دارد بمسیح علیه السلام تأویل کند و اهل ادراک را در بطلان دعوی او و بطلان دلائل انجیل او همان متن آیات اشعیا برهان قاطع است و محتاج به بیانات دیگر نیست . عیسی کدام جباریت الهیه را ظاهر کرد . کی مانند مرد بهادر بیرون آمد، غیرت را بهیچان آورد و نعره زد و بردشمنان غالب گشت . طوایف عرب که مساکن اولاد قیدار بود در کجا با او تسبیح جدید و شریعت تازه برپا کردند . عجب است که آیات دیگر از باب (۶۰) اشعیا در تقویت سخن خویش آورد که آنها دیگر صریحتر در دلالت بشارات مذکوره اشعیا بی پیغمبر آخر الزمان است . و همان آیات را بعادت مألوفه خویش در ترجمه تغیر داد و مع هذا اصل مطلب نیز از آن ترجمه تحریف شده آشکارا شد *

* همانا آیات باب (۶۰) اشعیا است *

انبوهی شتران و جازه های مدیان و عیقاترا احاطه کند . همه ساکنان سبزد تو آمده طلا و عطرها را آورده تسبیح خدا را ظاهر سازند .

همه کوسفندان قیدار بر تو گرد آیند . قوچهای نیایوت ترا خدمت کنند . از روی شوق بر مذبح من برآیند عزت خانه خود را عزیز گردانم *

این است برهان مؤلف که میشنوی . و مرا از اینگونه استدلالات اوسخت عجب آید . که اینگونه استدلالها را صاحبان ادراک مستقیم در کجایی که برای هدایت یا اضلال ملتی مانند اسلام مینویسند هرگز مندرج نتوانند کرد . و بدست خود شان خود را رسوا نتوانند نمود . و دلیل محکم دیگر بر طرف مقابل در خلاف قول خود شان نشان نتوانند داد

میزان الحق عبارتهای مذکوره را تغیر داد سهل است که فقره جازه های مدیان و عیقاترا احاطه کند را چنین آورد که * کلیسیای مسیحی * رامستور خواهند کرد حال آنکه خود بخوبی میدانند که پروستانها معتقد بکلیسیای ظاهری مسیحی نیستند و حکم معبد های ظاهری را برداشته اند و بمعبد های معنویه اعتقاد میکنند و در اینصورت میبایست کلیسیاهای معنویه مسیحیه یا جماعت عیسویه را بگوید و جمعیت پروتستانی را قصد کند و آنهم راست نیاید که جماعت جماعت را احاطه کند بی معنی خواهد بود *

و الحاصل همین فقرات ثانویه از اشعیا مؤکد و مبین آیات اولیه است . شتران و جازه های مذکوره قبائل عرب است و کوسفندان قیدار صریح تعبیر از این معنی است . قوچهای نیایوت رؤسای اقوام است که بانواع خدمت در حضرت پیغمبری ایستاده اند از روی شوق بر کوه منبر آیند و خانه خدا و عزت کعبه و بطحارا بفرزیند الی آخره * صاحب کتاب در صفحه (۱۸۳) اعتراف بانحصار بعثت عیسی علیه السلام بر بنی اسرائیل در طبق مدلول انجیل چنانکه پیشتر اشارت بر آن شد نمود . و گفت که دهکده مسکونه قیدار در آیات مذکوره اشعیا طوایف عرب است و مع ذلك چنانکه شمعون الصفا گفته بود تبعیت بر معلمان و اهل تأویل کرده آیات باب (۶۰) اشعیا را

قرینه دلالت آیات مزبوره در فصل (۴۳) کتاب اشعیا بعیسی کرد . و بحمد الله که آیات مزبوره در مد نظر ما است و سبک عبارات و کلامها و لحن مقال را ارباب زکاوت و فطانت باسانی دانند و آمدن عیسی در روز آخر که در انجیل نیز گفته شده است هیچ ربطی بمضامین آیات مذکوره در هر سه فصل کتاب اشعیا ندارد . و شیوع دین مسیحی در دنیا بعد از دانستن مقدمات مطلب و منحصر داشتن خود آنجناب بعثت خود را به بنی اسرائیل از سخنانی است که بجز از جاهلان بی سعادت فریب با آن نوزد *

شیوع دین مسیحی را نکفت کدام است و مقصود از آن را معلوم نکرد . با آنکه اولاً مسیح صاحب دین جدا گانه نبود برای تأکید و تأیید شریعت موسویه آمد چنانکه خود شان از انجیل گفتند . ثانیاً اگر مقصود شایع شدن طریقه مستحذئه پروتستانی در روی زمین است آنهم که باتفاق جمله اهل ادیان و بتصدیق فرقه های عیسویان خارج از عیسویت و دین عیسی است . و بر مؤلف است که این مدعای خود را مبرهن سازد و این موضوع را معلوم کند تا بر سیم بشیوع دین مسیحی در جهان و ایمان آوردن طوایف عرب و مساکن قیدار بآیین پروتستانی *

زهی بی انصافی است که آیات واضحه الدلالات بر پیغمبر عظیم الشان را بدانگونه تصورات باطله و تخیلات بی اساس بنخواهند ابطال کنند و معانی دیگر دهند از اینقرار یهودان مردمان بادرایت و با انصافی بوده اند *

صاحب کتاب جمله سخنان خود را بر یک منوال آورده و بطور بی ادبی و بی انصافی تعبیرات ناشایست از اسلامیان آورد . و این بنده را شایسته بجزاین نیست که از جواب بر سخنان پریشان او چشم پوشم . و در خارج از مطلب حقیقی سخن نگویم *

در صفحه (۱۸۵) به آیت هفتم فصل بیست و یکم اشعیا اشارت کرده و میگوید . علمای محمدیه از جهة بی اطلاعی از کتب مقدسه

آیت مذکوره را بحضرت محمد نسبت داده اند حال آنکه از آیات قبل و بعد معلوم میشود که آن آیات ربطی بحضرت محمد و مسیح ندارد . بلکه بیان خرابی شهر بابل است و آن در سواریکه یکی را کب حار و دیگری را کب جل بود و آیت اشعیا دلالت بر آن داشت ایلغار سپاه کینخسرو بود که بر بابل حمله آوردند و تسخیر نمودند

عبارات کتاب اشعیا را چنان پریشان آورد که اصل مطلب از میان رفت و پس از آن بخیال خود معنی نمود . و دوسوار را بابلشکر کینخسرو معنی کرد و اسلامیان را به پیغمبری از کتب آسمانی منسوب داشت

آیت کتاب اشعیا چنان است که دوسوار را که یکی را کب حار و دیگری را کب جل بود دید . و این مشاهده را اشعیا بعالم رؤیا نسبت داده . خراب شدن شهر بابل را بدست عساکر پادشاه ایران که مداین یعنی فارس . و سمت شرقی ایران و عیلام یعنی آذربایجان و طرف غربی را مالک بود خبر میدهد . تا آنکه در آیت نهم میگوید آن دوسوار آمدند و ندا کرده گفتند افتاد بابل افتاد و بتهای خدا های آنها شکسته شده بر زمین آمدند *

اسلامیان دوسوار را بر حضرت نبوی و جناب مسیحی تفسیر کردند که در عالم مکاشفه بر اشعیا ظاهر شدند . و دو یست سال تقریباً بخراب شدن بابل مانده بود که او را آگاه از خرابی آنجا و سرنگون شدن بتها داشتند *

در نزد اهل حقیقت که روح معانی را از الفاظ دریابند واضح است که مقصود از خراب شدن بابل و شکسته شدن بتها و اصنام و آلهه مصنوعی در رؤیای اشعیا بی تعبیر از تمهید مقدمات انکسار شوکت آیین بت پرستی است که در آن روز شهر بابل مرکز بت پرستی بود . اگر چه بدست پادشاهان ظاهری باشد که خدا دین خود را بهر قسمی تأیید فرماید . و تعبیر را کب الحار از عیسی عبارت است که انکار آنرا بجز غیر منصف کند و را کب الجمل بغیر از حضرت پیغمبر نتواند بود که آن دو بزرگوار برای برداشته شدن آیین بت پرستی بودند و اشعیا را

از ظهور يك مقدمه نژديك آن امر آگاه داشتند *
پس از فهمیدن اين مطلب و مراجعت بترجمه هاي كه خود شان
در كتاب اشعيا کرده اند . سخنران و ترجمه هاي محرفه مؤلف را
كه در صفحه مذكوره نوشت بنظر دقت نگاه كنيد . تا آنكه پايه
بيان او آشكار شود و بي اطلاعي او و اطلاع كامل علمای اسلام
از كتب مقدسه و تحريفات واقعه در آنها و از تأويلات باطله مأولين
كالشمس في وسط انهار پديدار و آشكار گردد *

✽ معيار هفتم ✽

انجيليان برخلاف بشارت و اوامر صادره از جانب مسيحي بعثت غلبه
جهل و ناداني در آزمان و سبب بسياري كدورات در آن اهل همتها
بر تغيير بشارتهای مسيح بر ظهور امر پيغمبر آخر الزمان گماشتند .
و جمله آن بشارتها را اصلاً و ترجمه از ميان برداشتند . ولي چون
حجت خدا بهمه جايي بايد برسد و مخلوق ناتوان امر حق و مقصود
الهي را بكلي باطل نتواند كرد ✽ والله غالب على امره ✽
اين است كه با همه دست كاريها كه در انجيل كردند و تحريفها
كه اصلاً و ترجمه و تفسيراً و تأويل نمودند . شواهد بسيار در بقيه
انجيل حاضر باقي ماند . و اگر چه در ترجمه ها از ترس اسلاميان
بلا حظه اينكه حجت بر آنها نشود نياوردند باز آياتي چند كه بجزئي
تأمل دلالت آنها بر بشارت پيغمبري ظاهر است در همين ترجمه ها
مندرج كرديد . چنانكه بعضي از آنها را شنيدى و يك جمله
ديكر را بزودى در اين نامه خواهى ديد . و اين مطلب برهان قوى
بر آشكاري امر دين اسلام است *

✽ يريدون ان يطفؤا نور الله بافواههم والله ممن نوره ✽

✽ ولو كره المشركون ✽

عيسى عليه السلام نمازي را كه تعليم كرد و ما از انجيل در معيار هشتم

از ميزان دويم ترجمه آنرا آورديم شاهد است بر اينكه عيسى
همچنانكه بشارت ميداد بر ظهور شريعت حقه و بطلان امر بت پرستی
و شكستن شوكت جهالت و بيگانه پرستی كه بسبب شمير اسلام
ميبايستی بشود اين مطلب را جزء نماز خود كرد . و امت را نيز امر
نمود كه همه اوقات از خدای در خواست كنند كه آن ظهور ملكوت
خدا چنانكه در آسمان است در زمين هم چنان گردد . و مقصود
مسيح عليه السلام نه تنها در خواست قولى و لفظي بود بل تمامي
امت را امر كرد كه وصايا و بشارت و تعليمات آنجناب را حفظ
كنند و توبه نمايند . و منتظر بر ظهور ملكوت سموات كه آثار
توحيد و خدا شناسي و هويدا شدن اطوار اسماء و صفات الهيه
در بني آدم بطور اكمل بود بشوند . و معاونت بصاحب آن ملكوت
خدا بسبب ايمان و اطاعت خود شان كنند و مقدمات آن ظهور
ملكوتي را روز بروز محكم دارند *

در آغاز سخن ✽ در فصل سيم انجيل متى است ✽ كه ميحي
عليه السلام بمردم اندرز ميكرد و ميگفت توبه كنيد كه ملكوت
آسمانها نژديك است *

✽ در فصل چهارم متى است ✽ كه عيسى از آروز آغاز
به نصيحت دادن نمود و گفت توبه نماييد كه ملكوت سموات
نژديك است *

چون بعثت عيسى عليه السلام را بر كشدگان خانه اسراييل ميداني
اين است كه در ✽ باب دهم ✽ انجيل متى دوازده كس حواريان
خود را مأمور بدعوت فرمود و چنان دستور العمل داد كه بسوى
كوسفندان كم شده خانه اسراييل برويد و چون بآنها رسيديد
پند بدهيد و بگويد ملكوت آسمانها نژديك است *

✽ در فصل نهم انجيل لوقا است ✽ كه عيسى حواريان را جمع
كرده و ايشانرا قادر و توانا بر جمله شيطانها نمود و بر دفع امراض
مأذون داشت و آنها را براي دعوت و ندا بملكوت الهى و شفا دادن

ناخوشیها فرستاد *

❖ در فصل دهم انجیل لوقا است ❖ که بآنها بگوید ملکوت آسمانها بر شماها نزدیک شده است و نیز ❖ در آیت یازدهم است ❖ ولی به تحقیق بدانید که ملکوت سموات نزدیک بر شماها شده است و مانند این عبارات در همین انجیل حاضر که ترجمه های آنها را بهر زبانی چاپ کرده اند موجود است *

اکنون مقصود از این بشارت یحیی و عیسی و دوازده نفر حواریان یا هفتاد کس که میگویند از جانب مسیح مأمور بدعوت شدند چه بود . هرگاه مقصود آمدن عیسی بود در بشارت یحیی موجه میشود . لکن بشارت خود عیسی و بشارت دادن تلامیذ آنحضرت برای هوشمندان بآشکاری میفهماند که ملکوت کلیه الهیه را بشارت میدادند . یعنی عیسی ظهور امر عظیمی را مرثیه میداد و از آمدن بزرگوار که حامل ومظهر ملکوت کلیه الهیه است جهان را آگاه میساخت . و ملکوت خداوندی وعزت وساطنت آسمانی در زمان عیسی و پس از آن ظاهر نشد مگر بظهور پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام . که بسبب آن بنیان کفرو بت پرستی از روی زمین برانداخته شد . و اساس جهل و نادانی منهدم گردید . توحید حقیقی صانع ازل در جهان ظاهر آمد . مدح و حمد خدای متعال بشایستگی آغاز بانشار در ارکان زمین نهاد . مدارك و مشاعر تغییر یافت . شریعت محکم الاساسی که حاوی بر تمامی احکام وحدود الهیه بود مقرر شد . والحاصل ملکوتی که مسیح وتلامیذ آنجناب جهانیان را مبشر با آن میداشتند بجز از ظهور امر خاتم انبیا چیز دیگر نتواند بود . و هرچه تأویلات دیگر در این بشارت بیاورند از روی بی انصافی باشد . این است که عیسی قبول نکردن آنگونه امان وصایای او را و پنهان کردن ایشان بشارتهای انجینا را دانست و چنانکه در انجیل متی در ❖ فصل ۲۱ ❖ گفته اند بایشان فرمود . بدن جهت است بشما میگویم که ملکوت

الهی از شما برداشته شده بامتی داده خواهد شد که میوه های آن باغ را بثمر بیاورند یعنی میوه آن را یافع ورسیده نمایند *

مسیح علیه السلام برای ملکوت الهیه مثلها آورده و بحواریان فرمود . بجز شماها دیگران سر و حقیقت آنرا نمیفهمند . و در ظاهر سخنی میشوند و گاهی بحبه و زرع و کاشتن و بزرگ شدن آن تشبیه آورد . و گاهی بیابانی تمثیل از آن گفت *

❖ در قرآن در سورة القمح در وصف مؤمنان میفرماید ❖

❖ ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزراع اخرج شطأه ❖
❖ فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليعظ بهم الكفار ❖

حضرت نبوی صاحب الملکوت علیه الصلوة والسلام نیز در اشارت بآن ملکوت میفرماید . منم ریشه آن درخت الهی . و سرور نخستین از دوازده سرور مبشر بایراهم ساقه آن درخت است . و امامان و سروران دیگر شاخهای آن درختند . و تابعان و پیروان ما برکها و ور قهای آن درخت هستند . و علوم مائمه آن شجره الهیه است *

اما معنی لفظ ملکوت که بجز در حضرت ختمی مآبی و شریعت و دین او مصداقی بطور اتم نداشت این است . که ملکوت صیغه فعلوت از ملک است و او و تا بر ملک افزوده شده است و بمعنی عزت و سلطان و مملکت است و ملکوت بالا تراز ملک است . و گفته اند که ملکوت بعد از جبروت است و جبروت بعد از لاهوت است *

پس عزت و سلطان خدای بموجب بشارت مسیح وانکلیون و بشارت حواریان و اصحاب عیسی علیه السلام و باستجاب دعاى ایشان که در نمازها میکردند در زمین ظاهر شد چنانکه در آسمان بودی . لکن چه فائده که معلمان و مأولان راه عیسی را تغییر دادند و اوامر او را مهمل گذاشتند و نکذاشتند چنانکه مقصود الهی بود ملکوت

سموات در روی زمین آنچنان ظاهر گردد *

نمیدانم در روز جزا جواب مسیح را چه خواهند گفت و از این همه ظلمات و کدورات که بسبب مخفی داشتن آنها بشارت عیسی را و بیرون رفتن آنها از طریق حقیقه که عیسی با آنها امر کرد در روی زمین باقی ماند و شایع شد چگونه عذر خواهند آورد . و از عهده و بال گمراه شدن هزاران هزار بندگان خدا در هر قرن و زمانی بجهه قسم توانند برآمد . تمامی اوزار بر عهده عملان هواپرست و ریاست طلب و جاه جوی خدای شناس است که در هر قرن و زمانی همه فتنها از آن گونه رؤسا و متبوعان هواپرست در روی زمین برپا شد . و عوام ضعیفاء که از عقل و ادراک دور بودند بسختی آن آنها فریب یافتند و فردا در محضر الهی عذری پیدا نتوانند کرد و خواهند گفت *

ربنا انا اطعنا سادتنا و کبرائنا فاضلونا السبیل *

الآیه

* معیار هشتم *

از بشارت انکلیون در حق ظهور صاحب الملکوت که بجماع آهنین سلطنت الهیه را در زمین ظاهر داشت آیتی است که در انجیل یوحنا باقی است . و اکنون پس از دستکاری در ترجمه ها نیز اسلامیان را حجت باهره در الزام خصم است . و آیات مزبوره در * فصل چهاردهم یوحنا * است که ذیلاً ثبت میکنیم و تفاسیر آنها را از روی حق و راستی بیان می نمایم *

مسیح علیه السلام در هنگام نزدیکی رفتن خویش از این عالم گفت * اگر مرا دوست میدارید وصیتهای مرا حفظ کنید . و من از پدر درخواست میکنم که بار قلیط را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً در میان شما باشد . روح حق را که جهان نتواند پذیرفت زیرا که او را نتواند درک نمود و نتواند دید . ولی شما آنرا در صورتی

توانید دید که در نزد شما قائم باشد و در میان شما باشد . من شما را بلا عقب نمیگذارم من نیز بشما خواهم آمد بعد از چندی از زمان . دیگر جهان مرا نه بیند لکن شما که بزندگی من زنده باشید مرا می بینید آنکه میدانید که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم . دوست دارنده من کسی است که وصیتهای مرا اخذ کند و حفظ نماید . و کسی که مرا دوست دارد محبوب خدا شود و من نیز او را دوست دارم و خود را بر او آشکار کنم . یهودا امانه اسخر یوطی بوی گفت که از ظاهر کردن خودت بر ما و ظاهر نشدن بر جهان چه میخواهی بگوئی . عیسی جواب داد و بوی گفت که اگر کسی مرا دوست دارد کلمات مرا حفظ کند و پدرم او را دوست بدارد مانیز بسوی او آمده در وی تمکن یابیم . آنانی که مرا دوست ندارند سخنان مرا حفظ نخواهند کرد . و سخنی که میشنوید از من نیست بل از پدری است که مرا مبعوث کرد . من در حالتیکه در میان شما بودم اینها را بشما گفتم اما بار قلیط * یعنی روح القدس * که او را پدر بسمه من خواهد فرستاد همه چیز را او بشما خواهد آموخت . و جمله آنچه را بشما گفته ام بخاطر شما خواهد آورد . و من سلام را بشما و امی گذارم . و سلام خودم را بشما میدهم . اما نه چنان سلامی که جهان میدهند . دلهای شما با اضطراب نیفتد و ترسناک نشوید . شنیدید که من بشما چگونه گفتم من میروم و نیز بسوی شما خواهم آمد . اگر شما مرا دوست میداشتید از اینکه گفتم بسوی پدر میروم شاد گام میشدید بعلم اینکه پدرم از من بزرگ است . اکنون من پیش از آنکه واقع گردد بشما بیان کردم تا آنکه در هنگام واقع شدن ایمان بیاورید . من بعد از این بشما سخن زیادی نخواهم گفت زیرا که سلطان این جهان خواهد آمد . و از آنچه او را هست چیزی در من نیست . و لکن جهان بدانند که من پدر را دوست میدارم و آنگونه که پدر بر من امر کرده بود آنچنان کردم * یعنی امر خدای را در تبلیغ این بشارت بجای آوردم *

✽ در آخر فصل (۱۵) یوحنا است ✽ لکن پارقلیطی که بشما از جانب پدر فرستاده میشود یعنی در زمانی که روح حق از پدر صدور یابد برای من شهادت خواهد داد شما نیز شهادت بدیدزیرا که شما از نخست بامن هستید *

✽ در فصل (۱۶) یوحنا است ✽ لاجرم بجهت اینکه من این سخنان را بشما گفتم قساوت دلهای شما را پر کرد . لکن من بشما راستی میگویم و برای شما نیک است که من بروم بعلت اینکه اگر بروم پارقلیط برای شما نخواهد آمد . ولیک چون من بروم او بر شما فرستاده شود و در زمانی که او بیاید جهان را بجهت معصیت و عدالت و حکم الزام نماید . اما گاه بعلت اینکه بر من ایمان نیاوردند . و اما عدالت بموجب اینکه من بسوی پدر میروم و شما دیگر مرا نخواهید دید . و اما حکم بجهت اینکه سلطان این جهان مدان ✽ و محقر ✽ شده است . سختیهای گفتنی بشما بسیار دارم لکن شما اکنون تحمل آنرا نتوانید داشت ولی هنگام آمدن آن روح حق او شما را بر همه چیز ارشاد کند و شما از آینده ها خبر دهد و او مرا تمجید کند . زیرا که اواز آنکه از آن منست اخذ کرده بشما خواهد آموخت *

✽ نیز در فصل مزبور ✽ بعد از آنکه سخنان مسیح را در خصوص غیاب خود و ظهور خود بعد از چندی از زمان شنیدند به همه افتاده معنی آن سخنان را از همدیگر میپرسیدند مسیح گفت *

حقا و حقیقه بشما میگویم که شما ناله و فریاد میکنید اما جهان مسرور خواهد شد . شما متالم میشوید ولی غم شما بشادی مبدل خواهد گردید . زن در هنگام وضع حمل در دناک شود که ساعت آن رسیده است فقط بمحض تولد مولود چون انسان بجهان آمده است از مسرت درد را فراموش کند . اکنون شما نیز غمناک میشوید اما من نیز شما را خواهم دید و دلهای شما مسرور خواهد شد و آن سرور شما را کسی از شما دور نتواند کرد *

تمام شد آیاتی که از انجیل یوحنا میبایستی آورده شود و بدین تفصیل عبارات

آن را آوردم که رشته سخن مربوط کرد و از هم نکسلد و منکران روح حق نکویند که پس و پیش آیات شاهد بر مطلب دیگر است . و چون این مطلب در میان علمای اسلام و عیسویان محل اعتنا گردیده انجیلیان نیز در تأویل و تفسیر کلمات مزبوره قیل و قالها بمیان آورده اند . لهذا تفسیر آیات مذکوره را بطور استقامت در اینجا خواهم آورد ✽ تاسیه روی شود هر که در او غش باشد ✽

تعصب و لجاج را از خود دور کن و با چشم بینا و گوش شنوا و دل آگاه آماده برفهمیدن انجیل باش . و بدان که هر کس این وصایای آخری مسیحی را حفظ نکرد دشمن مسیح و دشمن خدای مسیح است . اکنون از آغاز آیات انجیل را که نوشته شد یکی یکی بنظر آورده معانی آنها را بفهم *

در سخن اول گفت دوست دارنده من کسی است که وصیتهای مرا حفظ کند که عبارت از بشارتی است که همواره میگفت و در تالی این سخن نیز بطور وضوح میگوید *

من از پدر در خواست میکنم که ✽ پارقلیط ✽ را دیگر بسوی شما فرستد که دائما در میان شما باشد این درخواست همان مسئلتی است که عیسی و تابعان او در نمازها از خدای میکردند که ملکوت تو در زمین چنان باد که در آن آسمانست و آن روح حق که فرمود جهان آنرا قبول نتواند کرد زیرا که او را نتوانند دید مطلق ارواح الهیه مقصود است یعنی ارواحی که هدایت جهان بآنها تواند شد . مانند روح من امر الله و روح القدس و روح الامین جبرائیل و روح علی ملائکه الحجب و روح خدایی که از اثر آن در مریم علیها السلام ظاهر گردید و فرمودند ✽ و فنحننا فیها من روحنا ✽ و روح الله عیسی و روح نخستین مخلوق خدا و همچنین ارواح انبیای عظام . که عیسی بیان هادی و نجات دهنده جهان را میکرد و گفت روح حق را این عالم اجسام برای رفع حوائج هدایت و نجات از خودشان نتواند دید که از او تحصیل حوائج دین و اطوار خدا شناسی را نمایند . و لازم است بنحویکه سنة الله بر آن

جاری بود و هست هدایت کننده بشر از نوع بشر باشد *

❖ وللبسنا علیهم ما یلبسون ❖

بعد از آن گفت اورا می بینید بعلم اینکه در نزد شما و در میان شما باشد . اما اگر آن روح حق در نزد شما و در عالم جسم و جسد در میان شما باشد چگونه اورا توانید دید پس باید از نسخ بشر پار قلیط بسوی شما بیاید . و من شما را بلا عقب نمی گذارم یعنی پار قلیط از عقب من می آید من نیز بشما خواهم آمد . یعنی اگر چه آنکه میاید غیر از من است لکن چون در یک مقامی از مقامات من و او یکی هستیم مانند این است که من خود نیز آمده ام که اتحاد اشراقی و فعلی و وصفی با او داریم *

❖ متحد جانهای شیران خداست ❖

در اینجا سخنان باریک و لطیف دارم لکن وقت آن نیست . متن انجیل تنها را بفهمیم ❖ ولاتوثوا السفهاء اموالکم ❖ دیگر جهان مرانه بیند لکن شما که بحیات من زنده باشید مرا می بینید و انگاه میفهمید معنی اتحاد مرا باینکه مرا مبشر خود فرستاده بود و اتحاد مرا با شما که حیوة معنویة که مظهریت اسماء و اطوار خدایی است و بسبب من در شما ظاهر گردیده است شما را بعالم اتحاد با من تواند رسانید . زیرا که حفظ کنندگان و صیای من از من گرفته اند و با من گرفته اند و در من گرفته اند و در راه من شده اند . و مانند آینه ها که زید مقابل را نمایند بشارت مرا نموده و بهدایت و حیوة من هدایت یافته بحیوة دائمیه رسیده اند *

یهودا که غیر اسخر یوطی است از این سخنان مسیح چنان فهمید که آنجناب این سخنان را بموجب مدلولات ظاهریه گفتند . که دیگران مرا نمی بینند لکن شما همی بینید این است که مسیح چنان معنی کرد که دوست من دوست شخصاتی من نیست که این قالب جسدی مرا میخواهد به بیند . و آنرا نتوانید دید . زیرا که آن جسد نیز روحانی خواهد شد . بلکه دوست دارنده من کسی است که کلمات مرا یعنی بشارتهایی را که من داده ام حفظ کند و من در روی ممکن شوم . و سخنانی را که بشما میگویم از من نیست بل از خدایی است که مرا مبعوث کرد و من در میان شما بودم مأموراً

آنسخنان را بشما کفتم . لکن ❖ فار قلیط ❖ که اورا خدا بهمان نامی که من نامیدم و سمات و علامات که بیان کردم خواهد فرستاد . همه چیز را از علوم اولین و آخرین و علوم کائنات و مکونات و علوم ملکوت و ملک و ناسوت و علوم جبروت و لاهوت و علومی که تا کنون بیان آن از هیچ کدام از انبیاء و مرسلین نشده است جمله آن چیزها را فار قلیط بشما خواهد آموخت . زیرا که مدینه علمی بجز پار قلیط موعود نیست *

❖ فان من جودك الدنيا و ضررتها ❖ و من علومك علم اللوح و القلم ❖ آن پار قلیط بخاطر شما خواهد آورد آنچه را که من بشما گفته ام زیرا که او عالم است بر آنچه من بشما گفته ام و دانوا گاهست از آنچه جمله انبیاء بر امتان خودشان گفته اند . و شاهد است بر خلقت آسمان و زمین زیرا که او نخستین موجود در عالم امکان است و تمامی عوالم بوساطت او آفریده شده اند . و در روز محشر که انبیا و رسل شهادت در حق امتهای خویش دهند آن مالک ملک و ملکوت شهادت بر جمله انبیا و تبلیغ و ادای رسالت ایشان و جمله معاملات انبیا با امتان خودشان بیاورد *

❖ فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد و جئناك على هؤلاء شهيدا ❖

مسیح پس از ادای تبلیغ بشارت خود در خصوص پار قلیط گفت . سلام بر خدمت آنحضرت را بشما و اگذار میکنم که بد آید بتوسط اوصیا و اوصیای اوصیای من سلام مرا بر آنحضرت برسانید . چنانکه در این خصوص از راهبان و مقدسان عیسویان روایات بسیار نقل شده است و در کتب اسلام و تواریح و سیر مسطور است . که خدمت آنحضرت رسیده و ایمان آوردند و سلام مسیح علیه السلام را بر آنحضرت تبلیغ کردند . و یکی از جمله اوصیای اوصیا سلمان فارسی بود که از اصحاب بکار آن پار قلیط موعود گردید *

و سلامی که من بشما برای تبلیغ با آنحضرت در نزد شما و دیعت نهادم و شما را بسلامت از عیبها و معاصی و تغیرات خواندم نه از آن سلامها است که اهل

جهان بیکدیگر دهند بعلت اینکه آن پار قلیط و من با هم عالمی دیگر داریم که خارج از این جهان ظلمانی است و من تا ظهور امر ^{*} سرور دوازدهم ^{*} از اولادا و حامل یکر کن اعظم از شریعت او هستم و هر چه فیض و امداد در عالم آفرینش و ایجاد پیدا کرد از او بمن رسیده و از من بنقبای و نبیا و بسایر خلق از آنجا میرسد و هنگامیکه آن قائم از اولاد طاهرین او ظاهر آید من از آسمان بسوی شما آیم و وزارت و رتق و فتق امور جهان و جهانیان با امر او بامن باشد ^{*}

دلهای شما مضطرب و ترسناک نشود من باز بسوی شما خواهم آمد. اگر شما مرا دوست میداشتید از رفتن من خرسند میشدید بعلت اینکه خدای من یا آن پار قلیط که مرا پدر حقیقی است از من بزرگتر است. و رفتن من مقدمه آمدن او است اگر من نروم او نخواهد آمد. زیرا که از جانب خود در عالم اجسام مرا حاکم و هادی کرد. و من از او هستم و خود او هستم او در من است و من در او هستم. و بیا بودن من در عالم جسمانی جهان را دو پیغمبر صاحب دعوت مستقله نتواند بود و من اگر زمان او را دریابم بعنوان نبوت دعوت نتوانم کرد زیرا که او خاتم پیغمبران است و غیر از او بعد از او پیغمبری نخواهد بود ^{*}

این بشارتها را بشما ادم و قبل الوقوع بشما کفتم بجهة اینکه در هنگام واقع شدن ایمان بیاورید. و من بعد از این باشما گفتگوی زیادی نمیکنم و زیاده بر آنچه کفتم نمیگویم. زیرا که ^{*} سلطان این جهان ^{*} و صاحب ملکوت زمین و آسمان و رب العزة و السلطان خواهد آمد. و از آنچه او را در مقام تفرد و اصالت هست از جهة ذات چیزی در من نیست ^{*} که چه من مظهری هستم از مظاهر کلیه او و ظهورات او تمام بامن هست. ولی مظهر را در مقام ذات ظاهر جای نیست و آینه را از ذات زید نصیبی نی. و بجهة ظهور امر او و اشکاری جلالت شان متبارک اولاد زم نبود که سخن زیاد در حق او بگویم. زیرا که او محتاج بتعریف من نیست و چراغ را نرسد که روشنائی آفتاب را نمایندگی کند. لکن برای این

کنم که بدانید وظیفه خود را در حق آن پدر ادا کردم و محبت او را ورزیدم و شرط محبت را که امثال بر امر او است بجای آوردم ^{*} پار قلیطی که از جانب آن پدر است و رب النوع انبیا است و حقایق انبیا از قطرات نور پاک او است و تجسم او در این جهان ظهور کلی او است. و همچنین که فاتح است خاتم و مهیمن بر کل است. در زمانی که ظاهر شود و روح الا مین جبرائیل از آن مقام اعلی صادر و بآن جسم پاک و حی الهی را بیاورد بر من شهادت دهد. و مرا قبول کند و بپذیرد. زیرا که من آینه جمال و جلال او بودم و او را برستی و درستی نمودم. شما نیز بایمان آوردن بر آن نور پاک و شهادت دادن من بر آن اریکه پیرای عالم لولا شهادت بدهید. و بدانید که من شهادت خود را در حق او ادا کردم زیرا که از روز نخست شما بامن بودید و همه بشارتها و شهادتهای مرا درباره او شنیدید ^{*}

مأثر از رفتن من از میان شما نشوید که رفتن من برای شما سودمند است. و اگر من نروم او یعنی پار قلیط بسوی شما با بشریت مخصوصه خود نیاید بایم من بروم و زمانی چند شد نیها بشود. و خباثت و ملعنت معلمان در و غکوی بعد از من آشکار شود و در امتحانات و فتنها بیفتند و جهالت و ظلمت جهان را احاطه کند. تا آنکه آن پار قلیط بسوی شما فرستاده گردد و چون بیاید جهان را الزام و تو بیخ و غلبه کند. و الزام او بجهة نگاه و مخالفت شما یعنی مدعیان عیسی پرستی است که از امر من و بشارت من تخلف خواهند کرد. و کاهکار خواهید بود و نیز الزام بعدالت و استقامت کند زیرا که من بسوی پدر میروم و شما مرا نخواهید دید. و مع ذلك برخلاف رضا و امر من تخلف از اطاعت پار قلیط کنید و میگویید ما مسیح را می شناسیم و بس. حال آنکه حکم دعوت من باطل شد و من از اینجهان رفتم و کسی مرا نتواند دید مگر بحفظ وصیت من و انتظار و قبول آنکسی که بر او شهادت دادم. و شما او را و خلیفه های او و سرورهای موعود از نسل او را و حواریان او را خواهید دید و بدین جهات که ظاهرا دعوی ایمان بر من نمایند

وفي الحقيقة انكار مرا کرده ايد ووصايای مرا متروک داشته ايد .
بعدالت وحکم شما را الزام و مغلوب سازد و بر شما تو بختها و عارها
بگذارد *

سخنهای بسیار دارم که بشما گفتنی است لکن آرا حامل نتوانید شد .
و اگر بگویم یا تحمل نمیشوید و یا آنکه حل و نقل آن با آن زمان سعادت
واهل آن زمان برای شما مقدور نکرد . زیرا که جهل و نادانی جهان را
فرا گیرد و اوصیای من مخفی و پنهان شوند و مقهور و مظلوم و مقتول
کردند . معلمان و مأولان جهان را کراه کنند و آن سخنان
من از میان برداشته شود *

باوجود آمدن بار قلیط و آمدن روح القدس و روح الامین از جانب
خدای بسوی او لازم نیست که با بحال آن سخنان را بشما بیان کنم زیرا
که او بهترین بیان کند کان است و او شما را بر همه چیزی ارشاد کند
و از آیند ها و غیوب تمامی اشیا شما را آگاه سازد *

مرا تمجید کند و طوری بیان حال مرا کند که باعث عزت و مجد
من گردد . نه مانند شما که برخلاف رضا و امر من رفتار کنید
و باو هام باطله در حق من سخن گوید که باعث تذلیل من شوید .
شراب را که خدا نهی از آن کرده است خون من مینامید .
نانی را که هر حیوانی و هر کافری آنرا میخورد کوشش
من میخوانید . و مانند این عقائد باطله در حق من میگویند .
و خدای واحد را که من برای اثبات احدیت و صمدیت او مبعوث شده ام
مانند مشرکان ثالث ثلثه و صاحب اولادش دانسته . تذلیل
احدیت الهی را می کنید . و مرا خوار و ذلیل میسازید . ولی
تمجید شایسته مرا آن بار قلیط ظاهر کند . و هر چه در حق من گوید
از روی حق و صدق باشد زیرا که از آنکه من از او اخذ کرده
و بشما کفتم او نیز از آنجا گوید . که مبدء کلی ما بجز از یکی نیست
و هر دو از جانب خدا کویم *

تلامذ عیسی که از سخنان او در خصوص آمدن خودش بطور

تعمیه و الغار گفت به همه افتادند و معانی آن کلمات را از هم دیگر
پرسیدن گرفتند مسیح گفت *

شما غمناک میشوید اما جهان بسبب آمدن بار قلیط شادمان خواهد
گشت . و غمهای شما مبدل به بهجت و شادگامی گردد . این
جهان را انبیاء تربیت کردند و جنین الهی که میبایست متولد شود
در چهار شریعت بتوسط آدم و نوح و ابراهیم و موسی بدرجه
عظامت یعنی استخوانی رسید و در زمان من هنگام اکتسای لحم و ولوج
روح شد . و آن مولود جان گرفت و بدین موجب من روح الله شدم
و زمانم از آن چهار برتری جست . تا آنکه در زمان بار قلیط و عود
مولود بوجود آید و انسان حقیقی تولد یابد . و شریعت او بعلت
تغیر نیافتن موضوع حکم ابدی و دائمی شود . پس بسبب تولد آن مولود
همه غمها یکسو گردد . و جمله تعب و مشقتها که انبیاء و اولیا
در تربیت آن مولود اعظم کشیدند فراموش آید . شما نیز غمناک
نشوید چنان نیست که من بکلی از میان رفته باشم بلکه همراه
بار قلیط خواهم بود و شما را خواهم دید و شما مرا نخواهید دید .
دلهای شما بسبب آن مولود پاک مسرور گردد . و آن سرور را کسی
از شما دور نتواند کرد که اراده الهیه بر تولد آن مولود تعلق
گرفت . باید بجهان بیاید و بزرگ شود و بمرتبه کمال عقل بسبب
تربیتهای ظاهر و باطن با سبب نزدیک و دور جهان را کامل کند .
و شایسته این نماید که عقل عالم اکبر یعنی * سرور ثانی عشر *
همراه مسیح که وزیر او است و نیز جان جهان است در این عالم
هویدا گردد . و جمله بشارات کتب مقدسه که بطور صحیح
و راستی نوشته شده است تمامیت پدید کند *

این است مجملی از آیات را تفسیر کردیم . و با همه اجمال سخنان باریک
و لطیف از نمونه آن کلمات آورده شد . که مسیح برای اصحاب
خویش بملاحظات چند بیان فرمود . و وعده بیان آنها را
ببار قلیط داد . و رشتی از رشتات قطرات دریای علوم و اسرار

که از آن مدینه علم الهی بواسطه ربانیان وجانشینان سروران
دین پاک با مثال این عبد ناچیز قلیل البضاعه رسیده . این بنده نیز
بجهت نداشتن مجال و نیافتن اقبال از جانب دل پر ملال کمی از بسیار
برای یادآوری برادران روحانی در این نامه آوردم . واکنوز
همینقدر برای ارباب درایت کافی تواند بود *

❖ فارقلیتا ❖

املائی فارقلیتا بفاوایه فارسی در اول وطن و تا در آخر جایز است
واملائی مخصوصی ندارد که معرب شده و در عربی فارقلیط است
و در فارسی پارقلیط و پارقلیت میشود *
لفظ فارقلیط معرب از لفظ یونانی است که بمعنی ❖ اجد و محمد و محمود
و ستوده و مصطفی ❖ و یک ملاحظه بمعنی تسلی دهنده و امداد کننده
و وکیل است *

لفظی که از عبارت عیسی علی نبینا وعلیه السلام در این مورد صادر شد
بلغت عبرانی است . و عیسی بجز از عبرانی سخن بلغت دیگر نکفت
که لسان خود و قوم خود بود . و بعد از عیسی که اختلاف
در شعون الصفا کردند . و اختلافات در میان فرقه های عیسویه
پیداشد . و هرج و مرج در دین خدای ظاهر گردید . و اصل
انجیل که بلفظ عیسی بیان شده بود بکلی از میان رفت . چهار کس
که متی و لوقا و مرقس و یوحنا باشند در ضمن تاریخ بعثت و رفتار
عیسی تا روز رفتن از میان آنها کلماتی از عیسی نقل کردند . که بعضی
از آن کلمات از بشریت عیسی بود یعنی نسبت باقتضای عالم جسمانی
داشت . و برخی از جنبه الوهیت که بواسطه روح بر آنجناب روح الهی
میرسید . و حقیقت انجیل همان قسم ثانی بود و آن چهار تاریخ بعلاوه
نامه ها و رساله ها و غیر آنها که بحواریان و معلمان دیگر منسوب گردیده است
عمرو زمان در میان ملت عیسویه بانجیل معروف گردید و از راه

مجاز مجموع آنها را انجیل نامیدند و علامت مجاز صحت سلب است
بقاعده اصولیه *

چون یوحنا آنچه در حق بشارت اجدی صلوات الله علیه از مسیح
شنیده بود در انجیل خود درج کرد و پنهان نمود . و آن انجیل
بدست جاهلان عیسویان صاحبان هوا و شهوات که نام خود شان را معلم
گذاشته بودند و بدست یهودان که ظاهرا ایمان بعیسی علیه السلام
آورده بودند افتاد . و بسبب میولات نفسانی و اسباب و علتها
که بعضی از آنها را در این نامه شنیدی بنای هر گونه تغییر و تحریف را
گذاشتند . همچنانکه امر و نمونه آن تحریفات را از پروتستانها
برای العین مشاهده میکنی که باوجود طبع و نشر کتب عهدین
که بهر زبانی مکرر ترجمه کرده و طبع می نمایند دو ترجمه پیدا نتوانی کرد
که باهم مطابق باشند . پس در آن زمان که مردم نادان
بودند و نسخه های کتب کمیاب بود و کار در دست یکانگان افتاده
بود به بین چه چیز نمی توانستند بکنند . و الحاصل دامن این سخن را
برچینیم که از مطلب باز نمانیم *

لفظ یونانی پارقلیط ❖ پیرکلوطوس است ❖ و بمعنی ❖ اجد و محمد
و محمود و مصطفی ❖ می آید و تحریف کنندگان آنرا در نوشتن ❖ پارا
کلیطوس ❖ کردند یعنی تسلی دهنده و معین و مدد و وکیل و بنابر هر دو
معنی مطلب مبرهن است *

❖ ازاله وهم ❖

مخاطبات مسیح در آیات مذکوره همه بلفظ شما است که اصحاب آنجناب
باشند . دور نیست بعضی از ناقصان توهم کنند که آن اشخاص
تا زمان حضرت ختمی مآب زنده نبودند که این بشارتها و وصایای
عیسی با آنحضرت راست بیاید . چنانکه همین توهم را میزان الحق
در صفحه ❖ ۱۸۷ ❖ بیان کرد *

کسی که ادنا شعور و آگاهی داشته باشد و از سبک وحی و الهامات و کلمات مقدسه اطلاع یابد خواهد دانست . که خصوصیت مورد سخن مانع از عمومیت خطاب نتواند شد . و در کتب حاضره سماویه از اینگونه تعبیرات لایعد و لایحصی وارد است . و در خود همین آیات مسیح میگوید من بسوی شما خواهم آمد حال آنکه در آخر الزمان خواهد آمد *

اگر از اشتباهکاریهای صاحب کتاب که در میزان الحق آورد بخوایم در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . و پس از آشکار بودن حقیقت کار ثمری از ذکر آن تفصیلات برای ماندهست و هو شتمندان جمله آنها را باد نانا مل دانند *

در صفحه ❖ ۹۸ ❖ گلبش آیتی از زبور بیست و دوم در حق مسیح ذکر کرد . که هر که زبور را به بند خواهد دانست که ظاهرا هیچ ربطی بمسیح ندارد . سخنانی است که داود در مناجات خود گوید و معانی جداگانه دارد و آیات را محرفا از زبور چنین آورد *

تمامی پیشدگانم مرا استهزا میکنند عبوسی بابها کرده سررامی جنبانند که بخداوند توکل نمود تا که او راهایی دهد . چونکه از او محفوظ است . سکان مرا احاطه نمودند . و جاعت اشرا در دور مرا گرفتند دستها و پاها را سوراخ کردند . اثواب مرا در میان خود قسمت نمودند . و بجهت لباسم قرعه انداختند . و از این قبیل در ذیل کلمات از زبور آورده و بعیسی توجیه میکند و حال آنکه عیسی در آن زمان نبود و زبور از زبان داود است مگر آنکه بمناسبت پدری و پسری که میان داود و عیسی بود سخنان داود را از قول عیسی شمارند . یعنی آنچه بر سر میشود بعینه پدر شده است زیرا که اولاد اجزای آبا هستند چنانکه از آیات قرآنی نیز استنباط میشود که در ذم کسانی که گفتند ملائکه دختران خدا هستند فرمود *

❖ وجعلوا له من عباده جزءا ان الاثنان لكفور مبین ❖

از این جهت است که حضرت خاتم انبیا فرمودند . هیچ پیغمبری را اذیت و جفا آنچنان نکرند که بمن کردند . که يك اشارت بزرگ از این کلام برواقعه کر بلا و شهادت سبط شهید او بود . و بدین جهت آنچه زبور از قول داود در حق مظلومیت خود گفت تعبیر از مظلومیت عیسی تواند بود *

از این جهت است که در مخاطبات قرآنی چون یهود ان بحضرت پیغمبر عرض کردند که ما ایمان آورده ایم با آنچه بر ما نازل گردیده است و حال آنکه انجیل را انکار کردند و آیت کریمه نازل شد و فرمودند *

❖ قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين ❖

ای یهودان اگر شما ایمان آورندگان حقیقی بودید پس چرا پیغمبران خدا را بقتل رسانیدید . با آنکه یهودان آن زمان پیغمبری را نیکشته بودند . و بنسب کفته میزان الحق میبایست اعتراض بحضرت پیغمبری کنند و دعواچی شوند . که نسبت بجایی بر ما دادی و ما را قاتلان انبیاء الله خواندی . ولی چون از موارد سخن بیشتر از مؤلف آکا، بودند مجال اعتراض را نداشتند . پس اولاد بخطابات پدران و پدران بخطابات اولاد مخاطب میشوند . و این پدری و پسری مدخلیتی بعالم ظاهر تنها ندارد زیرا که ابوت و بنوت معنویه اقوی و محکمتر است *

پس در مخاطبات عیسی مطلق ایمان آورندگان با تنجیب مقصود است . کسانی که زمان ظهور یار قلیط را دریا بندویا آنکه به بشارت و نام مبارك او ایمان بیاورند *

ظهور اشتباه و وقوع شك در مدلول لفظ شما در آیات مذکوره یوحنا مر خردمندان را روان خواهد بود . معلوم است مؤلف اسلامیان را بسیار نادان شناخت لکن در غلط بزرگ افتاد *

❖ بیان حقانی ❖

از متن بشارات یوحنا که از کلام کلمه الله عیسی در انجیل خود آورد و بتامها عبارات و تفاسیر آنها را شنیدی واضح و آشکار است .
که مقصود از آن بشارات آمدن شخصی است که در میان مردم قائم باشد و هر چیزی را با آنها بساموزد . زیرا که روح را جسمانیان نتوانند دید و از او نتوانند تعلم جست . که معلم و هادی هر قومی را از جنس و نسب آن قوم باید باشد . هرگاه اهل زمین ملائکه میبودند پیغمبری از ملائکه برای ایشان فرستاده میشد و چون بشر هستند هدایت کننده ایشان نیز میبایست بشر باشد *

✽ قل لو كان في الارض ملائكة يمشون مطمئين ✽
✽ لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ✽

پس بسخن تأویل کنندگان نادان اعتماد نباید جست که خواسته اند آیات مزبوره را بظهور روح القدس که میگویند در روز عید الخمسين بر حواریان ظاهر شد تأویل کنند . چنانکه در باب دوم از اعمال حواریان نوشته اند که این سخن بر فرض تسلیم تنافی و تناقض بابشارت از پار قلیط ندارد *

عجب است که صاحب کتاب در صفحه ۱۸۶ ✽ میگوید که در هیچ جایی محمد بلفظ روح القدس نامیده و مخاطب نشده است . و نمیدانم مقصودش از هیچ جا چه چیز است هرگاه در اصطلاح و کتب و مؤلفات خودشان می گوید . راست است همچنان تعبیر و تسمیه نباید در آنها باشد . و اگر کتب الهیه را بگوید همین آیات یوحنا حاضر است که آنجناب را بروح القدس نامیدند آنکه روح القدس مسدود جله انبیاء بود ولی بوجوه و رؤس و بکلیت ظاهر نشد مگر در حضرت خاتم رسل و صاحب ملکوت الهیه . و اگر مقصودش کتب اسلامیان است که میگوید همچنان سخنی در حق پیغمبر خودشان نگفته اند از راه بی اطلاعی از کتب و عقائد اسلامیه میگوید . راست است اسلامیان به تثلیث معتقد نتوانند شد لکن روح القدس خلق از روحانیان از یمین عرش رجن و مقامی از مقامات حقیقت محمد به است و از سخنان

سروران دین است که میفرمایند *

✽ روح القدس فی جنان الصاقورة ✽
✽ اول من ذاق من حدا يقنا الباكورة ✽
✽ فائدة ✽

در کتب آسمانی و تعبیرات بزرگان دین بعضی عبارات هست که معنی اتحاد دو چیز را بیان میفرمایند لکن همچنانکه آن دو چیز را جهت اتحاد هست جهت تعدد و افتراق نیز میباشد و کره دو چیز نمیشدند . و بدینوجب ناقضان و بی ادراکان خاصه بعضی از عیسویان در امر تثلیث و اتحاد روح القدس بامسیح یا اتحاد آنها با ذات واحد ازل تعالی بخطا و غلط افتادند و از جهة فرق و تمیز آن دو چیز که متحدان گفته میشود بی ادراک ماندند *

پس بدانکه دو چیز را که بیکدیگر حل کنند فرضا گویند زید آهن است یا عمرو آتش است از جهة جامعه آنها اتحاد ثابت گردیده اینک در حقیقت انسان آهن یا آتش شده باشد *

این اتحاد نسبتی را بر هشت گونه تقسیم فرموده اند ✽ جنسی و نوعی و صنفی و شخصی و اشراقی و فعلی و وصفی ✽ و هر کدام از این اقسام را تفصیلی از بیان لازم است که این نامه را جای آن نیست و برای نمونه مثالی از بعضی اقسام اتحادات برای تو بیاورم ✽ حل اشراقی ✽ مانند اتحاد صورت ظ هر زید در آینه بازید است که صورت را زید خطاب کنیم ✽ حل فعلی ✽ مانند اتحاد وکیل باموکل و یکی بودن صدر اعظم با سلطان است اگر گوئیم صدر اعظم پادشاه است اتحاد ذاتی را مقصود نکنیم بلکه افعال و تدبیر و رأی و صوابدید او بلافرق افعال و رأی و تدبیر سلطانی است . و اینگونه اتحاد در تعبیرات شایع و ذایع است این است که خدا دوستی انبیا و اولیا را دوستی خود نامید مودت ایشان را مودت خود ساخت . رضای ایشان را رضای خویش گفت اسف ایشان را اسف خویش خواند دشمنی با ایشان را دشمنی خویش داشت . و همچنین جله اعمال

وافعال که بخدا منسوب میشود در انبیا و مقربان الهی گفته میشود *

نمیدانم اهل کتاب در همین بقیه کتب آسمانی معانی اینگونه اتحادات را فهمیده و دانسته اند که اتحاد فعلی کدام است و اتحاد ذاتی که مستلزم شرك و الحاد است کدام . ومع ذلك در امر تثلیث و مانند آن عقائد باطله ظاهر کرده اند یا آنکه این معانی را تفهیده از ظاهر الفاظ کتابها بغلط افتاده اند *

اما ✽ حل و صفی ✽ پس چنان است که دو کس مثلاً در صفی متفق باشند ولی ذاتاً مغایر باشند که آن دو کس را در آن وصف متحد گویند و یکدیگر حل شوند . پس اگر عیسی گوید من موسی و ابراهیم هستم صحیح گفته است و اگر موسی گوید من نوح و آدم هستم راست گفته است که در پیغمبری و تأسیس شریعت و غیر آن متحدند . الحاصل سخن در اتحاد روح القدس با حضرت خاتم الانبیا علیه السلام بود که بدین مقدمات بوجه چند طریق اتحاد آنجناب با روح القدس و با عیسی و جله انبیا واضح و آشکار است . و آن حقیقت مقدسه در عالم اجسام با طوار تعینات ظاهر گردیده و مقام تفرد و کلیت او نیز منزله از تنزل بدرجات نازله جسمانیان است . و مقام روح القدس را در اواخر این کتاب بخواست خدای خواهی شنید *

✽ ازالة شبهة ✽

در خاتمه آیات مزبوره یوحنا که مسیح گفت ✽ من دیگر باشما گفتگو بسیار نکنم زیرا که سلطان این جهان می آید ✽ و معانی آنها را من البدوالی الختم با جمال برای تو گفتیم و دانستی که اهل کتاب از کتب و تفاسیر کتب خود شان بی خبرند . و میزان الحق بعبادت مستمره خود خواست تأویل دیگری کند و آیات واضحه الدلالات انجیل را بتأویلات بعیده نالایق مأول بدارد . این است که در عبارت سلطان اینجهان می آید در صفحه ۱۸۹ ✽ تهیدات در سخن کرده و خواسته است که رئیس شرور یعنی شیطان را سلطان جهان نماید

بعلت اینکه دید که از تحریف و تأویل در فار قلیط مقصود تمام نشد و این عبارت صریح است در آمدن کسی که عیسی امر او را عظیم بشمارد . و چنانکه گفت یار قلیط شمارا ب همه چیزی ارشاد و تعلیم و راهنمایی میکند میگوید من دیگر باشما سخن زیاد نمیگویم بعلت اینکه مالک و صاحب ملکوت زمین که صاحب عزت و سلطان است می آید . لهذا چاره کار خود را چنان دید که این عبارت واضح در بشارت پیغمبر را بابلیس رئیس جهان تبلیس تأویل کند . باینکه در انجیل نوشته اند که شیطان بسبب آمدن عیسی مقید شد . و در همین کتاب از کتب آسمانی گوید که عیسی سرمار یعنی شیطان را خواهد کوبید . و باینکه در جاهای بسیار نزدیکی ملکوت آسمان را بشارت داده اند . و باینکه شیطان هم در جهان بود و خواهد آمد را بشیطان موجود بوجهی معنی نمیتوان کرد . و الحاصل هیچ صاحب شعور با انصافی عبارت مذکوره را ✽ که سلطان جهان می آید باشد ✽ به آمدن شیطان که هیچ بمطلب مناسبتی ندارد خصوصاً بقراین کلمات سابقه و قرینه مقام هرگز تأویل نتواند کرد . مگر برادر پسر شیطان باشد و نخواهد تبلیس و اشتباهکاری کند یا آنکه خیلی نادان باشد . دلالت آیات یوحنا بر بشارت حضرت خاتم الانبیا چنانکه شنیدی بر هوشمندان مستقیم الا دراک بغایت واضح و آشکار است . و بکمر تدبری بطلان سخنان یهوده صاحبان تأویل و تضلیل روشن و هویدا است . و این معیار را در اینجا ختم کنیم ✽ والسلام علی من ینصف ربه ✽

✽ معیارنهم ✽

از انجیل یوحنا شاهی دیگر برای منتظر بودن بنی اسرائیل بر ظهور پیغمبر موعود پیاوریم ✽ که چه در انجیلهای دیگر نیز همین مطلب موجود است . ولی ترجمه آنها را آشکار تحریف کرده اند

چنانکه بزودی آن تحریفات را خواهی دانست *

در فصل اول یوحنا است * ۱۹ * هنگامیکه یهودان فریسیان و لاویان را نزد یحیی فرستادند که از او سؤال کنند که تو کیستی شهادت او چنان شد * ۲۰ * او اقرار کرد و انکار نیاورد و گفت من مسیح نیستم * ۲۱ * ایشان از او پرسیدند که پس اکنون تو کیستی تو ایلیا هستی گفت فی تو آن پیغمبر هستی گفت فی * ۲۲ * آنکه بوی گفتند پس تو کیستی که بر فرستند کان خویش جواب پریم در حق خویش چه میگوئی * ۲۵ * و ایشان از او سؤال کردند که اکنون اگر تو مسیح یا خود ایلیا یا خود آن پیغمبر نیستی چگونه تعمیم میکنی * ۲۶ * یحیی بایشان جواب داد و گفت من بآب تعمیم میکنم اما در میان شما کسی قائم خواهد شد که شما او را نخواهید شناخت * ۲۷ * آنکسی که بعد از من خواهد آمد آن است که پیش از من شده است من لایق نیستم که بند پا پوش او را باز کنم *

* در فصل هفتم انجیل یوحنا است * بسیاری از جماعت که آن سخن را شنیدند گفتند که تحقیقاً این همان پیغمبر است * دیگران گفتند این مسیح است اما آن جماعت گفتند آیا مسیح از جلیل می آید مگر توریة نکفت که مسیح از نسل داود و از قصبه بیت اللحم مسکن داود خواهد آمد * آنکه در میان جماعت در خصوص او اختلاف پیدا شد * از مطالعه فقرات مزبوره آشکار میشود که بنی اسرائیل از روی اخبار کتب و انبیای سلف منتظر پیغمبری بودند که غیر از مسیح بود و آن پیغمبر چنان عظیم و معروف بود که در اینگونه مقامات محتاج بذکر نام مبارک آن بعلت اشتهار و بجهة تعظیم نبوده بحرف اشارت از او تعبیر میکردند * و میگفتند ای یحیی حال که تو مسیح و ایلیا و آن پیغمبر نیستی چرا تعمیم میکنی * و * در فصل هفتم نیز پس از آنکه حاضران در انجمن عیسی سخن او را در امر دعوت شنیدند اختلاف کردند در اینکه آیا آنجناب مسیح است و یا خود همان

پیغمبر موعود است * و یحیی در فصل اول تجسید آن پیغمبر عظیم الشان را چنان کرد که او پیش از من موجود شده یعنی اول است و آخر خواهد آمد و من شایسته بندگی او و باز کردن بند پا پوش او نیستم * و این سخن را در حق عیسی نکفت زیرا که عیسی در آنوقت حاضر بود و یحیی او را غسل تعمیم داده بود و لیاقت باز کردن بند پا پوش او را داشت * سهل است که خود مسیح در حق او چنانکه در فصل هفتم انجیل لوقا است چنان شهادت داد که من بشما میگویم که در میان زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمیم کننده پیغمبری نیست اما نسبت بملکوت الهی * یعنی صاحب ملکوت جهان * آنکه کوچکتر است از او بزرگتر است * و نیز یحیی گفت خواهد آمد و بعد از من است پس تاویل دیگر در اینجا غلط خواهد بود و این مطلب را در جای دیگر محقق خواهی یافت *

* در فصل (۲۴) انجیل متی است *

این انجیل ملکوت بر تمامی جهان و جمله امتان برای اینکه شهادت را باشد باید بشارت داده شود و آن زمان آخر خواهد آمد * اگر از نسخه های قدیمه انجیل در میان میشد تحریف ترجمه هارا برای انجیلیان بیان میکردم و معلوم میشد که در عبارت آخری یعنی آن زمان آخر خواهد آمد چه کرده اند *

در فصل نهم لوقا عبارتی است که بقرینه انجیل یوحنا ترجمه را تغییر داده اند *

آیت * ۱۹ * ایشان نیز جواب داده گفتند بعضی تعمیم کننده یحیی و جمعی ایلیا و دیگران گفتند از پیغمبران قدیم یکی قیام کرده است یعنی زنده شده است *

* حکایت *

در سنه (۱۲۸۱) یعنی شش سال پیش از این در حدود ایران از جانب

دولت مأموریتی داشتم درقریه دیکاله ازدهات ارومی مهمان قسبی
از نصاری شدم وجعی از کشیشان و معلمان از فرقه های عیسویان
که در آنجا هستند در آن انجمن حاضر بودند . سخن از بشارت
انجیل در حق پیغمبر موعود بعد از عیسی را بمیان آوردند و نخست
انجیل فارسی را خواستم و باب اول و هفتم آنرا باز کرده از آنها جواب
طلبیدم تا کار بحاضر کردن نسخه های چند از انجیل کشید .
از علمای مسیحیه در آن بزم از قاتولیک و ارمنی و کالدانی و نسطوری
و پروتستان بودند . و از جمله انجیلیها که آوردیم انجیلی بود
که در پوست آهو بقلم سریانی نوشته شده بود ولی بعضی از جاهای
آن انجیل سقط شده و در ثانی باز در پوست نوشته شده و تمام کرده
بودند که تاریخ آخر انجیل مزبور که از او راق تازه او بود نهصد
سال تقریباً پیش از آن تاریخ بود و عبارت یوحنا را که پیدا کردیم
معلوم شد که نویسنده آن بنکته سخن برخورداده ادات عهد را
✽ که در لفظ آن پیغمبر هستی بود ✽ حذف کرده و نوشته است
✽ انویه وت ✽ یعنی پیغمبر نیستی ✽
در آن بزم یوسف نام را که از معلمان پروتستانی بود و حسن ظنی بر ادراک
او داشتم حکم و منصف قرار دادیم با آخره اذعان آورد که يك را بجه
از آنچه شما میگوید یعنی منتظر بودن بنی اسرائیل بر پیغمبر معهودی
مفهوم میشود لکن من باید در این مطلب بدو قنور برکنس امر یکایی
که در آنصفحات رئیس پروتستانها بود مراجعت کرده و بشما جواب
بدهم . که قتم سالها بتومهلث دادم که جواب این سخن را تو و همه
حاضران از روی انصاف برای من بیاورید و پس از آن تاریخ
بارها با اهل آن مجلس ملاقات کردم و جوابی در این باب از ایشان
نتوانستم پیدا کنم *

✽ معیار دهم ✽

میزان الحق پروتستانی بشارت جناب یحیی را که در خصوص حضرت
ختمی مآب گفت و در معیار گذشته از انجیل آوردیم . که آنجناب
گفت بعد از من کسی خواهد آمد که من لایق باز کردن بند پایش
او نیستم و او پیش از من است . و در دیگر انجیلیها نیز باین مضمونها
از یحیی دارد کرده اند در صفحه ✽ ۱۹۳ ✽ خواسته است آنها را
تاویل بعیسی نماید و گفته است نهایت محمدی در اینجا نیز غلط کرده
و خلاف بیان نموده اند . و پس از آنکه جواب این سخن را در معیار
سابق فهمیدی و تاویلات آنها را از قبیل اجتهاد در مقابل
نصوص مشاهده کردی و حکم کلام شمعون پطرس را که در باب
سیم نامه دوم خود در خصوص آنگونه تاویل کنندگان دانستی .
غلط کویی و غلط کاری را بهر کدام طرف که ادراک و انصاف
تو تصدیق نماید منسوب بدار *

اما آیاتی که از انجیل یوحنا بآن تمسك بسته و گفت که بآن دلیل
مقصود از آن کلمات عیسی است بشهادت بداهت چنانکه کفتم
عبارت مزبوره از الحاقیات در اصل و ترجمه ها است . بعلمت
اینکه عبارت بعد از من خواهد آمد و در میان شما خواهد بود
که مطابق بشارت عیسی در حق پارقلیط است . و بقرینه تعمیم یافتن
عیسی از یحیی و موجود بودن مسیح در هنگام گفتن یحیی این کلمات را
و صاحب وحی جدا گانه بودن یحیی و سایر رفتارهای یحیی در حق
عیسی و بقواعد الهیه که ما را در دست است . هیچ اشتباهی
در الحاقی بودن فقرات ✽ ۲۹ ✽ و ✽ ۳۰ ✽ فصل اول
یوحنا نخواهد بود *

اما اینکه خود اعتراض آورده و خود بجواب خود خویش را ساکت
کرده و گفت . اگر کسی گوید که در این صورت که مسیح در آن
وقت موجود بوده پس نسبت باو یحیی بچه طریق میتواند گفت
که بعد از من خواهد آمد . جواب این است که یحیی این مضمون را
در باره تعلیم دادن مسیح گفته است چنانکه بعد از آنکه یحیی تبلیغ

رسالت خود را تمام کرد مسیح خروج نموده تعلیم و معجزه نمودن شروع ساخت . معلوم است این بیچاره از معنی نبوت و رسالت و از اطوار دعوت و تعلیم آگاهی نداشته است سهل است که از انجیل خود شان نیز بوجهی مطلع نبوده است . بی خطا بگویم از انجیل حاضر خوب اطلاع دارد زیرا که سرمایه کارشان آن است لکن هدایت و ارشاد کردن براه باطل را آیین چنان است که نخست در اصل کتب تصرف کنند و کم گذارند و بفرایند پس از آن ترجمه ها را بعبارت هایی که موافق دلخواه است بیاورند و آنکاء اگر مقصود تمام نشود بتأویلات پردازند و با همه اینها در هنگامیکه آنگونه هدایت اقتضا کند کتب مصدقه خود را نیز فراموش سازند زیرا که مقصود باید بدست بیاید *

الحاصل جواب او را که بر سؤال خود آورد بفهمیم ✽ اولاً ✽ راست است یحیی صاحب وحی جدا گانه بود و مسیح او را بسیار تمجید کرد و خود صاحب دعوت بود و عیسی واسطه دعوت او نبود یعنی مردم را پس از توحید به نبوت عیسی دعوت نمیکرد همانا وحی الهی باو میرسد . و مع ذلک صاحب شریعت مؤسسه نبود یعنی مطابق آن شریعت بود که عیسی با آن میکرد و در اینحال بودن چند پیغمبر در یکزمان معمول و متداول بوده است و بالعکس هرگاه دو پیغمبر صاحب وحی بایستی در یکزمان باشند بجز یکی از ایشان ناطق نتواند بود . زیرا که شریعت بجز یکی نتواند شد این است که عیسی گفت اگر من از میان شما نروم فار قلیط بسوی شما نخواهد آمد ✽ ثانیاً ✽ از جواب او بر اعتراض خویش چنان معلوم شد که مسیح مادامیکه یحیی بود تعلیم نکرد و دعوت نمود و معجزات نیاورد . و حال آنکه این سخن بقاعده مذکوره غلط است و مؤلف باوصف آگاهی از دعوت و معجزات مسیح در زمان یحیی اسلامیان را بغلط منسوب داشت ! *

✽ در انجیل لوقا ✽ که از ابتدای ظهور امر مسیح گرفته

و تعلیمات و دعوتها و مواعظ او را تا فصل هفتم بیان کرده است ✽ در آیت شانزدهم فصل مزبور گوید ✽ و بر همه آنها رب غالب شد و شکر خدای را بجای آوردند و گفتند که در میان ما پیغمبر بزرگی ظاهر شده است و خدا نظر لطف خود را بسوی قوم خود انداخت (۱۷) گفتگو هایی که در این خصوص شد بولایاتی که در تمامی یهودا و اطراف آن بود منتشر گردید (۱۸) و تلامیذ یحیی از جمله این وقایع با آن جناب آگاهی دادند (۱۹) یحیی نیز دو کس از شاگردان خود را نزد خود خواسته آنها را نزد عیسی فرستاد و گفت بپرسید آن کسی که خواهد آمد توهستی یا آنکه منتظریکی دیگر باشیم (۲۰) آن دو کس نزد عیسی آمده و گفتند که ما را یحیی تعمیمد کشته بسوی تو فرستاد و گفت آن کسی که خواهد آمد توهستی یا آنکه انتظار او را داشته باشیم (۲۱) و همان در آن ساعت چند کس را از مرض و علت و ارواح شریره شفا داده و چند کس نابینا را بینا کرد (۲۲) پس عیسی جواب داده بایشان گفت بروید و از آنچه دیده و شنیدید یحیی را آگاهی دهید که نابینایان بینا میشوند . و زمین کیران راه میروند . و مجذومان از علت پاک میگردند . و کران شتوایی میکسیرند و مرد کان زندی میسایند . و بیچارگان را انجیل آموخته میشود . یعنی یحیی از این کارها میداند که من دعوی آنچنانی ندارم و بکار بشارت و تعلیم پرداخته مقدمات کار را ترتیب میدهم . و اینها همه از ترجمه هایی است که پروتستانها کرده و در اطراف جهان منتشر داشته اند و مع ذلک میکوید عیسی باوجود یحیی تعلیم نکرد و سخن نکفت و معجزات نمود * پس برای شخص هوشمند در الحاقی بودن فقرات (۲۹) و (۳۰) فصل اول انجیل یوحنا که مؤلف بد آنگونه جواب ناصواب که منافی با آیات مذکوره انجیل لوقا است میخواهد تأویل کند شك و اشتباهی باقی نماند *

اگر بخواهیم در جمله سخنان میزان الحق بیانات مفصله آورده

حقیقت کار را آشکار کنیم بد کردلائل از خارج محتاج نیستیم و سرپای کتاب مذکور از این قاش است که ذکر شد و نمونه آنرا در همین نامه پاك مشاهده کردی *

❖ در انجیل لوقا ❖ پس از مخبره یحیی با عیسی که رسولان او بسوی او برگشتند میگوید عیسی شروع کرد بتمجید نمودن از یحیی و بیان اوصاف و مقامات او . و بقدر هفت و هشت آیت مفصله در آبناب آورد و گفت بجهله مردم بشنیدن این سخنان اقرار بعد الت الهیه کرده بمعمودیت یحیی تعمید گرفتند . و پس از این سخنان باز شروع بتفصیل دعوتها و تعلیمات و معجزات عیسی مینماید *

نمیدانم لحن مقال و حدود سخن و قراین حالیه برای تو ظاهر کرد که یحیی پیغمبری بود که بی تو وسط عیسی بامر دعوت و تعلیم و مقتضیات نبوت قائم بود . و آنکه بعد از من گفت خواهد آمد غیر از عیسی بود . یا آنکه باز تعصب اعصاب و عروق ترا فرا گرفته تجمیع در قبول این سخن داری . ولی ما را بجز از بیان حقیقت کار تکلیفی نیست . ما راستی نوشتیم و راستی خواندیم و اگر چشم تو نابینا و احوال باشد بر من حرجی نیست . عیسی بدان جلالت شان که نایبشایان را ینا کردی و کران را شنوایان و انکار و عناد منکران را چاره نتوانست کرد *

چون دانستی که یحیی علیه السلام در زمان حضرت مسیحی حی و حاضر بود و بامر نبوت و دعوت قائم و در زبان عیسی مجید و معظم گردید . و در میان آن دو پیغمبر جلیل الشان مخبرات واقع شد و عیسی نیز در آن حال دعوت و تعلیم میکرد . و یحیی در آن وقت بشارت از آمدن بزرگواری میداد چنانکه در معیار گذشته شنیدی و ذبل عبارت انجیل را نیز تبرکاً میشنوی . پس بدرایت و ادراک منصفانه خویش مراجعت کن و به بین که اگر مقصود از شخص مبشر و موعود که در حق او میگفت من شایسته بر بندگی او نیستم بعد از من خواهد آمد و پیش از من هست . چنانچه مسیح

علیه السلام بودی آیا بعبارت بعد از من خواهد آمد را میگفتی یا آنکه خود بمسیح غسل تعمید داد و زرداو ایلچی فرستاد . و گذشته از این اگر میدیدی که او همان پیغمبر موعود و منتظر است التزام خدمت او را نمیگرددی . و در جرك تلامیذ و اصحاب او نمی آمدی . و مردم را بسوی او نمی خواندی . و حضور در خدمت او را مغتنم نمی شمردی . و خاکپای او را نمی بوسیدی . چه میکویی ای مدعی وداعیه جوی دین داری این معانی را تصور کن و سخن را دانسته بیار *

❖ مزنی تأمل بکفتاردم ❖ نکو کوی اگر دیر کوی چه غم ❖
❖ در آیت هفتم ❖ از فصل اول انجیل مر قس بشارت نبی منتظر و صاحب ملکوت را از قول یحیی گوید . در هنگام وعظ می گفت که بعد از من بسیار توانا تر از من کسی خواهد آمد که من سزاوار آن نیستم که خم شده دوال نعلین او را باز کنم *

❖ این همان نعلین است که عرش الهی بدان زینت گرفت ❖

❖ پایان سخن ❖

در خصوص بشارات از کتب آسمانی در حق حضرت خاتم انبیا علیه السلام علماء اسلام تألیفات بسیار نوشته اند . و اکثر آنها را بعلت نیازمند نبودن ملل اسلامی در اثبات حقیقت دین خویش بر آنها مطبوع و منتشر نکرده اند . و آنچه طبع و نشر داشته اند معدودی از آنها است . و اگر موازنه بشود با اخباری که انجیلیان از توریت در حق تصدیق عیسی دارند البته ده مساوی آن بشارات که در حق مسیح از توریه است بشارات توریه و انجیل در خصوص حضرت ختمی مآب خواهد بود . اکنون موازنه حال منکران عیسی با منکران آنحضرت بر عقل دراك هوشمندان باید کرد و از ایشان تصدیق باید خواست *

آنچه این عبد عاجز از بشارات و سایر مطالب در این نامه آوردم

مکی بود از بسیاران و نمونه بود برای یاد آوری دلهای پاک . بعلت
اینکه این نامه را با سلوب دیگر تألیفات نوشتم . و اگر باور کنی
بی مسوده نوشتم . و با همه گرفتاریها و پریشانی که مرا بود قادر
بر تفصیل نکاری نبودم و از خود ستایی ننکاشتم . و مع ذلک
امید وارم که در نزد دانشمندان موقع قبول یابد . و نواقص آنرا
بهمه جهت بمن توجه خویش تکمیل نمایند . و مرا بصدق
نیت و خلوص عقیدت خود که دارم بر حجت یاد کنند *

❖ مناجات ❖

❖ الهی ❖ آنان که ترا یافتند چه کم کردند و آنانکه ترا کم کردند چه یافتند *

❖ الهی ❖ دین تو استوار است ما را بر آن استواری ده و راه تو مستقیم است
ما را در آن راستکار کن . ❖ الهی ❖ دوستان تو از تو گویند و از تو شنوند
ما را نیز چنان کن که از ایشان شنویم و از ایشان گوئیم . ❖ الهی ❖
دلهای دوستانت بمشاهدات تو خرم است . دلهای ما را بیدار ایشان
خرسند فرمای . ❖ الهی ❖ ما خاکیم ما را بکرم خویش به بخشای
و از این تاریکی ما را بروشنایی ابدی برسان . ❖ الهی ❖ تو بخشانیده
و مهربانی بر ما آنچنان کن که در ما کفایت *

❖ چه کنم بامش خای جز آنکه بیا مرزم ❖

❖ بسمه العلی الاعلی ❖

❖ میزان پنجمین از میزان الموازین ❖

مطالعه این نامه را ندانستم که بکدامین نظر تا با اینجا رسانیدی . امیدوارم که از روی آگاهی و ترك آیین عناد و لجاج و فراموشی از قواعد انس و عادات تأمل در این سخنان پاك از آرایش ناراستی کردی . و حقیقت کار را دریافتی و از زندان تاریکی رهایاب گشتی و راه خدا شناسی را سراغ گرفتی * ❖ و علی الله قصد السبیل ❖ برای اتمام بیانات مقصوده در این نامه را بسیاری خدا و یاران خدا در خصوص معجزات و وحی و الهام آسمانی و ستایش از قرآن الهی و از سایر اطوار دین مبین اسلام بر حسب کنجایش حال و سعت مقدرت ده معیار استوار بیاوریم . و این جمله پنجاه معیار راستین را که در طی پنج میزان مرتب شد بجای اساس پنجاهه ایمانیان دانسته در عید الخمسین خدا شناسی و یگانه پرستی عیشها کنیم و جشنها نمایم و ببارا دران ایمانی با یغای رسم معایده پردازیم * ❖ اخوانا علی سرر متقابلین ❖

❖ معیار نخستین ❖

میزان الحق بر ونستانی از روی آیین خویش در صفحه (۲۲۷) سخن از اوصاف پیغمبری آورده و چند آیت از قرآن که هرگز بر مدعای او دلالت نتواند داشت ذکر کرده و در صفحه (۲۲۹) میگوید از این آیات مفهوم میکرد که محمد هیچ معجزه ظاهر نکرده و بظاهر

ساختن هم قادر نبوده است . و ما نخست از کار معجزه های مسیحی سخن بیاوریم تا بتحقیق معجزات پیغمبری که جهان پر از معجزه های آن مالك ملك و ملكوتست بپردازیم . و حقیقت حال را مشاهده کنیم *

صاحب کتاب در اول کتاب خود گفت که وحی و الهام را علامت چنان است که در مدلولات و مضامین آن کتاب آسمانی اختلاف و تناقض پیدا نشود . و اختلافات ظاهره از انجیل و توریة ایشان را قدری در میراثهای گذشته بجهة نمونه دانستی . اکنون در خصوص معجزات مسیحی که در تمامی انجیل خودشان نقل کرده اند به بینیم در انجیل چه گفت *

❖ در فصل شانزدهم انجیل متی ❖ در آیت چهارم است که بعد از خواستن فریسیان و صادوقیان معجزات و علامات را از مسیح چنان گفت * نسل شیطان و زنازاده علامت میخواهد اما برای او ❖ یعنی عیسی ❖ علامت دیگر بجز از علامت یونان پیغمبر ❖ یعنی یونس بن متی ❖ علامت دیگر داده نخواهد شد *

از این عبارات مسیح آشکار است که گفت من قادر بر آوردن علامات و معجزات نیستم مگر يك معجزی که پس از مصلوب شدن من ظاهر شود و با اعتقاد عیسی پرستان مرا بکشند و بقرم گذارند . و همچنین که یونان پیغمبر که ذوالنون یونس باشد سه روز در شکم ماهی مبتلا ماند من نیز سه روز در بطن ماهی خاك مانده و آنگاه بیرون آمده سر با فلاك میکشیم . و چون نکره در سیاق نفی افاده عمومیت را کند و بعد لول ظاهر و جدان نیز واضح است که باین عبارت عیسی در تحت انحصار ظهور معجزات را از خود نفی کرد مگر يك معجزه را که آن هم بعد از ممات بود و آنهم معجزه خود نبوده قدرت نمایی خدا بود و آن هم در صورتی است که این سخن بدرجه ثبوت رسیده باشد که همچنان چیزی واقع گردید * ❖ در نهایت فصل سیزدهم متی است ❖ برای او معجزت میکشیدند

ولی عیسی بایشان گفت که هیچ پیغمبری بی قدر و بی اعتبار نیست
مگر در وطن خود و در خانه خود . و بجهت بی ایمان بودن ایشان عیسی
چندان معجزاتی برایشان ظاهر نکرد * در فصل هشتم انجیل
مرقس * نوشت که فریسیان معجز آسمانی از عیسی خواستند
و او را امتحان کردند و او آهی ازدل برآورد و گفت چرا این نسل
معجزه میخواهند حقا بشما میگویم که بر این نسل معجزه و علامت ظاهر
نخواهد شد * * در چهارمین فصل انجیل مزبور است *

آنکه عیسی از جانب روح یعنی بامر روح القدس بهجرا رفت
که از شیطان امتحان گیرد چهل شبانه روزی روزه گرفت و آنکه بنهایت
گرسته شد . گمراه کننده نزد وی آمد و گفت اگر پسر خدا
هستی امر کن این سنگها همه نان شوند . لکن او جواب داد و گفت
نوشته شده است که انسان بنان تنها سیر نمی شود فقط باهر کلامی
که از لسان خدا جاری گردد نیز سیر شود . و این فقرات مفصلی است
تا آنکه بجایی میرساند که شیطان بعیسی گفت خورت را از بالای
بام بزریننداز که نوشته شده است او بر ملکها امر کند و در بالای
دستهای خود شان ترا بردارند و پای تو بسنگ نخورد . عیسی باو
گفت همچنین باز نوشته شده است که خدای پروردگار را امتحان
نکنی . تا آنکه شیطان او را بر بالای کوه بلندی برانگیخت و ملکها
و ملکوت زمین را باو ظاهر کرد و او را امر بسجده خود نمود . و عیسی
او را طرد کرده و گفت بخدای پروردگار باید سجده کرد و باوتنها باید
عبادت نمود که چنین نوشته شده است . آنکه شیطان از وی
دست کشید و ملکها آمده خدمت او را میکردند . که این عبارات
آخری را ملخصا آوردم *

از عبارات مذکوره بندگی خالص مسیح علیه السلام ظاهر است
که محل امتحان یافتن از شیطان بودی و روزه گرفتن و بشدت
گرسته میشدی و سجده و عبادت خود را بر خدای واحد تعالی
مخصوص میداشتی و جایز نبودن امتحان کردن خدایی باظهار

قدرت خویش از کتب آسمانی بیان میکردی *

چون فقرات مزبوره را دانستی در اطوار انبیا و اولیا درست تدبر
نمای و بقواعد توحیدیه و مقتضیات حدود بندگی و بندگان را
ملاحظه کن . و بدان که خدای هیچ گاهی و بهیچ طوری و در هیچ
امری تابع هواها و خواهشهای مخلوقات خود نشود و اگر بشود
خدا نیست و نیز کار جهان را سراسر تباهی رسد *

* ولواتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض *

انبیا و اولیا که مظاهر ارادات و اوامر الهیه هستند و انصاف
باوصاف الهیه دارند ایشان نیز بوجهی تابع آراء فاسد و هواهای
نفسانیه از رعیت نشوند که اساس کار خدایی بر اینگونه گذاشته
شده است *

* ولن ترضی عنك اليهود ولا النصارى حتى تنبع مائهم *

صاحب کتاب رانمی دانم چه چیز واداشت بر اینکه کلمات صریحه عیسی را
که در خصوص قادر نبودن خود باظهار مطلق معجزات گفت تأویل
و توجیه کند . و طوری هم تأویل کند که اهل دانش غلط بودن
آنگونه تأویل را از برای آنچنان کلامی بقاعده علم تصدیق نمایند .
و از آنطرف در همچنان مقامی همان تأویل کننده از روی هواپرستی
و اتباع ابالسسه آیاتی از قرآنی پیآورد که نه لفظ آنرا فهمیده است
و نه معنی آنرا دانسته و نه از مورد آن آگاهی جسته و نه از نکات
و اشارات آن بوی برده است . راستی از جنس اینگونه جملات آنها
که در راه گمراهی کنند سخت عجبناکی آید . اینک دو آیتی که صاحب
کتاب بر مدعای خویش گواه آورد

* واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها *

* قل انما الآيات عند الله وما يشعركم انها اذ جاءت لا يؤمنون *

* ما عندی ما تستعجلون به ان الحكم الا الله يقص الحق وهو خير *

* الفاصلین قل لو ان عندی ما تستعجلون به لقضی الامر بینکم *

آینهای مذکوره بر مدعای صاحب کتاب دلالتی ندارد سهل است

که مرده و شتمند شهادت دادن آیات را در وجود آیات الهیه در نزد آن آیه الله اعظم صلی الله علیه و سلم آشکار بیند که فرمود آیات در نزد خدا است همچنانکه عیسی گفت این اعمال از من نیست *

مؤلف سخن عیسی را که گفت مرا معجزی داده نشده است الخ تأویل میکند بر اینکه معجز خاصی از او خواستند و می خواستند او را امتحان کنند آن معجز مخصوص را انکار کرد. و با اینکه این تأویل را که از مدلول لفظ خارج است در اینجا روایت در آیت کریمه لا اقل این قدر توجیه را نیز جایز ندانسته بتکلفات میخواهد از مدلول ظاهر برگردانیده بمقصود خویش تأویل کند *

الحاصل بمدلول قواعد الهیه و کلمات بزرگان و اعتراف خود مؤلف انبیا و اولیا در مقام امتحان جویی اغلب معجزات نیاورند. و سر و حکمت این کار در نزد اهل حق واضح است این است که عیسی گفت من معجز ندارم نه اینکه آنها نیاورد بل انکار از قدرت خود بر مطلق معجزه کرد *

اما ❖ آیت نخستین ❖ که در سوره انعام است از اول آیات معلوم میشود که در حق مشرکان نازل گردید. و مورد آن چنان است که مشرکان گفتند اگر معجزاتی را که ما می خواهیم بیاوری ایمان آوریم. و گفتند که اگر کو، صفارا پر از طلای احمر کنی و مرده های ما را زنده نمایی و ملائکه آسمان را بر ما بنمایی بر تو ایمان بیاوریم. و بخدای بسوگند شدید خود شان قسم یاد کردند که اگر یکی از اینها بشود البته ایمان خواهیم آورد. لهذا فرمود بکوی ای مظهر آیات من که بتحقیق جمله آیات در نزد خدا است که آن نزد خدا حقیقت من است که خدا را نزد مکانی بجز از دل حبیب خویش نیست. پس از آن فرمود آیا شما را آگاه ساخت از اینکه در هنگام ظهور معجزه ایمان نخواهند آورد *

بعد از آن در آیت بعد میفرماید دلها و دیده های آنها را بر میگردانیم همچنانکه در مره اول ❖ که معجزه ها آوردی و شق القمر کردی

و آنها ❖ ایمان نیاوردند و آنها را در طغیانهای خود شان ترك میماییم و در سر کرد گانی طغیان بسر برند *

و دلیل بر اینکه کفار قریش معجزات مخصوصه مذکوره را خواستند همان ذیل آیت کریمه است که میفرماید *

❖ ولوانزلنا اليهم الملائكة و كلهم الموتى و حشرنا عليهم كل شيء ❖
❖ قبيلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ❖
و اما آیت دوم که صدر آن را ترك نموده و آورده است آن نیز در جواب کفار و بت پرستان قریش است. که گفتند اگر او پیغمبری از جانب خدا است عذابی بر ما نازل کند و در این باب استبحال میکردند این است که وحی الهی رسید که *

❖ قل اني على بينة من ربي و كذبتم به ما عندی ❖ تا آخر آیه. و آیات دیگر نیز در همان صفحه و بعد از آن نقل کرده است که معجزات مخصوصه خواستن کفار از متن آیات واضح است و همان لفظ آیات را در اینجا برای ذکر بیاوریم *

از آنجمله آیاتی است که بعد از آیت تحدی بعدم اقتدار جن و انس از آوردن مانند قرآن چنانکه بزودی تفصیل آنرا میشنوی فرمود *

❖ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا. او تكون لك جنة من نخيل و عنب تفجر الانهار خلا لها تفجيرا او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تأتي باللة و الملائكة قبيلا. او يكون لك بيت من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه. قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا *

چون کفار که از نسل شریر یعنی شیطان و مانند آن بودند با آنگونه تعبیرات معجزه ها خواستند آن آیت الله علی الاطلاق بامر الهی فرمود ❖ سبحان ربي ❖ منزّه است خدای من از اینکه من او را باملائکه بر زمین بیاورم. با آنکه خدا را تابع خیالات و خواهشهای شما کنم. یا خود حبیب او پیرو او هام و هواهای شما گردد. مگر من بجز از رسالت و بشریت اظهار مدعایی در حق خود

بشما کردم *

از آیات مذکوره اهل ادراك حقیقت حال را معاینه کنند و همان عبارت
* کما زعمت * دلیل واضح است بر اینکه اظهار آنگونه آیات
و معجزات را از کارهای دیگر و معجزاتی که دیده بودند استدلال کرده
بودند که دعوی قدرت بر اظهار آنها را دارد . و بدین سبب از روی
امتحان و مکابره آن معجزات را در مقابل تحدی در امر قرآن خواستند . یعنی
پس از آنکه فرمودند اگر تمامی جن و انس یعنی مخلوقات نهائی
و آشکاری و وحشی و مدنی و همین جن و انس معروف از اکنون
تاقیم قیامت جمع بشوند . مانند قرآن را نتوانند آورد و آنکه
که عجز خود را در این کار مشاهده کردند و خواستند که بمغایله
و خلط بحث همچنانکه در هر زمانی کفار و منکران رایشه و آیین است
قوت آن تحدی را که در خصوص آن معجزه عظیمه و آیت قدیمه دارد گردید
با آنگونه سخنان بشکنند آنگونه معجزات خواستن را آغاز کردند .
و جواب رد شنیدند چنانکه از مسیح شنیده بودند *

* والله من نوره ولو كره المشركون *

پس واضح است که معجزات تابع خیالات و امتحانات نتواند بود . و خدا
و مقربان خدا که در نزد خدا هستند و جله آیات و آثار الهیه در نزد
ایشان است هرگز بهواها و مبولات نفسانیه که جاهلان و منکران راست
رفتار نتوانند کرد . این است که بحضرت خاتم رسل و متبوع جزو و کل فرمود
* ولا تتبع اهلها هم * و آنحضرت فرمودند * ان اتبع الا ما یوحی
الی * و در خانه این آیات که شنیدی فرمود * قل سبحان ربی هل کنت
الابشر * رسولا * متزه است بروردگار من آیامن بجز بشر
رسول هستم . و در آیت دیگر فرمود * ما کنت بدعا
من الرسل * نمی بینی که مسیح در هنگامیکه باعتقاد مسیحیان مظلوما
بر سردار بر آورده شد یهودان میگفتند ایلیارامی خواند و میگوید ای
ایلیا چرا مرا ترک نمودی چرا مرا نجات نمیدی به بینیم آیا ایلیا بفریاد
او میرسد . و عیسی خدا را میخواهد و اگر میخواهد از دست یهودان

استخلاص هم می یافت او و یا مانند او را بدار نمی توانستند کشید .
و در آن حال نیز قدرت بر هر گونه رهایی از دست آنها و بر هلاک
نمودن آنها داشت و توانا بود ولیک از جانب خدا مأذون نبود و اراده الله
بر آن متعلق نشده بود . پس مانند یهودان نباید گفت که چرا
معجزی که مادر نظر داشتیم عیسی یا خاتم انبیاء نیامورد . و چرا
گفتند که بجز علامت یونس بن متی معجزه بر من داده نشده است
یا آنکه آیات و معجزات در نزد خدا است *

در خصوص معجزات و اظهار و عدم اظهار آن و بیان معجزه حقه
که از جانب خدا است و آنچه بسحر و شعبده و با استعمال علوم چهارگانه
که ایما و سیمیا و رمیا و همیما است آورده میشود . و در تحقیق
اطوار و اوضاع و حقایق و صور و ظواهر و بواطن این امور
که از جانب خدای قادر حکیم در مظاهر نورانیه و ظلماتیه گذاشته
شده است . و همچنین اخبار از مغیبات و تصرف در مکونات
که بر ریاضات حقانیه و یا شیطانیه میشود . و در خصوص سایر مفرعات
بر این مطلب بزرگ در نزد علماء امت پیغمبر که در حق ایشان فرمودند
* علماء امتی کاتباء بنی اسرائیل * یا * افضل من انبیاء بنی اسرائیل *
تحقیقات عجیبه و بیانات بسیار بلند توانی یافت و نمونه آن بیانات در کتب
و مؤلفات اسلامیه موجود است و طالبان را طریق رجوع بر آنها
مفوح است *

حقایق امور و تحقیقات این مطلب را یعنی اطوار معجزات انبیا و اولیا
و آنچه مشابه معجزه و خرق عادت از شیطانیان ظاهر میشود کسی
تواند دانست که از اهل وحی و شهود اخذ کرده و از سر خلقت
موجودات آکا . و مبادی و نهایات مصنوعات را دانسته باشد . و ما را
باینکه در این مقام دست رسائی نیست و این نامه را اساس بر اختصار
است و نیز شرح و بسط آوردن در این مطلب در بیرون از موضوع سخن
خواهد بود همانا اشارت بر نوع سخن بنحو اجمال برای ارباب الباب
کفایت کند *

بر مستعان خدا جوی و خداشناس که آینه های ادراك ایشان مطالب و بیانات الهیه را باستقامت بیند صافی هویدا است که اهل عناد و لجاج بعلت ناراستی و اعوجاج که در مرا یای دلهای ایشان است مطالب صحیح و بیانات حقه و معجزات باهرات الهیه را ناراست و معوج بینند *

عیسویان این معنی را در بقیه کتب آسمانی از اطوار کفار اقوام و منکران ملل که با انبیاء عظام در قر و ن ماضیه داشتند توانند فهمید . و از طوایف یهود که در انکار عیسی و بشارتهای عیسی و کرامات و معجزات عیسی بجه گونه جمود آوردند و اصرار کردند و تأویل نمودند نیک توانند دید *

چشم بداندیش که برکنده باد * عیب نماید هنرش در نظر * از همین يك سخن صاحب کتاب که در حق معجزات باهرات حضرت فخر رسل علیه الصلوٰه والسلام آورد معیار جهل و بی انصافی را آشکارا توانی دانست *

الحاصل صاحب کتاب و امثال او همچنانکه از هیچ جای در امر دین خدایی آگاه نیستند . از معنی نبوت و رسالت و از اقتضات مقام عبودیت بندهاگان حقیقی و از اسرار مخاطبات دوستان و یگانگان و از نکات عالم وصل و اتصال نیز بی خبرند . پس چگونه توانند قدم بمیدان تحقیق در امر دین گذارند بکدام وحی و الهام اتصال آوردند و از کدام روح القدس پر شدند و یا از پرشدگان روح القدس فهمیدند *

ماخذ سخنان ناقص و ابتر آنها بجز از خیالات و توهمات خودشان نتواند بود . حال انجیل و تورات ایشان را معلوم کردی و عدم اتصال سند آنها را که بقیه از احادیث حواریان و یا معلمان مجهول و الاحوال است بجای محکم الاساسی دانستی . و مع ذلك بی وجود مبین و تفسیر کننده که از جانب خدا مخصوص و منصوص باشد کلمات الهامی

و کتب آسمانی را صاحبان هوا و شهوات تفسیر نتوانند کرد و تأویل کنندگان که بگفته شمعون الصفا در کتب آسمانی دخل و تصرف کنند مسموع القول در امر تأویل و تفسیر نتوانند بود *

حال معجزات ظاهره از حضرت سرور کائنات در نزد خرد مندان هوشیار بکمتر تدبری معلوم است . و در اثبات این مطلب کواهی بهتر از مقابله بالمثل که عیسویان در خصوص معجزات عیسی دارند اکنون را لازم نداریم . سند روایات ملت اسلام اتصال بزمان ظهور معجزات از خاتم انبیاء علیه وعلیهم السلام داشته و محکمتر از سند روایات عیسویان است که معلمان دروغگوی دست تغییر در کتب و روایات آنها نهاده اند و متن کتب آنها که بمنزله کتب احادیث اسلامیان توانستی بشود . یعنی هرگاه بی تحریف و تغییر با اتصال سند بدست ما میرسیدی شاهد بر پریشان کویی ایشان است . و اگر انصافی بدهند حقیقت کار را چه در خصوص معجزات باهرات و چه در وقوع بشارت از مسیح و از جمله انبیاء در حق پیغمبر آخر الزمان و چه در ظهور آنحضرت در زمانیکه بت پرستی و کفر و شرک و جهالت جهان را فرا گرفته بود و چه در مقهور داشتن آن صاحب الملك و الملکوت بت پرستان و کفار را باظهار معجزات و معجزه باقیه و قاهره خود و شکستن شوکت کفر و ظلمت را بسبب جهادی که پیغمبران گذشته از آن خبر داده بودند و چه در نهاده ناموس بزرگ و شریعت استوار در روی زمین و چه در راستی و درستی او و اطوار و آداب آن صاحب خلق عظیم و همچنین جمله احکام خداشناسی و خداپرستی و یگانگی خدا را از آنمظهر کلی خدای آشکارا مشاهده میکنند *

وجود پاك آن مخاطب لولاك سراپای معجز بودی . و اگر نصاری یعنی عیسویان در انکار این کار لجاج و عناد کنند کار تازه نکرده اند * و لیست باول قاروره کسرت فی الاسلام *

* فان کذبوك فقد کذب رسل من قبلک جاوا بالبینات و از بر و الکتاب المنیر *

متابعان هوا و پیروان نفس شیر که از ظلمت زادند و در ظلمت بزرگ شدند همواره در تکذیب اهل حق بوده اند زیرا که تاریکی دشمن روشنائی است چنانکه تورات نوشت *

معیار دوم *

سید بزرگوار که مصداق علماء امتی افضل من انبیاء بنی اسرائیل در عهد خویش و مظهر آیات بینات و مبین علوم ظاهر و باطن بودی در رساله حجة البالغة که در سنة (۱۲۵۸) هجری در ارض اقدس کربلا در خصوص تعیین دین حق در جواب مکتوب سید محمد بن سید حسن حسینی نوشته اند و رساله بسیار مختصری است و عربی و فارسی او را طبع کرده اند . در این مطلب حاضر باختصار اشعار فرمودند که تینا ترجمه آن را می نگاریم زیرا که عبارت بزرگان دین را اثری مخصوص در دل تواند بود *

وفیکم والا فالحدیث مخلوق * وعنکم والا فالحدیث کاذب *
مبفرمایند و اما سخن شما که از قول شیخ نصرانی گفتید که پس از آن یا مولانا آغاز کرد * یعنی آن شیخ که میخواست سید محمدا هدایت براه تنصیر کند * بذکر معجزات عیسی علیه السلام تا آخر کلام شما . پس این کار چنان است که آن شیخ نصرانی گفته است و بتحقیق روح الله عیسی از اولوالعزم از پیغمبران مرسل بودی و او را در نزد خدای شایسته عظیم و قدری است جلیل و او اشرف انبیا است . پس از چهار کس از اولوالعزم و او مثل قائم است از آل محمد * یعنی از دوازده سروری که از نسل اسماعیل مرده ایشان بپراهمیم داده شد * و او حی و موجود است و با آسمان چهارم بالا رفته در بیت المعمور جای گرفت . و او از حاملان عرش است و از بعض ظهورات او بینا کردن نابینایان و شفا دادن مبروصین و برانگیختن ابدن زمین کیران و زنده کردن مردگان است . و مقام آنجناب بالاتر

و بزرگتر از اینها است و بالاتر از آن است که نصاری گویند و ما گوئیم . ولیک نصاری بشناسایی شایسته او را نشناختند و او را توصیف بغیر صفت او کردند و بعلافت دیگر علامت از او آوردند گاهی او را بخدایی موصوف داشتند و گاهی ابن اللهش گفتند و گاهی او را یکی از تعینات خدا دانستند . و مانند اینها از سخنان مزخرف در حق او ذکر کردند . مگر کسانی که تابعان شمعون الصفا شدند و آنجناب را بدینگونه توصیف کردند . که او بنده خدا و رسول خدا و روح خدا است که بمریم آرا القا کرد و مثال او در نزد خدای مانند آدم است که آرا از خاک آفرید و او را گفت * کن * و او موجود و متکون شد و او علیه السلام در فخر و در شرف بالاتر از آن است که ما گوئیم و جمله گویندگان از طبقه رعیت گویند و این امر واضح است و شکی در آن نیست و شبهه بر آن وارد نیاید . ولیکن عیسی استکاف نمیکند از اینکه نبوت او بشعوت نبوت محمدی علیه الصلوة والسلام نسخ بشود و او یکی از رعیتها و امت آنحضرت باشد *

لن یستکف المسیح ان یکون عبد الله *

سخن شیخ نصرانی که گفت و اما محمد پس معجزات نیاورد بل بشمشیر آمد . ولیکن معجزاتی از او نقل شده است اما چگونه معجزاتی که یا از قبیل چیزهایی بود که اظهار آنها ممکن بود بیک حیلت که قوه بشریه از عهد آن برمی آید و یا آنکه از چیزهایی بود که شهود حال نداشت و یا آنکه از اموری بود که محال است آوردن آنها و عقل آنها را بعید میداند مانند * انشقاق قر * که حکایت کرده اند و همه اینها بطوری است که اعتماد بان نمیتوان کرد * پس این سخنان شیخ مزبور کلامی است باطل و سخنی است بخت و زائل . اما اینکه گفت محمد علیه الصلوة والسلام معجزات نیاورد بل بشمشیر آمد کدام معجزه است هویدا و آشکار تر از قرآنی که اگر جن و انس بر آن اجتماع کنند مانند آن را نتوانند آورد . اگر چه همه آنها معاونت همدیگر را نمایند و کدام معجزه بود عیسی را که تساوی با این معجزه کند کجا مانده که اقویتر

از آن باشد . پیدا است که ابراهیم و ابرص را بسا هست که راه
شبهه باز میکرد که اطباء ماهر آنرا نتوانند کرد . مانند احیاء اموات که اتفاق
افتاده است از بعضی اطباء که مرده تازه را زنده کرده اند . اگر چه
آنچه بمعجزه عیسی آورد احیاء میت کهنه بود لکن شبهات را بکلی بر نمی
دارد مگر بقراین دیگر بخلاف قرآن که همان حروف و الفاظی است
که هر کس از عرب آنرا استعمال میکنند و کثیره الدور است .
و چیزی است که بر لسان جاری است ماده و مایه آن هوا است و صورت
آن تقطیع حروف است و ضم بعضی از آنها بر بعضی دیگر و این سهلترین
انجیزها است که برای هر کسی باشد . و مع ذلک که آورد آن رسول
خدای یک تألیف و ترکیبی را که عاجز نمود تمامی جهان را از آوردن
مانند آن و تحدی کرد بر ایشان و گفت : فأتوا بسوره من مثله * که اگر
بیاورند بسبب آن نبوتش باطل شود و حجتش منقطع گردد باوصف
این احدی نتوانست یکسوره از مانند آنرا بیاورد یا آنکه جاری سازد کلام
خود را بر آن مسلك . بعلم اینکه قرآن هرگز شبیه و مانند بکلام مخلوقات
نشود . نه بکلام مشروران ایشان و نه منظوم ایشان و نه خطب ایشان
و نه مانند آنها را از اطوار کلامی که استعمال میکنند زیرا که قرآن
مانند انسان است هر کا کسی توانست خلقی مانند انسان
بیاورد قادر بر آوردن يك سوره از مثل آن تواند شد . و چون نتوانستند
والی الابد نیز قادر بر آن نتوانند شد و خدای ایشان را ممکن از این
کارند اشت . بعلم یقینی و اعتقاد قطعی حقیقی دانستیم و قطع کردیم
که قرآن معجزه ایست که جمله معجزه هادر نزد آن پست شد .
و از آوردن مانند آن طبایع و غرائز کنگ آمد . و این معجزی است
باقی و مستمر است تا روز قیامت . و کدام معجزه از معجزات انبیا است
که مستمر و باقی باشد بدوام نبوت او . و این کار بجز در پیغمبر مادر هیچکدام
از پیغمبران بحصول نیامد . و در این حال انکار معجز بودن آن یا از کمال
نبودن انصافی و دخول در ظلم و اعتسافی است . و یا آنکه از کمی
ادراك و فهم و ضعف معرفت و نادانی بر مواقع اشیا

بعد از این بیانات در بیان شمشیر آوردن آنحضرت اشعار فرموده اند
که بعضی از آن بیانات ایشان است آنچه در میزان گذشته
از من شنیدی * کان همه آوازه از شه بود * پس از آن میفرمایند
پس هرگاه انکار کنی دیگر معجزات آن حضرت را وسعت نیست
تراد انکار قرآن . زیرا که آن معجزی است آشکارتر . و اگر مراد این
امر تصدیق نکنی پس مانند آن را و يك سوره از مانند آنرا بیاور .
و یاری بخواه از همه آنچه بخواهی از انس و جن و ساحران و کاهنان
و اهل جفر جامعه و از هر چیزی که امید واری برای حصول این
مطلب از آن توانی داشت . اگر چنانچه آوردی مانند آن را نبوت
آن پیغمبر را باطل توانی کرد . و اگر چنانچه مبنای کار بر پیروی کردن
احتمالات بدینگونه باشد هیچ پیغمبری را نبوتی ثابت نتواند شد و هیچ
رسولی را شریعتی برقرار نخواهد کردید . پس مطلق دین را باید
سلام گفت * و دین و دینداری را بخدای باید سپرد * و این
امری است واضح و انکار آن مکاره بر ضروریات و مضامین
بر بدیهیات است *

اگر بر پیغمبر مابا بر خواستن شمشیر را عیب جویند هرگاه از جهت
این است که نبوت اینگونه اقتضار ندارد . پس از روی تحقیق دانستی
که پس از اظهار معجزه همین * یعنی حکم جهاد و جنگ با کفار و اهل
انکار * از مقتضیات نبوت است . و کرانه تمامی حدود و تعزیرات و قصاص
و آنچه بدان ماند باطل میشد و بطلان این * یعنی بطلان باطل شدن
احکام مزبوره * معین است زیرا که در کتب آسمانی است که شریعت
بدوام آسمان و زمین برقرار خواهد بود * و اگر از جهة این باشد
که عیسی شمشیر نکشید پس پیغمبر خدا موسی این کار را کرد . و اگر
مبنای کار بر این باشد که هر چه عیسی نکرد بر سایر پیغمبران حجت گردد
نبوت جمله انبیا باید باطل شود . بعلم اینکه عیسی زن نیز نبود و سایر انبیا
از آدم تا بنحتم همه تزویج کردند . و عیسی را اولاد نبود و جمله انبیا و
فرزندان و اولاد بودی . و همچنین است سایر احوال و اوضاع *

که هر پیغمبر را مناط نیست اینکه پیغمبر مخصوصی کار مخصوصی را بجای
بیاورد یا فعل خاصی را ترک نماید زیرا که اقتضاءات انبیا و مصالح
رعیت و مانند آنها با اختلاف خواهد بود . بلکه مناط در پیغمبری
آن است که بتحقیق برسد ادعای نبوت و خرق عادت که با تحلی مقرون
باشد . ولی احکام قتل و نهب و اسیر کردن و قصاص و اقامه
حدود بجهت جنایات و معاصی معلومه و تعزیرات و تنایم این امور
از اقتضاءات پیغمبری است و از فروع نبوت است که بی آنها برپا نشود
و قائم نگردد . و گاهی بعضی از انبیا بر حسب مصالح رعیت خودشان
مأمور و مکلف شوند با آوردن جمله آن امور همچنانکه ابراهیم
و موسی و پیغمبر ما علیه وعلیهم السلام کردند . و گاهی مصلحت
در آوردن بعضی از آن امور و ترک بعضی دیگر باشد همچنانکه
یحیی و عیسی علیهما السلام نمودند *

اما سخن شیخ نصرانی که گفت معجزات پیغمبر ما یا از قبیل آن امور بود
که بیک حیلتی که قوه بشریه از عهده آن توانا نیستی برآید ممکن بودی
آورده شود . نمیدانم کدام یک از معجزات را مقصود کرده که مقصودش
قرآن است کدام حیلست در حور بشریت از عهده آوردن مانند آن برآید .
پس چرا آن حیلست را بکار نبردند و نمیرند و مانند آن را نیاوردند و خلاصی
از ذلت و خواری نجستند و عار و شار را از خود برنداشتند . و از دادن
جزیه بدست خود بحالت ذلت که بطرزی مخصوص که علامت
ذلت بود میدادند . و رهایی نیافتند . و اگر از آن معجزات سایه
نداشت آن حضرت را مقصود دارد که در هنگام ایستادن
در آفتاب سایه از آن جسد انور نیفتادی . با تسبیح کردن سنک ریزه
در دست مبارک او را . و با ناله کردن درخت خشک شده از فراق
آنحضرت را . و با تأثیر کردن پای شریفش در سنک خار و نماندن
اثر آن در ربك نرم و خاك و گل را . و با ارتفاع و بلند نمودن آنحضرت را
از هر کسی که با او ایستادندی که بر حسب انظار واقفان با آنحضرت
آنحضرت بلندتر از همه بودند . حتی مرغان هوا از بالای سر مبارک

ایشان نمیکدشتندی زیرا که آن حاکم بر جمله کائنات بهترین
آدمیان است که در توریة گفت انسان را بصورت خود بیافرینم
که بر جمله طیور و حیوانات و جنبندگان در روی زمین
و دریا و هوا حکومت و سلطنت نماید . و رعیت را نمی رسد که برتری
بر حاکم خویش گیرد . و ما من دابة فی الارض و لا طائر یطیر یجنا حیة
الا انا امثالکم . و یا جوشیدن آب از چاه خشک را که آب آن فرو رفته
بود بسبب آب دهان مبارک آنحضرت که با آن چاه انداختند . و یا شکافته
شدن ایوان کسری در شب ولادت او را . و یا خوا موش
شدن آتشکده فارس . و فرو رفتن دریاچه ساوه را در آن هنگام
و یا مانند آنها را . معجزاتی که هرگز آنها را احصا نتوان کرد
و احدی را استقصای آنها ممکن نیست . پس کدام حیلتی است
در خور قوه بشریه که در این امور مذکوره هست . و در معجزاتی
که موسی و عیسی آوردند آن حیلتهای تواند بود *

مالکم کیف تحکمون *

تاکی باحق و راستی عناد میکنید و از حق و راستی دوری میورزید
* کانهم حرم مستنفره فرت من قسورة *

و اما سخن شیخ نصرانی . که در خصوص معجزات گفت که یا از قبیل
محال است که عقل آنرا بعید می شمارد مانند شق القمر که کدام محال است
در انشقاق قر و بدو نیم شدن آن . هرگاه از جهت این است که خرق
و التیام روانیست پس این مطلب را در بسیاری از مباحث خودمان
مبهرن داشتیم که این هر دو در فلك جاز تواند بود . و بر فرض
عدم امکان از انشقاق قر خرق و التیامی لازم نخواهد آمد . که ستاره
قوه ایست متألف و عارض شده بر جسم فلك و تجز و سوا شدن این قوه
موجب خرق و التیام نخواهد شد *

و این مطلب را از روی تحقیق در بسیاری از کتب و رساله ها
و مباحثات خویش مبین و مبهرن داشته ایم هر کس بخواند رجوع
بآنها نماید . که مرا با وجود کثرت اشغالی که دارم و بعلت تبلیل بال

وزجات سفر بسبب حل وارتحال که مر ا هست زیاده بر آنچه آوردم وسعت
مقال نیست . ولی در آنچه گفته شد علیل را شفا است و تشنه را
سیرابی است *

✽ والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ✽

و اگر از جهت این است که نصاری و یهود در کتب خود شان
آرا نوشتند و در دفترهای خود درج نکردند . اگر چه این یکی
دلیل بر محال بودن مطلب نیست . پس میگویم که سابقا برای توبیان
کردیم ایشان محو کردند و برداشتند از کتب سماویه آنچه چیزی را که دلالت
بر نبوت پیغمبر ما و جانشینی جانشینان و اولاد او ✽ که دوازده
سرور موعود در توریة است ✽ داشت . و در این حال چگونه
مینوشتند و ثابت میکردند معجزات و آیات و بینات او را . که هرگز
منکر معاند نمیکوید و ذکر نمیکند چیزی را که خصم او بسبب
آن غالب شود . و اما تصدیق کنندگان نبوت او پس حقا نوشتند
و گفتند و واضح نمودند . و اینک کتب تواریح مطالعه نمای
ونگا کن تا آنکه عیاناً مشاهده کنی . و نیز در قرآن مذکور است
و اگر وقوع نداشته پس چرا انکار بر آنحضرت نیاوردند ✽ لا والله ✽
اگر میتوانستند انکار میکردند و لکن بسکه امر ظاهر بود نتوانستند
منکر شوند * این است بعضی از کلمات مبارکه آن بزرگوار
که از ذریت طاهره سروران دین است و سیمی ✽ سرور هفتمین ✽
از دوازده سرور مبشر در کتب سماویه که عالمترین علمای امت
پاک در عهد خویش و صاحب دویست مجلد تألیف و مظهر آیات
و کرامات بودند . وجه مناسب گفت عبد الباقی افندی موصلی
رحمة الله علیه قطعه را که در حق آنجناب در محفل عالی ایشان
بداهت انشاد کرد *

✽ اویزل الروح ابن مریم حاکما ✽ فی امة المختار جد القاسم ✽
✽ و بها ابن موسی و الجواد حفیده ✽ و بها ابن موسی کاظم ابن القاسم ✽
چون سخن بدینجا کشید کلام دیگر از آنجناب را که در کتاب مذکور

در خصوص پیغمبری راستین و دروغین دستور العمل ادراک و تصدیق
و تکذیب تواند بود آورده اند در طی معیار دیگر ترجمه کنیم . زیرا
که کلام ملوک ملوک کلام است *

✽ معیار سیم ✽

✽ تنبیه ✽ بدانکه هرگاه کسی ادعای نبوت کند باینکه مبعوث
از جانب خدا است از دو حال بیرون نیست . یا این است
که برورد کار خود را توصیف میکند بصفات کالیه و تنزیه
نماید او را از اوصاف نقیصه امکانیه . و ثابت میکند بر او سبحانه
محاسن افعال را و تنزیه میسازد او را از قبایح اعمال . و نیز او خود
از سلسله شریفه معروفه است و مردی است کریم الاخلاق و طیب
الاعراق . مؤتمر است ✽ یعنی بجای آورنده او امر است ✽
بدانچه امر میکند . و منتهی ✽ و ترک کننده است ✽ چیزهایی را
که از آن نهی میکند . بشریعت خود عامل است . و عابد است
پروردگار خود را و زاهد و تارک است غیر از خدا را . رضای
او را طالب است و بمولای خود راغب . و یا آنکه باین طورها
نیست بل خدای خود را بصفات امکان موصوف میدارد . و از عیوب
و نقصان تنزیهش نمیکند بلکه ثابت میکند بر او جهل و کم و کیف
و حدود و قرائات و اوضاع و اتصالات و انفصال و حرکت و سکون و دیگر
صفات امکان را . و نیز خود مؤتمر نیست بدانچه چیزی که امر
میکند و منتهی نیست از آنچه نهی نماید . پس هرگاه قسم
ثانی است واجب آید تکذیب او اگر چه از خوارق عادات چندان
بیاورد که بجز خدای شماره آن را کسی نتواند ✽ چنانکه مسیح
در فصل سیزدهم انجیل مرقس گفت زیرا که مسیحان دروغگوی
و خبر دهندگان کاذب ظاهر خواهند شد و علامات و معجزات
خواهند آورد بطوری که اگر ممکن میشد برگزیدگان را نیز همراه

میکردند اما حذر کنید که پیش از وقت بشما کفتم *
 و لازم است حکم کردن بر اینکه آنگونه خارق عادات سحر است
 و شعبده است و مخاریق و حیلها و تمویهات است . که از استعمال
 علم سیمیا و لیمیا و ریمیا و همیا آورده میشود . زیرا که ادعای او دلیل
 بر بطلان او است . و آنگونه توصیف او پروردگار خود را دلیل
 بر کذب او است . بعد از آن ترك نکردن او منهیات خود را و عامل
 نشدن او بر آنچه در شریعت خویش است دلیل است بر عدم وثوق
 او بر آن . پس شکی نیست در اینکه او کذاب و خبیث است .
 و جایز نیست التفات کردن بر او و اعتماد آوردن بر او و بر سخن او .
 و اعتنا نمودن بچیزی از مرام او . و لازم نگرفته است که این مرد
 جامع باشد جله او صافی را که در وجه ثانی گفتیم . بل هرگاه يك
 خصلت از آنها در او باشد در لزوم اجتناب کردن از او و اعراض
 جستن از او و التفات نکردن بر او کفایت کند . زیرا که دعوی او را
 دلالت مستقلة بر ابطال او هست . و هرگاه از قسم نخستین باشد پس
 موجود بودن صفات حسنه در او و سمات و علامات حقه برای او
 در تصدیق نبوت و رسالت او کافی نخواهد بود بل باوصف اینها
 ناچار از امتحان و اختبار کردن او است باظهار معجزات و آوردن
 خارق عادات تا آنکه از جانب خدا بودن او معلوم گردد و دانسته
 شود که خدا او را فرستاده است . بعلم اینکه در اخلاق و آداب
 او و توصیف او خدای را چیزی نیست که منافی نبوت او باشد
 و در اینحال واجب است اختبار او با آیات بینات و دلالات ظاهرات .
 و بمطالبه خرق عادات اگر چه بزرگ و عظیم باشد . زیرا که آن را
 از پیش خود نمی آورد بلکه بقوه الهیه که پروردگار او بوی
 عطا کند ظاهر سازد بل فاعل آن خدای سبحانه است * چنانکه
 عیسی گفت که این کارها از من نیست بل عامل آنها ربی است
 که مرا فرستاد * و خدای را هیچ چیز از امکان درمانده نتواند
 کرد اگر چه عظیم و جلیل و دشوار باشد . پس هرگاه اقتراح

و مطالبه کند از او خرق عادت را و آوردن یکمعجزه را و او بیاورد
 آن را بی آنکه حیل و چاره بکار برد یا آنکه تفکر و تدبر و طلب
 مهلت نماید و بمحض خواستن و اقتراح آن را بیاورد و مقرون بتحدی
 نماید * یعنی بگوید که این برهان پیغمبری من است و اگر تصدیق
 ندارید مانند آن را بیاورید * پس شك و ریبی در این نیست که او
 از جانب خدا است . و کسی که آنرا آورد پیغمبر خدا است
 که خدای دروغگوی را تصدیق نکند و اغرا بر باطل نماید . زیرا
 که هرگاه او از جانب خدای نباشد و در آنحال چیزی که دلالت
 بر بطلان او کند موجود نگردد لازم آید که خدای اغرا بر باطل کرده
 مخلوق خود را مهمل و سر خود گذاشته باشد و آنها را بحیرت
 انداخته باشد و مر خدا را هرگز این کارها جایز نتواند بود *
 و اگر گوئیم که احتمال سحر در همچنان مقامی برای ردع و منع کافی
 تواند بود . میگوئیم پس در این حال باچه چیز تمیز داده شود
 که این احتمال در هر حال جاری گردد . و لازم آید که خدای
 سبحانه بندگان خود را در حیرت و کمراهی گذارد . و الحاصل
 هرگاه آن شخص ادعای نبوت را کرد و خارق عادات را آورد و بتحدی
 مقرونش داشت و کسی بمقام معارضت نتوانست بر آید . لازم است
 که قطع و حکم کرده شود بر اینکه صاحب آن خارق عادت همان
 پیغمبر خدا است یقینا و بلا شك . و آنچه از خارق عادات آورد
 بی شبهه سحر و خیانت نیست *
 در باب این قاعده کلمه را و بر خدای شاکر باش . و بسوی راه حق
 سلوک نمای اگر طالب آن هستی . که بتحقیق برای تو در این مختصر
 برای اثبات نبوت محمد علیه الصلاه والسلام بیان کردم سهلترین راهها
 و واضحترین و آشکارا ترین طرق را . و اگر انصاف بدهی
 و کوش بداری در حالتیکه شاهد و بینا باشی در این مطلب هرگز
 محتاج بچیز دیگر نخواهی بود . پس نيك بفهم آنچه را که بسوی تو
 القا کردیم *

❖ والله خلیفتی علیک ❖

این است بعضی از بیانات آن بزرگوار که در رساله حجة البالغه در امر ادیان باختصار نوشته اند و ما آنرا تبرکاً خواستیم در این نامه بیاوریم . و هر کس جوابی مزید بصبرت باشد بر رساله مذکوره رجوع نماید *

❖ معیار چهارم ❖

مرد هو شیار و خردمند از مطالعه این دو معیار که از کلمات مقدسه عالم اسلام بترجمه آوردیم دستور العمل دین و عقاید خویش را برستی تواند گرفت . و حال انجیل و توریة حاضر و بریشان کوی آنها و نسبتهای نالایق آنها را که بمقام الوهیت و بندگان خاص و پیغمبران پاک داده اند معلوم کرده عظمت قرآن و جلالت شان آن برهان الهی را باده روش و دل پاک از آرایش مشاهده تواند کرد . و تواند دانست که بجز دین اسلام در نزد خدای دینی نتواند بود *

❖ ان الدین عند الله الاسلام ❖

چه فائده و چه چاره که اگر وضع این مختصر اقتضا میداشت و مخاطب من که بیک روی جمعیت پروتستانی با حالت انکار است کوشش نمیداشت . و من گذشته از موانع دیگر ممنوع از بیان بعضی از مطالب و اسرار دین در این نامه نمیبودم بیاری دوستان خدای از اطوار ظاهر و باطن اسلام و آداب اسلام و شرف اسلام و نتیجه اسلام بمجلی در اینجا برای تو بیان میکردم *

❖ مدح توحیف است بازندانیان ❖ کویم اندر مجمع روحانیان ❖ میخواهی از امر قرآن برای نمونه در اینجا اشارتی بیاوریم . ولیک نه از اطوار فصاحت الفاظ و معانی و بیان و جزالت کلمات آن که علمای اسلام کتابهای بسیار در این خصوصها نوشته اند . ولی آنچه من برای برادران روحانی عرض خواهم کرد از عالم روحانیان است و کوش

روحانی که منظر توجه روح القدس تواند بود شایسته استماع اسرار کلام الهی خواهد شد پس برستی بشنو تا مستقیم شوی *

❖ ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائكة ❖

خیال نکنی که ملائکه یا روح القدس تنها بمحواریان مسیح و ایمان آورندگان با آنجناب نازل میشدند یا آنکه تنها ایشان را تسدید و تأیید میکردند که اگر مراتب خلقت و طبقات سلسله های وجود و تفاوت نبودن در آفرینش خدای و سایر اطوار این مطلب را بنحویکه علمای دین مبین نوشته اند ملاحظه نمایی و بفهمی . خواهی دانست که وجود تو چگونه کوهرا کرانها است که بخاک و گل آلوده اش کردی . و دل تو چگونه آینه جهان نما است که برنگ آرایش جهان مکرش داشتی . روح القدس و ملائکه آسمانها و علویات را احاطه کرده اند و تواز ایشان غافل . یک گوشه از آینه را پاک از کدورات کن تا نمونه جمال پاکان را مشاهده نمایی *

❖ ان الملائكة لخدامنا وخدام محبتنا ❖

❖ حکمت عرشیه ❖

در میزان نخستین دانستی که مخلوق نخستین و تعین اول واسطه کبری و نبی مطلق و معوث شده بر کافه مخلوقات است . و رحمت کلیه کبری خدا است که خدا با و فرمود ❖ و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین ❖ و چون قرآن در آن عالم سرمدی یعنی هنگام هست شدن آن تعین اول که وجودش مقدم بر زمان و زمانیات است نازل بر آن وجود مقدس شد . پس از آن خدای انسان را یعنی حقایق انسانی را نازل کرد بعالمهای پایین که قدرت خویش را بر آنها و از آنها بنماید . و اسما و صفات خود و ادله حکمتهای خود را بر آنها آشکار کند . و چون آنها را هادی و راهنمای همراه آمد یعنی نبی مطلق و صاحب ولایت مطلقه برای بشارت و انداز با ایشان بود آن صاحب ریاستین

که نور الله فی المغربین والمشرقین است والواقف علی الطنجین . در منزل
نخستین آنها که عالم انوار شد قرآن را که نیز بعالم آنها نازل گردید
برای ایشان بیان و تعلیم فرمود . و قرآن در آن عالم انوار نوری
بود لامع و ضیائی بود ساطع . در هیئت انسانی کامل الشخص
و در دست خویش عصائی از نور داشت . و اهل آن عالم جمله ید بحال
وصفت بودند . و قرآن ایشان از نسخ خودشان بود . پس بتعلیم
لسان الهی قرآن را و بیان قرآن را شناختند . و فهمیدند بقدریکه
استعداد داشتند و بهر گونه که قابلیت ایشان اقتضا کرد . پس از آن عالم
بعالم ارواح نازل شدند و نبی مطلق و کتاب همین نیز بعالم ارواح آمدند .
و تا این عالم معنی آیت کریمه ﴿و کذلک اوحینا الیک روحنا من امرنا﴾
بر امت مخفی بود . تا آنکه آن روح جمله ارواح کتاب الهی را
که نیز روحانی بود برای آنها تلاوت فرمود و بیان کرد و تعلیم
نمود *

﴿الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه الیابن﴾

آن مظهر رحانیت الهیه بتعلیم قرآن خلقی دیگر بافریدن خدای
واحد که بجز او در وجود مؤثری نیست و بر آن معلم الهی ما خلقت
اذ خلقت تواند گفت در انسان در وجود انسانی ظاهر فرمودی و بیان را
بر او تعلیم و یاد میدادی که انسان را مالک و مملک گرداند و مقصود
خدای را از آفرینش انسان آشکار سازد *

این است معنی قرآن که مجزئه آن واسطه نخستین الهی است اگر یک
نادانی تصور در الفاظ همین آیت مبارکه نماید دور نیست بگوید .
﴿علم القرآن﴾ نمی بایستی پیش از ﴿خلق الانسان﴾ باشد زیرا که تعلیم
قرآن فرع بر خلقت انسان است . و الحاصل تدبر در معنی مذکور نموده
بعالم ارواح مناسبت جوی و درست بفهم که مقصود من از این تفسیر
در آیت کریمه چه بود ﴿وما هو بالهزل﴾

پس از آنکه اهل عالم ارواح حسب الاستعداد نصیب خود را از علم
کتاب برداشتند . در منزل سیم رسیدند یعنی بعالم اشباح و عالم ذر

دویم آمدند در آنجا نیز نبی مطلق علیه الصلوة والسلام قرآن را برای
انهایان فرمود . و قرآن در این عالم نوری بود سبز برك اهل آن
عالم چنانکه در عالم دویم نور اصفر بودی . و پس از این عالم انسان
بکون ناری در مرتبه چهارم نازل گردید و قرآن در آن عالم نور احمر بود .
که از شدت صفای حرت چشم را خیره میداشت تا آنکه بعالم کون
مائی آمدند و قرآن نیز برك آن عالم نوری بود لامع تا بعالم خاك و جهان
صورت و مثال آمدند . و آن حقایق کامله در این خاك تیره که آخر
منازل است مستور و مودوع شدند . و قرآن در این عالم برك نور
اخضر و مایل بسیاهی ظاهر گردید *

﴿سیاهی گردانی نور ذات است﴾ بتاریکی درون آبجیات است *
و چون هر مرتبه از مراتب راسکه قرآن طی میکرد مراتب اولی
در باطن میماند . و همان ظهور آخری پیدا و ظاهر بود . این است
که قرآن راشش بطن و شش باطن در این مرتبه آخری موجود گردید *
چون در آن هنگام که انسان بعالم ترابی رسید و معنی آیت کریمه ﴿لقد
خلقنا الانسان فی احسن تقویم﴾ ثم رد دناه اسفل سافلین * تمام شد
آن عالم ترابی نیز در کمال استقامت بود و کواکب در شرف خود شان
بودند . و طالع دنیا سرطان بود . و در آنوقت آفتاب در وسط
السماء بود و هنگام ظهر بود و مقام ظهور الهی بود . و جمله اهل
آن عالم در آن محشر حاضر و قائم بودند . تا آنکه بقدر عز و یزعلیم
از حرکت افلاک و گردش کواکب و پیشی گرفتن شب ظلمانی بر روز
روشن و تحقق اقا لیم و حصول بعد کامل از خط استوا . تغیر در خلقت
انسانی حاصل آمد . و آن فطرت پاک آرایش پذیرفت و متبدل
شد . و در او ظاهر گردید اطوار اختلاف و ابتلاف و خفا و ظهور
و قوت و ضعف و مرض و صحت و لاغری و فربهی و کوچکی و بزرگی .
و همه اینها بر آن خلقت بسبب مشتبهات و خواهشهای ظاهری
آنها راه یافت اگرچه برخلاف خواهشهای حقیقه آنها بودی .
و بدینوجب عرضها را حکم غالبیت در ایشان ظاهر آمد و آنگونه

امراض مختلفه در ایشان ممکن شد . و در آن حال قرآن عظیم
الشان برای هدایت و ارشاد در قالب الفاظ و عبارات و حروف و کلمات
و اوضاع و دلالات چنانکه توان دید لباس ظهور را پوشید . زیرا
که جهانیان را در آن حال آلودگی یارای تحمل از نور اقدس و فیض
مقدس لطف الله علی العالمین و خیرة الله فی السموات و الارضین علیه
الصلوة و السلام نبود . بعلت اینکه اضحلال و تباهی در آن صورت
بر وجود ایشان راه میافت و ممکن نبود که آن نبی مطلق بغير صورة
عالم ایشان ظاهر گردد . زیرا که حکمت الهیه باطل می گردید مانند
اینکه نقطه را قابلیت تحمل ظهور روح نیست مگر از پس پرده و از وراء
حجاب . و بدین جهات آن هادی کل هر دو وحی الهی را از پس
پرده بجهانیان میبایستی برساند . این است که قرآن نیز از پس پرده
بر حسب اقتضای زمان و مکان متشعب و متفرع گردید بر * صحف
آدم و صحف نوح و صحف ابراهیم و توریة موسی و انجیل عیسی *
بطوریکه طبایع اهل هر زمانی در اقتضایات حال و لسان مقتضی
میشد *

تا آنکه نور الهی آشکار شد و ظهور حق پدیدار آمد و بنیه جهان
نضج گرفت . بحدیکه تحمل ظهور آن نور اقدم و نبی اعظم
صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم را توانستی کرد . و قرآن نیز
نازل گردید با او چنانکه می بینی بالفاظ و عبارات و اشارات
و تلویحات که بر حسب اقتضای عالم قشور و ظواهر است .
و در این مقام قرآن را هفت بطن و هفت باطن پیدا گردید *
و اما آنچه مفسرین در میان ظاهر الفاظ و معانی و اطوار فصاحت
و موارد کلام وحدود و قرانات آن که در کتابهای تفسیر نوشته اند
و از بسیاری آنچه در همین تفسیر ظاهری است عدد آنها بشماره نیاید .
پس تمامی آنها بقدر افهام و مدارک خودشان و بر حسب استعدادی
که داشته اند بیان کرده اند . و گرنه امر قرآن عظیم است پس
قرآن قدیم چنان نیست که مخصوص بوجهی باشد و دیگر وجه را

شامل نکرد و یا آنکه اختصاص بقومی تنها داشته باشد . یا آنکه
اختصاص بحالتی تنها داشته باشد . و یا آنکه اختصاص بوقت
و زمانی یا اهل و مکانی داشته باشد . زیرا که کلام خدای همیشه
زنده است و مانند درخت میوه دار پاکیزه در هر آن ثمر میدهد باذن
خدای تعالی و سخن خدای را مرک و تباهی روی ندهد *

* لایاتیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم حید *
ای برادران من این سخنان باریک را که از قلم من میخوانید از من نیست
بل از مکاشفات ایمانیان و از فیض روح قدسی است که روشنائی
بر توی از لمعات انوار الهیه بواسطه ایشانم بغیر استحقاق رسیده است .
و محض اشارت بر آن مقامات عالیه نمونه کمی برای شمار را اینجا آوردم
اگر استعداد دارید و خواهان هستید اینک کتب و رسائل مقدسه
که علمای دین مانوشته و بیان میفرمایند . خصوصاً کتاب شرح
القصیده که از قلم سید سند بزکوار مولانا الحاج سید کاظم اجل الله
شانه شرف ترقیم یافت و در شرح بدی که ذیلا میشنوی در امر
قرآن قدیم بعضی از اسرار را بیان فرمود *

* هذا الزبور و ذلك التوریه و ال * انجیل بل هذا القران المنزل *
قرآن یعنی همین الفاظ و آیات پاک نوری بود از انوار قدس در تحت
حجاب واحدیت و آن قدیم و سر قدیم است . و این همان نقطه
نورانیة الهیه است که در جله عوالم و مقامات ظاهر و هویدا گردید *
* قد طاشت النقطة فی الدائر * ولم تزل فی ذاتها حائر *
* محجوبة الادراك عنها بها * منها لها جارحة ناظره *
* سمت علی الاشیاء حتی لقد * فوضت الدنیا مع الآخرة *
چون اهل این جهان تاریک بجز از عالم محسوسات ادراک معنیهای
باریک و لطیف را نتوانند کرد . برای ظهور آن نور قدیم الهی
در قالب الفاظ مثالی بیاوریم که مطلب را با ادراک مانزدیک نماید . نمی بینی
درخت میوه دار بزرگی را که شاخ و برگ و میوه های آن ترا بجهت آورد از یک
حصة تخم است که در حال نخستین آن شاخ و برگ و ثمر را در آن نتوانی دید .

نمی بینی ماست و پنیر و زوغن و سرشیر و اقسام آنچه از شیر حاصل
کردد چگونه در غیب شیر بود . ملاحظه کن پنهان بودن صورت
انسانی را در باطن نباتات و اوراق و برگها و میوه ها و درختها و حیوانات
و طعامها و در آنچه در دهان تو بجهت خوراك است و در کیلوس
و کیوس و در عروق و رگها و در اعضا و اجزای تو تا آنکه منی شود
و نطفه در رحم مادر گردد و نطفه علقه و علقه مضغه پس عظام
شود پس از آن بمقام استسقاء لحم رسد و آنکه بعد از ظهور در این
صورت های گوناگون آن صورت الهیه پدید آید *

﴿ فَبَارِكْ لِلَّهِ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴾

الحاصل اگر در این نامه بخواهیم کمی از اوصاف و مقامات کلمات
الهییه بیان کنیم نه ما را یاری چنان بیان است و نه زمان را اقتضای
آن و نه اهل را استعدادی بد آنگونه مشهود است *

ای گروه پروستان و ای برادران هواهای نفسانی چرا زحمت کشیده
بیهوده اتلاف زندگانی را در تألیف کردن آنگونه کتابها میکنید .
پولها خرج کرده کتب آنچنانی را طبع مینمایید و مجانا ب مردم میدهید .
و اکتفا بر اینها نکرده ضعفا را تطبیع بمال دنیوی مینمایید .
معلمان و واعظان در اطراف می کارید بخیال اینکه بکعوم بچاره را
غرور دهید و کول بزنید و بطریقه خویش داخل کنید . چرا
مینویسید و ترجمه میکنید اینگونه کتابها را که مایه رسوایی خودتان
است . اعتقاد شما مگر این نیست که محمد بن عبدالله قرآن را خود
ساخت و آوردن مانند آن بسی آسان است . و میدانید که اعظم
معجزات که اسلامیان بدان توسل جویند قرآن است . و میدانید
که اهل این زمان داناتر و عالمتر و با قدرت تر از قرنهای گذشته است .
و میدانید که مردم بنده کان درهم و دینار هستند . و می بینید
که دشمن ملت اسلام غیر از شما همه جای دنیا را فرا گرفته است .
﴿ از بهر شکست دل من بسته صفتی * یار از طرفی و روزگار از طرفی ﴾
بدین همت که شما هستید و اکنون در عرض مدت پانصد سال تقریبا

در همه جای دنیا پروز کرده و بهر ملتی دستی یافته آید . پس چرا
اتفاق نمیکنید بر اینکه چاره کار را یکدفعه نمایید . ملت های مختلفه را
جمع آوری کنید و استعانت از آنها جویند یاری بخواهید از عرب
و از غیر عرب فصحا را انجمن سازید پول بپزید يك سوره تنها از مانند
قرآن بیاورید . و دروغ آن پیغمبر را ظاهر سازید و حجت اسلام را
باطل دارید و نفس اسلامیان را قطع کنید . و دین محمدی را
رسوا نمایید . و همینکه این کار شما صورت گرفت یقین بدانید
اول کسی که شما را تصدیق کند فصحا و بلغا خواهند بود و سایرین
بالتبع تابع خواهند شد *

چرا همت نمیکنید جان عالم را فارغ نمی سازید شمس چرا یکدفعه
بدین راه آسان مردم را به هدایت نمی رسانید جهان را يك کله و يك
کله بان نمی سازید . لکن این نکته را هم بشما بگویم که کله بانها
نمی گذارند شما کوسفتندان ایشان را بدزدید *

ای اهل ادراك دليل این کتاب نویس را در ابطال امر قرآن به بینید
که میتویسد مزدار نام گفته است که ممکن است کسی مانند قرآن
کلامی بیاورد . حال آنکه مرتد بودن مزدار و اعتقادات سخیفه
او را که میگفته است خدای راد رو غکویی و کذب و مانند آن
جایز است خود میداند . و میداند که این تجویز گذشته از اینکه
مفید بحال او نیست لازم نکرده است که بمنزدار نسبت داده شود بل
خود او و برادران او مانند این سخن را نیز توانست گفت ولی گفتن
تا کردن دوتا است . و مانند این است که مثل من کسی بگوید
من نیز مانند مسیح مرده را زنده کنم یا آنکه مانند کلیم چوبی را
از درها سازم و از سنگ خاره چشمه ها جاری سازم لکن کووی
و چگونه ؟ *

میکوید فلان انگلیسی گفته است که مقامات حریری و مقامات
همدانی افصح از قرآنست . و بمانند این سخنان که هیچ خردمندی
در مقام انصاف و حق شناسی تکلم با آنگونه سخنان را جایز نتواند

دید خواست در فصاحت و اعجاز قرآنی که حال آنرا با جمال دانستی
راه ابطال پیدا کند *

الحاصل آن کلام خون آلود الهی که لباس بالاپوش نبوت خاتم
الانبیاء علیه السلام است از یک هزار و دو بیست و هشتاد و هفت سال
پیش تا امروز بندای فصیح و آشکار بمسامع جهان و جهانیان میرساند
و تحدی میکند که من برهان محکم و معجز بآهر بر آن صاحب ملکوت جهانم
که عیسی و یحیی مرده نزدیکی آن را آوردند هرگاه انکار از این
معنی دارید جمله جهانیان از جنی و انسی و از پیدا و پنهانی اتفاق
کنید و معاونت بهمدیگر نمایند و یک سوره کوچکی از ما ندیدم بیاورید
و چون نتوانستید و الی الا بدوام ملک خدای نیز نخواهید آورد
و مقتدر نخواهید شد پس از پیروی هواها و شهوات نفسانی
خوبش اعراض کنید و از بیعت و تبعیت بشر ردوری جوید *

و بیاید بسوی من که شما را در راه راست خدای بمقامات عالییه
برسانم و بیاید بسوی شریعت حقه و آیین محکم اسلام و آن
اتفاق و زحمات را که در مذاهب مختلفه خوبش دارید با اتفاق
با سلامیان در دین پاک اسلام تبدیل نمایند که بسبب این اتفاق
شما با ایشان دین خدای قوت گیرد و استحکام پذیرد و ادیان مختلفه
بت پرستان و مذاهب متوعه مشرکان از روی زمین برداشته شود
بی دینان و ملحدان را بازار کراهی و اضلال کساد گردد و جاهلان
و نادانان علم دین بیاموزند و بعلت این همراهی شما با سلامیان
علی التدریج کار توحید و خدا شناسی و خدا پرستی بالا گیرد و علی
التدریج اسباب ترویج شریعت حقه فراهم آید و وظلمات و تاریکیها
مبدل بروشنایی و نورانیت شود و ملکوت خدای چنانکه
در آسمانهاست در اقطار ربع مسکون انتشار و اشتهار یابد و مورد تحسین
خدای و آفرین مقربان او شود و اگر باوصف دانستن شما حقیقت
دین اسلام و راستی شرع محمدی را از روی هوا و هوس و بمقتضیات
عادات و طبایع ناراست خوبش مخالفت بیاورید و اعراض نماید

و زرد و وبال دیگر کراهان جهان و جمله بت پرستان و بی دینان
و جاهلان بر او زار انکار و کفران شما افزوده شود و مع ذلك
از این مخالفت و انکار شما و از اصرار شما در عناد و لجاج خویش
ضرری بر حال من و بر حال اسلام و اسلامیان و برخدای اسلامیان
نیز متصور نخواهد بود *

و من کفر فان الله غنی عن العالمین *

معبار پنجم *

اما اینکه میزان حق پر و تستانی در تفسیر آیت کریمه * اقتربت
الساعة و انشق القمر * و غیر آن وقوف و اطلاعات خود را بیان
کرد و خواست بگوید که در قرآن از معجزات نبویه مذکور نگردیده است
و این آیات دلالت بر وقوع معجزات ندارد پس سخنی است منافی با انصاف
و موافق بآبی اطلاعی در صفحه (۲۳۲) شروع بتحقیق کرد
و در تفسیر آیات مذکوره تحقیقات خود را بجای آورد و مزه کار
در این است که عبارت کشاف را بتغییر و ناتمام ذکر کرد و پنداشت
که آنچه در تفسیر انجیلها کرده اند در تفسیر آیات قرآنی هم باید بکار
برد و ما عبارت کشاف را تنها در اینجا نقل کنیم و باقی سخن را با دراک
هوشمندان محول داریم که تطویل کلام در این مقام برای امثال مؤلف
زاید است * ترجمه عبارت زنجشیری در کشاف چنان است *
که از بعضی مردمان روایت شده است که معنی آن چنان است
که ماه در روز قیامت بدو نیم شود و قول خدای تعالی * و ان
بروا آیه یعرضوا و یقولوا سحر مستمر * آن سخن را مردود میسازد
و کافی است در رد بر آن قرائت حذیفه که و قد انشق القمر گفته است
یعنی ساعت نزدیک شد و از علامات نزدیکی آن این است که بتحقیق
ماه بدو نیم شد چنانکه کوی * اقبل الامیر و قد جاء البشیر بقدمه *
امیر می آید و بتحقیق مرده دهنده بقدم او آمد و از حذیفه روایت

شد که او در مداین خطبه خواند و گفت آگاه باشید که قیامت نزدیک
گردد و بدستی که ماه در عهد پیغمبر شما بدو نیم شد . تمام شد ترجمه
زنجشیری . اکنون اگر کسی بخواهد رجوع به عبارات میزان
الحق مذکور نماید و به یقین چه میگوید و بفهمد چه ایقام میکند *
ترجمه ظاهری و تحت اللفظی آیت کریمه و ما بعد آیات آشکار میگوید
که مقصود از شق القمر همانا معجز حضرت خاتم الانبیاء است
و بهیچ وجه دلالت بر انشقاق قمر در روز قیامت نتواند داشت .
زیرا که در تالی آیت است که میفرماید * و ان یروا آیه یعرضوا
و یقولوا سحر مستر * در روز قیامت اگر از جانب خدای همچنان
آیتی ظاهر گردد چنان میدانم که اعراض و انکار نتواند کرد و لب
بکفتار ناصواب نتواند کشود و خدا را متهم با آوردن سحر مستر
نتواند ساخت . نمی دانم باعتقاد من که جمله خرد مندان را نیز در
این عقیدت با خود شریک میدانم چنان است . و اگر پروتستانها
و رفیقان ایشان برخلاف ما گویند جواب آنها با خدای توانا است
و ما را بجز این نیست که این سخن زور ایشان را نیز بسائر سخنان ایشان
عطف کنیم و این مصراع را که در غیر این موضعست بخوانیم *

* کاین هم بر سر نمازهای رستگان *

بامزه تر این است که میگوید اگر بالفرض قبول کنیم که شق القمر
بوقوع آمده است در آن حال نیز معجزه محمد نخواهد بود زیرا که نه در
خود آیت و نه من بعد گفته شده است که این امر بوسیله وجهت
محمد وقوع یافت تا آخر سخنان او که باقضای خیالات خویش
گفته است *

کاش یکی از این مردمی برسد که تراب آیین پروتستانی خودت سو کنند
میدهم هرگاه در قرآن میگفت که محمد علیه السلام شق القمر کرد
و واضح و آشکار این معجزه دیگر معجزات آنحضرت را بتعداد میآورد
آنانبوت او را تصدیق مینمودی و میگفتی که چون صریح گفتند
که شق القمر و معراج و سایه نداشتن و تأثیر نکردن برای مبارک او در خاک

و ریک و جا کردن آن در سنگ خاره و مانند آنها معجزات آنحضرت است
و باید قبول کرد . شخص ترا که مؤلف آنگونه میزان الحق
هستی نمیدانم لکن از روی یقین شهادت میدهم بر اینکه کفار بدیدن
آن آیات واضح و بدیدن معجزه بودن خود قرآن محمود و انکار کردند .
کفار این زمان بشنیدن سخن از آن معجزات چگونه ایمان آورند
مگر آنکه عنایت غیبیه آنها را هدایت کند . و روح قدسی
بدلهای ایشان بدمد و پرده را از دلهای ایشان بردارد و چشم و گوش
ایشان بشنوا و بینا گردد پس از آنکه کور و کر بودند *

* صم بکم عمی فهم لا یرجعون *

در خصوص آیت کریمه * و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی *
تفصیل دیگر در ذیل آیت مزبوره آورد که پس ظاهر است که از چنین
الفاظ غیر معینه نزد عاقلان و عارفان معجزه محمد ثابت نخواهد شد .
فهیات بنابر مضمون احادیث مفسرین می نویسند که در غزوه بدر یا چنین
محمد بیک مشت ریک گرفته بطرف لشکر کفار انداخته است چنانچه
چشمهای ایشان از ریک پر شده آنها هر غمت فاش یافته بودند . و میگویند
که آیت مزبوره اشارت بدین واقعه دارد لکن با احادیث مارا چه کار
مباحثه ما با قرآن است و بیان معجزه با تفصیل و تعیین از قرآن خواسته ایم
نه از احادیث . تا آخر سخنان او که بر این بنیان سست خویش
متفرع ساخته است *

و در صفحه (۲۳۳) نیز مانند این سخن را آورد که میبایست
در قرآن یکی یکی معجزات نبویه را بشمارد چنانکه معجزات موسی
و عیسی و حواریان و غیرهم در توریة و انجیل بتفصیل بیان
شده است *

اگر چه با وجود معین بودن حال انجیل و توریة محتاج بتفصیل دادن در
این مطلب نیستیم ولی اینقدر را برای برادران ایمانی یادآور شویم .
که این بیچاره از وضع انجیلهای خودشان غافل شده اند و ندانسته اند
که اگر انجیل حاضر را معتبر و صحیح توانیم دانست بمنزله احادیث اسلام

تواند بود . و همان متن عبارات واسم مؤلفین آنها که با آنها یعنی با انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است شاهد صدق بر این مطلب است . و واضح است که * متی و لوقا و مرقس و یوحنا * و دیگران آنها را در بیان سرگذشت عیسی و تاریخ احوال و اطوار آنجناب نوشته اند . اقلانجیل مریم و عیسی را که از جمله هفتاد و هفت انجیل منسوبه با آنجناب و حواریان و تلامیذ و دعوت کنندگان راستین و دروغین بود و در میان این عیسویان بکلی متروک و غیر مصدق است می آوردند و استشهد میکردند بازو جهی در این گونه اعتراض میتوانستند داشت *

* در همین انجیل لوقا در فصل نهم * نوشته اند که عیسی بدوازده حواری امر کرد که بد هکده هارفته انجیل را بایشان یاد دهند و تبشیر نمایند . و نیز هنگامیکه یحیی شاکردان خود را نزد مسیح فرستاد و از حال او خبر گرفت آنجناب در جواب رسولان یحیی گفت . انجیل را به یثنویان و عظم میکنیم . و در جاهای بسیار از انجیل حاضر از این بقوله سخنان وارد است . پس واضح است که انجیل آسمانی و انجیلی که مسیح آنرا تعلیم میکرد یا شاگردان را برای تعلیم آن مأمور میداشت غیر این انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است . که بالاتفاق جمله آنها بعد از مسیح علیه السلام نوشته شده است . و یقینا در آن انجیل که عیسی را بود بیان احوالات حاضره خود مسیح یا معجزات او نبود مگر بعضی از خطابات الهیه و وعده های که در خصوص او ایمان آورندگان با آنجناب بود . و اخبار از گذشته و آینده و از قصص انبیای سلف و انذار از ترك دین و شریعت . و مواعظ و نصایح و آداب و احکام ظاهریه و باطنیه . و اطوار شریعت و تهذیب نفس و نهی از قبایح اعمال و بیان مشکلات آن قوم . و الحاصل جمله آنچیزی که بر حسب اقتضای اهل و زمان و وضع امور اسباب اصلاح امت توانستی بشود در انجیل اصل بودی . و این سخن را هیچ منصف آگاهی انکار نتواند کرد *

خیال نکنی که علمای اسلامیان از اطوار اتم و کتب منزله برانبیا و رسل آگاهی ندارند که اگر بنخواهند حرفا بحرف از آغاز ایجاد عالم بشری تا کنون اسامی کتب و پیغمبرانی را که صاحبان کتابها بودند و اطوار امتهای ایشان و آنچه را که بسران کتابها آورده اند برای تو بیان کنند *

و الحاصل کلیه کتابها که بصاحبان شریعت مؤسسه نازل گردید و بیشتر اشعار بر آنها در بحث نسخ شریعت گردید * شش کتاب است * که اینها اصول کتب سماویه است و آنچه بدیگر انبیا که تابعان اولی الشرایع بودند نازل گردید یکصد و چهارده و یک روایت یکصد و سیزده کتاب است که نوشته اند . تمامی آنها توابع صحف و کتبی است که بر صاحبان شرایع مؤسسه نازل شده است که ایشان * آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد * علیهم السلامند و قرآن اصل واس واسطقیس است برای صحف و کتب مزبوره چنانکه بیانی از این مطلب را شنیدی *

بالجمله سخن در بیان معجزه ها بود که باید کتب آسمانی معجزات صاحب کتاب را بشمارد . و هیچ عاقلی این سخن را نمیگوید که پیغمبر حاضر معجزات بیاورد و کتابی که از جانب خدای یا از جانب پدر یا و میرسد مشتمل باشد بر بیان همان معجزات که بی دربی از او ظاهر میشود . باین معنی که خدا یا پسر خدا بگوید که ای پیغمبر من توفلان روز فلان مرده را باین تفصیل زنده کردی . یا پسر گوید من در فلان وقت و در فلان مکان فلان نابینا را بینا نمودم . از اینگونه سخنان مرا حیرت آید ظاهر قالب و قیافت و وضع یال و کوپال و نطق و مقال این طایفه را یعنی منکران دین مبین را که می بینی و میشنوی و قعی و عظمی در مرحله نخستین از ایشان مشاهده نمایی . و چون تأمل کنی و تعقل ورزی همانا قالب انسانی را دارند و بس . بعینه حکایت آن نسناس است . که زیر کانش کلماتی چند یاد دادند و متاع تاجر بیچاره را بردند و آن حیوان را ترك نمودند . و هر چه تاجر گفت این خدام

تو بجا رفتند آن حیوان همان سخن خود را مکرر میداشت که • بیزند و به بینند پسندیدند بردارند نه پسندیدند بیاورند *
 این بیچارگان بهمان تفصیل که مبین گردید کلماتی از گذشتگان بدست آورده و نام آن را انجیل و توریة گذاشته اند • و بقول خواجه نصرالدین آنقدر گفته اند که گویا بر خود شان نیز مشتبه شده است • و هر مطلبی که بمیان می آید فی الفور تمسک بهمان امام زاده ساخته خود شان میگویند • و بآن سخنان مجعوله پیشینیان خود شان در مطالب واهی خویش دلیل میگویند • که در فلان ایة فلان انجیل یا فلان ایة فلان نامه فلان معلم عیسوی گفته شده است • که خدا بر سه گونه است مثلا • اسم است و فعل است و حرف زیرا که کلمات بر سه قسم است • گاهی خدا را جسم کنند گاهی کبوتر سازند گاهی بدار کنند گاهی شراب مینامند و میخورند و گاهی نان میکنند و هضم میدهند گاهی خدا را پسر یوسف بنجار میسازند گاهی تواید او را در آخور میگویند • و الحاصل از پریشانی ایشان پریشانی پیدا شد و پریشان نوشتن و عذر از برادران میخواهم که مرا ملامت نکنند که آخر شب است و اول صبح *

﴿ اطف السراج فقد طلع الصبح ﴾

جان کلام این است که بیرون ماندگان از خانه اسلام در آغاز دین و عقاید خود شان که شناختن خدای سبحانه و توحید او تعالی است در غلط مانده اند • چنانکه در بدایات این نامه اشعار کردیم و چون در بیان کج هستند بناچار بنا نیز کج خواهد بود • این است که در امر توحید تفکر و تدبر بسیار باید کرد و خدا را باید شناخت • تا آنکه اطوار بعث رسل و انزال کتب و اصدار معجزات و جله اوضاع دین و آیین دانسته شود • و از این است که بزرگان دین مبین فرمودند *

﴿ اول الدین معرفه و کمال معرفه التوحیدله ﴾

﴿ کلمه توحید ﴾

اول چیزی که صاحب ملکوت آسمان و زمین فاتح و خاتم پیغمبران و حامل هیئت الهیه بر تمامی موجودات حبیب خدا و عبد خدا • جهانیان را دعوت بر آن فرمود و برای اثبات و استتقرار آن دعوت هر گونه محنت و اذیتها را از جهال و معاندین تحمل نمود و غلب الامر چنانکه مقرر بود شمشیر جهاد و قتال را بر آنها نهاد همسانا کلمه توحید بود که فرمود *

﴿ قوالا لاله الا الله تفلحوا ﴾

کاش معنی همین کلمه طیبه را میفهمیدی و پی بحقایق و ارواح میردی • و بیانات اهل حق را درک مینمودی با جرات گویم که بیانات در این کلمه مبارکه از چند وجه است • یکی ﴿ در ترتیب حروف و کلمات این کلمه است و در آوردن استثنا و خصوص همین هیئت تألیفیه و تعیین جزء مقدر که آیا موجود است یا ممکن و یا مستحق للعباده و یا غیر اینها • دوم ﴿ در خصوص حروف این کلمه است و بیان بودن حروف آن بعدد معین که دوازده است • سیم ﴿ در بیان اصول این حروف در این کلمه طیبه است که آن سه حرف است (ل ه ا) و باقی دیگر تکرار آن سه حرف است و بیان اینکه علت آن چیست و وجه آن کدام است و تکرار هر کدام بطور مخصوص از چه راه است • چهارم ﴿ در بیان فرق مابین لا اله الا الله و لا اله الا هو • پنجم ﴿ در بیان باطن و سر این کلمه مقدسه است • ششم ﴿ در بیان ظاهر ظاهر آن است • هفتم ﴿ در تأویل آن است • هشتم ﴿ در باطن باطن و سر سر آن است • نهم ﴿ در خصوص حقیقت لام و سر آن و حقیقت الف و اطوار آن است • دهم ﴿ در بیان لفظ جلاله الله و آنچه متعلق بر آن است و آنچه بدان اضافه داده شود • و در این کلمه طیبه مباحث دیگر هست که نیز متفرع بر بحثهای مذکوره است و این اوراق را کنجایش بیان و تفصیل آنها نیست *

﴿ فاصفح عنهم و قل سلام فسوف یعلمون ﴾

بالجمله معجزات عیسی بجز از راه روایات از بعضی از اصحاب آنجناب
باین زمان نرسید که حال آنها و حال روایات آنها نیز هنوز موقع صحت
نتواند یافت . و سخنان بسیار در خصوص خود ایشان و روایتهای
که کرده اند هست . و در خصوص وسایط و سندهای روایتهای
ایشان از هزار و هشتصد و هفتاد و سال پیش از این تلایتر مان
و در خصوص نسخه های اصلیه آنها که هیچکدام از نوشتهجات
ایشان در دست نیست . و در خصوص اصلاحات و تصحیحات
که در زمان سلاطین عیسویه در قرنهای نزدیک به عیسی برای برداشتن
اختلافات و دیگر مقاصد و منظورات که داشتند کردند . و همچنین
در باب ترجمه های آنها خصوصا در ترجمه های پروتستانها که باتفاق
جمله عیسویان و اسلامیان محل وثوق و اعتماد نتوانند بود .
و در خصوص انجیلیهایی که پنهان کرده اند بعلمت اینکه
اختلافات عظیمه در میان آنها و باین انجیلها پیدا بود و در سایر
اطوار و اوضاع این انجیلها و فروعات آنها که قدر قلیلی از آنها را
در این نامه برای نمونه شنیدی آنقدر راه کفکوباز است که یکی
از این اعتراضات تنها در موثق نبودن آن روایات کافی است .
عجب از این است که در معجزات عیسی باینگونه روایات در این مدت
طولانی با آنهمه انقلابات و با وجود داخل شدن معلمان دروغ کوی
و مسیحان کاذب در میان ملل عیسویه و با وجود دشمنی مانند یهود
که غالب و قاهر و محیل و تباه کننده دین خدای بودند و بد آنگونه
اختلال ظاهری و باطنی انداختن را در طریقه و کتب عیسی اقتدار
داشتند . چنانکه در حق شخص مسیح از هر گونه فساد کوتاهی
نکردند . با همه این تفصیل باید اعتماد آورد و خبرهای مرسل
و منقطع السند کذابی را باید قبول کرد . و از اینطرف معجزات باهرات
خاتم پیغمبران را که همان آداب و شریعت طاهره او و اطوار توحید
و بیانات خدا شناسی . و اوامر و نواهی او بی برهانی از خارج
بزرگترین دلائل و براهین بر حقیقت آنحضرت و راستی شریعت

طاهره و مستقیمه و دأئه او است . و جمله آن معجزات باتصال سند
از ثقات و معتمدین یدابید در این زمان نزدیک بی وقوع صدمات
و انقلابات بدست ما رسیده است باید انکار کرد و دلیل بر انکار را چنان
باید آورد که چون طائفه نو ظهور پروتستانی یا مانند آنها بعضی
از رسائل مرویه از معلمان مجهول الاحوال یا خود معلوم الاحوال را
انجیل نامیده اند . و معجزات مسیح یکان یکان در آن انجیل مشروح
و مبین شده است و قرآن اسلامیان که بمنزله انجیل است مانند انجیل
معجزات محمدی را علیه السلام بد آنگونه تفصیل بیان نکرد . پس
معجزات حضرت محمد را باید انکار کرد بعلمت اینکه کتاب آسمانی باید
معجزات پیغمبر صاحب همان کتاب را باید تعداد نماید چنانکه
انجیل معجزات مسیح را مذکور میدارد *

نمیدانم تصور میکنی سخنان مزور اینها را و بیفهمی آنچه را که با جلال
برای تو میگویم یا آنکه محتاج تفصیل و شرح و بسط هستی *
آیات بینات و معجزات باهرات که از حضرت فخر انبیا خلاصه
موجودات علیه السلام و از خلفای راشدین و آل طاهربین و اصحاب
کبار و مؤمنین و متقیان و علمای اعلام و رؤسای شریعت مقدسه
آن قادرترین مخلوقات . در هر جزء زمان و در عهد و اوان ظاهر
گردید و ظاهر است و ظاهر خواهد شد . در نزد اهل بصیرت
و ایمان کالشمس فی رابعه النهار واضح و آشکار است . و اما نسل
شریر و زنا زادگان چنانکه مسیح گفت علامات و معجزات آسمانی را
نخواهند دید و قبول نخواهند کرد و ایمان نخواهند آورد *

جواب این سخنان پروتستانی را در خصوص معجزات عیسی یهودان
چه گونه میگویند مؤلف از آنها بایستی درست تعلیم گیرد و در انکار
خود بر معجزات پیغمبر ما بر اطلاعات خویش بیفزاید *

در خصوص معجزات در این مختصر زیاده بر این سخن را محتاج نیستیم
در قرآن عظیم الشان مجلا و مفصلا بعضی از آیات و معجزات بیان
شد . و در احادیث که بسی معتبر از احادیث انجیلیان است

بتفصیل آمد . واکر از مجزات دیگر انبیا چیزی باقی نماند
مگر روایات و حکایات بحمدالله تعالی اعظم مجزات پیغمبر ما
علیه الصلوٰۃ والسلام حاضر و موجود و وحی و ناطق است *

✽ میفرمایند ✽

وان كنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا
شهدائكم من دون الله ان كنتم صادقين *
قل لئن اجتمعت الانس والجن علی ان یاتوا بمثل هذا القرآن
لا یأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهیرا *
ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم ویشیر المؤمنین الذین یعملون
الصالحات ان لهم اجرا کبیرا *

✽ معیار ششم ✽

پروستان صاحب کتاب سخنی دیگر در این مقام آورد که ضعفای
نادان را بلکه مغرور دارد و حاصل آن کلام چنان است که اخبار
قبل الوقوع در قرآن نیست . و تحقیقات غیر منصفانه خود را
متهمی میسازد بر اینکه در هنگام وقوع سستی و ضعف در لشکر اسلام
در غزوات آتایی را که دلالت بر غلبه اسلامیان میکرد میآوردی
که بد آن سبب دل آنها را قوی گرداند همچنانکه هر جنگجوی
لشکر کشی از این گونه تدبیرها در هنگام قتال وجدال بکار میرد *
این مطلب نیز راجع بمطلب مجزات است و ندانستن سبب دین و کتاب
والهامات الهیه و یا خود هواهای نفسانی آنها را بنوشتن و گفتن
این گونه سخنان واداشت اخبار قبل الوقوع باجالات و از کارهای
عمده در قرآن است . و بتفصیل در احادیث معتبره و صحیحیه که جهة
صحت آنها را کفیم مندرج است . اقتضای حکمت خدا و اسرار الهیه
و مصالح تکمیلات و سنت امتحان و اختبار در تمامی از منه و اعصار
در مخاطبات خدای با پیغمبران خویش چنان بودی . که از امور معظمه

و یا از واقعیاتی که در اظهار آن حکمتی ملحوظ بودی باجمال یا بتفصیلی
که نیز یکجهت ابهامی داشتی اخبار میدادند . همچنانکه در توریة
وانجیل حاضر نمونه آنها پیدا است . نه اینکه خدای تعالی جمله
آینده ها و وقایع از منه مستقبلا رایگان یگان به تعداد بیاورد و مشروح
دارد که در اینحال حکمت خدای باطل میشدی و سنت امتحان بندکان
که بزرگترین وسائل برای تکمیل انسان است تباه میشستی . آیاتمی
بینید در میان اقوام و ملتها و طوایف اهل ادیان و مذاهب چه
قدرها اختلاف و تباین پدید شد . و نبود مگر از تأویلاتی که در کلمات
والهامات خدای کردند . بسبب اینکه بیانات الهامیه ممکن نیست
بغیر آنطورها یعنی غیر قابل تأویل بطور مطلق بوده باشد *

ای پروستان برای تو مثالی از کلمات انجیل بیاورم بلکه از این نمونه
بوی از عالم معانی بمشام تو برسد *

✽ در آخر فصل انجیل یوحنا ✽ عیسی در حق یوحنا به پطرس
گفت که اكر من بخوادم كه اوتا آمدن من باقی بماند تو را چه
كار است . او این سخن را برخلاف مقصود فهمید که یوحنا نخواهد مرد
آنکاه این مطلب در میان برادران شایع گردید *

✽ پسلی ✽ نام پروستان کتابی در خصوص اسناد نوشته و آنکتاب را
در سنه (۱۸۵۰) میلادی چاپ کرده اند در صفحه (۳۲۳)
میکوید . غلط دوم که بقدمای مسیحیه منسوب است این است . که آنها
امید و ابریزد یکی قیامت بودند و من يك نظیر دیگر قبل از اعتراض
بیاورم و آن این است که رب ما در حق یوحنا به پطرس گفت .
تا آخر فقرات انجیل که در آن کتاب گفته است و اثبات سهو و غلط را
بر حواریان و تلامیذ عیسی کرده است *

الحاصل سخن بسیار داریم لکن مقام تنك است و اقبال بر سخنکویی
بسبب موانع و مشاغل ناموجود و در آنچه نوشتیم ارباب الباب را
کفایت خواهد بود *

سخنی را که مکرر گفتیم بیاد دار که ادراک هر چیزی را مدرک یعنی آلت ادراک از جنس آن مدرک باید باشد. کلام الهی را گوش الهی می شنود و دلی که منزل تجلیات الهیه است می فهمد *

* ثم ذرهم فی خوضهم یلعون *

اما اینکه گفت بجهت قوی داشتن دلها در هنگام جنگ آیات آورده میشد این سخن نیز ظاهر البطلانست زیرا که اگر چنانچه پیغمبر بر حق مأمور بجهاد و جدال شود و وحی آسمانی وعده فتح و نصرت را بر او دهد بجز جاهلان و برادران شیر آن وحی واقع و آن الهام صحیح الوقوع را بداند چگونه تأویلات ناشایست و توجیهات نالایق تأویل نیاورند *

مگر از توریة خودتان آگاهی ندارید که در جاهای بسیار از اینگونه اخبار داله بر فتح و نصرت داده شد مکرر در فصل (۲۶) سفر لاویان به بنی اسرائیل گفته نشد که بر دشمنان غلبه خواهید کرد و در پیشروی شما از شمشیر شما برافتند و پنج کس از شما صد کس از آنها را غلبه کنند و صد کس از شما هاده هزار کس از آنها را مغلوب سازند و نیز دشمنان شما در مقابل شما از ضرب شمشیر شما برافتند . اکنون اگر کسی بگوید که موسی خود اینها را ساخت که دلهای بنی اسرائیل را قوی دارد و در جنگ مستقیم شوند . جواب صاحب کتاب چیست هر چه از روی انصاف در جواب گویند همانا جواب اسلامیان نیز خواهد بود *

در مغلوبیت روم و غالب شدن آنها در ثانی که در آیات قرآنی خبر داده شد میگوید . از روی خورده بینی یعنی حدسیات بود . جواب این سخن نیز از مراجعت بکتاب مصدق خودشان که از آنگونه اخبار بسیار آورده است واضح تواند شد . از عیبی که معجزات خواستند و گفت * بر من معجزه داده نشده است مگر علامت ذوالنون یونس * در آنجا گفت که شما قراین استدلال بر صافی هوا و خوبی آن یابازندگی خواهید کرد یعنی اگر معجزات بیاورم و از آینده

خبردهم خواهید گفت که از روی خورده بینی وحدسیات است * ومع ذلك قرآن عظیم الشان از معنیات و از وقوعات آینده بخوبی خبر داد که هیچ خردمند صاحب ادراک آنها را بر حدسیات محمول نتواند داشت *

یکی در هنگام فتح مکه معظمه است که يك سال پیش آیت کریمه نازل شد و تفصیل آن در کتب تواریح و احادیث و تفسیرها مضبوط است میفرماید * لندخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلقین رؤسکم و مقصرین لا تخافون * هر آینه بخواست خدای البتہ بر مسجد الحرام داخل میشوید و سرهای خود را امیرا شید یعنی اعمال حج را بجای آورید و خلق و تقصیر میکنید پس از آنکه در سال اول محرم شدید *

در آیت دیگر از فتح خیبر خبر داده حال آنکه نظر بظاهر اسباب فتح خیبر از تمتعات بودی . و از غنائم بسیار که از آنجا بدست مؤمنان رسید و آیت و معجزه که در آن غزوه برای مؤمنین ظاهر گردید که عبارت از کیفیت فتح خیبر است پس از مأیوس شدن اصحاب از تسخیر آن قلعه های استوار آگاه داشت *

چنانکه تفصیل این وقعه در نزد تاریخ شناسان جهان واضح است که چون کار بر اسلامیان سخت شد حضرت پیغمبر فرمودند * لا عطين الراية غدا رجلا يحب الله ورسوله و يحبه الله ورسوله * و در آن روز حبیب خدای و حبیب رسول خدای یعنی علی ابن ابی طالب علیه التحية والسلام در آن جای حاضر نبودند تا آنکه فرمادند *

اصحاب کرام منتظر بودند که اواء فتح و نصرت را کدام سعادتمند حامل خواهد بود . که ناگاه آنحضرت از راه رسید و در چشم مبارک ایشان رمی بود . و از آب دهان مقدس نبوی شفا یافت و بپرق اسلام را بردوش پاك نهاد . و بدان تفصیلی که شنیده در خیبر را که عظمت و بزرگی آن را میدانی از جای برکنند و بر هوا انداخت . که چون بر زمین آمد قلعه های خیبر بزلزله افتاد . و آنگاه مصراع

باب رآن باب مدینه حکمت و علم بقوت بدالهی گرفت و در میان خندق در هوا ایستاد . و لشکر اسلام را بد انسوی گذار داد . این است آن علامت آسمانی که بر کرامت رسول خدای از آن سرور ظاهر گردید *

چنانکه میفرماید *

لقد رضى الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا ومغانم كثيرة يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما وعدكم الله مغانم كثيرة تأخذونها فعجل لكم هذه وكف أیدی الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما *

آیات بر مؤمنین که موجب هدایت آنها بصراط مستقیم گردید همان تفصیل فتح است چنانکه اشارت بر آن کردیم . و اینکه فرمود و کف ایدی الناس عنکم مقصود همسو کردن اهل خیر است که طایفه بنی غطفان و بنی اسد بودند *

در آیت دیگر در خصوص قافله شام و حجاز بود که فرمود واذیعدکم الله احدی الطائفتین انهما لکم وتودون ان غیر ذات الشوکه تكون لکم ویرید الله ان یحق الحق بکلماته ویقطع دابر الکافرین * که غیر ذات شوکه قافله شام بودی و آن وعده الهیه در حق آنها انجام یافت *

در آیت کریمه * الم غلبت الروم فی ادنی الارض وهم من بعد غلبهم سیغلبون فی بضع سنین لله الامر من قبل و من بعد و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله ینصر من یشاء و هو العزیز الرحیم * نه صریح فرمود بر اینکه روم در ادنای ارض یعنی در زمین عرب مغلوب شدند . و پس از آن در ندرت زمانی بر فرس غالب آیند . چون فرس در آن زمان مجوسی بودند و در میان عیسوی بودند و مغلوب شدن اینها بمشرکان بیکه رسید خوشحالی کرده بمؤمنان گفتند که شما و عیسویان اهل کتاب هستید و ما و فارسین امیان هستیم و کتاب نداریم و بزودی ما . نیز بر شما غالب خواهیم شد چنانکه برادران ما بر برادران شما غالب آمدند . و آنکه که اسلامیان را اندوه

پیدا شد آیت کریمه نازل گردید که * من بعد غلبهم سیغلبون * تا آنکه فرمود و یومئذ یفرح المؤمنون * و چون آیه نازل شد ابی خلف نام که از مشرکان بود بمحضرت صدیق خلیفه نخستین تعرض جست که این کذب است و بیابان تو کروگان بندهیم . که اگر این کار تا سه سال دیگر واقع شده نفر شتر ماده من بتو دهم و کر نه تو بمن عطا کن . صدیق بمحضرت پیغمبری عرضه داشت که اینگونه گفتگوی کروگان با بن ابی خلف داریم . فرمودند معنی بضع سنین از سه سال تا سه سال است و بدینوجب آنجناب بر یکصد نفر شتر ماده نه ساله با پسر ابی خلف رها بست . و او پس از برگشتن از غزوه احد فوت کرد و در سال هفتم غلبه رومیان بر فارسین اتفاق افتاد . و خلیفه صدیق از وارثان ابی بن ابی خلف شترانرا گرفت و با مر پیغمبری آنها را تصدق کرد * و از اینگونه آیات که در آن زمان دلالت آنها بر اخبار آئیه قریب الوقوع آشکار بود و اکنون نیز در نزد اهل ادراک و آگاهی آشکار است در قرآن عظیم الشان موجود . و همچنین از خبرهای کلیه و وقایع عظیمه در آن کلام مجز نظام لایعد و لایحصى است *

وعد الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخفنهم فی الارض کما استخلف الذین من قبلهم ولیمکنن لهم دینهم الذی ار نضی لهم ولیدلنهم من بعد خوفهم امنا یعبدونی لایشرکون بی شیئا *

همچنانکه تمامی این کارها بعد از حضرت خاتم انبیا بوقوع پیوست و خلیفه ها و جانشینان آنحضرت در زمین بقول مطلق استخلاف یافتند مانند جانشینان انبیای اولی العزم و صاحبان ولایت و سلطنت الهیه . و برقرار و استوار کرد دینی را که مرتضی است برای ایشان تا آخر رجه آیات . و اگر کسی در خصوص معجزات و آیاتی که دلالت بر اخبار از امور آینده دارد آگاهی کامل را طالب باشد رجوع بکتابهای مفصله و تواریح مضبوطه که در بیان معجزات خاتم انبیا و جانشینان آنحضرت است نماید . و علی الاجمال باید دانست که بجز از اهل عناد و جلال احدی از خرد مندان در حقیقت اسلام و کلیه معجزات

حضرت فخرانام علیه الصلوة والسلام نمیتواند انکار بیاورد *
﴿ قد تبين الرشد من الغي ﴾

﴿ معيار هفتم ﴾

میزان الحق در او آخر سخنان خویش آیاتی چند از قرآن که در خصوص اطوار بهشت و دوزخ و مانند آنها است آورده و گفت که بهشت محمدیان مجازی و جسمانی است . بدان طریق که هر لذت و عیش و عشرت نفسانی و جسمانی که قلب انسان میل بآن کند در آنجا یافت میشود . و واضح است که امید بچنین بهشت دادن آدمی را از تلاش پایی قلب و نیکی افکار بازداشته بخواشه های نفسانی قوت و قدرت میدهد . و اینگونه بهشت لایق تقدس خداوندی نیست . و در این مقام شرح و بسط میدهد سخنان خود را که محض از روی بی اطلاعی از اطوار الهامات و بیانات الهیه و بی خبری از موارد کلام و رموز مخاطب و مدلولات ظاهر الفاظ در همان آیات و غفلت از معانی حقیقه و روحانیه آنها آورده است *

و همچنین درابطال امر قرآن عظیم الشان در فصل (۲) و (۳) کتاب مزبور عنواناتی چند آورده به بیانات ناقصه و ناراست خویش استدلال بر مطالب خود مینماید که اغلب آنها از قبیل سخنانی است که بعینها بر خود او مردود است *

اگرچه همان بیاناتی که در این آخرین میزان در خصوص معجز بودن الفاظ و کلمات قرآنی که جهان و جهانیان از آوردن مانند آن عاجز هستند و بودند و خواهند بود گفته شد . جواب تمامی اعتراضات او است و باوصف آن محتاج به هیچ گونه جوابی خاصه بر منکر معاند نتوانیم شد . ولی در بیان این مطلب که گفت آیات مزبوره لایق و سزاوار بخدا نیست و تقاضای دل آدمی را رفع نمیسازد و برای فهمیدن کلیه مقصود بجملا بقدریکه لازم است در این معیار بیاوریم *

بدانکه مطابق بودن احکامی چند یا بعضی از قصه های انبیا که در شریعت اسلام و در کلام الهی است با کتاب طالموت و کمرانجیل مسیح در نزد هیچ صاحب ادراکی اسباب طعن و قدح بر شریعت طاهره یا آنچنان کلامی که بطور انجازه دعوت براه خدای میکند نتواند بود . اگر طالموت و کمرانجیل شرح مسنا و مجموع شرح و متن یا انجیل عیسی سخنی موافق با الهامات الهیه بیاورند نباید آنها را بمحض انتساب بطایفه یهودان یا فرقه از عیسویان مردود بداریم که این شیوه حقانیت و شعار اهل شعور نیست *

بدانکه مستانگاری است مشتمل بر روایات مختلفه از یهود و شرحهای کتب مقدسه یا اعتقاد آنهاست که میگویند از جانب خدای در کوه طور توریة موسی داده شد و این روایات نیز با و اعطا گردید . و موسی بهر و ن تعلیم کرد و بیوشع و البعازار آموخت و از ایشان بنابیا رسید . ویدا بید رسید یهودا حق دوش * یعنی مقدس * و او در قرن دوم میلاد مسیح در مدت چهل سال آن کتاب را تألیف کرد که اکنون در نزد یهود معمول و معظم است . و این کتاب مسنا را دو شرح نوشتند یکی را در بیت المقدس در قرن سیم و دیگری را در بابل در قرن ششم از میلاد عیسی و نام این شرحها را * کمران * نامیدند یعنی کمال که مقصودشان کمال یافتن توریة است بسبب آنها و چون متن و شرح در یکجا مجموع و منضم شد آنرا * طالموت * گویند *

این کتابها را نصاری در نهایت دشمنی میدارند و عمده سبب در این دشمنی علاوه بر دلائلی که در این مطلب دارند این است که شمعون نامی که میگویند صلیب مسیح را او برداشت و بدست او گرفتار شد در طریق روایت و سلسله سند آن روایاتی که مأخذ کتابها است واقع بوده است *

بدین سبب نباید يك کلمه از آن کتابها اعتقاد آورد . و چون چگونگی بهشت و فرشتگان و سؤال قبر و هفت طبقه بودن جهنم و خبر اعراف و شهادت دادن اعضای انسانی در روز قیامت بر کاهان

بنی آدم و همچنین آداب غسل و تیمم در جایی که آب نباشد و روزه داری . و تبیین خبط ایض از خبط اسود که برای روزه و نماز صبح وقت قرار داده شده است . و همچنین بعضی از حکایات و قصص انبیا که عیسویان بآنها معتقد نیستند و در قرآن تصریح بر آنها شده . و مانند اینها که در اسلام مسلم شده در کتابهای مذکور یهودان نیز هست . پس باید قرآن و اسلام را انکار کرد بعلت آنکه با خیالات و اوهام ما موافقت نکردند و با کتابهای یهودان که ما را با آنها عداوت و دشمنی هست موافق آوردند *

حالا بیاید بهمچنان مردمان مطلب حالی کنید و از معانی و ارواح الهامات نیز بایشان تعلیم نمایید . همین عناد و لجاج است که هر گونه فساد و تباهی را در روی زمین و در هر قرن از قرون در میان طوایف و ملل احداث کرد . و همان استنکار ظلمت مر نور را موجب ساری بودن کدورتها و ناوانیها و مرضهای ظاهری و باطنی در جله جهانیان شد و دین الهی مستور ماند و راه خدا متروک و انبیا و اولیا محجوب و مظلوم و مقهور شدند . اگر این گونه عنادهای و انکارها نمی بود و پرده های بی انصافی و اعتساف را بر چهره مقصود الهی نمی کشیدند . و کار را بجایی نمی رسانیدند که چهار شرک و الحاد و جهالت فرا گیرد رجه للعالمین را بایشان شریجه کار بود . به بینید و آگاهی جوید از وضع زمان جاهلیت که بعد از مسیح چها کردند . یهودان آنگونه کتابها را در مقابل عیسویان بلاخبار و روایات صحیح و مزوج کرده موافق اوهام و افکار ناقصه خودشان تألیف کردند . عیسویان و معلمان دروغگوی و کراه کشد کان بامبد ریاسات و بزرکیها علم دعوت را برافراشتند . و در آن میان بعناد یهودان شریعت را برهم زده آیین دیگر نهادند . و انجیلها ساختند و نامها نوشتند و هنگامها بر پا کردند . مجوسان در این بین که این اختلاف عظیم را در میان اهل کتاب دیدند برقص درآمدند و خشنودیها کردند . و از آنطرف مشرکان و بت پرستان و دیگر طوایف غیر

کتابیه آنهمه هرج و مرج آنها را دیده آیین باطل خویش را استوار داشتند . تا کار بجایی رسید که از دین و شریعت بجزا زاسم چیز دیگر باقی نماند . و آنکه هنگام پیداشدن ملکوت آسمان بر حسب بشارت یحیی و عیسی رسید و ناچار از شکستن شوکت باطل بشمشیر شد *

فوق الحق و بطل ما کانوا یعملون *

پطرس وصی عیسی در رساله خود میگوید * همچنانکه در میان قوم پیغمبران دروغگوی بودند در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهند بود که حتی عیسی را انکار کرده عقاید باطله مستحق بر لعنت رابه پنهانی ادخال کنند و بر خود شان هلاک عاجل را بیاورند و جمعی بیرو طریقههای مضرت آمیز آنها شوند و شما را از روی طمع با سخنان ساخته خود شان بجای امتعه گذارند *

مبنای کفار اسلام در امر دین بمخاصمه و عناد شخصانی نیست . و معلومست که در کتب و روایات اهل کتاب بل در کتب دیگر اهل ادیان سخنان حق و صواب هست که موافق با الهامات الهیه است . پس جله آنها را مصدق و مقبول باید داشت . و آنچه را که مخالف با آیین توحید حقیقی و نالایق بحضرت احدیت و مقربان درگاه الهی است که بهوای نفسانی و از آثار و حیهای شیطانی است چنانکه میفرمایند * و ان الشیاطین لیوحون الی اولیائهم * جله آنها را مردود و غیر مقبول باید دانست *

کلام ربانی

لنوم تناسب مدرك را بامدرك اساس ادراك خویش كن و از این يك باب هزار دراز علم را بر روی خویش كشوده دار *

کلام قدیم الهی که بتوسط خلیفه الله علی العالمین پیغمبر مبعوث بر هدایت جله کائنات در میان امت اودیعت الهیه است . بلسان فصیح احکام دین مبین را بیان میکند . و اطوار و آداب شریعت مقدسه را

توضیح مینماید و از اطوار دنیا و عقبی و از اوضاع بهشت و دوزخ آگاهی میدهد *

يك كلمه جامعه سخن میگوید و شنوندگان بلغتهای گوناگون هر کسی بلسان خویش معانی آنرا درک نمایند و اهل ادراک را در این معنی عجب افزاید *

آنچه در * باب دوم * از اعمال حواریان از انجیل در عید الخمسین شنیدی که روح القدس بواسطه لمعان آتش محبت از اثر آواز آسمانی مجمع حواریان را احاطه کرد . و آنها را پر نمود و بسخن گفتن آغاز کردند . و هر کس از حاضران سخنان ایشان را می شنید و حیران و عجبناک میکردید . و در این باب سخنان می گفتند و بیگانگان استهزا میکردند و نسبت مستی را بایشان میدادند . جمله اینها ظهوری بود از آیات قرآنی که در آزمان بحواریان مسیحی جلوه کر شد *

* هر دم بلباس دگر آن ماه برآید *

ای برادران چرا چشم پاک روحانی را باز نمی کنید که حال منکران قرآن را و استهزا کنندگان بر آن را مشاهده نمایید . و بدانید که اینان همان استهزا کنندگان بر روح القدس و حواریان هستند که اکنون بلباس دیگر بیرون آمده اند همچنانکه روح القدس و صدای آسمانی بظهور دیگر درآمد *

این است معنی آنچه انجیل گفت که بسیاری از پیشی گرفتن واپس روند و بسی از عقب ماندگان پیشی گیرند *

* حضر علی میفرماید *

لتبلین بلبسة و لتغر بلن غربة و لتساطن سوط القدر حتی یصیر اسفلکم اعلاکم و اعلاکم اسفلکم و لیسبقن سابقون کانوا قد قصروا و لیقصرن قاصرون کانوا قد سبقوا *

كول نظوری که اینها عیسی و انجیل و حواریان را بظاهر لفظ تصدیق کردند که موسائیان نیز بسخن در حق کلام خدای اذعان

آوردند *

* و كل يدعی وصلا بلیلی * ولی لا تفرلهم بذاکا *

الحاصل چون (میزان الحق) سخن از بیانات قرآنی که در خصوص بهشت و دوزخ و مانند آنهاست بمیان آورد و لازم بود از اطوار معانی کلام الهی شرحی در این نامه آورده شود . لیکن حیف از آن معانی است که بکوش مستمع بی انصافی برسد و موجب مزید حیرانی و جهالت او گردد بل بر تسخیر خویش بیفزاید . مع هذا برای نمونه تنهایی لغت را در خصوص آیتی از آن کلام حی و قیوم برای تو بیاوریم تا آنکه بدانی روح القدس از منطق حواریان چگونه بیانات گوناگون را آشکار کرد *

بیماره مؤلف از اسلامیان شنید که قرآن هفت یا هفتاد معنی باطنی دارد . و چنان دانست که اگر يك معنی را بگیریم معانی دیگر غیر مقصود خواهد بود . و ما سابقا اشعاری بر این مطلب کردیم و اکنون نیز کیفیت ذو وجوه بودن آنرا گفتیم . واضح است که جمله معانی غیر متناهی قرآن که کلیات آن بر حسب طبقات موجودات هفت و بملا حظة ظهور اطوار عشره در هفت هفتاد شود مقصود است و اگر اینگونه نباشد کلام حی و قیوم نیست *

اگر چنانچه آیتی در حق يك قوم و یا يك امری نازل گردد و بعد آن قوم بمیرد و یا آن امر بانجام رسد و آن آیت بسبب تمام شدن آن قوم یا گذشتن آن امر بلامعنی و بلا حکم بماند . قرآن حی و قیوم نخواهد بود . ولیکن قرآن حی است و شجرة طيبة الهیه است که اول آن بر آخر آن جاری است *

* توتی اكلها كل حين یاذن ربها *

در آیت کریمه * و السماء رفعها و وضع المیزان * يك معنی ظاهری تحت اللفظی برای اهل ظاهر است که آنها بجز از لفظ را نمی فهمند زیرا که کفایت تناسب در میان مدرک بامدرک لازم است ولی در نزد اهل حقیقت و روحانیان قواعدی در تفسیر قرآن هست که آن را

عوام اسلامیان بدون تعلیم ندانند تاچه رسد بآنانی که از لفظ ولغت
و حدود کلمات آن آگاهی ندارند . و نمی دانند اطوار آنرا از محکم
و متشابه و مطلق و مقید و خاص و عام و مجمل و مفصل و اخصار و اظهار و تکلیفات
و اشعارات و حقایق و مجازات و مقدمات و مؤخرات و منقطع و معطوف
و حرفی را که بجای حرف دیگری است و الفاظ عمومی که معانی مخصوصه
از آن مقصود است و بالعکس . و مطالب و مقاصدی را که بعضی
از آنها در یک سوره است و بعضی دیگر در سوره دیگر . و اطوار
ناسخ و منسوخ و آیاتی که نیمه از آنها منسوخ است و باقی آن غیر
منسوخ . و آیاتی که نصف آنها خطاب بقومی است و نصف دیگر
بدیگران . و آیاتی که از قبیل *یا ایها النبی* و *یا محمد* است . و آیاتی
که لفظ آن برای قومی وارد است و معنی آن برای اقوام دیگر و آیهایی
که لفظ آنها مفرد و معنی جمع است و بالعکس . و آیاتی که مخصوصا
در حق یک سرور از سروران دین و آیاتی که عمومیت بر دیگر
جانشینان پیغمبر دارد . و آیاتی که در حق ظالمان و منکران و اطوار
آنها تا هنگام ظهور دوات حق و آمدن قائم آل محمد و مسیح کلمه الله
و مانند آنها که تمام در ظاهر امور جاری است *

پس نمی دانم باین حال حقایق و ارواح را همچنان کسی با وجود کوش
عنادی که همراه او باشد چگونه خواهد فهمید . مگر آنکه کوش
حیوانی را فروخته و کوش مناسب بادرک حقایق و ارواح الهیه
بیاورد *

و السماء رفعها * *سماء* یک معنی حقیقی آسمان پیغمبری و فلک
نبوت مطلقه مخاطب لولاک . واسطه ایجاد افلاک است علیه الصلوة
والسلام . خدا تعالی باقتضای مصالح بسیار و اجرای آیین اختیار
و امتحان آن آسمان نبوت الهیه را از میان مردم برداشت و برتری داد .
زیرا که عالم بشری عالم ادنا و مقام نقصان گرفت آنجناب بود که بجهت
تکلیف جهان آن ملکوت آسمان چنانکه یحیی و مسیح مرده آنرا دادند
در عالم بشری ظاهر آمد *

از بشری رسته بود باز برای بشد *
تا بکمال آورد پایه نقصان گرفت *
و وضع میزان * در این جهان میزان دو کفه کتاب الله و عترت را
گذاشت و بامر خدای سبحانه جهانیان را مأمور بر تمسک جستن بر آن
میزان و مراجمت کردن بآن فرمود و فرمود *
انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی *
ان تزلوا بعدی ما ان تمسکتم بهما *

مقصود از عترت و اهل بیت همانا سرورهای بشارت داده شده بر ابراهیم
است چنانکه پیشتر بیان آن را شنیدید . و اگر دل آگاه داری امر اسلام
بسی آشکار است *

این وجه یکی از وجوه معانی آیت قرآنی است که بجهت نمونه آوردیم
و اگر مؤلف را استعداد شنیدن بودی در معنی آیاتی که برای بیان
انهار اربعه بهشتی وارد گردیده است بیانات نفی و باریک را
میاوردیم * خدا فرمود *

مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء غیر آسن و انهار
من لبن لم یغیر طعمه و انهار من خمر لذة للشاربین و انهار من عسل مصفی
و لهم فيها من کل الثمرات و مغفرة من ربهم *
میگوید این آیات منافی باشان خدایی است و همه لذات جسمانی است
که انسانرا از سلوک حقیقی باز میدارد *

کاش این بیچاره اقلاصدر آیت کریمه را بنظر میاوردی که میفرماید
مثل الجنة التي وعد المتقون * که چون خطاب ظاهر با جسمانیان است
باعلا درجه بیان از عالم جسمانیان برای بهشت مثال آوردند .
و پس از آن فرمودند * و مغفرة من ربهم * با آنکه در بهشت کما نیست
و بدین کلام اشارت بمعنی باریکی آوردند . و اگر بخواهیم یکی یکی آیات را
در اینجا تفسیر کنیم و ظاهر و باطن آنرا بقدر ادراک خود و مستمعان آن بیان
تمام دفترهای بسیار باید بنویسیم و مقدمات چند ترتیب دهیم .
و جنت را بدو قسم کرده هم بیان احوال جنت دنیا را که قرارگاه پدر ما آدم

علیه السلام بود چنانکه در باب دوم سفر تکوین در خصوص آن گفت
 که خدا جنت عدن را در فلان جای کاشت و آدم را که آفریده بود در آنجا
 گذاشت. و نیز بیان حال جنت آخرت را بیاوریم ولی از جوه باطنی
 در آنهار مزبوره که مثال جنت موعوده است مجلی برای برادران ایمانی
 مذکور داریم اگر چه بیکانه رانصبی از ادراک آن معانی نباشد *
 * چهار نهر * در طبق چهار نهر دنیا است که در توریة در ذیل
 ذکر بهشت آدم علی نبینا و علیه السلام تعداد کرد *
 * چهار نهر * معنوی و روحانی از چهار رکن قبه * بسم الله
 الرحمن الرحیم * جاری میشود بجریان روحانی *
 * نهر نخستین * ماء خالص غیر آسن از میم بسم جاری است
 و در زمین بهشت شعبها از آن منشعب گردیده و حوضها پر شده است *
 * نهر دوم * لبن یعنی شیر کوارا که طعم آن تغییر نیافته است
 و در اصل فطرت باقی است از هاء الله جاری است *
 * نهر سیم * خراست لذة للشاربین که از میم رحن جاری است *
 * نهر چهارم * عسل مصفی از میم رحیم جاری است *
 عرش خدای سبحانه که بر جایت خود بر آن استوا و استیلا دارد از چهار
 نور که مبداء جله انوارند ترکیب شده است * نور ابیض و نور اصفر و نور
 احمر و نور اخضر * که تمامی الوان اصولا و فروعا از آن چهار حکایت
 آوردند و مظهریت جستند. کلهها و ریاحین خاکیان را که در گلستانها
 و صحراها بینی از نهایت آثار آن کلههای معنوی است *
 * قوس الله * که در هنگام تصفیه هوا با آمدن باران و میل آفتاب
 از وسط السماء بواسطه انعکاس آفتاب در آینه هوا بر حسب موقع ظاهر
 شود از همان چهار رکن که از عرش با آفتاب رسیده و در شعاع آفتاب
 غیر مرئی شد در آن قوس ظاهر آید *
 حاملان چهار رکن عرش خدای که مصدر آثار چهار گانه اطوار
 خلقیه است یعنی * خلق و رزق و موت و حیوة * چهار ملک است.
 جبرائیل و میکائیل و عزرائیل و اسرافیل *

در قبه مقدسه * بسم الله الرحمن الرحیم * سه ملک رئیس است
 و قبه عرش را که محل و محل اجتماع آثار آن قبه مقدسه است چهار رئیس
 میباشد بتفصیلی که ذیلا می نکاریم *
 * رئیس اول * روح القدس است که سروران دین در حق آن
 فرمودند روح القدس فی جنان الصاقوره اول من ذاق من حدائقنا
 الباقوره *
 * رئیس ثانی * روح من امر الله است که در قرآن فرمود
 * یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی * *
 * رئیس ثالث * نفس الله است که عیسی گفت * ولا اعلم ما فی نفسک *
 هنگامیکه خدای فرمود یا عیسی تو گفتی که مرا و مادرم را دو خدای
 قرار دهید بغیر خدای تعالی عیسی گفت اگر گفته باشم تودانسته
 باشی که تو بر آنچه در ذات من هست عالمی و من دانایستم بر چیزی
 که در نفس تست. و سابقا معنی نفس الله و روح الله و ذات الله و بیت الله
 و مانند آنها را بیان کرده ایم. و این نفس مقامش بالاتر از روح است *
 * رئیس رابع * روح علی ملائکه الحجب است که بیان این
 ارکان و رؤسای آنها و شرح اطوار و مناسبات و مقامات آنها در این
 مختصر مناسب نیست. و در کتب علمای اسلام و بزرگان دین مبین
 مبین است. و مخفی نماید که رئیس کل و زعیم جله رؤسای اربعه
 مذکوره روح القدس است که نخستین موجود از روحانیان از عین
 عرش است و اول کسی است که میوه نوری را از باغ اولیا در جنان
 صاقوره یعنی اعلی درجه بهشت چشید *
 * چهار نهری * که خدای بهشت خود را بد آنها مثل داشت در جله
 عوالم غیبیه و شهودیه بظهورات مختلفه و اطوار غیر متاهیه ظاهر
 کردید. بعلم اینکه بهشت خدای ظهور مقامات و علامات
 الهیه است که در تمامی موجودات بر حسب استعداد مراتب آنها
 جلوه کر کردید *
 * و بمقاماتک و علاماتک التي لا تعطیل لها فی کل مکان يعرفک بها من عرفک *

همچنانکه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ که اسم اعظم الهی است در هر عالمی از عوالم وجود لفظاً و معنایاً و ذاتاً و صفة باطوار کونا کون ظاهر گردد انهار جاریه از کلمات چهار گانه آن نیز بتعدد مراتب موجودات و اطوار افراد کائنات تعدد خواهد داشت .
و همین چهار است که سر آن در موجودات و اشیاء جاری و بهمه جای ساری گردید *

ارکان عرش و حاملان عرش و الوان ارکان عرش که مبدأ جله انوار و روشنائیها و اصل همه الوان و رنگها است . چهار است *
بیت العمور که در محاذات عرش رحانی و مظهر آثار فیوضات ربانیه است و مکان روح الله عیسی است . مربع الارکانست *
خانه کعبه که مطاف آدم ابوالبشر در محل آن شد و بتعلیم جبرائیل اعمال و مناسک حج را با آداب اسلام در آنجا بجای آورد و آن صنی الله در صفا و مروه در مروه ایستادند و در عرفات همدیگر را شناختند . و آن خانه بدست خلیل الرحمن اب الانبیاء والمرسلین و اسمعیل پدر پیغمبر آخر از زمان بنا کرده شد . و اکنون قبله اسلامیان و مطاف طوایف ایمانیانست .
مربع الارکان است . و آن خانه خدا در محاذات بیت المعمور است *
اساس دین خدا که اسلام است . کلمات چهار گانه است که از ﴿ تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر ﴾ خدای آگاهی دهد * سبحان الله * والحمد لله * ولا اله الا الله * والله اکبر *

ارکان دین و ایمان حقیقی چهار است ﴿ توحید ﴾ و نبوت * و ولایت * و تولای و تبرای ﴿ لا اله الا الله ﴾ محمد رسول الله * خلفاء رسول الله اولیاء الله * اولی من والوا و عادی من عادوا *
همچنین است اطوار ظاهریه که در این عالم جسمانی است مانند چهار بودن عناصر * و چهار بودن طبایع * و چهار بودن فصول سال * و چهار بودن کلمات رباح * که صبا و جنوب است و دبور و شمال *
توحید خدای سبحانه بر چهار گونه است که ذیلاً میکارم *
﴿ توحید ذات ﴾ از آیت کریمه ﴿ لا یلتئمذ واللهین اثین انما هو اله واحد ﴾ *

﴿ توحید صفات ﴾ لیس کثله شیء و هو السمع البصیر *
﴿ توحید افعال ﴾ هو الذی خلقکم ثم رزقکم ثم یمیتکم ثم یحییکم هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه و تعالی عما یشرکون *

﴿ توحید عبادت ﴾ فن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملاً صالحاً ولا یشرک بعبادة ربه احداً *

راهی از راهبان نصاری نجران از یمن باتفاق زن راهبه خدمت ﴿ سرور هفتین ابو ابراهیم موسی روحی له الفدا ﴾ آمد و برای شرفیابی از حضرت ایشان استیذان کرد و بفردای آنروز رخصت قبول یافت . پس بخدمت آنجناب رسید و از مسائل و مطالبی که داشت سؤال کرد و آخر چیزی که پرسید این بود . که خبرده مرا از چهار حرفی که در آسمان است و از تفسیر کننده آنها و از چهار حرفی که بر زمین نازل شده است . فرمودند چهار حرف اولی ﴿ بقاء آل محمد ﴾ نازل گردد و تفسیر کننده آنها او است و نازل شود برا و آنچه بر پیغمبران نازل نکردید . و اما چهار حرف دومی را برای تو بیان کنم پس ﴿ نخستین آنها ﴾ لا اله الا الله است باقیبا ﴿ و دومیین آنها ﴾ محمد رسول الله است مخلصا ﴿ و سیمین از آنها ﴾ خلفا و اولاد پیغمبر است ﴿ و چهارمین آنها ﴾ ایمان آورندگان و تابعان ایشان است . که ایشان از ما هستند و ما از رسول خدا و رسول الله از خدای سبحانه است . پس راهب بهمان چهار کلمه ایمان آورد و شهادت داد و در حق مؤمنان بطهارت و پایی کواهی کرد و گفت .
وانهم المطهرون المستبدلون و لکم عاقبة الله و الحمد لله رب العالمین *
پس آنجناب ایمان او را پذیرفت و یکدست لباس مر آن راهب را خلعت داد . یعنی جبه از خز باقیمت و پیراهنی از پارچه قوهی و یک طلیسان و یک چکمه و یک کلاه سر که در حدیث بعبارت قلنسوه وارد است .
آنکا نماز پیشین را بجای آوردند و مر راهب را فرمود خسته نمایی عرض کرد اختفت فی سابعی . و چون کتاب حدیث را حاضر

نداشتم حدیث را تماما در اینجا نیاورده اکتفا بر محل شاهد کردم *
 و از این فقره آخری واضح است که امر خسته در میان خواص عیسویان
 معمول بوده است اگر چه بعثت تغییر دادن معلمان دروغگوی
 که در شریعت موسی و عیسی بدعتها نهادند متروک شده بود *
 الحاصل بیان جمله * اطوار نهرهای چهارگانه که برای بهشت جسمانی
 از اطوار انهار جسمانیان مثال آورده شد در این مختصر نخواهد
 گنجید * و جمله * این انهار در هر مقامی از مقامات مثالی از برای
 بهشت خدایی است که در حق آن فرمودند *

* فیهامالاعین رأی و لا اذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر *
 پس بهشت خدا را منحصر بیک گونه بهشت نباید کرد * که هشت
 درجه بهشت در عالم جسم است و مطابق عالمهای هشتگانه که انسان
 مختصر از آن عوالم است و آنها * فؤاد است * و عقل * و نفس *
 و روح * و طبیعت * و ماده * و مثال * و جسم *
 چون اهل دوزخ را از مرتبه فؤاد که آیه الله است نصیبی نیست
 و فؤاد در دوزخ معذب نخواهد شد این است که طبقات جهنم
 هفت گونه شد اما ذل الله منها *

و این تفصیل در سلسله عرضیه در مقام اجسام است و اگر نه از مراتب
 سلسله های طولیه نه ماها توانیم فهمید و نه بیان آنرا توانیم کرد
 و بهشت آنجا از ادراک حواس ظاهره و باطنه ماها بالاتر است *
 بعثت اینکه آن عوالم ربوبیت است نسبت بعالم ظاهر و مقام مؤثر را
 آثار درک نکند * که میان مدرک و مدرک از وجود مناسبتی
 ناچار است * و آنچه در عوالم سفلیه دیده شود از قبیل حکایت و نمونه
 خواهد بود * و بیان سلسله طولیه و عرضیه را با جلال در معیار
 ششم از میزان اول آوردیم و در کتب مفصله ایمانیان بتفصیل
 آن آگاهی توانی یافت * و لکن اینقدر باید دانست که همان انهار
 از ربعه در عوالم طولیه نیز موجود خواهد بود بعثت اینکه معطی
 فاقد نتواند شد و این مطلب در حکمت الهیه مبرهن است ولی انهار

هر مقامی از نسخ آنجا است *
 بالجملة معنی آیات را هر کسی بقدر ادراک خویش و در خور استعداد
 حواس خود تواند فهمید * و باغتهای مختلفه و زبانهای کونا کون
 سر ملک و ملکوت و جبروت را و اطوار احکام ناسوت را از یک کلام
 بیان میفرماید و منکرانش استهزا میکنند و نسبت صرع و مستی
 بوی دهند *

* و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة
 * للمؤمنین و لا یزید الظالمین الا خسارا *

برادر من تو که از عالم اجسامی و هنوز تکمیل نشدی چون خدای
 بنخواهد مثلی از بهشت برای تو بیاورد بجز اینکه از عالم ادراک تو سخن
 گوید راهی نیست * و اگر غیر این باشد خلاف حکمت خواهد بود *
 همانا مانند تکلمات پدر است بلا تشبیه که با طفل خویش کند و او را بزبان
 او و بانداز ادراک او تلطیف و تربیت نماید و از عالم او با او رفتار و گفتار
 آورد * چون بنخواهد او را رفتار آموزد دست او را گرفته
 بلهجه و حالت او را * تی تی پایی * گوید و چون قدری
 بزرگ شود خواست که او را بتعلیم علوم و فنون ترغیب نماید بوعده ها
 و امید واریها از عالم او سخن گوید و لبها سهای رنگین بوی وعده کند
 و بوی پوشاند پول میدهد و خواهشهای ناقصانه او را تماما
 اجرا میکند *

طفل شیر خواره که هنوز دندان نیاورد و قوای او قوت نکرده
 غذاهای لطیفه را نتواند خورد * مادرا و غذاها را ترجمه کند یعنی
 شیر نموده موافق طبع و قوای او سازد و بوی دهد *

* کلم الناس علی قدر عقولهم * و ما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه *
 پیغمبران و اولیا بمنزله پدران و مادران جهانند و رفتار ایشان باجهانیان
 مانند رفتار آباء و امهات و مرضعات با اطفال باشد * این است که اقوام
 و امم در فهمیدن مقصود از بیانات و رفتارهای انبیا و اولیا قاصر
 ماندند * و اهل تبلیس برای ابطال دین و شریعت که باقتضای مصالح

و حکمتهایی که بعضی از آنها را شنیدی مطلق العنان در اغوا و اضلال بودند هر گونه فساد و تباهی را در میان آن ناقصان شایع و ذایع کردند . و آنها را ضایع و کراه نمودند و بدین خانه رنگین دنیا آنها را مغرور داشتند *

﴿ همه اندر زمن بتو این است ﴾ که توفیقی و خانه رنگین است * پس مر خردمندان را پوشیده نیست که بیانات الهامیه الهیه در احسن ترتیب و اکل بیان بجز در قرآن عظیم الشان پیدا نخواهد شد . و اگر بخواهیم از سخنان ناشایست و نسبتهای غیر لایق و مجعولاتی که از روی هواها و شرارتها در کتب متداوله در دست یهودان و عیسویان دروغین مندرج کرده اند بتفصیل در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . اگر چه برخی از آن بیشتر مذکور شد . ولی زاید نیست که فقرات دیگر را که اکنون در نظر داریم بنحو اجمال در اینجا بیاوریم . نامعلوم گردد که آیا آن کتابها شایسته خدای خدا هستند . و مناسبت بعالم وحی و الهام آسمانی دارند . یا آنکه محض از روی هواها و شرارت برادران شریر کتابهای مقدسه را با آن قالب ریخته و آورده اند . پس در معیار دیگر بجای از آنها بنکاریم *

﴿ معیار هشتم ﴾

﴿ در معیار سیم از میزان سیم ﴾ حکایت نسبت زنا کردن لوط علیه السلام را با دختران خود در حالت مستی شدید و اولاد آوردن آنها از پدر خودشان را از توریة شنیدی و میدانی که ممتوع بودن شراب نیز خصوصا افراط آن در همین انجیل و توریة مصرح است و لوط را بطرس وصی عیسی در رساله (۲) خود چنان تمجید کرد . که لوط صالحی که از معاشرت شهوتناک فاجران بیزار است و آن مرد صالح که در میان آنها بود و کردارهای حرام آنها را میدید و می شنید همه روزه بر خود جفا کشید .

عاشق شدن داود علیه السلام که صاحب زبور است بر زن اور یا نام و آوردن او را بنحانه اش و زنا کردن با او . و سهل است شوهر او را بمرکه جنگ بیک بهانه فرستادن و بسر عسکر در جزو نوشتن که این مرد را بکشتن بده . و کشته شدن آن بیچاره بحیله داود العیاذ بالله مفصلا در معیار مذکور مذکور شد . نیز در آنجا از توریة حکایت بت پرستی و ارتداد سلیمان علیه السلام را و مخالفت او را بامر خدای و ناپاکی دل او را که با کمال بی شرمی نوشته اند ذکر نمودیم *

﴿ در فصل نهم سفر تکوین توریة است ﴾ نوح شراب خورد و مست شد و در چادر خود برهنه خوابید و حام عورتین پدرش را دید . برادرانش گفت سام و یافث پوشاکی برده عقب عقب رفته او را ستر عورت کردند . نوح از خجارت یافت و از این تفصیل آگاهی جست آنگاه کنعان پسر حام را گفت او بنده بندگان برادرانش باد . و سام را دعا کرد و گفت کنعان مر او را بنده باد و مانند این سخن را در حق یافث گفت این است ملخص آنچه در فصل مزبور آورده اند * عجب است که نگاه احام کرد و کنعان پسر او ملعون و مطرود و بنده شد خوب عدالتی است آفرین بر اینگونه پیغمبر نمیدانم این توریة نویس چرا یک نکته دیگر را علاوه بر مقال نکرد که این دعا و نفرین نوح در حالت خمار بود و کره پسر را بکشاه پدر نمیکرفت . و این همان نوح است که در انجیل خودشان از قول بطرس او را واعظ را ستکاری نامیده است عجب را ستکاری و عدالت است آری شایسته خدایی آنگونه خدایی که اینان فهمیده اند اینگونه کتابها است و آنچه پیغمبران است *

﴿ در فصل دوازدهم سفر مذکور است ﴾ که چون ابراهیم علیه السلام نزدیک بمصر شد بزین خود ساره گفت که تو زن خوهری زیباهستی و میدانم اگر مصریان بدانند که تو زن من هستی بطمع تو مرا میکشند تو بکوی که من خواهر ابراهیم هستم مصریان او را دیدند و بیاد شاه خبر بردند و ساره را پادشاه بحرم سرای خویش برد . و ابراهیم

بخاطر او محبتها کرد و خدا بجهت زن ابراهیم بر پادشاه و خانه او بلاهای بزرگ انداخت و پادشاه از او دست برداشته بابراهیم تسلیم کرد *
 به بینید چه میگویند و الهامات الهیه را چگونه میدانند . آیامانند این کار را از شخص بی عاری که فی الجمله ناموس و غیرت داشته باشد میتوان روادید . حال آنکه ابراهیم علیه السلام از پیغمبران اولوالعزم است و خلیل خداوند غیور توانا است . عجب است که ابراهیم ساره را بدر و غکویی امر کرد و او نیز دروغ گفت . و مانند این دروغ را بابراهیم و ساره در جای دیگر نسبت داده اند چنانکه در سفر مذکور * در فصل بیستم است که ابراهیم بسمت ایل جنوب رفته در مابین سور و قادس سکنا کرد و در جرار اقامت نمود و در حق ساره گفت که این خواهر من است . ملک جرار او فرستاد و ساره را از او گرفت . و شبانگه خدای در خواب بر ملک آمد و گفت بجهت این زن که گرفتی خواهی مرد یعنی مرگ ترا در یابد زیرا که او زن شوهر دار است . تا آنکه ساره را بابراهیم پس داد و ملک ابراهیم را مخیر کرد که در هر جای از ملک او بخواهد بنشیند . و ساره گفت اینک هزار مثقال نقره به برادر تو دادم . و در ضمن این تفصیل است که چون ملک از ابراهیم پرسید چرا دروغ گفتید که این خواهر تست ابراهیم گفت از ترس اینکه مبادا او را از دست من بگیرند این دروغ را گفتیم و نیز این خواهر مادری من است *

حالا خبر ندارید از کتابی که * ولیم اسمت * نام پروتستان در شرح احوال انبیا از آدم تا یعقوب علیهما السلام نوشته و در سنه (۱۸۴۸) عیسوی آن کتاب را که بزبان اردو است در هندوستان چاپ کرده اند . و چه من خرافات در آن کتاب در حق انبیا نوشته است که آدم توبه نکرد . و حال ابراهیم تا هفتاد سال معلوم نبود بعثت اینکه در میان بت پرستان نشو و نما کرد و زیادی عمر او با آنها گذشت . و معلوم میشود که پدر و مادر او خدای حق را نمی شناختند . و دور نیست که خود او نیز ستایش بت را میکرد . تا وقتی که خدا

بر او ظاهر شد و او را از انبای زمان منتخب داشت و او را به بندگی خویش مخصوص داشت *

در فقره ابراهیم و ساره میگوید بسا هست که ابراهیم چون در دفعه اولی انکار از زوجه خود کرد در پیش خود گفت که دیگر همچنان گاهی را نخواهم کرد لکن بار دیگر بدام شیطان افتاد بعثت حققت خود که حاصل داشت *

مؤلف مزبور در آن کتاب نوشته است که ممکن نیست ابراهیم در نکاح کردن هاجر گناهکار نباشد . زیرا که او خوب میدانست سخن مسیح را که در انجیل است که خدای مردم را ذکور و اناث آفرید و بدین جهت است که مرد پدر و مادر خود را ترك میکنند و بزوجه خود التصاق میجوید و هر دو جسد واحد شوند *

این مؤلف فراموش کرد که گاهی دیگر بکردن ابراهیم بگذارد . زیرا که او مانند اینکه قول مسیح را میدانست قول کلیم را نیز که در توریة است میدانست . که میگوید * خواهر خود را خواه از پدرت باشد و خواه از مادرت در خانه تو متولد باشد یا در خارج بزنی قبول نکن * و نیز میگوید هر کس تزویج کند با خواهر خود که دختر پدرش باشد یا خواهر خویش را که دختر مادرش باشد و عورت آنها را بیند یعنی نزدیکی با آنها کند . پس عاری است بزرگ و هر دو یعنی مرد و زن در پیش روی قوم خود شان باید بقتل برسند . بجهت اینکه عورت برادر خود را کشف کرد پس گناه آنها بر سر آنها وارد شود *

یعنی کردن هر دو را باید زد و همچنین موسی گفت ملعون است کسی که با خواهر پدری و یا مادری خود بخوابد . مؤلف مذکور را نمی دانم چرا از این گناه فراموشی آورده در آنجا ذکر نکرد . که بکلی جمله پیغمبران را که از نسل ابراهیم هستند العیاذ بالله اولاد زنا کند . و آیین بی دینی را اساس محکمی بگذارد . این کتابها را که سلفهای اینها مغشوش کرده مضامین شرك و کفر و ناپاکیها را

در آنها مندرج داشته و نام آنها را کتب مقدسه گذاشتند کفایت
در اجرای مقاصد و مفاسد نکرد . گذشتگان بنیان را
ساختند و آنقدر بیکه توانستند کردند . و اینان اکنون تکمیل آن بنا را
می کنند *

* در میزان سیم * کیفیت نسبت زنا کردن لوط را با دخترا
خود و تولد مواب را از دختر بزرگ و تولد موایسان . از او وزایده
شدن بن عمی از دختر کوچک و پدر شدن او بر عمایسان شنیدی .
اکنون در نسب بعضی از انبیا نظر کنیم و بدانیم که از کتب مقدسه
چگونه تقدیس انساب پیغمبران را میکند *

* در آغاز انجیل متی * که میگوید کتاب نسل عیسی مسیح بن داود بن
ابراهیم است . وجد داود را عوید می شمارد و مادر عوید را عوث
موایه است . پس جده بزرگ داود از آنگونه نسل زنایی که پیغمبری
با دختر خود در حال مستی کرده باشد خواهد بود . و نیز در آن فصل
نسب مسیح رجعم بن سلیمان بن داود را آورد . که این رجعم را
نیز مادر عمایه بود چنانکه در * فصل چهاردهم * سفر ملوک
اول از توریة است . پس نسب عیسی مسیح العیاذ بالله از دو جهة
منتهی با اولاد زنا تواند شد . با آنکه موایسان و عمایان بنص توریة
داخل جماعت الهیه نتوانند شد . چنانکه در سفر استثنا است یعنی
توریة مثنی و در فصل (۲۳) که هر کس عمانی و موایی باشد داخل
جماعت رب نخواهد شد . تاده دهر نیز داخل جماعت رب
نخواهد شد *

یعنی الی الابد این حکم در حق ایشان جاری است . و چون
واضح است که در نسب نامه خصوصا در نسب مسیحیه بنص انجیل
انتساب مادری معتبر است . بعلم اینکه اگر مسیح از طرف مادر اتصال
بداود و اسحق و ابراهیم نداشته باشد او را مسیح بن داود
بن اسحق بن ابراهیم نمیتوانیم گفت . و از کتب آسمانی
بر حقیقت او استدلال نتوانیم کرد . چنانکه برهان بزرگ عیسویان

در این مقام همین کیفیت ترتیب تناسل آنجناب است . و در
* فصل اول انجیل متی * تصریح بآن کرد . و صاحب میزان
الحق در صفحه (۱۷۹) و (۱۸۰) شرح و بسط در این
مطلب داده و میگوید . خدا بایراهم گفت که عهد خود را با اسحق
و ذریت او ثابت میکنم . یعنی آن پیغمبر بزرگ و رهاننده موعود
از اولاد اسحق ظهور خواهد یافت نه از اولاد اسماعیل . پس
انتساب مادری عیسی بداود و اسحق این همه شرافت را برای
او آورد و اینگونه انتساب معتبر شد . فعلی هذا موایسان و عمایان
داخل در نسب مسیح شوند و داخل در جماعت رب شوند بطوریکه
گفته شد . بلکه داخل در نسب پسران خدا شدند که داود
و سلیمان نیز با اعتقاد اینها پسران خدا بودند نهایت عیسی ابن الله
وحید است *

سبحان الله چگونه شد که آنگونه نسل زنا که توریة الی الابد دخول
آنها را در جماعت الهیه انکار کرد داخل بر آن جماعت مقدسه شدند .
بلکه پدر جماعت الله شد . بلکه پدر خدای شدند . بلکه خدای خود
داخل در آن جماعت زنا زاده شد نعوذ بالله تعالی من هذه العقاید .
* در فصل (۲۶) سفر تکوین * مانند همان نسبتی را که در حق
ابراهیم علیه السلام در فقره انکار او زوجه خویش را گفت با اسحق
علیه السلام داد . و ولیم اسمت در کتاب خود در شرح این فقره گوید .
ایمان اسحق نیز لغزش و سستی پذیرفت زیرا که زن خود را خواهر خود
گفت . پس از آن گوید افسوس دارم که این مقربان در نزد خدای
محتاج وعظ و نصیحت بوده اند . و در آنجاها سخنان شایسته بعالم
خود آورده است که مرا از ذکر آنها شرم آید *

* در فصل بیست و هفتم تکوین است * اسحق در حال پیری و نابینایی
عیسو پسر بزرگ خود را خواست و گفت پیر شده ام و نمیدانم کی خواهم
مرد . بصحرا برو و شکار بکن طعامی بدخواه من ترتیب نمای
که بیش از مرگ بخورم و در حق تو دعای خیر کنم . مادر یعقوب

ایستاد را شنید و او را فرستاد و از گاه دو بزغاله آورد و آنهار اطعمای
ترتیب داد و از لباسهای عیسو یعقوب پوشاند . و چون کردن و دستهای
یعقوب برخلاف برادرش موی دار و بشمین نبود از پوست بزغاله ها پوشاند
که اسحق را بغلط بیندازد و یعقوب را از عیسو باز نشناسد . و دعای
خیر را که مقصود نبوت و مبارکی و سروری بود در حق او کند .
و الحاصل اسحق را فریب دادند و آن دعای خیر را از دست او گرفتند
و بدان دعا بکت زمین و آسمان . و فراوانی کندم و شراب و مخدومی
و مطاعی در میان طوایف و اقوام مر یعقوب را مسلم گردید .
و از جمله دعاهای پدرش این بود که تو مولای برادرانت باشی .
و پسران مادرت برای تو رکوع کنند . لغت کنند کان بر تو ملعون
شوند و مبارک کنند کان تو مبارک باشند . تا آنکه عیسو از شکار
باز آمد و در آنجا شرح و بسط در فریب خوردن اسحق میدهد .
و آنکه بسیار متحیر شد و گفت برادرت بحیلت آن دعا را از من
گرفت . عیسو التماس کرد که بمن هم دعا بکن مگر برای من از آن
دعا چیزی نماند . تا آخر حکایت آنها که در اینجا بطور خلاصه
آوردیم و اگر کسی بخواهد رجوع بکتاب مذکور نماید *

در فصل بیست و نهم سفر مذکور است * یعقوب بدختر کوچک
لابان پس از مخیر کردن او یعقوب را در تزویج دو دختر خویش اظهار
میل کرد و برای مهریه راحیل که دختر کوچک بود هفت سال اجیر
شد . بعلت اینکه لابان بوی گفت که بجهت برادری بامن لازم
نکرده است که بجانا بر من خدمت کنی . آنکه یعقوب بجهت
محبتی که * راحیل * داشت هفت سال را مانند اندک زمانی
بخدمت بسر آورد . و زوجه خود را از لابان خواست عروسی
و ضیافت کردند و شبانگاه بجای دختر کوچک که خو بروی و زیبا بود
* لیا * دختر بزرگ را که نازیبابودی و سستی و ضعف در چشمان
او بود بوی داد . و یعقوب با او خوابید و چون بامداد شد و دید
بجایش کرده اند بلابان گفت این چه کار بود که در حق من کردی .

چرا فریبم دادی مگر من بجهت راحیل خدمت نکردم . لابان گفت
منافی با قانون مملکت است که دختر بزرگ در خانه بماند و کوچک شوهر
کند . تا آنکه مجددا هفت ساله اجیر شد راحیل را نیز گرفت
و هر دو خواهر را جمع کرد . و حال آنکه جمع بین الاختین بلکه
بنص انجیل تعدد ازواج نیز غیر جایز بودی *

پروتستانها عذرهای عجیب از این کارها میگویند چنانکه
* ولیم اسمت * در آنجا گوید که از این فقره استدلال بر جواز تعدد
ازواج نمیتوان کرد بعلت اینکه این کار بامر خدا و برضای یعقوب نشد *

* عذر بدتر ز گناهش نکرید *

نمیدانم از کتب آسمانی این طائفه و از الهامات مقدسه آنها چیزی
میفهمی یا آنکه سر بر آفرین و تحسین باید جنبانید *

* سر بجنبان که جای تحسین است *

اگر چه هر گاه بخواهیم اینگونه تفصیل ناشایسته و مزخرفات از کلام را
یکان یکان بیاوریم . باید کتب عهد عتیق و جدید را بعد از بیرون
آوردن کلمات معدوده بسیار کمی از آنها را بالتمام نقل کرده عمر
عزیز را صرف بیانات آنها کنیم . با آنکه باعتقاد خودشان بعد از
اصلاحات و تصحیحات بسیار که در اصلها و ترجمه های آنها کرده اند
باینحال مانده است *

* خوب شد که فصدش کردند * زهی بی شرمی که این گونه
کلمات را نام از الهام و وحی بگذاری . و قرآن بدان جلالت شان
و کلامی بدان پایی و تقدس را مورد طعن و تعرض نالایق بسازی *

از بی شرمی ابلیس نباید تعجب کرد که در مقابل امر خدای استکبار
آورد . و با استدلال برخواست * خلقنی من نار و خلقته من طین *

گفت و اطاعت نکرد . که سخن او بظاهر بسی برتری بر سخنان بعضی
از طوایف خدای شناس تواند داشت *

و الحاصل با وصف اینکه سخن بدرازی میکشد باز فقراتی چند از کتب
مقدسه اینان بیاوریم تا بدانی که تمثیل قرآنی از بهشتیانهار چهار گانه

معلومه شایسته بخدای خداوند است . یایهوده سخنان بدان
درازی لایق بعالم وحی پاك والهام مقدس الهی است . پس
بكوش انسانی از خلاصه های آیات توریة و انجیل كه از روی ترجمه های
خود حضرات پروتستانها و برادران ایشان است مجملی از مفصل
و كمی از بسیار را بشنوید *

در فصل سی و یکم سفر تکوین است *

راحیل * در هنگامیکه پدرش لابان برای تراشیدن پشم كوسفندان
خویش رفت بتهای پدر خود را دزدید * و یعقوب * با هر چه
اورا بودی برداشته بی خبر از * لابان * فرار کرد و روز سیم لابان
فرار کردن او را دانست و برادران خود را برداشته هفت روز راه در عقب
او شتافت . و بوی رسید و گفت چه کار بود كه تو كردی بمن
خبر نداده آمدی من كه ترا با سرود و سرور و دف و طنبور روانه
میکردی در این کار احق كردی . و نكداشتی من دختران و پسران
خود را ببوسم میتوانم در حق شما بدی كنم لکن خدای پدران
شما شب دوشین بمن گفت مبدا سخن خوب و باید به یعقوب بكویی .
چرا خدایان مرا در دیدی و یعقوب نمیدانست كه زنش آنها را
دزدیده است پس لابان هر چه در چادرها كشت خداها را پیدانكرد .
بعلت اینكه راحیل آنها را در زیر خود پنهان كرده بود *

و از مفهوم فقرات * فصل سی و پنجم * از سفر مذکور معلوم است
كه زن یعقوب علیه السلام آن اصنام را برای سنایش و عبادت خویش
دزدیده بود یعنی علاوه بر بت پرستی دروغگوی بودی . و هم
یعقوب پیغمبر خدای از خانه خود نیز خبر نداشت . یا آنكه میدانست
برای مصلحت یا خواطر زوجه خویش دروغ گفت *

در فصل سی و دوم از سفر خروج توریة است * هرون امر
كرد بحاضر کردن زینت قوم و آنها جله زینتها را آوردند و كوساله برای
آنها ساخت . بتفصیلی كه این حكایت در حق سامری است نسبت آن را
به هرون داده اند . با آنكه جلالت شان هرون و صاحب نبوت و ولایت

بودن او در جاهای بسیار از كتب سماویة خود شان مصرحت *

در زبور (۱۰۵) است * فرستاده خود موسی
و برگزیده خود هرون را * و در زبور بعد از آن است *
و هرون قدیس رب . و مخاطبات الهیه در آیات سفر اعداد با هرون
در نزد آگاهان از آنها واضح است *

در فصل ثانی از سفر خروج است * غضب موسی برخدای
شدید شد * تا آنكه كويد * از پیغمبری استغفا كرد بعد از آن
خدا بروی بشدت غضبتك كردید *

شمسون * نام كه یکی از پیغمبران بنی اسرائیل بودی و در جاهای
چند از توریة از نبوت او خبر داده اند كه از جمله آنها
آیت (۴) و (۵) از فصل (۱۳) سفر القضاة است *

اكنون حذر كن از شراب و مسكر تخور و چیز ناپاك تخور زیرا
كه اینك بارور شده پسری خواهی آورد كه نباید تیغ بسر او بخورد
زیرا كه او از رحم مادر رسول نذر خواهد شد و اسرائیل را از دست
فلسطیان نجات خواهد داد * همچنان پیغمبری بر وایت توریة
كه در فصل شانزدهم همان سفر مذکور است بفره رفت . و در آنجا
بایك زن زناكار جمع شد . و نیز در صحرای سوراق زنی بود دیلا
نام شمسون بوی عاشق شد . و نزد او میرفت كافران از اهل فلسطین
بدیلا گفتند از او بپرس كه چگونه فلسطیان بروی دست یابند و او را
می بندند بطوریکه نتواند بكشاید . و او را وعده پول بی اندازه
دادند . شمسون چند بار بدروغی يك چیزی گفت و آنها او را
بدانگونه بستند و او بقوت خدایی كه داشت همه ریسما نها و بندها را
پاره میكرد . تا آنكه رفیقۀ او دیلا اصرار كرد و او را بتلك
آورد كه تود عوی محبت بامن داری و دل تو بامن نیست و سه بار
دروغ بمن كفتی و آن زن چند روز او را آرام نداد . تا آنكه او را
از آن سر آگاهی بخشید كه اگر سر مرا ترا شینند قوت من میرود

و مانند سایر مردمان خواهی بود . آنکه نزد بزرگان مردم
فلسطین خبر فرستاد و آنها را آگاه ساخت . پس سرشمسון را
بر بالای زانوی خویش گذاشته او را خواباند و دلاکی خواست
و هفت زلف از سر او تراشید . بزرگان فلسطین که نقره ها برای
آن فاجره آورده بودند . بیرون آمده و او را بستند در حالیکه او
نمی دانست خدا از وی دوری جست . و چشمان او را در آورده
و در زندان کردند و با زنجیرها او را مغلول داشتند . و چندی گذشت
بزرگان قوم برای خدایان خود شان ذبیحه بزرگ قرار دادند
و قربانیها کردند و بشکرانه برخاستند . و در هنگامه شادی
شمسون پیغمبر را حاضر کردند که برای آنها بازی ورقص
کند و او را از زندان آوردند که برای آنها بازی ورقص آورد .
تا آنکه میگوید بستونی که آن خانه را بود راه جست و بر آن تکیه کرد .
و آن خانه پر از زن و مرد بودی و در بالای بام بقدر سه هزار کس
مرد و زن بودند که بتماشای رقص کردن شمسون جمع شده بودند .
و موی سر او هم قدری بلند شده بود از خدا درخواست کرد
که ای خدا این یک بار نیز بر من توانایی ده که انتقام دو چشم خویش را
از فلسطیان بخواهم . پس دو ستون میانی آن خانه را حرکت
داده و گفت یا علی غرقش کن من هم بجهنم که ستونها را
بر انداخت و جلّه کسانی که در آن خانه و بالای بام بودند و خود
او هلاک شدند . و شماره هلاک شدگان در آن روز زیاده بر کسانی
بود که او در مدت عمر خود کشته بود . و او را برادران و خوبشاندان
وی برداشتند و در قبرستان منوح پدر وی مدفون ساختند و او مدت
پست سال در اسرائیل پیغمبری کرد *

نگایان در حق داود که جد مسیح علیه السلام است قانع نشدند بدگر سخنانی
که در سفر تگورین آوردند . و تا کید کردند سخنان نالایق خود شان را
بدانچه در فصل دوازدهم صموئیل ثانی است که آنرا سفر ملوک ثانی نیز
نامند که خدای بزبان ناان پیغمبر او را تکذیر و تقیح نمود . که چرا امر

خدایی را تحقیر و عینا ک کردی . در نظرگاه من کار زشت را ارتکاب
ورزیدی . اوریای حیثانی را کشتی و زن او را گرفتی و زن خویش
نمودی او را بشمشیر عمانیان کشتی تا آنکه گفت * بلایی بسر
تو بیا ورم و در پیش چشم تو زنهای ترا گرفته بکس نزدیک تودهم
که در روشنائی آفتاب باز زنهای تو بخوابد . تو پنهانی کردی اما من
این کار را در حضور همه اسرائیلیان در روز روشن خواهم کرد .
داود بنائان گفت بخدای نگاه کردم ناان گفت خدا نیز از نگاه
تو گذشت و هلاک نشوی . لکن چون در این کار سبب سب
و شمت شدی که دشمنان خدا را دست آویز شمت کشتی پسرت
که متولد شده است خواهد مرد *

گویا ثمره این لغزشهای داود و خطاب و عتاب الهی است که در سلیمان
نیز ظاهر گردید که او زنان از دختران بت پرستان و زنان دکان از مواییان
و عمانیان واد و میان و صیدانیان و حیثانیان . و آنانی که خدای
بنی اسرائیل را از آمیزش با آنها نهی کرده بود . برخلاف امر
و رضای الهی تزویج کرد . و او را هفتصد زن آزاد و سیصد کنیز
از آن طایفه های مر دوده بودی و دل او را فریفتند . و سلیمان را
تعلق خاطر بر آنها حاصل آمد و او را در حق خدایان بیگانه خودشان
کراه کردند . و دل او ناپاک شد و تابع خدایان صیدانیان و عمانیان
گردید . و بتخانها برای صنم موایی و عمانی در کوه بیت المقدس
ساخت . و همچنین برای زنان دیگر خویش مانند آن کار را کرد .
و خدای بروی غضبناک شد که چون تو عهد مرا باطل کردی و اوامر
و وصایای مرا حفظ نمودی عصای ملک و سلطنت ترا در هم شکستم
و آنرا یکی از بندگان تودهم *

تفصیل داود تا تمام ماند به بینیم العیاذ بالله زد و خورد خدای باوی بکجا
رسید و چگونه انتقام زن اوریارا از او کشیدند *

در سفر صموئیل ثانی است * خون پسر بزرگ داود با نامان
خواهر پدری خود بطور اجبار زنا کرد . و او بیرون آمده و فریاد

برآورد و داود شنید و بر او سخت ناکوار آمد و لکن بهیچ کدام
معرض نشد زیرا که آنان را دوست میداشت *

در سفر مذکور در فصل شانزدهم در آیت (۲۲) است *
برای ابی شالوم پسر داود که بنای مخالفت پادشاه چادری
در سطح بام برپا کردند و ابی شالم داخل شد بر زنان پدرش در پیش روی
بنی اسرائیل و این کیفیت در روز روشن بود که خدا اینگونه گفت
و پس از آن پادشاه جنگ کرد و از بنی اسرائیل بیست هزار کس را کشت
و این جنگ در فصل هجدهم سفر مذکور است *

نمیدانم برای نمونه بیانات از کتب مقدسه اینان همیشه درها
برای تو کافی است . و یا آنکه این نامه پاک را زیاد تر از این
آلایش بیالایم . اگر شعور باشد تنهایی از این حکایات
بس است و اگر مزید بصیرت را طالبی اینک کتابهای مقدسه آنها
که بهر زبانی ترجمه کرده اند و بیخیالات خودشان نشر اسباب
هدایت را نموده اند *

پس هرگاه مرد خدا شناس موحد از روی بصیرت و ادراک در کتب
عهد عتیق و جدید تأمل کنند . و بیانات و عقاید اهل کتاب
و پروتستانها را معلوم نماید در تشخیص دین خدای و تعیین آیین
الهی هیچ محتاج بزحمت از خارج نخواهد بود *

در اثنای بیانات از این کتاب مستطاب بعضی آیات و مطالب انجیل را
که هر گز شایسته بخداوندی خدای و توحید باری تعالی و مناسب حال انبیا
و حواریان نتواند بود شنیدی . و اگر خود همان انجیل را بخوانی
البته آگاهی کامل از آیین ادراک آنها حاصل توانی کرد . خصوصا
در حق بی ادراکی و نقصان حواریان و تلامذ عیسی سخنانی آورده اند
که در قواعد و عقاید اهل توحید هرگز روا نتواند بود * پولوس *
نام که نامه های او را جزو اعظم انجیل حاضر کرده اند و بقدر
ثلث انجیل تقریباً رساله های او است و او خود صاحب رأی بود .
که بی اذن خدای نیز گاهی در شریعت مداخله داشتی . چنانکه

در * باب هفتم * رساله اولی که بقونسطوسیان نوشت و تصریح
کرد که امر از خدا ندارم و حکم نهی از طلاقرا بکمان بیان
نمود و گفت که ظن من این است . و همین * پولوس * است
که در خصوص ختنه سخن رامشبهه گفت و امت را بغلط انداخت .
تا آنکه عهد خدای را باطل شد و بدعت ابدی در جای میثاق ابدی الهی
که با ابراهیم و اولاد و ذریت او داشت استوار گردید . و این
پولوس است مقدس عیسویان و بنده مسیح موهومی ایشان .
که در حق وصی نخستین و اعلم و افضل در میان جمله عیسویان تعرضات
آورد . و در نامه خود که جزو انجیل است در * باب دوم *
بغلاطیان مینویسد که بجهت استحقاق پطرس یعنی * شمعون الصفا *
بر تکدی و توییح رو بروی چهره شدم و مقاومت با او کردم . که پیش
از آمدن بعضی کسان از جانب یعقوب بازند یقان معاشرت داشت
و چون آنها آمدند از ختنه شدگان ترسیده از زند یقان دوری جست .
و دیگر یهودان نیز با او مدارا میکردند . همچنانکه * برناباس * نیز
از مدارای آنها کول خورد . ولی چون باقتضای حقیقت انجیل
رفتار ناراست و غیر مستقیمانه آنها را دیدم در حضور همه به پطرس
شمعون گفتم که اگر تو با وصف یهودیت مانند زند یقان رفتار کرده
و با آداب یهودان راه نمیروی دیگر چرا زند یقان را مجبور بر رفتار
یهودان میکنی . ما بالطبع یهودیان هستیم از کاهکاران زند یقان
نیستیم *

* متی در حق پطرس در فصل شانزدهم انجیل خود گوید * مسیح
بوی گفت دور شو از من ای شیطان تو اسباب لغزش و معثر
من هستی تو کارهایی را که از خدا است نمیدانی تو کار مردم را
میفهمی *

این حواریان که اقدم و افضل و اعلم و اعدل ایشان پطرس بود .
با اعتقاد عیسویان و بقول پروتستانی چنانکه در میزان الحق خودشان
نیز نوشتند و دلایلها آوردند پیغمبران بودند . بل افضل از موسی و دیگر

پیغمبران بنی اسرائیل بودند . و روح القدس و خدا و پسر خدا
با ایشان یکی شده بود . چنانکه مکر را عیسی گفت همچنانکه
خدا با من یکی شد شما نیز با من یکی شدید و بقاعده حکمت نیز
چنان است که حال عین محل است *

راستی دیگر کسالت آمد و افسردگی غالب شد . از خدای تعالی
در خواست میکنم که مارا . بنکارش و روایت این سخنان نالایق
بمقربان درگاه احدیت و تقدس او نکیرد *

ربنا لاترغ قلوبنا بعد اذ هدینا وهب لنا

من لدنك رحمة انك انت الوهاب *

چون اکثری از مطالب میزان الحق پروستانی در ضمن مطالب
و بیاناتی که در این نامه پاك آوردیم باندك تأملی واضح شود و بطلان
آن سخنان باطل آشکار گردد . نخواستیم که بعضی از سخنان او را
که در نهایت کتبش آورد بعینها در این اوراق بیاوریم . و هیچ
سخنی در کتابها و زبانهای ایشان پیدا نتواند شد که جواب آن در این
مختصر نامه بتصریح یا تلویح یا باشارت یافت نشود . که این نامه را
از آثار الهامات حقیقه الهیه که بتوسط الهامات ناطقه بر ما
رسیده است نوشتیم والحمد لله المستعان *

معیار نهم *

از سخنان متفرقه و پیریشان کو بی میزان الحق که از روی بی انصافی
و عناد در نهایت آن کتب گفت . و از احادیث طریقین و فرقه‌های
اسلام و مسائل مختلف فیها بیان کرد . و سخنانی را که شایسته براهل
علم و دانش و لایق مرد دین شناس بل مناسب مقام هیچ خردمند
با ادب نیست آورد بهتر این است که با غماض بگذریم و مقابله بمثل
نکنیم . بعلت اینکه شمشیر اهل علم برهان ایشانست . و اینک شمشیر ما
که کرد نهایی آن سخنان مزور را از پیکر انداخته آنها را اجساد

بلا ارواح کند . اینک عصای موسی که ریسما نهایی ساحران را
فر و برد و آنها را دعوت کند بخدای * ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
ابن عبدالله * و خدای جلله پیغمبران نیک ذات و نیک کردار که از همه
نقایص پاك بودند . ای ساحران که سخنان مزور را در نظر
جاهلان جلوه دادید در آغاز نامه . برای پذیرفتن خاصه و عامه . برا درانه
نصیحتی کردم که بر حال ساحران فرعونی اقتدا جوید . و از تعصب
و عناد تبرا کنید و بر خدای سجده آورید *

ای مؤلف توهنوز در گرداب اختلافات مذاهب عیسویه در شرف هلاکتی
ترا با اختلاف اسلامیان چه کار . ترا با اخبار و احادیث ایشان چه رجوع *
بجنان تو که کوسفندان اسلام و توحید داخل در کله شرك و تثلیث
و بت پرستی و الحاد نشوند . مگر از کوسفندانی که بغلط در میان کله
اسلامی که در تحت رعایت شبان اعظم الهی هستند و در انجیل بیان
لفظ آن را شنیده افتاده باشند *

تا کرزد هر که بیرونی بود *

ای مؤلف محرف توهنوز در استخلاص جان خویش از ورطه
تحریفات انجیل و توریة خودت بی خس و خاشاک تأویلات و کتابهای
کهنه میکردی . ترا با قرآن و اختلاف قرائتهای آن . یا سخن ضعیفی
که طایفه از اسلام در کم کردن آن گفته چه کار . بجنان
تو که قرآن را کسی تحریف نتواند کرد اگر تحریف او ممکن بودی
آوردن مانند آن آسانتر بودی و چون نیست پس نیست *

لایاتیه الباطل من بین یدیه و لامن خلفه تنزیل من حکیم حید *

توهنوز معنی اب و ابن را نفهمیده معایب این نسبت را در حق مسیح
و در حق خدای مسیح ندانستی . ترا با می بودن پیغمبر پیغمبران
و واسطه ایجاد لوح و قلم چه کار . اگر عقل و ادراک همراه باشد
این سخن را نتوانی گفت . از روی بی اطلاعی است که چون شنیدی
آنجناب می بودی چنان فهمیدی که از نقوش و خطوط و السنه و لغات
بایستی آگاه نباشد *

﴿ حفظت شیئا وغابت عنك اشیاء ﴾

کائن اول و موجود نخستین که فرمود ﴿ کنت نبیا و آدم بین الماء والطين ﴾ در هنگام تولد جسمانی دارای تمامی علوم و خطوط . و مالک ممالک ملک و ملکوت . و عالم بر تمامی اشیاء و کل ذرات بود . چگونه میشود که معطی چیزی آنرا فاقد باشد . و چگونه تواند بود که معلولات از علت پنهان شوند . چگونه میشود که روشنائی و اشعه سراج از شعله غائب کردند . از نامهای آن سوار عقل نخستین که یوحنا در مکاشفاتش احساس وجود پاك او را کرد . و در پیراهن خون آلود او که نام آن را کلام الله گویند نوشته شده است این اسماء مبارک است *

﴿ انا رسولك شاهدا و مبشرا و نذیرا و داعیا الی الله باذنه و سر اجامیرا ﴾ جهان ایجاد از بعض جود او است . شاهد وجود و آفرینش موجودات وجود مقدس او است . علم لوح و قلم جزوی از علوم آن مدینه علم و حکمت خدا است *

﴿ فان من جودك الدنيا و ضررتها ﴾ و من علومك علم اللوح و القلم ﴿ اینکه شنیدی آنجناب امی بود آنرا معنی چنان است که خوانده میدانست . و نوشته می خواند . و خدای بآن حبیب خویش عطا فرمود چیزهایی را که مسیح در هنگام بشارت از مقدم او گفت . سلطان این جهان می آید و مرانیست چیزی از آنچه او دارد . و باینکه من کلمه الله ام و روح الله ام . و رسول از اولو العزم و حامل عرش الله اعظم و رکن اقوی در این جهاتم . در هنگام موازنه کلمات من با آنجناب مالک بر چیزی نیستم *

آینه که حکایت از زید مجلی کند و او را بحال و کمال نماید . واضح است که صورت در آینه را چشم و ابر و دست و پای و جله اعضا مانند زید تواند بود . لکن اگر آن صورت موحد باشد چون از او پرسند که آیا تو چشم را مالک هستی گویندی . و اگر پرسند که دست داری گوید حاشا . گویند چیزی از زید مجلی در تو هست گوید لا *

﴿ با وجودش زمن آواز نیاید که منم ﴾

هرگاه آن صورت مشرك شود و بگوید آری من نیز کسی هستم و آنچه او دارد مرا نیز مسلم است ﴿ کین منم طاووس علین شده ﴾ آنکاه از او پرسند ﴿ بانك طاووسان کنی گوید که لا ﴾ پس نه طاووس خواهد بود بالا ﴿ بزبان دیگر گویم . که مالک نبودن زید آینه را در مقام نسبت بذات مجلی چیزی از ذاتیات زید خارج مجلی درست بفهمی *

قائم بودن هر چیزی با چیز دیگر بیرون از چهار گونه قیام نیست . قیام صدوری است . و قیام ظهوری . و قیام تحقق که رکنی نیز گویند . و قیام عرضی . و سخن در این قیامات بسیار است ولی باجمال در اینجا بدکر آن پردازیم *

﴿ قیام صدوری ﴾ در میان اثر و مؤثر است یعنی قائم بودن اثر را با مؤثر صدوری گویند مانند قیام کلام با منکلم و شعاع با منبر و صورت در آینه با شخص مقابل . ولی چنانکه پیشتر گفته شد اثر را بذات مؤثر نه در صدور و نه در قیام و نه در بقا و ثبات بوجهی راهی نیست . پس مؤثر که گوئیم اسم فاعل مؤثر است که مؤثر قریب است . اگر در اینحال صورت در آینه دعوی تمامیت و استقلال را کند مؤثر قطع توجه و مواجهه از وی کند و او فوراً معدوم گردد *

﴿ و من یقل منهم انی اله من دونه فذلك ﴾

﴿ تجزیه جهنم كذلك تجزی الظالمین ﴾

﴿ و قیام ظهوری ﴾ مانند قائم بودن تجلی و اشراق زید است با صورت در آینه *

﴿ ظهور تو بمن است و وجود من از تو ﴾

﴿ و است نظهر لولای لما کن لولاك ﴾

﴿ قیام تحققی ﴾ مانند قائم بودن مرکب است با اجزا چنانکه سکنجین پیدا نشود و محقق نگردد مگر بسر که وانگین *

﴿ قیام عروضی ﴾ قائم بودن اعراض است با جواهر و مانند قائم بودن الوان است با محل آنها . درست بفهم چه میگویم و این سخنهای حکمتی را باز بجه اطفال مدان . این سخنان بکوش

هر کسی نرسد . قدر آنها را بدان و کارهای خدا را بچشم حقیقت بین دریاب *

کتاب نویس در اعتراض بر اسلامیان سخنی دیگر گفت که بعضی از آیات توریة و انجیل با مضامین آیات قرآنی منافی و مغایر است . اگر چه جواب این گونه اعتراضات در تصحیح سند های توریة و انجیل و بحث تحریف و دیگر دلائل عدم صحت آنها بطور کلیت گفته شد . که بنا بر آن بیانات توریة و انجیل را یکبار دیگر باید تصحیح و اصلاح حسابی کرد . و چون سخن حقیقت در میان قرآن و آن کتابها باقی ماند و حال عدم صحت آنها معلوم گردید پس قرآن کلام خدا و وحی خدا است . مع ذلك کله آن آیات را که از قرآن بلکه از انجیل آورد . نفهمیده معنی کرد و بغلط افتاد . و آن غلط را منسوب باختلاف در میان قرآن و انجیل حاضر داشت *

از آنجمله در مکان تولد عیسی است که میگوید در انجیل نوشته اند در بیت اللحم و در اصطبل یعنی آخور تولد یافت . و قرآن گفت در زیر درخت خرما بعالم وجود آمد *

به بینیم قرآن و انجیل در این باب چه گفته اند و این مرد چه فهمیده است قرآن فرمود *

فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت *

بالبی می مت قبل هذا و كنت نسیا منسیا *

در هنگام ولادت مریم را ناچار کرد بر تنگیه کردن بر درخت خرمایی و گفت کاش می مردم پیش از این و بکلی از فراموش شد کان میشدم . یعنی چون حال تولید نزدیک شد در زیر آن درخت این سخن را گفت . بعلمت اینکه بجهت نزدیکی وضع حمل مشاهده کرد حال شجاعت و سرزنشهای قوم را و آرزوی مرگ را کرد . از بجای این آیت کریمه استدلال بر وقوع تولد عیسی در آنجا کردی . اگر چه در واقع مکان ولادت با سعادت روح الهی در زیر درخت نیز باشد لکن آیت مذکوره صریحا دلالت بر این مطلب ندارد همچنانکه

عبارت این انجیل دلالت صریحا بتولد آنجناب در آخور ندارد . و عبارت مذکوره در * فصل دوم لوقا * چنان است *

در هنگامیکه آنها در بیت اللحم بودند مدت حمل اوتام شده بود و پسر پیشتر زاییده شده خود را بدینا آورد و او را بقونداغه بسته در اصطبل خواباند که در خانه برای آنها جای نبود . پس توانیم گفت که در این مطلب نیز کتاب نویس انجیل را غلط معنی کرد و قرآن را نفهمید . و در میان دو غلط اختلاف موهومی در میان قرآن و انجیل ثابت نمود که اگر آن اختلاف واضح ثابت گردد نتیجه عمده نیز از آن حاصل نخواهد شد . و همه اینگونه سخنان وی برای تغلیط افهام ضعیفای ناس و مغشوش کردن اذهان مردم عوام از اسلام و غیر اسلام است *

زیاده بر آنچه را که در این اوراق مجتمعا و متفرقا در بیان احقاق حق و از هاق باطل آورده شد . در تطویل ذیل سخن اقبال ندارم . و فی الواقع برای مرد بصیر سعادت مند در آنچه نوشتیم کفایت است *

* من همه راست نوشتم تو اگر راست نخوانی *

* جرم لجلاج نیاشد که تو شطرنج ندانی *

* معیار دهم *

معیار آخرین از جمله پنجاه معیار * میزان الموازین * است . و ما را در امروز که روز پنجاهم ایام خسین از فصل چهارم سال است عید الخمسین روحانی تواند بود . اینک آخر سال عربی و شمسی است امیدوارم که طالبان آقا ، پس از مطالعه معانی لطیفه و مطالب شریفه . که بقدر قدرت و در خور استعداد خویش از بیانات الهیه آوردیم تجدید سال خویش کنند . و عیسوی خداجوی این عید الخمسین معنوی و روحانی را بجای عید الخمسین جسمانی دانسته . و بدین پنجاهه حقیقی تمسک بسته . از پنجاهه بدعی فراغت گیرد *

از خداوند سبحانه مسئلت کنیم که روز و ماه و سال ما را بفضلت و بدبختی نسازد *

* یا محول الحول والاحوال * حول حالنا الی احسن الحال *
برادر روحانی من از کلمات صحیحۀ توریۀ وانجیل . و از بیانات عقلیه .
و دلائل فطرتی . و براهین حکمتی . حال نخستین انسانی را دانستی
و فهمیدی که انسان در بدایت حال که برای مقصود بزرگ الهی
آفریده شده بود بجه مرتبۀ پای و درجه درجه طهارت و کمال
و قدرت بود . و چگونه مظهریت اسماء و صفات ربوبیت را داشت
و قادر بر حکومت در عوالم سفلیۀ ایجاد بود . و چون ضائع حکیم
کامل توانا برای اكمال صنع خویش . و اتمام قدرت کماله خود
و برای اینکه عوالم سفلیه را بمخلوق مکرم خویش بنماید . و همچنانکه
خود را بوی شناسانید شناسایی آفریدگان را نیز در وی پدید کند .
و آنچه را که در وی بالقوه بود بالفعل نماید او را از مقام جبروت
و ملکوت در مقامات و مراتب سافله تنزل داد . و آن مخلوق مکرم
که در صورت خدای یعنی باقتضای قدرت کماله خدایی تمام و کامل
آفریده شده بود در عوالم بسیار سیر کرد تا به عالم اجسام و مقام نقش
و ارسام رسید * پس ای برادر چون از آن عالم بالا روی باین جهان
خاکی آوردی از بیست منزل عبور کردی . و در هر کدام از آن منازل
عالیه باقتضای اسباب و مسببات بلطف حکمت سبحانه توقف
و سکن نمودی . و آیات و علامات و حکمتها و مصالحی که در آن عوالم
بود همه را یاد گرفتی . تا آنکه منتهی بغنا صرگشتی طبایع چارگانه
در تو کار کرد و اجزای تو بعضی در بعض دیگر مضحمل و درهم
شد و این مقام آخرین مرتبۀ نزول تو در سفر خویش کمر دید *
از این مقام ترا ندای بازگشت رسید . صعود کردی . و در نبات استخوان
یافتی و در حیوانات و میوه ها شدی پس در غذاها آمدی و ازها ضمه
گذشته از ثقل کیلوس و تعفین کیلوس صاف و خالص گردیدی .
و آنگاه از صلب پدر بیطن مادر بیرون آمدی و نطفۀ تو بتقدیر

معلوم صورت تقدیر پذیرفت . و ریاچ چهار گانه بدستاری چهار
ملک یعنی * دبور و جنوب و صبا و شمال * بتصرف * جبرائیل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل * بر تو وزیدن گرفت قوای اربعه
از * جاذبه و هاضمه و دافعه و ماسکه * که مطابق با * هوا
و آتش و آب و خاک * از جهة طبیعت است برای تو حاصل و مقدر شد
تا آنکه بمقام نخستین از آخر عوالم سه گانه رسیدی . و ناسوتی
شدی پس از آنکه ملکوتی و جبروتی بودی . و در این مقام که باین
دنیا پست رسیدی نسیان از عوالم علویه آوردی . و فراموش
کردی عهود و مواعیق الهیه را *

* عهدها کرده ایم باشه خویش * هیچ از آن عهدها وفا نکنیم *
* بزرگان دین چنان میفرمایند *

آنچه را که در عالم ملکوت و جبروت میدانستی یا آنکه یاد گرفته
بودی و جمله احوال و اوضاع آن عوالم را و همه علوم و معارف
و اسرار و حقایق و انوار را فراموش نمودی . و این فراموشی
یا بجهة مخالطت اعراض و غریب مفسده بود که ترا فاسد کرد .
و آنها همه از عالم اجسام و کدورات بر تو پیوست . یا آنکه از صدمات
در رحم مادر و یا از راه عدم التفات تو بر مراتب عالیه خود و یا خود
بسبب حکمتهایی که در فراموش ساختن تو مر آنها را بود .
تا آنکه امر معیشت تو در حال شیرخوارگی و هنگام فطام و ایام

صباوت تو اتمام پذیرد و بحد تمیز و مرا هفت برسی *
پس در آن حال بسا هست که از عالم دویم یعنی عالم ملکوت بویی بری
و بد آنجا اتصال جویی . و در آن مقام خدای تعالی انبیا و رسل
و جانشینان ایشان را محض از روی رأفت و رحمت خویش بسوی تو
فرستد . که ترا بسوی عهد نخستین که در عالم اول باوی بستی دعوت
کنند . که نظرها از یکانه باز گیر . و التفات باین خانه رنگین مکن
و باز گرد بسوی خدا همچنانکه از آنجا آمدی *

* فاسر با هلاک بقطع من الليل و لایلتفت *

* منکم احد و امضوا حیث تو مرون *

هرگاه در اینحال امر خدای را اجابت آوردی . و پیرو داعی حق
شدی و اطاعت امر را ورا کردی سعادت مند گشتی *

قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی يحببکم الله ویغفر لکم ذنوبکم *

داعی حق و نبی مطلق * در هر زمانی از هر زبانی که خواهد
میفرماید . اگر خدای را دوست دارید تبعیت از من جوید و تابع
و متأسی بر من شوید . تا آنکه خدای شما را دوست و محبوب دارد .
و کاهان شما را که از عوالم اعراض و جسمانیات همراه دارید بواسطه
من بیا مرزد . و بر حسناتش تبدیل سازد *

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة * تا آنکه بعادت این تأسی
کاهان من که شماها و اعراض شماهاست بحسنات مبدل شوند .
و اولاد صالح من باشید . که وجودات امت اعمال آن واسطه کبری
و نبی مطلق خداست چنانکه در این مقامات بعضی از بیان را در این
نامه شنیدی . و چون دانستی که در مقابل انوار ظلمات را نیز سلطنت
ظاهریه داده شد . و هر نوری را ظلی است مقابل و هر حق را باطلی است
بر آن ممائل . و هر آن چیزی که در خزائن علویه هست در خزائن
سفلیه نیز بحکمت الهیه موجود است . و در مقابل ملائکه مؤکلین
بر هدایات و علوم حقه . شیاطین مؤکلین بر خزینه های شرور
و تلیسات هست . و مانند انبیا و اولیا و علماء حقه . رؤسای شرور
و ابالسه یعنی شیاطین انسی و دعوت کنندگان دروغین چنانکه احوال
بعضی از آنها را با جلال شنیدی در هر زمانی با تسلط تمام چهارا فرا
گرفته اند . زیرا که اکنون در این عالم ناسوت تا یوم موعود و هنگام
ظهور ملکوت کلبه خدای بطور اکل در جله جهان . سلطنت
و استیلای ظاهری بر رؤسای باطل نیز داده شد . لهذا در امر دین
خویش با بصیرت و هوشیاری باش . و اهل تلیس را بشناس .
و تدبر و تعمق در کار دین و امر بازگشت بسوی رب العالمین بکن .
و بر خدای اعتماد بسیار این تن خاکی را زیونی ده . دل خویش را
که جایگاه خداست مقدس دار *

دشمن جان تن است خاکش دار *

کعبه حق دل است پاکش دار *

این نکته را فراموش نکن * که در امر دین بی راهنمای و راهبری
که از جانب خدای باشد بمقصود نتوانی رسید . و این راه باریک را
در این شب ظلمانی تاریک بی روشنایی جمال هادیان طریق الهی
باخر نتوانی برد . و این همه زنگ آلاش و کدورات عالم ناسوت را
بی واسطه شفاعت شفیع از آینه دل خویش نتوانی زدود .
و تا بطواف خانه مربع الارکان دین مبین اسلام که در قرای مبارکه
الهیة است . بتوسط قرای ظاهره که سیرت و در آنها مقرر است
فاژ نکردی . خدا را زیارت نتوانی کرد . و بخطاب سیر و افیها
لیالی و ایام آئین * عامل نتوانی شد . و تا دست ارادت بدامان
پاکان نرسانی از مایش جهانت تباه کنند . و ابالسه و شیاطین
ترا همراه سازند *

وزنوا بالقسطاس المستقیم ولا تبخسوا الناس *

اشیائهم ولا تعثوا فی الارض مفسدین *

در اینجا سخن را بایان آوریم که سخن خدای بهترین سخنهاست *

والحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله وصحبه
وعلی المؤمنین المسلمین الیهم والجارین علی منوالهم *

و تبرء الیهم من اعداء الدین . و منکر ی آیات الله فی کل حین .
والله حسبنا و نعم الوکیل . و نسئل الله حسن الخاتمة . و شفاعة
محمد شفیع المذنبین . و الحشر تحت لواء آل الله الطاهرين آمین *

و اتفق الفراغ لمنشیها الحقیق * نجفعلی بن حسنعلی *

التبریزی بحر و سه قسطنطنیه . فی الیوم الثامن
والعشرین من شهر ذی الحجة الحرام من شهر
سنة (۱۲۸۷) حامدا مصلیا مستغفرا *

والسلام *

قد طبع فی دار الطباعة العامرة فی (۱۲) جمادی الاولی من سنة (۱۲۸۸)

7243

تبریز

